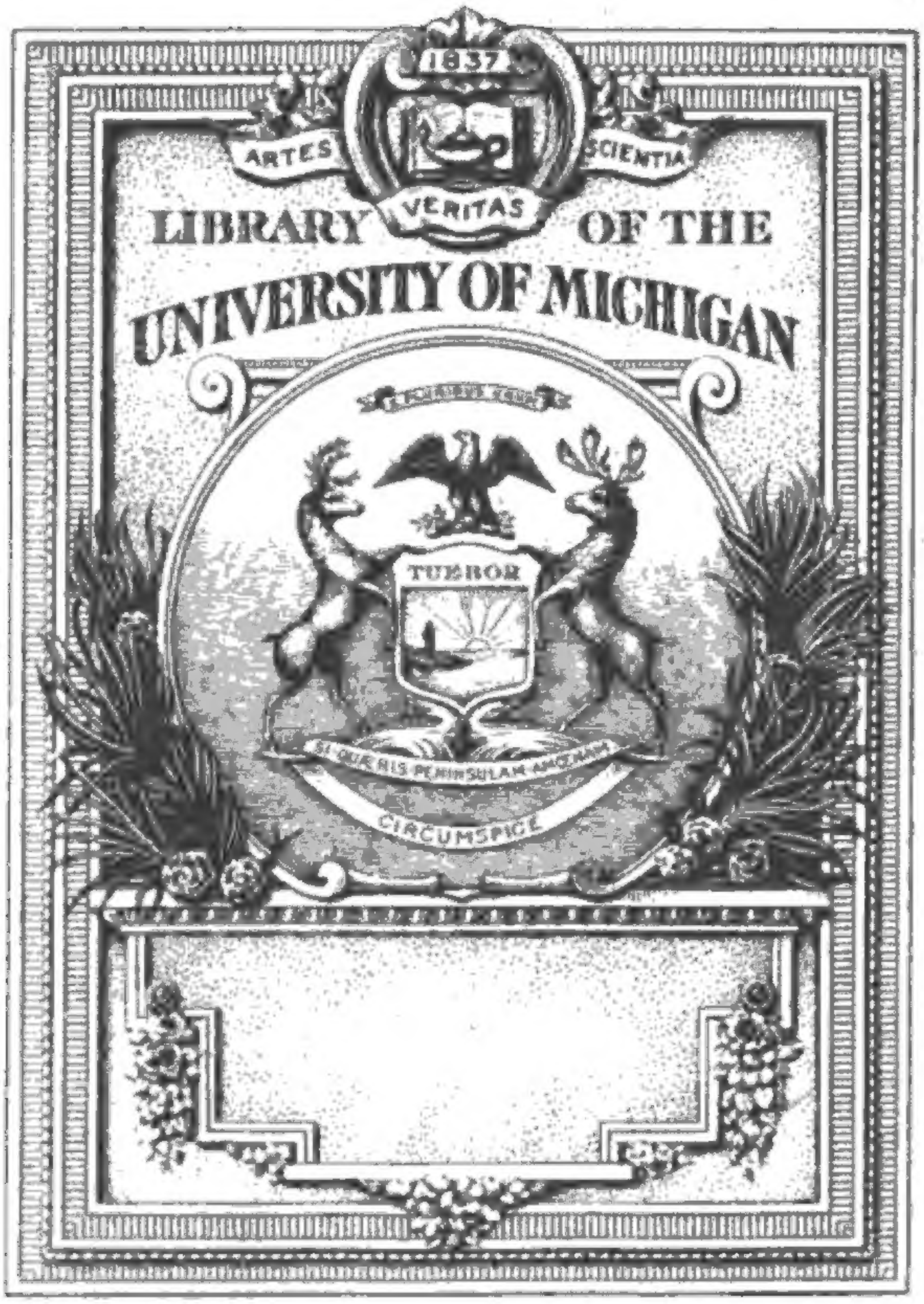
BIBLIO[THECA]
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

SCHOLIA IN AESCHYLI PERSAS

EDIDIT

O. DAEHNHARDT

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUÆRIS PENINSULAM AMŒNAM
CIRCUMSPICE

Aeschylus

SCHOLIA

IN AESCHYLI PERSAS.

RECENSUIT, APPARATU CRITICO INSTRUXIT,
CUM PRAEFATIONE
DE ARCHETYPO CODICUM AESCHYLI SCRIPTA

EDIDIT

OSCARUS DÄHNHARDT.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXXIV.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

SCHOLIA

IN AESCHYLI PERSAS.

PRAEFATIO.

Ad Aeschyli fabulas recensendas quibus libris manu scriptis fides et auctoritas adiungenda sit, quaestio gravissima est. Quae quantum ad Oresteam et Supplices spectat cum iam ita disceptata sit, ut codicem Mediceum unum artis criticae adiumentum esse constet — exceptis nimirum versibus qui foliis amissis interierunt —: de eis qui Promethei Septem Persarum fabulas tantum complectuntur libris nondum diiudicatum est. Sunt enim, qui eos e cod. M pendere statuerint, sunt, qui adversentur.

Atque ut paucis hac de controversia loquar, primus Georgius Burgesius in adn. ad Suppl. (a. 1821 Lond. ed.) p. 41 nullis prolatis argumentis contendit 'ex libro Med. ceu fonte derivari ceteros omnes libros manuscriptos in bibliotheca qualibet adservatos'. Eandem sententiam protulit Cobetus in orationis, quam de arte interpretandi habuit Lugduni Batavorum a. 1846, appendicis p. 103. Sed ne ille quidem exemplis usus est. Tamen Dindorfius in editionibus Aeschyli solam Medicei libri memoriam respexit. Contra Godofredus Hermannus in editione anni 1853 multas adnotavit librorum recentiorum lectiones varias. Ritschelius autem in praef. prioris Septem fabulae editionis (Elberf. a. 1853 factae) dixit: codicem M

unum et communem esse fontem ceterorum se vereri, ut posset probabiliter demonstrari. Tum Medicei partes acrius defendit Dindorfius commentatione illa, qua omnium Aeschyli librorum originem e Mediceo ductam esse comprobabat (in Philol. vol. XVIII p. 55—93). Adversarius extitit Heimsoethius, cum in libro qui inscribitur 'die indirecte überlieferung des aeschyleischen textes' p. 5—8 codicem Vindobonensem no. 197 non ex M fluxisse affirmaret. Idem ne in ceteris quidem scriptis, quae suo loco laudabo, recc. codd. neglexit. Cuius sententiae faverunt Wecklinius in curis Aeschyleis (a. 1872 editis) p. 60 et Ritschelius, qui in praef. alterius Septem fabulae editionis (Lipsiae a. 1875 factae) p. VI haec scripsit: 'neque enim hodie dubitari posse videtur, quin ex uno aliquo archetypo antiquiore cum Med. tum etiam alter quidam eiusdem vel supparis aetatis liber transcriptus sit nunc deperditus, ut illi persimilis, ita non prorsus par, ad hunc autem alterum recentiorum multitudo apographorum fere redeat.' Ipse autem unum Mediceum ad editionem adhibuit. Sed Kirchhoffio, ut ait in praef. editionis (a. 1880), extra omnem dubitationis aleam positum esse videtur exempla recentiora ad unum omnia a cod. Med. derivata esse. Tum Martinus Sorofius dissertatione ea, quae est 'de ratione, quae inter eos codices recentiores, quibus Aeschyli fabulae Prometheus, Septem adv. Thebas, Persae continentur, et codicem Laurentianum intercedat' (Berol. a. 1882 edita) probare studuit omnes codd. recc. ex uno libro a Med. diverso profectos, illum autem — quem littera A insignivit — ex ipso Mediceo descriptum

esse. Proximo anno 'de Promethei Septem Persarum Aeschyli fabularum codicibus recentioribus' Adolfus Reuterus dissertationem publici iuris fecit (Cervimontii), qua Dindorfii et Sorofii argumenta refellens ex eodem archetypo codd. A et M manasse demonstravit.

Tamen quam res incerta etiamnunc sit, inde apparet, quod Wecklinius nuper in praef. edit. Aeschyli p. VIII declaravit: 'De qua re quamquam multi in utramque partem disputaverunt et ego ipse quondam (in curis Aeschyleis 1872 editis) statuebam esse, quae ex libris deterioribus peti possent in libro Mediceo omissa, tamen in dies magis ab ea opinione deductus sum et postremo cum omnia perquirerem nihil inveni, quod sententiae Burgesianae adversaretur, permulta, quae suffragarentur, mihique persuasi, quod post Cobetum imprimis Dindorfius obtinuit, omnes bonas ceterorum librorum lectiones e felici coniectura grammaticorum repetendas esse, siquidem nulla est, quae non quotidie a quovis grammatico mediocriter docto inveniri possit.'

Quoniam igitur Reuteri ratio non idonea videtur, quae viris doctis persuadeat, aliam ingrediendam mihi esse viam intellexi.

Atque primum quidem demonstrabo Persarum fabulae textum, qualis in illo cod. Vindobonensi (no. 197) extet, non e textu Mediceo manavisse, sed utrumque a communi origine profectum esse. Quod autem ceterorum quoque codicum recentiorum lectiones respexi, quantum e Godofredi Hermanni commentario et ex meis collationibus eas cognovi, apparebit nonnullos libros, quippe qui consentiant cum Vind., ex

eodem archetypo profectos esse. Vide stemma p. XIV positum.

Tum dicendum erit de glossematis codicum recentiorum interlinearibus. Quae ex eisdem scholiis, quorum partem Mediceus continet, fluxisse cum cognoveris, firmatam habebis illam de archetypo sententiam. Praeterea opinionem paucorum hominum doctorum comprobabo, qui scholia Byzantina, quae vulgo A appellantur, non e Medicei scholiis amplificata esse statuerunt, sed continere vetustam doctrinam quamvis a recentiore grammatico, qui commentarium fere continuum confecit, depravatam. Byzantinus enim apographon archetypi adhibuit, quod eius scholia complectebatur.

Sed priusquam ad rem accedamus, de codicibus siglisque adhibitis pauca praemittenda sunt.

De codice Mediceo (**M**) eiusque correctore (**m**) vide edit. Weckl. p. XIV.

V: cod. Vindobonensis 197 chartaceus, fine saeculi XIV vel initio XV scriptus — de tempore infra accuratius dicetur —, continens Euripidis Hecubam Orestam Phoenissas et Aeschyli Prometheum Septem Persas. Quae Aeschyli tragoedias exhibet pars a folio 112 usque ad finem pertinens a priore differt et charta et scriptura, ut utramque separatim conscriptam postea in unum librum coniunctam esse appareat. Idem autem librarius Aeschyli fabularum textum et glossemata interlinearia et scholia A, quae in margine sunt, exaravit. Scriptura est pulcherrima, sed glossemata rubro picta pallore admodum affecta, nonnumquam fere evanida sunt. In Persarum fabulae textu duae

distinguuntur manus, quarum altera atramento nitido usa est. Huius emendationes plerumque ad formam litterarum spectant. E scholio marg. corrector petiit *δεινᾷ*, quod v. 579*) (p. 230[a], v. ult.) pro *δεινὰ* substituit. De suo emendavit v. 653 (p. 232[a], 10) *ἀνίοι* (videtur idem fuisse quod in sch. marg. *ἀνίει*). Ab eodem in marg. p. 214[b] *τέλος* quid signific<et> et p. 240[b] in marg. inferiore *πεμπαστής* adnotatum est. Respicit hoc ad sch. A v. 984, illud ad sch. 48.

Item in glossematis altera manus cernitur. Quae inde a p. 227[b], lin. 12 (v. 487) rubro colore nitido insignique pingere coepit. Atque sic res se habet, ut quo propius ad finem libri accedimus, eo pauciora fiant glossemata prioris manus, eo plura glossemata alterius. Itaque prior librarius seu aliis causis coactus seu taedio captus inde a media fere parte properavisse neque ita accurate scholia interlinearia descripsisse videtur. Tum alter librarius lacunas explevit, misere quidem, id quod infra illustrabitur. Subscripsit altera manus haec:

+ τέρμ' ὧδ' ἔδωκε δρᾶμα Περσῶν Αἰσχύλου

et infra ea:

+ τέλος εὗρεν ἡ βίβλος τοῦ Αἰσχύλου ἔν τε μηνὶ τῷ Μαίῳ ἔν τ' ἔτει $\overset{\tilde{\omega}}{ς}\ \overset{\tilde{\omega}}{ϡ}\ \overset{\tilde{\omega}}{κα}$ *ἕκτῃ τε ἰνδίκτῳ.*

Itaque a. 1413 liber confectus est (cf. Gardthauseni palaeogr. p. 457). Incertum vero, quando textus et scholia marginalia et prioris manus scholia interline-

*) Numeros adfero editionis Wecklinianae.

aria exarata sint. Hoc unum constat haud ita magnum temporis spatium interesse, cum scriptura alterius manus eundem fere ductum litterarum praebeat atque prioris.

Codicem Byzantii conscriptum esse veri simillimum videtur, hac quidem de causa: Cod. Vind. 279 chartaceus, saeculi XIV, qui Promethei et Septem fabulas exhibet, textu et scholiis marg. et gloss. interl. cum Vind. 197 fere ad verbum consentit, ita tamen, ut alter ab altero non possit descriptus esse, cum modo hic illi praestet, modo ille huic. Immo uterque ab eodem libro originem traxisse debet. Nunc autem in fronte Vind. 279 a manu XVI saeculi hoc exaratum est: 'Augerius de Busbecke comparauit Constantinopoli'. Busbeckius autem, qui iussu Ferdinandi I in aula Byzantina munere legationis functus est, codices circiter quadringentos quinquaginta bibliothecae Vindobonensi donavit. Itaque cum summa probabilitate statuere licet codicem Vind. 197 simul cum altero Vind. Constantinopoli Vindobonam missum esse. Putet quispiam textus et scholia Promethei et Septem fabularum ex alio libro in utrumque Vind. manavisse, ex alio Persas in alterum Vind. solum. Sed quod codex Heidelbergensis, qui infra tractabitur, cum Vind. 197 item consentit Persis, ut cum utroque Promethei et Septem fabulis earumque scholiis, veri simile est fontem, unde Prom. et Sept. in Heidelbergensem et utrumque Vindob. transierunt, etiam Persas complexum esse.

H: codex Palatinus 18, olim Vitebergensis, tum Halensis, tum Heidelbergam, unde Vitebergam per-

venerat, die XXIV m. Febr. a. 1881 remissus*), bombycinus, saeculo XIV conscriptus, continens praeter minora scripta Byzantina Lycophronis Alexandram sive Cassandram cum commentario Tzetzae, Aeschyli Prometheum inde a v. 284, Septem uno quidem e medio deperdito folio, Persas praeter versus 809—884 et finem inde a v. 1046 — post quasdam autem fabularum partes scholia Byzantina ad eas spectantia leguntur, inter versus glossemata exarata sunt —, Hesiodi opera et dies cum scholiis — antecedunt *τῶν ποιητῶν οἱ μέν εἰσι λυρικοὶ κτλ.* — et scutum Herculis, Euripidis Hecubam usque ad v. 274 cum scholiis, Cleomedis *κυκλικὴν θεωρίαν* cum figuris mutilam. Fere totum librum eadem scripsit manus. Scriba ipse se nominare videtur in superiore marg. ultimae paginae, ubi est *ἐγὼ νικόλας ὁ ϝοῦδελησ*, et in averso hoc folio, ubi *ἐγὼ νικόλας ὁ ϝοῦδελῆσ*. Glossemata atramento scripta sunt. Consentiunt fere cum ceterorum librorum glossematis, permulta autem omissa sunt, maxime eorum, quae ad Persas pertinent. E. gr. ad v. 544—686 nullum nisi unum extat. Etiam Byzantinorum scholiorum haud pauca desunt. Consensus vero, quem item scholia ut textus Persarum in V et H praebent, tantus est, ut eadem origo statuenda sit. Praestat quidem V, velut lectione illa *κυκώμενοι* (v. 313). Sed inter H et communem illum fontem videtur liber interpositus esse, unde etiam libri Guelferbytanus 88 et Lipsiensis infra tractandi pendent.

*) Cf. Osc. de Gebhardt, neuer anzeiger für bibliographie und bibliothekwissenschaft 1879, num. 324: 'drei codices Palatini in der universitätsbibliothek zu Halle'.

Nam hi tres codices, qui saepe cum V concinunt, haud raro menda communia habent, quibus V caret. Neque tamen recta via codd. Guelf. et Lips. ex libro interposito profecti sunt, id quod p. XIII exponemus.

G: codex Guelferbytanus Gudianus 88, chartaceus, saeculi XV, omnes Aeschyli fabulas continens, sed Oresteam et Supplices a recentiore manu quam priores tres scriptas. Utramque partem bibliopegus coniunxit, nam charta quoque altera ab altera differt. De textu priorum fabularum modo dixi. Scholia et glossemata insunt quae vulgo B vocantur. Haec autem suum habere pretium paullo infra comprobandum erit. Glossemata rubro liquore ab eadem manu picta sunt atque textus et scholia marginalia.

L: codex in bibliotheca senatoria civitatis Lipsiensis repositus (rep. I. 4. 43), chartaceus, saeculi XIV exeuntis, complexus Prometheum inde a v. 169 (*τλησικάρδιος κτλ.*) — nam ut a posteriore manu adnotatum est, quattuor circiter folia deperierunt —, Septem adv. Thebas, Persas. Scholia et glossemata B atramento adscripta sunt ab eodem librario, qui textum exaravit. Olim hic liber in bibliotheca D. Zach. Conr. ab Uffenbachii, ut ex emblemate fronti infixo apparet, adservatus est. Simillimus est codici G.

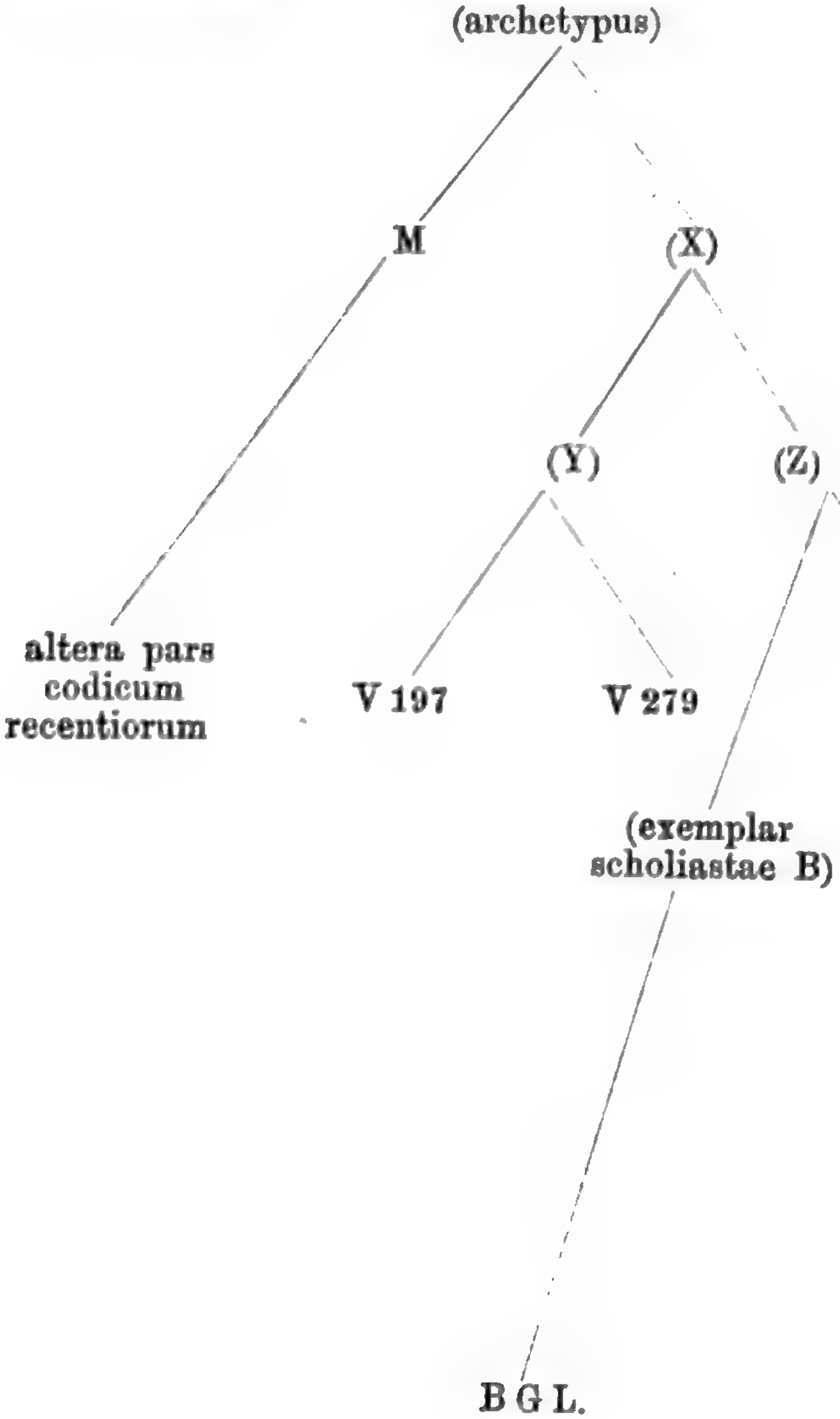
His codicibus omni qua fieri potuit diligentia ipse usus sum.

Praeterea adhibui ea scholia, quae Dindorfius in editione Oxoniensi (a. 1851) littera B notavit. Scholia **B** Promethei et Septem fabularum in cod. Arundeliano extant, Persarum fabulae in cod. Cantabrigiensi 1, saec. XIV vel XV exarato. Sed cum hic in fine man-

cus sit, scholia ad nonnullos Persarum versus desunt. In universum haec scholia consentire cum eis, quae in cod. Farnesiano saec. XIV a Demetrio Triclinio scripto cum praefixa voce παλαιὸν leguntur, Guil. Seelmannus in diss. de propagatione scholiorum Aeschyleorum p. 24 sq. docuit. Idem demonstravit scholiastam, cui haec scholia tribuenda sunt, usum esse apographo codicis M et libro, quo scholia A continebantur. In hac posteriore sententia statuenda glossemata neglexit. Sed ea ipsa illam confirmant. Nam permulta, quae in codicibus scholiorum A leguntur, in codicibus scholiorum B, velut BGL, reperimus. Transierunt igitur e libro adhibito in exemplar scholiastae B et apographa eius. Quod autem textus codicum GL prope accedit ad H, qui scholia A continet, veri simile videtur librum a scholiasta B adhibitum ex ea codicum familia fuisse, e qua codicem H (cf. stemma infra positum). Certe consensus codicum BGL cum VH repraesentat glossemata antiqui libri, qui scholia A exhibuit. At num recte Seelmannus l. l. statuerit scholiastam B apographon Medicei adhibuisse, dubium est. Hoc enim Seelmannus inde collegit, quod in scholiis B scholia M inveniuntur, quae in scholiis A non extant. Sed ipse dixit (p. 25) codicem scholiorum A, quo scholiasta B usus est, integriorem fuisse quam libros nunc notos. Itaque si demonstraverim scholia A ab eodem archetypo pendere atque scholia M: quidni illa scholia, quae ex M petita esse Seelmannus existimavit, ex archetypo profecta et in exemplari quod scholiasta B adhibuit servata putemus? Propterea in editionem scholiorum

non solum ea glossemata codicum BGL recepi, quae cum sch. A vel gl. V et H congruant, sed etiam ea, quae cum sch. M.

Atque haec hactenus. Fac interim, id quod demonstrandum erit, librum V ex eodem archetypo atque M manavisse et respice quae adhuc exposui: habebis hoc stemma:

Denique ad editionem scholiorum A his quoque usus sum codicibus, quos non nisi ex Dindorfii editione novi:

P: codex Parisinus 2787 chartaceus, saeculi XIV, tres primas fabulas et scholia A complexus.

O: codex Parisinus 2785 paullo antiquior, eadem exhibens.

Utriusque glossemata 'cum delectu quodam' Dindorfius exscripsit, nulla tamen, quae ad Persas pertinent, exceptis gll. O v. 2 et 7. Hoc quidem ultimum in codice esse diserte dicit. Scholia A quo modo in O et P tradita sint, plerumque nescis, cum rarissime editor varias lectiones adnotaverit. Itaque plerumque pro siglis O et P adhibui notam Dd.

Pro **A** littera, qua scholia editionis Stanleianae a Dindorfio repetita significantur, aut nomina *Victorii* et *Pauwii* substitui, quorum editiones cum Stanleiana fere consentientes (cf. Dind. edit. schol. p. VI) accuratissime contuli, aut si alter cum altero congruit, vocem *vulgo* adnotavi.

I.

Cogitanti mihi, quo modo in argumentando progrederer, adversarii viam ostenderunt. Qui cum unamquamque codicum recentiorum lectionem, quae praestet lectioni libri Medicei, aut a Byzantino aut a librario excogitatam esse contendant, separabo ea, quae possint coniectando inventa esse, ab eis, quae haud dubie ad archetypi scripturam referenda sint.

Incipiam a loco, qui dubius esse posset, nisi in V glossematis glossemata archetypi haberemus, id quod cap. II apparebit.

v. 155 in V extat *προσπιτνῶ* cum glossemate *προσκυνῶ*, idem in HGL, sed in M *προσπίτνω προσκυνῶ*, in Par. LN Colb. 1 *προσπιτνῶ προσκυνῶ*, in aliis solum *προσπίτνω.* Iam Wecklinius in curis Aeschyl. p. 60 inde collegit quorundam codicum recentiorum archetypum non esse M, sed vetustiorem librum omnium fontem fuisse. Contradixit Sorofius (diss. l. p. 13): Byzantinum, qui primus Aeschyli fabulas recenseret, emendavisse Medicei vitia atque h. l. glossema eiecisse e textu. Sed in Par. L et N e Mediceo id 'restitutum esse', librarios vero codicum H et L — nam hos tantum novit Sorofius — glossema *προσκυνῶ* aut e lexico quodam sumpsisse aut ex ipso M 'restituisse'. Quod Reuterus (diss. l. p. 23sq.) demonstravit in archetypo fuisse *προσπίτνω* cum superscr. *προσκυνῶ*, qua scriptura illae tres facillime explicantur, nunc inde, ut iam dixi, firmatur, quod in V multa alia archetypi glossemata tradita sunt.

v. 132 in VHL legitur *μελισσῶν*, in Cant. 1 *μελισσᾶν*, in G Ven. B Par. B *μελισσάων* (in Par. B adscriptum est *μελισσῶν*), in M et Par. L *μέλισσα.* Ipsa librorum discrepantia cognoscitur archetypi scriptura *μελισσ*$\overset{\alpha}{\tilde{\omega}}$*ν* neque dubium est, quin Aeschylo reddamus *μελισσᾶν*, cf. Reuter. p. 22sq.

v. 784 in V (GHL Ven. A Cant. 1 Mosc. Par. C Colb. 1 Rob. Ald.) scriptum est

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ὢν νέα φρονεῖ,

in M: *Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἐὼν νέα φρονεῖ.*

Cum autem homerica forma ἐὼν a tragicis aliena sit neque pyrrhichius in quinta senarii sede tolerari possit, Meinekius (in hist. com. Gr. p. 202) egregie correxit:

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ἐνεὸς ὢν ἐνεὰ φρονεῖ.

Quam emendationem Heimsoethius (in eo libro cui inscripsit 'kritische studien zu den griechischen tragikern' p. 190) glossematis codicis Par. B: *μωρὸς* super *νέος* et *μωρὰ* super *νέα* et glossis Hesychii et Et. M. confirmavit. Itaque in M traditur aut coniectura librarii, qui *ἐὼν* substituto metrum sanare studuit, aut mendum ex *νέος* ortum (cf. v. 751 *ἐὼν θεῶν* H, *ἐὼν* ortum ex *θεῶν*). In V ceterisque legitur archetypi vox *ὤν*.

v. 188 *κασιγνήτω* praebent VH Par. N, *κασιγνήτα* M. Quem ad locum, ne longus sim, Dindorfii verba afferre liceat, qui ad Soph. El. v. 977, ubi in omnibus libris *ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω* pro formis femineis legitur, haec scripsit:

'Sic etiam apud Eustathium p. 723, 16. Gratiae habendae sunt librariis, qui hic intactas reliquerunt masculinas numeri dualis formas, quas plerumque in femininas corruperunt, de quo dixi ad Oed. Col. 1113.*) Scholiasta: *ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηται, ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς· τὼ χεῖρε γάρ φασιν. καὶ Ὅμηρος (E, 778) 'τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι'.*

*) Ubi exempla attulit plurima, quae numeri dualis terminationis masculinae usum probant.

Ergo in utro codice coniectura librarii h. l. extat, in M an in V?

v. 313 in uno cod. V illa clarissima lectio servata est, quam Heimsoethius in lucem protulit (libr. qui est de Aeschyli memoria p. 5): *κυκώμενοι*. Optime de ea dixit Reuterus, diss. p. 7. In M ceterisque codd. corruptela legitur *νικώμενοι*, quam Dindorfius Teuffelius Sorofius (p. 34) nescio quo amore Medicei obcaecati comprobaverunt. Wecklinius, qui in Philol. v. XXXI p. 719 cum Heimsoethio fecerat, in Teuffelii Persarum edit. III a se curata retractavit sententiam.

v. 300 V et ed. Rob. exhibent *ἀρχελάων*, M et cett. libri *ἀρχελείων*. Codicis V lectionem, quae per se multo praestat isti artificioso *ἀρχελείων* (cf. adn. Hermanni), verissimam esse docet glossema M textu vetustius: *λαῶν ἀρχόντων* et scholion: *ἀρχελείων: τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν.*

v. 852 *παιδὶ ἐμῷ* invenitur in V (GL*) Mosc. Par. C, *παιδὶ γ' ἐμῷ* Ven. B, *γ'* a sec. m. inserto Cant. 2), *ἐμῷ παιδὶ* in M (Ven. A Colb. 1 Ald. Rob.).

Improbo Dindorfii coniecturam, qui *ἐμῷ* ut glossema eiciens scripsit *παιδί μου*. Nam semper Aeschylus pronomen *ἐμὸς* cum voce *παῖς* coniungit. Legimus *παῖς ἐμὸς* Pers. v. 180. 192. 214. 355. 476. 479. 746 (v. 192 et 746 *παῖς δ' ἐμὸς*), *ἐμὸς παῖς* Pers. v. 200. 236. 784, *ἡ 'μὸς παῖς* Prom. v. 799, *παῖδ' ἐμὸν* fr. 182, *τὸν παῖδα τὸν ἐμὸν* fr. 350, 9. Item *σὸς* pronomen adhibet Pers. v. 359, ubi est *παιδὶ σῷ*.

Propterea hoc de quo agitur loco scribendum

*) In H desunt v. 809—884.

puto *παίδ' ἐμῷ*. Atque hoc eo probabilius est, quod scriptura *παιδὶ ἐμῷ*, quam archetypi fuisse dico, convenit cum multis codicis M scripturis, quibus elisio neglecta sit (cf. Roemeri commentationem, cui inscripsit 'studien zur handschriftlichen überlieferung des Äschylus' in actis acad. Monac. 1888 vol. II).

Transeo ad locos, qui si non ad certum de archetypo faciendum iudicium valent, at tamen notabiles sint.

v. 17 *κίσσιον* V, idem a pr. m. H, ab alt. ante o insertum *ν*. *κίσσινον* M. In schol. A v. 16 sqq.: *κίσσιον* V, *κίσιον* H.

v. 117 in V et H traditum est:

ταῦτά μοι μελαγχίτων
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,

in M: *ταῦτά μου μελαγχίτων*
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ.

Illud et per se praestat, quod magis est ex arte poetica, et commendatur v. 168: *ταῦτά μοι διπλῆ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσί*, cf. Cho. v. 409. 412.

v. 559 V (HGL Ven. A Cant. 1. 2 Ald. Rob. Turn.) exhibent *πολίταις*, M *πολήταις*. Potest archetypus exhibuisse quod restituendum est *πολιήταις* vel *πολ*$^{\eta}$*ίταις* vel *πολ*$^{\iota}$*ήταις*.

v. 244 in VG legitur:

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ,

in L extat *στρατ*^{ου}*ῶ*, in M aliisque *στρατῷ*.

Hermannus iudicat: 'Praeferendus esse videtur genitivus, quae exquisitior constructio est, ut interdum in verbo *ἐπιστατεῖν*.' Cf. etiam verbum *ἐπάρχειν*.

v. **90** scriptum est *ὀχυροῖς* in VH, *ἐχυροῖς* M. Genuinum videtur *ὀχυροῖς*. Nam e v. 79, ubi *ὀχυροῖσι* in codd. recc., ·ο· *ἐχυροῖσι* in M, apparere puto librarium M bis idem mendum commisisse, sed altero tantum loco correxisse. Tum habemus Ag. v. 44 *ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδαιν*.

v. **601** in M aliisque codd. invenitur *ἔμπορος*, quod schol. Byz. explicat. Sed V (HGL Cant. 1. 2 Par. L Lamb. Rob.) habent *ἔμπειρος*, quod unice verum est. Idem mendum in libris Demosth. or. XII, 19.

v. **687** *πρευμενεῖς* praebent V (H aliique et Ald. Turn.), *πρευμενὴς* M (GL Cant. 2 Rob. Idem pro varia lectione in Par. AB). Illud melius, cf. v. 612sq.: '*παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσ'*.

v. **213** *ἐσίδεῖν* in M, *ἔστ' ἰδεῖν* recte in VHGL.

v. **221** *τέκνω* in V, *τέκνοις* in M, quod nollem Sorofius defendisset (p. 35). Sed concedo Heimsoethium ex h. l. nimium de praestantia codicis coniecisse (in Aesch. memoria p. 7). Item valde dubia est eius coniectura, qua v. **1005** ex V *ἥπερ* elicuit *βεβᾶσιν οὐχ ἅπερ ἀκρῶται στρατοῦ* (cf. Aesch. mem. p. 6) comprobante olim Wecklinio (in Philol. v. XXXI, p. 719), qui nunc in ed. Teuffel. III cum Passovio et Toupio scribit: *βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρέται στρατοῦ*. Cf. etiam Sorofii diss. p. 35, Reuteri p. 7.

v. **477** in M extat *ἀπήρκεσε*. In archetypo id

fuisse videtur, quod in V legimus ἀπήρκεσεν, unde coniectura factum est ἀπήρκεσαν, quod alii recentiores exhibent.

v. 235 in V (Par. A Lambeth. adscriptum in Par. B):

τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων,

in H est δυσμὰς correcto acc. circumflexo in acutum, in M (G aliisque) δυσμαῖς. Praepositio πρὸς cum dativo coniuncta significat: apud ad iuxta, velut Prom. v. 833 sqq.

τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Sed notio, quae h. l. flagitatur, 'versus' ei structurae inest, qua accusativus adhibetur. Praecipue haec ponitur ad verba, quae movendi aliquam rationem valent, ut Prom. v. 733

πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας,

ibid. v. 817

πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
πόντου περῶσα φλοῖσβον,

Ag. v. 1179

λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων.

Tum de statu alicuius vel situ locorum eadem constructio adhibetur, ut Prom. v. 364 sq.

Ἄτλαντος ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε,

frgm. 404

Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς,

cf. Soph. fragm. 872 N.

τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον εἴληχε Πάλλας,

Hom. *ι*, 26

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον, αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.

Hoc *πρὸς ζόφον* expl. Phot. et Suidas *πρὸς δυσμάς.*

v. **583** sic corruptus est in M (*τοκέες δ' ἄπαιδες*) *ἐραδαιμόνι'* (*ἄχη*), in VPar.AN legitur *ἔρανται δαιμόνι'*, in HGLVen.ABCant.1.2 Ox. Par. BFHKLAld. Rob. *ἔρρανται δαιμόνι'*. Adversarii dixerint lectionem *ἔρρανται δαιμόνι'* coniectura ex *ἐραδαιμόνι'* factam esse. Equidem puto a lectione *ἔρανται δαιμόνι'* proficiscendum esse. Quae cum proxime accedat ad Medicei corruptelam, veri simile videtur in archetypo vocem *ἔρανται* ad v. 583 adscriptam fuisse — errore sc. librarii, qui eam debuit ad v. 574 adponere, ante verba *στένε καὶ δακνάζου*, ubi nunc lacuna extat; sed oculi a verbis strophae *οὐράνι' ἄχη*, quae statim secuntur, ad verba antistrophae *δαιμόνι' ἄχη* aberraverunt —, scribam autem Medicei perperam descripsisse *ἐραδαιμόνι'*, cum syllabae *νται* et *δαι* in unum coalescerent. Hoc si statuimus, in VPar.AN archetypi lectio servata est. In ceteris *ἔρανται* in *ἔρρανται* correctum habemus, quod quivis librarius facere potuit.

Supersedeo multas libri M corruptelas leniores enumerare, quae in codd. recc. emendatae sunt. Nam utrum hi loci in recentiores recte ex archetypo trans-

lati, in M depravati sint, an in archetypo ut in M corrupti fuerint, in recentioribus a scribis vel grammaticis correcti sint, incertum semper erit. Hoc enim aeque facile fieri potuit atque illud.

II.

Quoniam vulgarem de Mediceo opinionem, quantum ad textum Persarum fabulae attinet, sustulisse nobis videmur, ad falsas de scholiis Aeschyleis sententias evellendas transimus.

De origine scholiorum M optime egit Iosephus Frey in diss. Bonnensi quae inscribitur 'de Aeschyli scholiis Mediceis' (a. 1857), ingeniose Roemerus in commentatione p. XIX laudata. Controversia autem est, utrum ad Aeschyli textum emendandum solis scholiis Mediceis fides habenda sit, an etiam glossematis interlinearibus in recentioribus libris traditis et scholiis Byzantinis quae vulgo A appellantur.

Dindorfius quidem, ut Medicei textum fontem omnium putavit, ita scholia A ex Mediceo fluxisse, sed aucta et amplificata esse comprobabat (primum in ed. schol. p. V, tum fusius in Philol. vol. XX, p. 1 sqq. et p. 385 sqq. et in vol. XXI, p. 193 sqq). Sed ut in illa, sic in hac sententia Heimsoethius ab illo dissensit. Qui contendit tantum abesse, ut scholia Medicea fons fuerint scholiastae A, ut excerpta sint ex eis, quae in scholiis A rectius integriusque scripta leguntur. Glossemata autem librorum recentiorum antiquissimam memoriam repraesentare (cf. 'commen-

tationem de ratione quae intercedat inter Aeschyli scholia Medicea et scholiastam A', progr. acad. Bonn. a. 1868, et 'commentariolum de scholiis in Aeschyli Agam. scholiasta Mediceo vetustioribus', in ind. lect. Bonn. 1868/69, et eorum quos iam laudavi maxime librum de Aeschyli memoria). Tum Wecklinius (in curis Aeschyleis p. 43, cf. Philol. vol. XXXI p. 720) scripsit Heimsoethium nihil demonstrasse, nisi scholia A non e Mediceo profecta esse, sed sic rem se habere, ut scholia A et M ex eodem archetypo manaverint. Atque Medicei quidem librarium saepius scholiorum ordinem confudisse neque quo singula pertinerent intellexisse. Quo minus autem doctus fuisset, eo minus eum verba commutavisse. Contra qui commentarium A conscripsisset, eum liberius fonte usum nunc quaedam omisisse, nunc addidisse et quae separatim adnotata invenisset in ordinem coniunxisse. Eundem, cum nonnulla melius quam Medicei librarius legisset, prius commentarium composuisse videri, quam scholia M scripta essent. Denique Wecklinius putat fontem communem haud multo plura continuisse, quam quae etiamnunc in M extant. Hoc autem inde effici, quod paucissima, quae solis in scholiis Byzantinis, non in M, habemus, magni momenti sint. Cum Wecklinio consentit fere Guil. Seelmannus, nisi quod archetypum largiorem fuisse existimat (diss. l. p. 22). Cum Heimsoethio etiam Sorofius in diss. l. pugnavit, qui quamquam non male rem gessit, tamen de sua ipsius sententia, qua Dindorfium secutus est, certe nemini persuadebit. Denique Wilamowitzius (in Hermae vol. XXV, p. 161 sqq.) item ut Wecklinius fontem

communem constituit, cuius reliquiae in scholiis A et M servatae essent. At cum hic in archetypo fere eadem quae in M fuisse sibi fingat et scholia A doctrina Byzantinorum aucta esse arbitretur, ille scholia A integriora censet. Quae quamvis prava interdum sint, continere optimam veterum grammaticorum doctrinam. Cui nuper Wecklinius (in Burs. comm. a. 1892, p. 192 sq.) brevius contradixit quam ut se ipsum defenderet.

Omitto inquirere, quid recte, quid secus ab illis hominibus doctis iudicatum sit. Nam nisi omnia me fallunt, ope cum ceterorum quos adhibui codicum tum libri V litem discernere possum.

Ac primum quidem facile cognoscitur glossemata recentiorum librorum ad textum Mediceo vetustiorem melioremque pertinere. Unum iam commemoravi exemplum (p. XVII): gloss. codicis Par. B *μωρὸς* super *νέος* et *μωρὰ* super *νέα*, quae ad *ἐνεὸς* et *ἐνεὰ* spectant.

Neque minus notandum est gl. V quod **v. 592** super *ἄρξονται* legitur: *καὶ ὑποκλίνονται*. Vides eo explicari *ἅζονται*, quae est coniectura Halmii (mus. Rhen. vol. XXIII, p. 295). Idem scholiasta Byzantinus ut multa alia adhibuit, sed vertit in futurum, quod cum futuro *ἄρξονται* convenire putaret.

Tum **v. 316** haec in M scripta sunt: *οἵ τε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον, οἵ τε* ex *οἵδε* corrupto. In V autem super *οἵ γε* pictum videmus *οἵτινες οὗτοι*. Quorum glossematum hoc spectat ad genuinam lectionem *οἵδε* (cf. gl. 312 *καὶ οὗτοι* super *οἵδ'*, gl. 347 *ταύτῃ* super *τῇδε*, sch. A 265 *ὅδε καὶ οὗτος*, al.), illud post corruptelam ortam additum est exemplo gl. 18 *οἵτινες*

super *οἵτε*, cf. A 16, gl. 44 *οὕστινας* super *τοὺς*, gl. 850 *ἥτις* super *ἡ*, aliorum. Ceterum vera scriptura *οἵδε* cum glossemate *οὗτοι* in uno cod. G tradita est, solum *οἵδε* in Par. A et F.

Tum **v. 865** supra *εὖ πράσσοντες* (*ας* sic scriptum) gl. *ἀντὶ τοῦ πορθοῦντες* in V legitur. Unde facile elicueris *πέρσαντας* esse Aeschyli. Quod autem in M invenimus scholion: *οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες οὐ τάφους ἀνασπῶντες ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν*, cum Medicei textu ita coniungere possumus ut lacunam quae h. l. statuta est sic fere expleamus:

ἁγνὰ μὲν οὐ πέρσαντας ἄγον οἴκους.

Haec respiciunt ea, quae Dareus dixerat (v. 811 sqq.):

οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄιστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Atque in huius loci contextum coniectura eo melius quadrat, quod paullo infra similiter dicitur:

ὅσσας δ' εἷλε πόλεις
πόρον οὐ διαβὰς κτλ.

v. 949 sq. cum Porsono et Wecklinio sic legendum est:

γόον αὖ γέννας πενθητῆρος
κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἰαχάν.

Itaque *πόλεως* quod omnes libri ante *γέννας* exhibent glossema est in textum transpositum. In H autem super *γέννας* exaratum est: *καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως* (cf. sch. A). Hoc igitur ex antiquo codice servatum est, qui *πόλεως* nondum in textu praebuit.

Transeo ad scholia Byzantina. Quae quoniam maximam glossematum recc. codicum partem complectuntur, manifestum est ex eis quoque textum Aeschyleum emendari posse. An non recte Hermannus v. 242 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός σφιν ἐμπρέπει pro traditis verbis πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει restituit ex sch. A, ubi legitur: ἆρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς ἐμπρέπει ἡ βολὴ ἡ τοξική; Possunt haec verba omnia antiquissimo scholiastae tribui, si modo Roemerus recte statuit illum paraphrasin conscripsisse.*)

Tum moneo de illo ὑποκλιθήσονται quod supra tetigi (p. XXV) et καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως (p. XXVI).

Tum ad v. 232, qui sic in M traditus est:

πάντα θήσομεν θεοῖσιν τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις

haec scripsit Byzantinus:

πάντα ποιήσομεν τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς.

Quae verba ad eam lectionem quadrare, quae est τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φθιτοῖς, coniecit Otto Sieversius in act. soc. Ritsch. v. I p. 391. Sic etiam v. 524 vocem φθιτοῖς per νεκροῖς scholiasta explicat. Atque idem interpretamentum in antiquissimo codice Aeschyleo adhibitum esse hoc liceat exemplo demonstrare. Eumenidum enim v. 96 sq. sic exhibet M:

---

*) Item possunt verba sch. A 934 ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ καὶ τοῖς συγγενέσι μου καὶ τῇ πατρῴᾳ γῇ κακὸν γενόμενος e vetustis scholiis hausta esse. Continent certe veram lectionem πατρῴᾳ quae in omnibus codd. corrupta est. Sed potest Byzantinus vocem πατρίᾳ sic explicavisse.

ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὡς μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Itaque glossemate *ἐν νεκροῖσιν* vera lectio extincta est.'

Tum v. 734 in M sic legitur:

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων,

quo haec spectat Byzantini explicatio: *τῶν Βακτρίων δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος καὶ πολεμικὸς οὐδέ τις γέρων ἀπώλετο κτλ.*

Quo modo, quaeso, haec cum poetae verbis conciliari possunt! Iste quidem bonus Byzantinus non dubitavit cum voce *πανώλης* ea interpretamenta coniungere, quae plane ab illa abhorreant. Nam, etsi exempla afferre non opus est, quanto aliter Suppl. v. 103 *πανώλεις* in M explicatum est. Ubi extat *τοὺς τοῦ ὀλέσθαι ἀξίους ὅ ἐστι κακούς.* Atque Sept. v. 539 ad *πανώλεις* in G glossema scriptum est *παντελῶς ἠφανισμένοι.* Sed hunc locum rectissime Heimsoethius (in libro de memoria Aeschyli p. 56) emendavit: *παναλκής.* Cf. Hesychii glossas: *ἄλκιμος ἀνδρεῖος* et *ἀναλκὴς ἄνανδρος.* Mitte tamen, quod Heimsoethius glossam *ἀλκιμώτατον γενναῖον* cum gl. V *ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος* contulit. Nam cum hoc ab altera manu scriptum sit, cui nullam auctoritatem tribuendam esse infra exponam, statuendum est vocem *ἀνδρεῖος* e sch. marg. repetitam esse, ut alia glossemata, tum *γενναῖος* additum. De reliqua huius versus mutatione ab Heimsoethio prolata supersedeo referre. Sed cum Dindorfio videtur *οὐ δή τις γέρων* scribendum esse.

Denique v. **1043** in M hic est:

ἴυξε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

Quem, cum antistrophae verbis *ἐπορθίαζε νῦν γόοις* non respondeat, Heimsoethius (de Aeschyli memoria p. 78 sqq.) sic emendavit: *ἴυξε νῦν ὁμόρροθον*. Atque his quidem de causis. Vocem *μέλος* dicit explicandi causa adscriptam esse, sicut in schol. BGL v. 946 *ἥσω σοι πάγκλαυτον μέλος* (cf. sch. A *ἥσω καὶ πέμψω θρῆνον καὶ λίαν πανόδυρτον*). Similiter v. 550 *αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ* in V adnotatum est *γόον δηλονότι* (cf. sch. A). Atqui apud Byzantinum haec leguntur: *ἤτοι συνηρμοσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴυξε καὶ θρήνει*, quae neque ad *μέλος* neque ad *ὁμοῦ τιθείς*, sed ad adiectivum pro adverbio adhibitum, qualia saepius ad verba sonandi ponuntur, pertinent. Sed si quis in universum cum Heimsoethio faciat, de ipso tamen verbo substituto dubitet, conferat hoc schol. M ad Cho. 578 adscriptum: *ἀρτίκολλα*] *σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα* cum hac glossa Hesychii: *ὁμορροθεῖν ὁμοῦ ἕλκειν καὶ συμφωνεῖν*. Apparet verba *ὁμορροθεῖν* et *συναρμόζεσθαι* inter se respondere, cum utrique respondeat *συμφωνεῖν*. Itaque h. l. ad *ὁμόρροθον* scholiasta scribere potuit: *συνηρμοσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ*. Neque minus ex Hesychii interpretatione *ὁμοῦ ἕλκειν* elucet *ὁμοῦ τιθεὶς* verba adnotari potuisse.

His exemplis addo antiquissimam illam lectionem, quae cum *γρ(άφεται)* supra versum servata est. Supra *βέλεα* v. **272** in V legitur *γρ. μέλεα*, quod ad *σώματα* v. 278 pertinere certum est. Nam versum antistrophae

ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ

strophae versui *τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ* aequabilem reddere licet, cum scribimus

ἀλίδονα μέλεα παμβαφῆ.

Fortasse in stropha cum Lachmanno emendandum est *πολέα.* Cf. Ag. v. 1454, ubi *πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαὶ* in M, sed *πολέα* legi iubet C. G. Hauptius propter versum antistrophae (v. 1474) *κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐννόμως.*

Cum demonstravisse mihi videar inesse in codicum recentiorum glossematis et in scholiis Byzantinis, quae cum non congruant cum textu Medicei, tamen ad eum emendandum valeant, iam nascitur quaestio: unde illa glossemata, unde illa interpretamenta Byzantina? Atque si accuratius rem tractaverimus, hoc elucebit: et scholia M et glossemata recentiorum librorum et scholia A ab eodem archetypo originem duxisse, qui largissimam adnotationum copiam complexus est. Duo autem libri ex archetypo descripti sunt, alter Mediceus, cuius librarius scholia sic excerpsit, ut maxime ea, quae magni momenti sint, imprimis locos e poetis scriptoribusque allatos exararet, abundantiam autem glossematum plerumque neglegeret, alter ignotus liber, cuius scriba longiora archetypi scholia fere omisit, sed singulorum verborum interpretamenta diligenter transcripsit. Atque haec quidem glossemata fluxerunt in codd. V et H et id exemplar, quo scholiasta B usus est (cf. p. XIII).

Item scholia A ad antiquissima scholia redeunt. Sed Byzantinus, qui haec in commentarium fere per-

petuum coniunxit, non ipso archetypo usus est, sed recentiore codice, qui inde manavit. Nam, ut hoc statim absolvam, legitur sch. v. 375 '*τοσαῦτα, φησίν, εἶπεν ὁ Ξέρξης ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν*'. Confusam vides eam interpretationem, quae ad veram lectionem in M traditam *ὑπ' εὐθύμου φρενὸς* spectat, cum ea, quae ad recc. librorum *ὑπερθύμου φρενός*. Similia addas multa. Illud autem apographon archetypi potest id fuisse, e quo textus et glossemata V et H profecta sunt, potest aliud, ut putandum sit codicem unde V et H pendent ex duobus fontibus natum esse. Alterum enim librum fuisse, qui textum et glossemata ab archetypo descripta praebuit (de textu vid. cap. I), alterum exemplar Byzantini, quod item ex archetypo originem duxit. De ipso archetypo hoc veri similiter statuas glossematum multitudinem e paraphrasi illa, quam genuinam scholiorum Aeschyleorum formam fuisse Roemerus l. l. demonstrat, oriundam esse.

Iam videamus, quo modo sententia nostra comprobari possit.

Summi momenti est, quod scholia M e scholiis A et e glossematis emendari licet.

Praeclarissimum exemplum est **sch. M 379**, ubi in codice extat *τροπωτῆροδω* et spatium sex fere litterarum, tum *δεσμεύων*. Dindorfius e verbis Byzantini *τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος δι' οὗ δεσμεύονται* illud sic correxit: *τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων*. Alteram corruptelam non animadvertit. Nam quod scripsit: *κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε. τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ,*

mea quidem sententia post *ἐδέσμευε* addendum est *τροπωτῆρι*, ut sequens explanatio vocis *τροπωτὴρ* habeat, quo respiciat. Accedit Hesychii glossa *τροπώσασθαι τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι*. Rectissime igitur scholiasta Byzantinus: *τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν ἐν τῷ τροπωτῆρι*. Quis autem putaverit eundem Byzantinum, qui corruptelam sch. 862 *δημωφελεῖς δῆμοι* (pro *θεσμοὶ* scriptam) non correxit, utramque huius scholii corruptelam correcturum fuisse, si Mediceo usus esset. Sed omnis extinguitur dubitatio, si sequentia verba: *ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χείλει τῆς νεὼς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδενται* ex archetypo, quem statui volo, hausta esse putamus. Conferri possunt cum verbis Poll. I, 87 *καὶ ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐκδέονται σκαλμός, ᾧ δὲ ἐκδέονται τροπωτήρ· καὶ τροπώσασθαι τὴν ναῦν*, Et. M. p. 715, 21 *σκαλμός· περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας, πάσσαλος*. Quod vero in BGL glossema est *σκαλμὸς τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἡ κώπη δέδεται* (*σκαλμὸς* om. BG, *δεῖται* BG), hoc fere in archetypo fuisse videtur: *κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε τροπωτῆρι. σκαλμὸς δὲ τὸ ξύλον ᾧ ἡ κώπη δέδεται. τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ*. Sed M librarius a priore *τροπωτῆρι* ad posterius aberrans mediam partem omisit. Itaque integrius scholion Byzantinum. Quod ad gl. V pertinet: *σκαλμὸς λέγεται τὸ ὄρθιον ξύλον εἰς ὃ εἰσέρχεται ὁ τροπωτήρ*, potest id ex eo gl. mutatum esse, quod BGL exhibent, potest genuinum esse. Tum exemplum habemus duplicis illius interpretationis, de qua disseruit Ios. Frey l. l.

Tum v. 85 ad *Ἀσσύριον*, quod et ipsum glossema est in textum insertum, glossema extat: *Περσικόν. τροπικῶς. οἱ Πέρσαι πρώην Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.* Sch. A exhibet: *Ἀσσύριόν τε ἅρμα ἐλαύνων ἤγουν Περσικόν· οἱ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον.* Sed in sch. M, quod est *Σύριόν θ' ἅρμα: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο*, desideratur vox *Περσικόν*, ad quam respiciat enuntiatum *οἱ γὰρ Πέρσαι κτλ.* Cum autem *τροπικῶς* vix in V interpolatum sit, hoc fere in archet. fuisse videtur: *ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· Περσικόν· τροπικῶς· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.* Apparet neque gl. V neque sch. A ex Mediceo scholio fluxisse, sed utrumque ex archetypo, unde Mediceus.

Tum **sch. M 226** legitur *τὰ δὲ κακὰ τὰ σχεθέντα.* Gl. V exhibet *τὰ κακὰ δὲ . . κατασχεθέντα.* Itaque, quod Weilius in M restituit, *τὰ δὲ κακὰ κατασχεθέντα* egregie firmatur. Archetypi autem lectio a librario M depravata, in codice V servata est. (Scholiasta Byzant. in cod., quo usus est, idem gl. invenit quod in HGL extat *κατεχόμενα*, propterea hoc scripsit.)

Tum **v. 76** hoc invenitur gl. V: *βασιλικὸν στράτευμα.* Atque cum legeris sch. M: *τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος σημαῖνον τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας*, concedes post *στράτευμα* inserendum esse *τὸ βασιλικὸν*, quo respiciant verba *παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας.*

Tum **sch. M 322** perverse scriptum est *ἡ ἐκ ταύτης ἄφοδος.* Rectissime in sch. Byz. *ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος.*

Tum **sch. M 452** *ἢ ὡς ἱερᾶς οὔσης Πανός· ἢ ὡς ἔρημος* ex sch. A, quod est *ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης*

τῆς νήσου ἢ ὡς ἐρήμου sic corrigendum est, ut pro *ἢ ὡς ἔρημος* scribamus *ἢ ὡς ἐρήμου*. Cadit Wecklinii coniectura, quae per se minus lenis est: *ἢ ὡς ἱερὰ οὖσα Πανός· ἢ ὡς ἔρημος*.

sch. M 73 *ξεύξας νεῶν τὴν θάλασσαν* ex sch. A restitui: *ξεύξας διὰ νεῶν τὴν θάλασσαν*. Idem in archetypo.

sch. M 64 *ἀριθμῶν*, sch. A et archet. *ἡμερῶν*.

sch. M 372 *αὐτοῖς*, sch. A *παρ' αὐτοῦ*, unde illud correxi in *αὐτῷ*. Hoc in archetypo.

sch. M 243 *οἷον μάχονται*, sch. A *δι' ὧν μάχονται*. Aut idem aut *οἷς μάχονται* in archetypo.

sch. M 423 *τῶν σωμάτων*, sch. A et archet., quod Wecklinius in M emendavit, *τῶν πτωμάτων*.

sch. M 131 *καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ ὡς μέλισσαι τὸ σμῆνος* item corruptum est, ut in textu *μέλισσα* pro *μελισσᾶν* (cf. p. XVI). Optime vero sch. Byz. explicat *καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἕπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν*. Cf. Reuter. diss. p. 22.

In *argumento* Persarum M exhibet *Γλαύκῳ*, scholiasta Byzantinus *Γλαύκῳ Ποτνιεῖ*, quod certissime e cod. archetypo repetitum est. Cf. Seelmann. p. 10 sq.

Idem e coniunctis scholiis **M** et **A 450** veram archetypi lectionem elicuit (p. 9 sq.) (*Ψυττάλεια*) *ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος πρὸς ἤπειρον ε' σταδίους*.

sch. M 776 Dindorfius scripsit *ὁμώνυμος* pro *ὁμωνύμως*. Idem in A et archet. Tum *περιέσπασε* correxit e *πῶς ἔσπασε*. Idem in archet. fuisse agnoscitur lectione scholii A *ἐπέσπασε*, quae corruptela frequentissima est.

sch. M 878 extat *αἱ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον οἴκησιν αὐχοῦσαι*, quod ex A correxi: *αἱ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον οἴκησιν ἔχουσαι*. Nam Aeschyleo *ἀμφὶ* debet respondere *περί*.

sch. M 80 *τινὲς γὰρ*, sch. A et archet. *τινὲς δὲ*.

sch. M 128 *πέσῃ πέπλοις*, Kirchhoffius corr.: *πέσῃ ἐν πέπλοις*, quam archetypi lectionem fuisse docet sch. A verbis *πέσῃ ἐν τοῖς πέπλοις*.

sch. M 138 *ἐπὶ τὸ πενθεῖν*, Kirchhoffius corr.: *ἐπὶ τῷ πενθεῖν*, quod ut in A, ita in archet. fuit.

sch. M 313 *συνέκρουον ἄλλοις*, gl. V, sch. A, archet.: *συνέκρουον ἀλλήλοις*, quod Kirchh. in M restituit.

Ad haec exempla ea accedunt, quae consensum scholiorum AMV exhibent. Nonnulla tamen ita comparata sunt, ut arbitrium, quo Byzantinus archetypi scholiis usus sit, cognoscas. Atque ea sola adfero. Legimus in **MV** v. 4 *κατὰ τιμήν*, in **A** *ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν*.

MV v. 88 *ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ* (*αὑτοῦ* V) *ἔχων μεγάλην*, **A** *οὔτις δὲ δόκιμος ἤτοι φρονῶν ἑαυτῷ καὶ δοκῶν καὶ θαρρῶν* (ex usu posterioris aetatis scriptorum).

MV 237 *εἰ ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι*, in **A** amplius scholion inde compositum.

M 327 *ἀπὸ πόλεως*, **V** *ὁ ἀπὸ πόλεως Λύρνης* (profecto accuratius et melius), **A** *τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας* (perperam).

MV 478 *ἐπὶ Δαρείου* (*ἐπὶ τοῦ Δαρείου* V), **A** *οὓς Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε*.

Tum Mediceus cum glossematis recc. librorum concinit, quae Byzantinus non adhibuit. Velut

MHV 43 *οἱ διόλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες*,

MHVBGL 59 *προτροπαῖς* (in eo cod., unde BGL i. e. codd. scholia B continentes pendent, idem mendum erat, quod V praebet: *προπομπαῖς*. Ortum est e voce textus *ὑποπομπαῖς*),

MV 86 *τοῖς Ἀθηναίοις*,

MV 97 *εὐκινήτου*,

MH 119 *Περσικὸν θρήνημα*, **V** *ἐπίρρημα θρήνημα Περσικόν*,

M 255 *τὸ κάλλος τὸ στράτευμα*, **V** *τὸ κάλλος τοῦ στρατοῦ*,

M 333 *λείπει τὸ κακῶν*, **V** *κακῶν δηλονότι*, **G** *κακῶν*, **H** *τῶν κακῶν*,

MV 337 *ἀναλαβὼν* (cf. BLG),

MVGL 408 *τάφους*,

M 423 *τῶν Περσῶν δηλονότι*, **V** *ἤγουν τῶν Περσῶν*, **BGL** *τῶν Περσικῶν*,

MV 552 *τῶν ἀνδρῶν*,

MV 608 *ἀλλὰ φθαρτικὸς*,

MV 830 *δικαστής*,

MV 1047 *τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν*.

Haec quamquam per se ex M fluxisse possunt, tamen, si quidem archetypus probatus est, ex hoc manavisse putanda sunt.

Iam transeo ad ea scholia, quae in commentario Byzantino et inter versus codicum recentiorum integrius scripta esse quam in Mediceo ex glossis scholiisque antiquis efficitur.

sch. A 117 legimus *ἡ φρήν μου μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα* et *ἡ φρήν μου ἡ μελαγχίτων ἤτοι ἡ συνετὴ καὶ ἐν βάθει κειμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα.* (Cf. gl. V *ἡ πενθήρης ἡ ἐν βάθει κειμένη*, gl. B *συνετὴ ἢ πενθήρης.*) Sed in M gl. extat *ἡ συνετὴ* et sch. marg. *μελαγχίτων: πενθήρης ἢ ἀμφιμέλαινα.* Quae verba tenues reliquiae antiquissimi scholii sunt, quod optime in A servatum habemus. Inspicias Et. M. p. 577, 2:

μέλαινα σημαίνει τρία· τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ

ἕλκον νύκτα μέλαιναν (Θ 486),

καὶ τὴν σύνεσιν, ὅθεν καὶ

φρένες ἀμφιμέλαιναι (*Α* 103),

καὶ τὸ βαθύ, ὅθεν καὶ

κρήνη μελάνυδρος (*Ι* 14)

ἡ βαθεῖα. τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος.

sch. Ven. A ad *Α* 103 (*φρένες ἀμφιμέλαιναι*): *αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν.*

sch. E *δ* 661: *αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ κτλ.*

Hesych.: *ἀμφιμέλαινα βαθεῖα συνετή*, et *μέλαιναι φρένες αἱ βαθεῖαι.*

Eust. ad *Α* 103 p. 58, 4: *μελαίνας δὲ φρένας ἔφη ὁ ποιητὴς διὰ τὸ ἐντὸς αὐτὰς ἐν βάθει κεῖσθαι καὶ μὴ ὁρᾶσθαι ἢ κτλ.*

Eust. 1116, 9 *καὶ ὅρα τὸ ἀμφιμελαίνας οὐκ ἐπὶ ὀργίλου τινὸς λεχθὲν . . ἀλλ' ἁπλῶς οὕτω δηλοῦν τὴν ἐν βάθει θέσιν τοῦ τῶν φρενῶν σπλάγχνου* (cf. Wilamowitzium in Herm. vol. XXV, p. 168).

sch. A 191 scriptum est *λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ*

περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆράς φασι.

cf. Hesychii glossam *λέπαδνα ἱμάντες πλατεῖς, οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν.*

schol. Venet. ad *E* 729: *λέπαδνα πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ὡς κόπτω κόπανον λέπω* ⟨*λέπανον*⟩ *λέπαδνον.*

Et. M. p. 560 *λέπαδνα οἱ κατὰ τῶν ἱππίων στηθέων ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες.* Etiam secundum Photium idem *λέπαδνον* et *μασχαλιστήρ.*

sch. A 415 vox *χοιράδες*, quae v. 424 extat, sic explanatur: *αἱ ὕφαλοι καὶ θαλάσσιαι πέτραι.*

cf. sch. Pind. Pyth. X, 81: *χοιράδες .. αἱ ὕφαλοι πέτραι.*

sch. A 207 *πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς ῥύπος λέγεται* cf. cum vet. sch. Eur. Or. 220 (ed. Schwartz.): *πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ.* In verbis quae in fine leguntur *ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί* scholiasta usus est gl., quod in VH servatur, *θυσίαν.* Hoc autem ut per se optimum (cf. Suid.: *πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια ὡς αὐτός φησι* sc. Plato, vide Ruhnk. ad Tim. p. 11), ita inde commendatur, quod alterum interpretamentum V *πλακοῦντα* (etiam in G et L traditum) procul dubio ex archetypo fluxit. Nam adscriptum est ad v. 524 in M et V. Quod autem ibidem in H glossema *θυσίαν* invenitur, veri simile videtur in archetypo utrobique explicationes *πλακοῦς* et *θυσία* exaratas fuisse.

sch. A 982 haec inveniuntur: *πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ, κυρίως δὲ τὸ κατὰ πέντε πέντε μετρεῖν μυρία μυρία.* cf. schol. Hom. δ 412 (*πεμπάσσεται*) *κατὰ πέντε ἀριθμήσει.* Et. M. p. 660, 3 *πεμπάσσεται ἀπὸ τοῦ πεμπάζω .. τὸ κατὰ πέντε ἀριθμήσειν.* Hesych.: *πεμπάσσεται κατὰ πέντε ἀριθμήσει.* Phot. s. v. *πέμπτα: πεμπτάζειν γὰρ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν.* Cum eiusdem scholii verbis, quae sunt: *οἱ Περσῶν δὲ βασιλεῖς εἶχον δύο τινάς, οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὓς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς*, cf. Hesychii glossam: *βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν.*

sch. A 60 *μαλερῷ* explanatur per *μαραντικῷ καὶ καυστικῷ.* In VGL glossema est *καυστικῷ*, ad quod in V additum *ἀφανιστικῷ*, in GL *θερμῷ* (B habet *θερμῷ καὶ διαπύρῳ*). Haec autem quattuor interpretamenta evadunt, si haec scholia inter se coniungimus: schol. Hom. BV ad Φ 375 .. *ἢ παρὰ τὸ μαλεῖν τὸ ἀφανίζειν. δηλονότι τῷ θερμῷ καὶ καυστικῷ*, schol. Ap. Rh. I 734 *μαλεροῖο· οἱ νεώτεροι τοῦ λαμπροῦ, οἱ δὲ* ⟨*παλαιοὶ*⟩ *τοῦ μαραντικοῦ*, Hesych.: *καυστικὸν μαραντικόν*, Eust. p. 691, 53 et Et. M. p. 574, 36 *μαλερὸν* per *μαραντικὸν* reddunt, sch. Soph. Oed. T. 190 (*ἄρεα τὸν μαλερόν*): *τὸν καταμαραίνοντα.*

gl. VH 35 *Νεῖλος* explicatur: *ἡ Αἴγυπτος· ἐκεῖ γὰρ ὁ Νεῖλος.* Quae doctrina eadem est, quae in Hesychii glossa: *Αἴγυπτος ὁ Νεῖλος ὁ ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη.*

Denique glossemata et scholia Byzantina ipsorum bonitate commendantur.

Velut **sch. A 1074** *δύσβατόν φησι τὴν Περσίδα οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ.* Cf. Wilamowitz. Hermae vol. XXV, p. 169. Idem laudat **sch. A 412,** quo *Λυκομήδης Αἰσχραίου* primus navem cepisse dicitur, id quod etiam Plut. Them. c. 15 narrat. Neque dubium videtur, quin **sch. A 716** *ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν συλλήβδην πάντα. ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ* (Orest. v. 1)· *'οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος'* integrius sit quam sch. M *σημείωσαι τὸ ὡς ἔπος εἰπεῖν* (cf. Wilam. l. l. p. 169). Item verba **sch. A 554** *ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὔσαις, ἥτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες* praeferenda sunt scholio M *βαρίδες αἱ νῆες.* Tum in archetypo fuisse videtur **gl. V 151** *οἱ Πέρσαι τοξόται, οἱ Ἕλληνες λογχηφόροι,* quo Byzantinus ita usus est, ut scriberet *οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι λογχηφόροι.* Item **gl. VH 20** *ποιοῦντες, ἀνδροπλήθειαν πολεμικὴν παρέχοντες εἰς ἐκφόβησιν ἀντιπάλων,* **gl. V 15** *λείπει ὥστε εἰπεῖν περὶ ἐκείνων,* **gl. VH 6** *τρόπος ἐτυμολογικός.* Denique ut alia omittam **gl. V 491** *ἀπὸ δὲ τῆς γῆς κτλ.* potest e paraphrasi quam Roemerus statuit profectum esse.

Restat ut enumerem quae possint ex archetypo in A et codd. recc. fluxisse.

Nam miro quodam modo universa scholiorum A et glossematum ratio cum scholiis Mediceis congruit. Sed cum ex his exemplis multa sint, quae omnia fere scholia praebeant, multaque a librariis postea addita

esse possint, de singulis tum demum iudicium ferre licebit, cum e pluribus codicibus collatis notitia archetypi certior facta erit. Interim haec notanda sunt:

Supplentur in scholiis, quae poetae omittere licebat, velut

gl. M Suppl. 133 ad *ἀπάξει*] *ἡμᾶς*.

gl. V Pers. 552 ad *ἤγαγε*] *τὸν στρατὸν δηλονότι.*

sch. M Cho. 419 ad *πάρεστι σαίνειν*] *τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα.* sch. M Eum. 261 ad *τὸ δ' οὐ πάρεστιν*] *οὐ πάρεστιν αὐτῷ νικῆσαι ἡμᾶς.*

gl. V 620 ad *πάρα*] *ταῖς ἐμαῖς χερσὶ δηλονότι* (cf. A).

sch. M Prom. 936 ad *πόριμος*] *πόριμος αὐτοῖς.*

gl. V 297 ad *διδόντων*] *αὐτοῖς, δηλονότι αὐτάς.*

gl. V 213 ad *παρεῖχε*] *ἐδίδου τῷ ἱέρακι* (cf. A).

sch. M Prom. 222 ad *αἱμύλας δὲ μηχανὰς*] *συνετάς, τὰς ἐμὰς δῆλον ὅτι.*

gl. V 609 ad *φρένας*] *ἡμετέρας.* sch. A 631 ad *κακῶν* v. 634] *τῶν ἡμετέρων κακῶν.*

sch. M Eum. 641 ad *εἶπον*] *οἱ δικασταί.*

gl. V 465 ad *παίουσι*] *οἱ Ἕλληνες* (cf. A).

gl. V 455 ad *κτείνοιεν*] *φονεύοιεν οἱ Πέρσαι.*

Saepius ad pronomina notatur, quis aut quae res eis significetur, ut

gl. M Cho. 419 ad *τὰ δ'*] *τὰ ἄχη.*

gl. V 220 ad *τῶνδ'*] *τῶν κακῶν.*

sch. M Cho. 452 ad *τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν*] *αὐτός: τουτέστιν ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γνῶναι ὁ πατήρ.*

gl. V 487 ad *οἳ δ'*] *ἄλλοι περισσοί.*

sch. M Cho. 248 ad *τοὺς δ'*] *ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.*

sch. M Eum. 503 ad *τῶνδ'*] *ἡμῶν δῆλον ὅτι.*

sch. A gl. V 1 ad *τάδε*] *ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς.*

sch. M Cho. 275 ad *αὐτὸν δ' ἔφασκε . . τίσειν*] *αὐτὸν, τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔφασκε τελεσιουργεῖν.*

sch. M Cho. 552 ad *τήνδε*] *τὴν Ἠλέκτραν.*

sch. M Cho. 581 ad *τούτῳ*] *τῷ Πυλάδῃ.*

gl. M Eum. 362 ad *τάσδε*] *τῆς Κλυταιμήστρας.*

gl. M Eum. 641 ad *ταύτην*] *τὴν Κλυταιμήστραν.*

sch. M Sept. 554 ad *τούσδ'*] *τοὺς πολεμίους.*

sch. M gl. VBGL 831 ad *ἐκεῖνον*] *τὸν Ξέρξην.*

sch. M Pers. 523 ad *αὔτ'*] *αὐτά· ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνείρατα.*

gl. V 195 ad *χὴ μὲν*] *ἤγουν ἡ Ἀσία* (cf. A 195).

gl. V 197 ad *ἡ δ'*] *ἡ Εὐρώπη* (cf. A 197).

gl. V 153 ad *ἥδε*] *αὕτη. ἡ Ἄτοσσα.*

gl. V 418 ad *αὐτοὶ δ'*] *οἱ Πέρσαι.*

gl. VGL 238 ad *αὐτοῖς*] *τοῖς Ἀθηναίοις.*

gl. VBG 427 ad *τοὶ δ'*] *οἱ Ἕλληνες* (cf. A 427).

Similia haec sunt exempla:

sch. M Pers. 423 ad *βροτῶν*] *τῶν Περσῶν δηλονότι.*

cf. gl. V *ἤγουν τῶν Περσῶν*, gl. V 89 ad *φωτῶν*] *τῶν Περσῶν* (consentit A).

sch. M Pers. 877 ad *ἄνακτος*] *τοῦ Δαρείου.* Idem in gl. VBGL; cf. sch. A 874.

sch. M Cho. 554 ad *ἄνδρα*] *τὸν Ἀγαμέμνονα.*

sch. M Pers. 5 ad *οὓς αὐτὸς ἄναξ: οὓς αὐτὸς ὁ Ξέρξης κτλ.* cf. sch. A 1.

gl. V 650 ad *ἀνὴρ*] *ὁ Δαρεῖος.* gl. V 446 ad *ἄνακτι*] *τῷ Ξέρξῃ* (cf. sch. A). gl. VH 154 ad *βασιλέως*] *τοῦ Ξέρξου.* gl. V 645 ad *δαίμονα*] *τὸν Δαρεῖον* (cf. sch. A 643).

sch. M Suppl. 224 ad *θεοῦ*] *τοῦ Ποσειδῶνος.*

sch. M Cho. 358 ad *χθονίων τυράννων*] *Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.*

gl. V 457 ad *θεὸς*] *ὁ Ποσειδῶν.* sch. A 691 ad *χοί κατὰ χθονὸς θεοὶ*] *οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοὶ οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη.* gl. V 505 *ἤγουν τοῦ Ἡλίου* (cf. gl. HBG).*)

sch. M Cho. 790 ad *ἀνδρὸς φίλου πῶλον*] *τοῦ Ἀγαμέμνονος. τὸν Ὀρέστην.*

gl. V 612 ad *παιδὸς πατρὶ*] *ἤγουν τοῦ Ξέρξου. τῷ Δαρείῳ.*

Ad pronomina, quae ad quaedam antea dicta pertinent, adponitur ὃ *εἶπον* vel quid simile.

sch. M Pers. 262 ad *τόδ' ἄχος*] ὃ *εἶπον.* cf. sch. A 261.

sch. M Sept. 534 ad *ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ*] *τοιοῦτός ἐστιν οἷον ἐγὼ εἶπον.*

gl. VBGL 440 ad *τοῖσδε*] *οἷς εἶπον.* cf. sch. A.

gl. V 203 ad *ταῦτα*] *ἃ εἶπον* (sed quae his in V antecedunt verba *αὐτὰ ἅτινα εἶδον ἐν νυκτί*, ut inepta explicatio, certissime recentiora sunt).

gl. V 263 ad *ἐκεῖνα*] *ἃ εἶπον* (cf. sch. A *ὅσα ἔφην*).

sch. A 516 ad *ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ*] *ταῦτα ὅσα εἶπον ἀληθῆ ἐστι.*

---

*) Hac observatione firmaretur coniectura Wecklinii, qui v. 451 *φιλόχορος Πὰν* in *φιλόχορος θεὸς* mutari vult, nisi leges metricae obstarent omnino. Contra schol. Med. *ὁ θεὸς ὁ Πὰν* sic explicatur, ut in archetypo supra *ΠΑΝ* glossema fuerit *ὁ θεός*, quae scriptura etiamnunc in L servata est. Scriba autem Medicei illud in marg. transferens mutavit *ὁ θεὸς ὁ Πάν.*

sch. A 173 ad *ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε*] *ὡς τούτων ὧν εἶπον οὕτως ἐχόντων.*

Praepositio *διὰ* ad accusativum casum adponitur:

sch. M Ag. 85 ad *τί*] *διὰ τί.*

sch. M Suppl. 335 ad *τί φῂς ἱκνεῖσθαι*] *διὰ τί λέγεις ἐληλυθέναι.*

sch. M Cho. 802 ad *τὸ δὲ καλῶς κτίμενον*] *διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον.*

gl. M Pers. 162 ad *ταῦτα*] *διὰ ταῦτα.* gl. V *διά*, gl. BGL *διὰ τοῦτο.*

gl. M Pers. 168 ad *ταῦτα*] *διὰ ταῦτα.* gl. VH *διά*, gl. BGL *διὰ τοῦτο.*

sch. A 117 ad *ταῦτα*] *διὰ ταῦτα.*

gl. V 549 ad *μόρον*] *διά.* cf. A *διὰ τὸν μόρον.*

gl. V 1039 ad *πῆμα*] *διὰ τό.*

Dualis numerus redditur plurali:

sch. M Cho. 406 ad *Ἀτρειδᾶν*] *τῶν Ἀτρειδῶν.*

gl. M Sept. 905 ad *τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν*] *τοὺς δύο βασιλεῖς.*

gl. VH 188 ad *ἀμώμω*] *ἄμωμοι.* gl. VGL ad *κασιγνήτω*] *ἀδελφαί.* gl. VHBGL 194 ad *αὐτὼ*] *αὐτὰς* (cf. A).

Adscribitur, quae persona appelletur:

sch. M Prom. 731 *ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν.*

sch. M Cho. 367 *ἀπέστρεψε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.* sch. M Cho. 448 *πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν.* sch. M Cho. 981 *πρὸς τὸν χορόν.*

gl. V 229. 916 *πρὸς τὸν χορὸν ὁ λόγος.* gl. V 525 *πρὸς τὸν χορόν.* gl. V 631 *πρὸς τὸν Δαρεῖον δηλονότι.* gl. V 706 *πρὸς τὴν Ἄτοσσαν.*

Notatur, quae *περιφραστικῶς* ab Aeschylo dicta sint:

sch. M Sept. 354. 475. 541. 607. Ag. 491. Cho. 656 (*κατὰ περίφρασιν* sch. M Sept. 551. Suppl. 723. Cho. 584).

sch. M Pers. 720 *τὸ ἄπλωμα, περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον.* cf. sch. A *τῆς γῆς τὸ ἄ., περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησι πᾶσαν.*

sch. M Pers. 368 *κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα.* cf. sch. A 358 *τὸ τέμενος τοῦ αἰθέρος, περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα.*

sch. A 507 *ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου (περιφραστικῶς ὁ ἥλιος) φλέγων κτλ.* cf. gl. V *ἤγουν ὁ ἥλιος.*

sch. A 358 *τοῖς καταστρώμασι τῶν νεῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναυσίν.*

sch. A 920 *ἢ τὸ κόσμου ἀντὶ τοῦ νεότητος, περιφραστικῶς τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων.*

Tum quod in V et H super *βασιλεῖς* scriptum est (pertinens quidem ad genuinum *βασιλῆς*) v. 24 *Ἀττικῶς*, idem obviam est in sch. M Sept. 102. 389 (cf. sch. M Sept. 629. Cho. 73. Eum. 32. 599. Prom. 3).

Tum in M scholia a praepositione *διὰ* incipiunt, velut ad Pers. 747 *διὰ τὸ ἱδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν* adnotatum est. Quod autem Byzantinus hoc ita commentario suo intexuit, ut scriberet *ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι διὰ τὸ κτλ.*, haud inepte conicias verba scholii A 650 *ὄχθον δὲ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμὸν* ad antiquum scholion redire, quod erat *διὰ τὸν ἀναχωματισμόν.* Alia haec sunt exempla: sch. A 500 *ἁγνοῦ· διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ.* sch. A 620 *ξανθῆς δὲ διὰ τὸ τὸ ὄπισθεν μέρος*

τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι. sch. A 820 *διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι.* gl. V 37 *διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῷ ἡλίῳ* (quod sic mutavit Byzantinus: *ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῷ ἡλίῳ ἀνατεθειμένη*).

Quid vero, quod sch. A 88 et gl. V 91 habemus *τροπικῶς τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν*, in M *τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν*? Nonne illud *τροπικῶς* idem est quod M praebet sch. Prom. 156. 718. Sept. 582. Eum. 558? Item quod sch. A 483 legitur *τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν χειμῶνι πλεόντων ὅτε φυσῶσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι*, nonne optimum est? Nihil de tropo in M.

Haec de universa scholiorum ratione. Praeterea singularum vocum interpretamenta afferre possum, quae consensum glossematum M et glossarum Hesychii aliorumque praebeant, atque struem quidem possum spinosam accumulare. Sed desisto, cum plane obscurum sit, quid ex archetypo depromptum, quid a librariis recc. codicum e lexicis haustum sit.

Sed hoc animadvertendum est vilissimis quoque recentiorum librorum glossematis, unde viri docti contemptum illorum haurire solent, non solum in M, sed etiam in archetypo similia tradita esse.

Nam ut v. 538 in V *τὴν πόλιν*, in G *πόλιν* supra *ἄστυ* exaratum est, ita in M Sept. 332

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, ποτὶ πτόλιν δ'

pro eo legitur, quod Hermannus restituit:

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, πρότι δ'.

Itaque idem glossema in textum illatum est.

Tum ut in V ceterisque codd. saepius articuli supra voces positi sunt, ita articulus in M Prom. v. 977

de loco interlineari in versum delapsus est. Nam e lectione M

> τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς τὸν ἡμέροις
> παρόντα τιμὰς

et lectionibus recentiorum codicum, qui modo τὸν ἐφημέροις, modo ἐφημέροις exhibent, elucet archetypi

τὸν

scriptura: τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις. Cf. etiam gl. Cho. 64 ad δι' αἵματα] διὰ τὰ αἵματα.

Similiter particula δὲ haud raro in textum M irrepsit, velut Sept. v. 329 καπνῷ δὲ pro καπνῷ est, Cho. v. 784 Ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις pro ὦ Ζεῦ σύ νιν φυλάσσοις, Eum. v. 509 sq. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ pro τλάμων μάταν παρηγορεῖ (cf. sch. Ag. 69. Suppl. 620 λείπει τὸ τίς). Item in V v. 243 ἔγχη δὲ σταδαῖα. Tum ut in recc. libris ὦ super vocativum invenitur, ita sch. M Eum. v. 670 ὦ Παλλὰς ad Παλλὰς adnotatum est, sch. M Cho. 43 ὦ γῆ μήτηρ ad γαῖα μαῖα, sch. M Suppl. 79 ἀλλ' ὦ γενέται θεοὶ ad ἀλλά, θεοὶ γενέται (cui simillimus est Pers. v. 631 in V sic traditus: ἀλλ' ὦ χθόνιοι δαίμονες pro ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες).

Tum quod in recc. codd. compluries ὥστε supra infinitivum scriptum et in sch. Byz. cum eo coniunctum legitur: in M ad Pers. v. 251 exaratum est λείπει ὥστε, ad Cho. v. 68 λείπει τὸ ὥστε, ad Eum. 159 sqq. λείπει τὸ ὡς. Verba Eum. v. 166 sqq.

> πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
> προσδρακεῖν αἱμάτων
> βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν

sic explicantur: ὥστε τὸν ὀμφαλὸν ἔχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα, verba Cho. v. 479 sq.

τοιάνδε σου χρείαν ἔχω
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ ⟨δόλον⟩

sic: ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν.

Neque aliter res se habet de adverbio ἕνεκα. Nam ut v. 9 sq. καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη genitivus superscripto ἕνεκα expeditur, ita ad Prom. v. 413 στένω σε τύχας scholiasta M adscripsit λείπει τὸ ἕνεκα.

Tum quod sch. A et gl. V 166 particula μὴ verbo δέδοικα addito explanatur, sch. M Prom. v. 68 legitur λείπει σκόπει, quo Aeschyli verba ὅπως μὴ perspicua fiant.

Tum ad gl. V 201 (cf. sch. A 197) σφε] αὐτόν, gl. V 809 (cf. sch. A 809) σφιν] αὐτοῖς, gl. BGL 761 (cf. sch. A 761) σφιν] αὐτοῖς conferenda sunt sch. M Prom. 9 τὸ χ διὰ τὸ σφέ, gl. M Sept. 602 σφε] αὐτόν, Pers. v. 242 ubi σφιν ἐμπρέπει cum Hermanno legendum pro αὐτοῖς πρέπει.

Tum ad gl. V 264 (cf. sch. A 263) ad αὐτὸς] ἐγὼ cf. sch. M Eum. 290, ubi delendum λείπει, ut solum ἐμὲ ad αὐτὸν adscriptum sit, sch. M Suppl. 814 ad ἀμφ' αὐτᾶς] περὶ ἐμαυτῆς (cf. Hesych. gl. αὐτὸς ἢ ἐγὼ ἢ σὺ ἢ ἐκεῖνος).

Crasis quam dicunt in his exemplis tollitur: sch. A 195 pro χἠ] καὶ ἡ, gl. V sch. A 307 pro χὠ] καὶ ὁ, sch. A 505 pro χὤστις] καὶ ὅστις. cf. sch. M Prom. 947 ad χῷ τρόπῳ] καὶ ᾧ τρόπῳ.

Plane autem sterile glossema legitur ad Prom. v. 844 *ἢ θέλω*] *ἤπερ θέλω*. Quod potest paraphraseos antiquissimae frustulum videri. Eiusdem fere pretii sunt, quae in sch. Byz. et gll. recc. extant, *ὅστις* pro *ὅς* (cf. etiam sch. M Prom. 242. Sept. 583), *ὅσπερ* pro *ὅστις* (sch. A 218, cf. Hesych.: *ἅπερ ἐστὶν ἅτινά ἐστιν*). Item sch. M Cho. 306 ad *τῇδε*] *τούτῳ τῷ τρόπῳ* respondet scholio A 524, ubi *τῇδε* per *οὕτως* redditur. Neque gl. 290. 474. sch. A 620, quibus *πάρα* per *πάρεστιν* expeditur, alia sunt atque sch. Eum. 396, ubi *ἔπεστιν* ad *ἔπι* adscriptum est.

Quoniam demonstravimus et scholia M et glossemata recentiorum codicum et Byzantina scholia ab eodem archetypo originem accepisse et docuimus quam multa in M non tradita inde manavisse possint, extremum est, ut comprobemus archetypum eundem librum fuisse, unde textum fabularum in codices recentiores fluxisse capite I diximus.*) Nam quamquam hoc per se veri simillimum est, non desunt certa quaedam argumenta, quibus haec sententia confirmetur. Nam Medicei librarius, quamquam scholia fere nulla exaravit — ea enim scripsit corrector (m) —, duo tamen glossemata ipse pinxit: *ἐπὶ Δαρείου* v. 478 et *τάφος* v. 650. Quorum illud etiam in V, hoc in VBGL obviam est. Ille autem librarius M certe ea non scripsisset, nisi in fonte supra versum fuissent. Idem ne versu quidem 754 *ἁρπαγὴ* in *ἁρπαγῆι* stultissime mutasset, nisi hoc in scholio legisset (*ἁρπαγὴ* codd. recc.).

*) Nullis causis allatis Wecklinius p. XIV edit. contendit scholia et textum ex eodem libro profecta esse.

Diximus hactenus de scholiis genuinis. Nec vero negandum est spuria in codd. recc. inveniri. Ut omittamus scholia Byzantina, quae eis tam referta sint et tam plena nugarum, ut archetypi imago obscurata sit, examinemus, quae glossemata in cod. V interpolata sint. Is enim instar omnium sit. Caute tamen progrediendum est, quoniam constat archetypum non solum gravissimas, sed etiam levissimas continuisse adnotationes. Itaque ea tantum quae certe postea inserta sunt e multis scholiis suspectis hauriamus.

Inde autem proficiscendum videtur, quod versus post v. 256 interpolatus: *στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν*, qui in M scholii loco adscriptus est, haec habet glossemata: *ἀγαπᾷ, μηνυτήν, λόγων.*

Quibus adiungendum est gl. v. 126 *γενήσεται* super *ἔσται*, quod post *γυναικοπληθὺς* in textu legitur, olim autem super *ἀπύων* exaratum fuit (cf. sch. M *ἢ λείπει τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων*, gl. H *λείπει τὸ ἔσται*).

Tum verba corrupta pro veris explanantur. Cf. gl. v. 625 ad *ἀπότως*, quod pro *γαπότους* scriptum est: *ἐξαιρέτως πάντων δηλονότι.* Spectat hoc ad *ἀτόπως* lectionem nonnullorum codicum (*γ' ἀτόπους* H). — gl. v. 531 ad *πυστοῖς*, quod pro *πιστοῖσι* extat: *καὶ διδακτικοῖς.* — gl. 374 ad *κράτους* pro *κρατὸς* exaratum: *ἐξουσίας.* — gl. 560 ad *Σουσίδος* ex *Σουσίδαις* corruptum: *πόλεως.* — gl. 937 ad *πρὸ φθόγγου* ex *πρόσφθογγον* (M *προφθόγγου*) depravatum: *πρώτου λόγου.* — gl. 316 *οἵτινες* (vide p. XXV).

Tum pessima interpretamenta inveniuntur: gl. v. 170 *ὅσην δύναμιν ὁ χρυσὸς ἔχει.* — gl. v. 195 *ἐπυρ-*

γοῦτο] *ἐνεδύετο*. — gl. v. 203 *αὐτὰ ἅτινα εἶδον ἐν νυκτί* (de gl. *ἃ εἶπον* vid. p. XLIII). — gl. v. 218 *λόγοις*] *ἐν τοῖς δεινοῖς ὀνείρασι*. — gl. v. 263 *γινώσκετε δηλονότι*. — gl. v. 377 *ἀκόσμως*] *ἤγουν ἀπαιδεύτως*. — gl. v. 347 *ὑπό σου*, item gl. 602 *ἀπὸ τῶν βροτῶν*. — gl. v. 365 *θεὸν φθόνου*. — gl. 574 *στένε*] *πόλις δηλονότι*. — gl. 617 *ἀκήρατον*] *ἀθάνατον*. — gl. 648 *ὧδε οἷος ἦν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν*. — gl. 659 *ἐξῆλθε*. — gl. 787 *ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ Ξέρξου βασιλεύσαντες* pro *οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες*. —

Accedunt quae iam altera manus delevit gl. 755 et 911. (Sed gl. 817 *βοήθεια* ad *κρηπὶς* adscriptum, quod illa extinxit, errore pro *ὑποβάθρα* exaratum est, cf. sch. A. Sane mirum mendum, nec vero magis mirandum quam haec: sch. marg. (i. e. sch. A) v. 931 *ἐπεὶ γυνὴ Ἀσίας* pro *ἐπὶ γόνυ ἡ Ἀσίας*, v. 636 *ἐν γῇ* pro *αἰανῆ*, 571 *διὰ φόβου* pro *διὰ διφθόγγου*, 242 *ἔχονται* pro *μάχονται*, 171 *παρρησίαν* pro *παρουσίαν*, gl. 805 *βουλεύσασθαι* pro *στρατεύσασθαι*.)

Leniora haec sunt:

gl. 146 *ἡ χρεία γὰρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀνάγκης προσῆκον καὶ ἁρμόδιον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι*. Contra M: *ἡ γὰρ χρεία προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι* (cf. A). Similiter auctum gl. 80 *πλουσίας ἤγουν ἐκ χρυσοῦ γεγενημένης* eo quod est *τοῖς οὖσι δηλονότι ἐκ τῆς*, gl. 122 *ἐστερημένον ἀνδρῶν* eo quod est *ὅτι ἐστὶ δηλονότι*, gl. 4 *κατὰ τιμὴν* (Mediceo firmatum) eo quod cum illo non convenit *κατὰ τάξιν γηραιάν*. Tum gl. 48 *ἔχοντες δηλονότι*, ut per se perversum, ita inde falsum esse cognoscitur, quod non quadrat ad alterum gl. *ἐξορμῶσι δηλονότι· ἀπὸ κοινοῦ*. Hoc autem de-

fenditur gl. H et sch. A. Tum lexicon olet gl. 596 ad βάζειν] λέγειν εἴ τι θέλει. Sterilia haec sunt: gl. 598 ad αἱμαχθεῖσα] τῷ αἵματι δηλονότι, gl. 586 πᾶν] δηλονότι τὸ περίγειον ὅλον (ut Byzantinus scripsit sch. 398 πάντα τὰ ἐκεῖσε περίχωρα), gl. 240 ἤγουν καὶ οἱ δόμοι πλούσιοί εἰσιν.

Nonnullae voces superscriptae recentioris aetatis sunt: gl. 122 λεώπολις ad ἄστυ, gl. 215 τροπαιουχήσας ad πράξας, cf. sch. A 860, gl. 557 τοιουτοτρόπως ad οὕτω, cf. sch. A 860 πρῶτα per πρωτοτύπως explicatum, gl. 307. 323 κοντάριον ad δόρυ, gl. 53 κονταράτοι ad ἀκοντισταί, gl. 343 ἰδίᾳ ad χωρίς, gl. 579 τζουκνιζόμενοι. Neque minus e recentiorum explanandi consuetudine est illud λέγω ad appositiones adnotatum in gl. v. 273. 512. 547. 618. 621. 631. 654. 1024. 1056. Idem sch. A 874: ἐκείνας λέγω αἵ κτλ.

Praeter haec et alia in archetypo omnia ea non legebantur, quae ab altera manu in V picta sunt. Primo aspectu vides, quam multa eorum leviuscula sint et vilia. Fere nulla consentiunt cum ceterorum codicum glossematis, nulla cum Mediceo solo, nisi forte e gl. προ super πέμψω v. 1077, quod cum sch. M προπέμψω convenit, quidquam effici putes, nimis quidem audacter. Quae autem congruunt cum scholiis marginalibus, profecto ex eis excerpta sunt. Nam scriba erat quasi cupidus scribendi. Voluit lacunas, quas prior librarius reliquerat, de suo explere, quantum potuit. Non tamen potuit. Perversa et futilia exaravit glossemata. Velut verba v. 499 sq. πήγνυσιν δὲ πᾶν ῥέεθρον expediuntur ἀντὶ τοῦ ἐξήρανε. Ad v. 667, ubi in V est Δαρειὰν οἶ, adscriptum est ὅπου

ἤγουν ἐνταῦθα. Imprimis vero ea mentione digna sunt exempla, ubi ad glossemata a priore scriba picta alter additamenta adposuit, cf. haec:

gl. V 660 *ὦ βασιλεῦ*, alt. m. add. *ἤγουν* ante *ὦ*, *παλαιὲ* post *βασιλεῦ*. — gl. V 599 *ἡ Σαλαμὶς, ἤγουν* add. alt. m. — gl. V 597 *βίας δεσποτικῆς, καὶ τῆς* illa add. — gl. V 621 *στέφανοι*, illa add. *ἤγουν*. — gl. V 812 *ναοὺς*, illa add. *τοὺς*. — gl. V 821 *τὰ ὀστᾶ κτλ., καὶ* illa praescripsit. — gl. V 879 *καὶ αὖχος καὶ καύχημα ἔχουσαι, τὸν Δαρεῖον* add. illa.

Est ista nimirum cupiditas scribendi. Quam autem accurate ea perlegerit librarius, quae prior exaravit, inde maxime apparet, quod gl. 670 accentum ab illo omissum posuit, v. 1015 accentum correxit, gl. 1069 litterarum nonnullas lineolas paene evanidas suo liquore iterum pinxit, supra nomen Xerxis, quod v. 736 legitur, lineam duxit, quae supra nomina scribi solebat. Tum gl. 705 *πρὸς τὸν χορὸν* ex eo haustum est, quod proximo versu a priore manu datur, *πρὸς τὴν Ἄτοσσαν.* Sed quod dixi e schol. marg. petita esse, quae cum eis concinant, inspicias gl. 827. Ubi prior librarius supra *τὸν παρόντα δαίμονα* scripsit *τὴν οὖσαν εὐτυχίαν*, quod legas *τὴν παροῦσαν εὐτυχίαν.* Alter praefixit *προσ* ante *οὖσαν*, cum in marg. sch. invenisset *τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν.*

Atque hoc certum est: si dempseris ea, quae in scholiis marg. et gll. ab altera manu exaratis inter se paria sunt, paucissima restare, quae aliquam speciem verae adnotationis ex archetypo haustae praebeant. Atque ea profecto e lexico quodam repetita sunt.

Ut autem hic librarius scholiorum marginalium

rationem habuit, ita aut prior librarius ipse aut aliquis eorum, qui ei praeierunt. E. g. gl. v. 7 *προέκρινε*, quod codd. GLO exhibent firmatque gl. M Sept. 492 (*προεκρίθη* ad *ἡρέθη*), in V sic sonat: *προέκρινε τῶν ἄλλων*. Hoc autem scriba in sch. marg. invenit. Neque vero tam saepe, quam cuilibet leviter in his scholiis versato videri possit, hanc rationem adhibuit. Velut ea exempla, quibus idem mendum in sch. marg. et in gl. conspicitur, versa vice sic sunt expedienda, ut dicamus librarium, dum scholia marginalia exararet, glossemata respexisse eorumque corruptelas in scholia marg. intulisse. Quae explicatio inde efficitur, quod librarii textum iuxta positum semper spectabant. Cf. sch. A 44 *Ἀρκτεὺς* V, *Ἀρκεὺς* corrupte, ut in ipso textu nonnullorum codicum, vulgo Dd.H. — sch. A 82 in lemmate vox *λεύσσων* a V, qui textum inspexit, addita est, ut *ἁμέτερον* sch. A 148 a librario H. — In lemmate sch. A 204 *γῆς* pro *πηγῆς* H, ut in textu fabulae. — sch. A 136 *δάκρυσιν* correxi e lectione vulg. et gl. VGL, *δακρύμασιν* e fabulae textu irrepsit. — sch. A 996 *τὸν μάρδον ἀνδρῶν* V, ut in textu pro *τῶν Μάρδων ἀνδρῶν*. — sch. A 688 et in textu V *καλεῖτε* pro *καλεῖσθε*. — sch. A 601 *ἔμπειρος* V, ut in textu, quamquam schol. falsam lectionem *ἔμπορος* explicat. — sch. A 755 et in fabula *ἐδιδάσκετο*.

Eodem modo glossemata respiciebantur. Quod hoc maxime exemplo perspicuum fit: gl. V 143 est *φέρετε*, cum in textu *ἄγετε* ex *ἄγε* corruptum sit. Idem glossema in sch. marg. V pro *φέρε* substitutum est. Tum gl. v. 283 in V corrupte legitur *ἐφώνει* (recte in H *κράζε φώνει*). Inde autem scriba sch. marg.

scripsit: *ἔκραζε, φησί, καὶ ἐφώνει* pro *κράζε, φησί, καὶ φώνει.* Item corruptela gl. V 817, qua *αὔξει* pro *αὔξεται* extat, in sch. marg. recepta est.

Compluries glossemata leguntur, quae quod cum *καὶ* coniuncta sunt, cum scholiis Byzantinis congruunt. Velut utrobique ad v. 644 *καὶ τῶν νεκρῶν*, v. 632 *καὶ ὦ Πλούτων*, v. 635 *καὶ ἐπέκεινα*, v. 425 *καὶ ἀτάκτως* adnotatum est. Facile credideris haec ex illis hausta esse. At inveniuntur eadem exempla, quibus similia non praebent sch. marg. Velut gl. V 130 est *καὶ ἱππικὸς* (A *πᾶς γὰρ ἱππικὸς*), gl. V 201 *καὶ ἐπεὶ* (solum *ἐπεὶ* GL, A *ἐπεὶ δὲ*), gl. V 221 *καὶ αἰτοῦ* (solum *αἰτοῦ* G, nihil in A), gl. V 312 *καὶ οὗτοι* (solum *οὗτοι* G, *οὗτοι* in initio scholii A), gl. V 324 *καὶ κινῶν* (solum *κινῶν* G, nihil in A), gl. V 347 *καὶ ναυμαχίᾳ* (A *ἤτοι τῇ ναυμαχίᾳ*).

Sed iam satis multa de glossematis spuriis. Fortasse archetypi imago eo certius restituetur, quo plures libros collatos habebimus. Est sane labor spinosus. Nonnemo profecto reformidabit rubiginem scholiorum doctrinaeque grammaticorum. Fortasse etiam in genera codices describere licebit. Certe in posterum qui Aeschyli Prom. Sept. Pers. fabulas emendare volent — nam de Promethei et Septem fabulis eandem rem atque de Persis facile est demonstrare —, numquam eis neglegendi erunt recentiores codices. Quorum textus suum habent pretium. Glossemata autem multa antiquissimam repraesentant memoriam. Neque minus e scholiis Byzantinis, dummodo caute adhibeantur, textus Aeschyleus emendari potest.

ADNOTATIO CRITICA.

Cum editio Dindorfii, quippe qui neque antiquiores editiones neque libros manu scriptos diligenter adhibuerit, ad usum philologorum non sufficiat, maximas curas novae editioni impendi. Nolo tamen pro absoluta venditare, quae satis firmo etiam careat fundamento. Nam etiamsi ipse codd. VHGL et editt. Victorianam Pauwianamque accuratissime contuli, tenuissimam apud Dindorfium invenis copiam variarum lectionum, apud antiquiores nullam, neque quid Dindorfius neque quid antiquiores coniecturis aut correcturis posuerint adnotatum extat.

Itaque ut iam de codicibus loquar, Seelmannus in diss. de propagatione scholiorum Aeschyleorum stemma quod dicitur nimis audacter effinxisse mihi videtur. Quamquam concedo codd. Parisinos artius inter se cohaerere videri.

Nec minus veri simile iudices codd. V et H continere eiusdem originis scholia, id quod his paucis exemplis — permulta adicias — demonstrare satis habeo:

sch. 356 legitur *ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες*, sed V et H om. verba *τοῦτο δὲ . . Ἕλληνες*. — sch. 399 est *τὴν θάλασσαν τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν. τὸ δὲ βρύχιον κτλ.*, sed verba *τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν* desunt in V et H. — sch. 761 uterque exhibet *εἰς φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησεν* pro *εἰς φθορὰν χωρῆσαν*. — sch. 523 pro verbis initio omissis *πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσά φησιν* postea inserit uterque: *τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορόν*.

Maxime autem interest utrumque ad scholia emendanda multum valere. Nonnulla delibare liceat ex eis exemplis, quae consensum codicis M praebent.

sch. 168 *ὅ ἐστιν* VHM, *τουτέστιν* vulgo Dd.

sch. 431 *λείπει τὴν μάχην* VHM, *λείπει τὸ τὴν μάχην* vulgo Dd. — sch. 483 *ἐκεῖ* VHM, *ἐκεῖσε* vulgo Dd. — sch. 860 *τολμήσας ἐποίησε* V (H om. schol.), *τολμήσας ἐποίησεν* M, *ἐτόλμησε ποιῆσαι* vulgo Dd. — sch. 16 cum initium optime servatum est in V

et H, tum verba *ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις Περσῶν*. *πόλις* habet etiam M, *πόλισμα* vulgo et ap. Dd. legitur. — sch. 42 *τὴν τρυφὴν ταύτην* VHM, *ταύτην τὴν τρυφὴν* vulgo Dd. — Ibd. e lectione VH: *λυδῶν μῦρον ἔφησαν* restitui *Λυδῶν μύρον ἔφασαν*, quod est in M. At *μύρον Λυδῶν ἔφασαν* vulgo Dd. — sch. 427 verba *ἤ τινα βόλον καὶ ἄγραν τῶν ἰχθύων*, quae VH exhibent, vulgo et ap. Dd. non invenimus. Firmantur autem et fabulae textu et gl. M. — sch. 153 vulgo et ap. Dd. legitur: *λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν, ἥτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον*. Sed in V finitur scholion voce *Ἄτοσσαν*, et separatum, ut in M, extat ad v. 159 scholion: *Ἄτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* (H om. et sch. 153 et sch. 159). Similiter sch. 155 et 161 vulgo et ap. Dd. perperam inter se coniuncta sunt. — sch. 885 *ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγῳ* V, *ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει* M, *ἐν τῷ Αἰγαίῳ* (ex recentioris aetatis scriptorum consuetudine) vulgo Dd.

Ut autem fabulae textus et glossemata libri V praestant textui et glossematis libri H, ita scholia marginalia. E. g. sch. 591 verba *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ βασιλεία καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ*, quae Mediceo defenduntur, non nisi in V tradita sunt. Quin etiam tota scholia in hoc uno extant, velut sch. 719. 809. 900. 934. E singulis lectionibus has affero: sch. 652 *τοῦ τάφου* V, *τούτου* OP, *τοῦτο* vulgo H. sch. 1025 *βοηθῶν* V, *βοηθειῶν* vulgo Dd. H. sch. 402 *πρῶτον* V, om. vulgo Dd. H. sch. 317 *τὴν πυρρὰν καὶ ξανθὴν* V, *καὶ ξανθὴν* om. vulgo Dd. H. sch. 135 *τὸν προνεύοντα εἰς* V (ut M), *τὸν προνεύοντα καὶ εἰς* vulgo Dd. H.

Imprimis ad ea scholia corrigenda, quae H omisit, saepe unius V praesidio uti opus est. Velut sch. 117 ex illo sic restitui:

διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα. ἀμύσσεται φόβῳ ..· ἀσυνδέτως. Nam in textu vulg. et Dd. *διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου, ἡ μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ ..· ἀσυνδέτως* vox *ἀσυνδέτως* sensu caret.

Tum de editionibus Victorii et Pauwii hoc certum est diversos adhibitos esse codices, qui quidem nunc cum Parisinis nunc cum V et H nunc cum uno ex his vel pluribus consentiant nunc ab omnibus differant. Notanda autem est ratio qua Mediceo usi sint editores. Cuius scholia saepe cum scholiis Byzantinis coniunxerunt, velut ad sch. 12 additum est *ἄλλως· οἴχωκεν· ἀπόλωλεν ἡ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν*. Nusquam indicaverunt, quid e M hausissent. Tamen facile cognoscitur origo Medicea. Quam in apparatu crit. tum solum adnotavi, cum dubia videri potest.

Quoniam, quamvis paucis, tamen demonstravisse mihi videor et codd. V et H et textus Dindorfianum antiquioresque aeque ad editionem curandam adhibendos esse, breviter exponere lubet, quae potissimum menda in libris manu scriptis et editionibus obviam sint.

A lenioribus ut incipiam peccatis: singula verba accurate depingenda non curabant librarii, sive quod in scholiis hoc minus interesse credebant, dummodo ipsa interpretatio recte scriberetur, sive quod omnino grammaticorum doctrina industriam fatigabat.

cf. sch. 143 *τὸ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ* vulgo Dd., ut M. *τουτέστιν* VH.

sch. 776 *κατεβίβασαν* P pro *καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο.*

sch. 216 *τὴν ἐκείνου κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατείαν* Dd. pro *τὴν ἐκείνου ἔξοδον καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἄφιξιν,* quae lectio scholio M firmatur.

sch. 358 *ἰδίαις* V pro *οἰκείαις* quod probatur sch. 507.

sch. 44 *οἰκοῦσι* O pro *κατῴκουν.*

sch. 155 *βαθύζωνοι δὲ αὗται* V pro *βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες* quod sch. interlin. V reperimus.

sch. 143 *φροντίσωμεν* vulgo Dd. H, *φροντίδα ποιήσωμεν* V quod ad poetae verba *φροντίδα θώμεθα* explicanda melius est et gl. V defenditur.

sch. 601 *δυστυχεῖς* V pro *δυστυχοῦντες.*

sch. 483 *πνέουσιν* vulgo pro *φυσῶσιν,* et *ἔφυγον* vulgo pro *φυγῆς ἐδράξαντο.*

sch. 753 *τυχόντος* Dd. ex P pro *καταλαβόντος.* Hoc autem gl. M *τοῦ καταλαμβάνοντος* respondet.

sch. 74 *συναγόμενον* VH, *συνηγμένον* vulgo Dd. M.

Interdum ex omnibus codicibus, quorum nullus veram lectionem praebet, genuina verba concludenda sunt. Velut

sch. 50 *οἱ ἔνοικοι οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Τμώλου* V,
οἱ ἔνοικοι τοῦ ἱεροῦ Τμώλου HO,
οἱ πλησίον οἰκοῦντες τοῦ ἱεροῦ Τμώλου Dd.

(itaque P, cum ex antiqu. edd., quae schol. om., lectio non possit hausta esse).

Inde facile id, quod glossemate V servatum est: *οἱ ἔνοικοι οἱ πλησίον ὄντες τοῦ ἱεροῦ Τ.* efficitur. Itaque bis vera lectio mutata est, ita tamen, ut in VHO *ἔνοικοι* vox servaretur et ex *οἱ πλησίον ὄντες* fieret *οἱ ἐκ τοῦ* (*οἱ ἐκ* corruptela om. HO), in P servaretur *οἱ πλησίον* et ex *ἔνοικοι ὄντες*: *οἰκοῦντες* fieret.

Tum verborum structurae mutantur, velut sch. 234 pro *ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς .. φησιν: ἐρωτᾷ τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσα .. καί φησιν* V, quod ferri omnino nequit, nisi scribis *καὶ οὗτός* vel *ἐκεῖνός φησιν.* Sed recte ceteri codices.

sch. 523 pro *πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσά φησιν· ὑμεῖς .. ἐκρίνατε*: *ὑμεῖς .. ἐκρίνατε, τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορὸν* VH.

sch. 188 pro *καὶ σχεῖν ἐκ μὲν Παρθενόπης .., ἐκ δὲ Πομφολύγης*: *ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης σχεῖν .., ἐκ δὲ Παρθενόπης* V, ut chiasmus, qui est inter verba, qualia vulgo legantur, et antecedd. (*Ἄνδρων .. φησι τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην*), deleretur.

Saepius sententiae contrahuntur, id quod fortasse non tam scribarum arbitrio, quam angustiis spatii marginalis, quae eos coegerunt, tribuendum est.

sch. 579 verba *ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης τῶν ἰχθύων λέγει* om. O, qui paullo supra — sc. post *ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων* — inserta habet verba *ἤτοι τῶν ἰχθύων*.

sch. 50 haec in V: *γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ στέω στεύω ὡς χέω χεύω. ἀφ' οὗ τὸ παθητικὸν στεύονται καὶ ἐν συγκοπῇ στεῦνται. στεύω δὲ κυρίως τὸ ὑφίσταμαι καὶ ὑπομένω ἀσφαλῶς κίονος δίκην. καὶ Ὅμηρος 'στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ'.* Sed in P: *γίνεται δὲ τὸ στεῦνται ἀπὸ τοῦ στέω στεύω στεύονται καὶ κατὰ συγκοπὴν στεῦνται ὡς χέω χεύω χεύονται χεῦνται.*

sch. 705 initium sic in H:

ἀλλ' ἐπεὶ δέος: εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἵνα μὴ ψευδόμενος ἐλεγχθῶ, φοβοῦμαι δὲ καὶ τὸ ἀληθές σοι εἰπεῖν, ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος.

Eadem agnoscuntur in vulgata lectione, in qua verba *ἵνα μὴ ψευδόμενος — εἰπεῖν* propterea omissa esse apparet, quod oculi librarii a prioribus *ἵνα μὴ* ad posteriora aberraverunt. Sed consilio verba contracta sunt in V, ubi *εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν καὶ τὰ ἄλλα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος* et in libris Dindorfii, ubi *εἰπόντος τοῦ χοροῦ τὰ προειρημένα* (sc. in schol. anteced.) *φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος*.

sch. 375 haec ap. Dd.:

πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν ἐν τῷ τροπωτῆρι. ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χείλει τῆς νεὼς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδενται. τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος, δι' οὗ δεσμεύονται· ἢ οὕτως· ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν τὸν εὐήρετμον ἐτροποῦτο καὶ διὰ τοῦ τροπωτῆρος τὴν κώπην ἐδέσμευεν.

Pro quibus vulgo et in V et H haec leguntur: *πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τροπωτῆρι καὶ τῷ λώρῳ* (sed *λόγῳ* H, *καὶ χώρῳ συνεδέσμει* V, qui antea *ἐδέσμευεν* om.).

Itaque verba *καὶ τὸ ξύλον* e verbis *ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χείλει τῆς νεὼς ξύλα, ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδενται*, verba *καὶ*

τῷ λώρῳ e verbis *τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος, δι' οὗ δεσμεύονται* repetita sunt.

sch. 191 *λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες* V pro *λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆράς φασι.*

Tum omittuntur explicationes, velut eae quae ab *ἰστέον δὲ* incipiunt sch. 179. 591. 636. — Praecipue altera e duabus vel una e pluribus interpretationibus neglegitur, ut eae quae ab *ἄλλως* incipiunt sch. 64. 135. 207. 500. 804. 1057. Verba usque ad *ἄλλως* sch. 1002 om. Dd. — *ἢ οὕτως κτλ.* sch. 375 om. vulgo VH. — *τινὲς δὲ κτλ.* sch. 317 om. PVH, sch. 931 om. P.

Frequentissima autem ea est licentia librariorum, qua e singulorum poetae vocabulorum interpretamentis unum vel duo supprimunt.

cf. sch. 121 *μὴ πύθηται, φησί, καὶ μάθῃ καὶ ἀκούσῃ* V, *καὶ μάθῃ* vulgo om., *καὶ ἀκούσῃ* om. Dd.

sch. 218 *αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτει καὶ παρακάλει* vulgo Dd. H, *καὶ ζήτει καὶ παρακάλει* om. V.

sch. 277 *πρόχωρος καὶ πλατὺς καὶ εὐρύχωρος* PH, *καὶ πλατὺς* om. V, *καὶ εὐρύχωρος* om. O.

sch. 94 *ἀνάσσων καὶ κρατῶν* vulgo VH, *καὶ κρατῶν* om. Dd.

sch. 574 *τεῖνε δὲ καὶ ἐξάπλου* Dd. V (*δὲ* om. Dd.), *καὶ ἐξάπλου* vulgo om.

sch. 579 *ἀναύδων καὶ ἀφώνων* vulgo Dd. H, *καὶ ἀφώνων* om. V.

sch. 110 *πολιαινομένης τε καὶ λευκαινομένης* Dd. V, *τε καὶ λευκαινομένης* vulgo om.

sch. 401 *ταχυτάτως καὶ εὐκινήτως* V, *καὶ εὐκινήτως* om. OP (cf. gl. M 97 *εὐκινήτου*).

Haud raro vera lectio, cum illud mendum in aliis codicibus aliter factum sit, e coniunctis librorum lectionibus efficitur.

sch 261 scriptum est *δακρύετε καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὦ Πέρσαι, κλύοντες* .. Sed *δακρύετε καὶ* om. VH, quod defenditur sch. M et gl. V; *καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὦ Πέρσαι,* om. vulgo et ap. Dd., quod defenditur gl. VHG.

sch. 507 extat *διῆκε καὶ διῆλθε τὸν ποταμὸν μέσον ἤγουν διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε.* Sed *καὶ διῆλθε* om. vulgo Dd. improbante gl. VBGL, *διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ* om. VH dissentiente sch. M.

sch. 952 *ὁ ἑτέροις .. ἀλκὴν καὶ βοήθειαν καὶ νίκην δούς.* Ubi verba *καὶ νίκην* solo in V inveniuntur. Quae respondent gl. M *τουτέστι νικηφόρος.*

Similiter vox explicanda ante explicationem praetermittitur.

sch. 26 *δεινοὶ δὲ καὶ ἐπιτήδειοι καὶ δεξιοὶ* Dd., *ἐπιτήδειοι δὲ καὶ δεξιοὶ* vulgo V.

sch. 44 *δίοποι καὶ διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτοὺς* Dd., *διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτοὺς* V, *διέποντες αὐτοὺς* H, *οἰκονομοῦντες αὐτοὺς* vulgo.

sch. 128 *λακὶς καὶ ῥῆξις* V, *λακὶς καὶ* om. vulg. Dd. H.

sch. 150 *τὸ νικῶν ἤτοι τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν* H, *τὸ νικῶν ἤτοι τὸ νικῆσαν* V, *τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν* vulgo Dd.

sch. 210 in verbis *κίρκον ἤτοι ἱέρακα σφαδάζοντα καὶ ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς καὶ χηλαῖς ἤτοι ἐν τοῖς ὄνυξι τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλήν: κίρκον ἤτοι* om. VH, *χηλαῖς ἤτοι* om. VH, *τὸ κάρα καὶ* om. V.

Plenissima sunt haec scholia interpolationum. Quae in codd. OPQ leguntur, a Byzantino grammatico saeculo XII exeunte aut XIII ineunte scriptas eas esse Seelmannus docuit (cf. diss. l. p. 20). Mitto cod. Q, unde Dindorfius ad Persarum scholia nullam lectionem adnotavit praeter sch. 48. Tamen codd. P et Q ab eodem libro profectos esse credamus (cf. Seelm. p. 13). Sed cod. O multis caret interpolationibus quas P continet.

Atque e Persarum quidem scholiis — si minora praeterimus — haec sola in utroque inveniuntur interpolata: schol. 719 (de Darei liberis), schol. 556 (ubi ex sch. antec. altera explicatio repetita, altera ab interpolatore addita est), schol. 722 additamentum: *συνεστρατήγει γὰρ τῷ Ξέρξῃ ὁ Μαρδόνιος*, initium sch. 500: *ἁγνούς φασι τοὺς ποταμοὺς ὡς ὄντας τῆς ἀθανάτου φύσεως μίμημα. λέγει δὲ καὶ τὸν παρόντα Στρυμόνα ἁγνὸν διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ.* Pro his e codd. VH et antiqu. edd. scripsi: *ἁγνοῦ Στρυμόνος: ἁγνοῦ διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ.*

Haec igitur codicibus O et P communia. Contra P solus abundat interpolationibus. Quas si perlegeris, cognosces grammatici ut Byzantini ita vano ingenio excellentis consilium doctrinae ostentandae. Partim eam e lexicis exhausit. Cf. sch. 236 (de Eretria capta), sch. 770 (de Cyro et Dareo), fin. sch. 940 (quo additur *εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν*), fin. sch. 38 (quo *Θῆβαι Ὑποπλάκιοι* commemorantur), fin. sch. 317 (*ὁ Μάταλλος Ἄραψ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μέλαιναν ἵππον εἶχε. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἵπποι*). Etymologicam sapientiam praebet sch. 928 de voce *φύστις*. De significatione vocis *ῥύπος* est sch. 207. Duo scholia, quibus novae explicationes dantur, spuria cognoscimus additis verbis *ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη* (vide Seelmann. p. 13), sc. sch. 527. 537. Aliis retractavit interpolator scholia genuina, cf. sch. 13, alt. sch. 720.

794. 869. 900. Miserrimam explicationem inseruit alt. sch. 747 (ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τοὺς τόπους οὓς διῆλθεν ἡ Ἰώ), 657 (ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει), 721 (ἢ πεῖραν τὴν βλάβην), sch. 434. sch. 197 (ad hoc adhibuit gl. quale extet in BGL: δεικτικῶς· ἐν ταύτῃ, τῇ δεξιᾷ [δεικτ. om. B, ἐν om. G]). Vile additamentum est sch. 761 ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ, sch. 438 ἐναπολέλειπται δὲ τὸ δίμοιρον τοῦ κακοῦ, vilis interpretatio sch. 550 δοκίμως] ὀξέως καὶ μεγάλως, sch. 720 Ξέρξης ἑρμηνεύεται στρατηγικώτατος· διὸ καὶ θούριον αὐτὸν εἶπεν.

Speciem doctrinae, quam simulabant isti grammatici, invenis sch. 967, ubi Homerici loci citantur, et sch. 240, ubi ἔνια τῶν ἀντιγράφων afferuntur. De variis lectionibus sunt sch. 62. 276. 284. 931.

Aliae interpolationes ita comparatae sunt, ut is qui eas scripsit aut ipso libro M aut scholiis M in aliquo codice exaratis usus esse debeat.

Nam sch. 1 in fine eadem praebet P quae M, cum vulgo et in OVH vera legantur verba Byzantini, qui archetypi scholion e consuetudine sua permutavit.

Tum scholio 694 discimus grammaticum novisse Medicei lectionem τάχυνε, cum genuino scholio ἐτάχυνα explicetur.

sch. 937 grammaticus iste e schol. M sumpsit προσφώνησίν σοι ἤγουν χαιρέτισμα πέμψω. Sed Byzantinus, qui genuina scholia composuit, recentiore libro usus (v. p. XXXI) lectionem πρὸ φθόγγου expedit.

sch. 541 P habet: κατασχίζουσαι ἐνεργητικῶς· ἐρείκη γάρ ἐστιν εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου, cf. sch. M. Posset tamen ab ipso Byzantino hoc scriptum iudicari, nisi accederet, quod sch. 1061 τὸ δὲ ἐρείκω τὸ σχίζω παρῆκται ἀπὸ τοῦ ἐρείκη ὅπερ ἐστὶ φυτὸν εὔσχιστον item in uno cod. P invenitur. Unde duplex ab eodem interpolatore facta interpolatio efficitur.

Denique sch. 1055 τὸ Μύσιον μέλος τουτέστι τὸ θρηνητικόν· οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστά εἰσι θρηνητικοὶ e sch. M οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες εἰσὶ μάλιστα θρηνητικοὶ originem accepit.

Venimus nunc ad cod. O, in quo multo pauciora interpolata sunt. Nam praeter ea, quae cum cod. P communia habet, haec: scholio 411 praecedit interpretatio quae e sqq. hausta est, scholio 776 addita est quae ex antecedd. deprompta. Perverse sch. 206 de aquila templi Apollinis dicitur. Sch. 885 (de Lesbo insula) cf. cum Eust. comm. in Dionys. Perieg. v. 536. Sch. 978 diserte dictum est, unde interpolatio, sc. ex schol. Sept. 856 Dd.

In O et P et V interpolatus est finis schol. 924, ubi antecedd. verba fere repetuntur.

Haud aeque ut libri Parisini vulgaris textus interpolatus est. In sch. 660 post *τὴν διάλεκτον* insertum est: *ὅθεν καὶ βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐστι βασιλικόν.*

cf. Eust. ad Il. *Γ* p. 381, 16

Αἰσχύλος ὀβρίκαλά φησι τοὺς λεοντιδεῖς καὶ βαλῆνα τὸν βασιλέα ἐν τῷ 'βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν'. γλώσσης δὲ τοῦτο· ἐξ οὗ καὶ ὄρος βαληναῖον, ὅ ἐστι βασιλικόν. παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ ποταμῶν.

Idem ad Od. *τ* p. 1854

λέγει δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐθνικώτερον καὶ οὐ κατὰ Ἀττικοὺς βαλῆνα τὸν βασιλέα ἐν τῷ 'βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν', ὅθεν καὶ βαληναῖον ὄρος παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ ποταμῶν ἀντὶ τοῦ βασιλικόν.

Valde suspectum habeo sch. 531 quod est de varia lectione. Similia in P interpolata esse vidimus.

Vulgo et in P legitur spurium sch. 180. Cf rec. sch. J ad Eur. Hec. 117: *πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ'. στέλλω τὸ κοσμῶ ἀφ' οὗ καὶ στολή. στέλλω τὸ πέμπω ἀφ' οὗ καὶ ἀποστολή. στέλλω τὸ πλέω ἀφ' οὗ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν. στέλλω καὶ τὸ κρύπτω ἀφ οὗ καὶ τὸ περιστείλαντες ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν κρύψαντες ἤγουν θάψαντες.*

Vulgo et in O et P interpolatum est sch. 291, quod antecedentis scholii verba fere repetit.

Vulgo et ap. Dd. et in H delenda sunt verba, quae sch. 1 post *αὐτοῦ* extant: *μὴ δυναμένους πολεμεῖν.* Nam causa, cur choreutae domi relicti sint, iam antea his verbis prolata est: *ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας.* Itaque h. l. similis interpolatio atque ea quae vulgo et ap. Dd. (non in PVH) sch. 734 extat: *τοὺς δὲ γέροντας ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα κατέλειψε⟨ν ἐν⟩ τῇ Περσίδι χώρᾳ ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.*

Restat, ut de codicibus H et V loquar. Quorum ille gravioribus interpolationibus caret exceptis eis, quas cum aliis communes habet. Hic autem tales praebet, quales non doctus quidam homo, sed librarius inveniat. Unum imprimis commemorandum est scholion, cuius origo manifesta est.

Nam ad v. 440 in V adscriptum videmus: *ἀντισηκῶσαι κυρίως τὸ ἀνατρέψαι λαὸν καὶ πάλιν ἀνεγεῖραι αὐτόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ἀντίσηκα.* Quod factum est e gl. V: *ἀνεγεῖραι.* Sed hoc in *ἀνταῖραι* emendandum est.

Verba scholii 540 *μήπως καί τις ἑτέρα τῶν κακῶν γενήσηται* demonstrant interpolatorem perversissime inellexisse antecedens: *τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους.*

Corruptus finis scholii 130: *πάντες γὰρ οἱ ἱππηλάται καὶ οἱ ἱππικοὶ μελισσῶν ἐξώχετο καὶ συνεπορεύθη* reliquias exhibet molestae repetitionis.

Sch. 29 in V sonat sic: *Ἀρτεμβάρης ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος, ἐπεὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν τότε ἦσαν* pro *ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος*. Verba in V addita stultissime deprompta sunt e sq. sch., ubi legitur *ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Αἰγύπτιοι*. Hoc autem sch. solum adiectivum *ἱππιοχάρμης* explicatur.

Sch. 50 verba *οὕτω καὶ Λυδοί· εἰπὼν γὰρ 'πολλοῖς ἅρμασι' τοὺς Λυδοὺς ἐδήλωσεν* inepta sunt, cum de Lydis neque apud poetam sermo sit neque h. sch. sermo esse debeat.

Sch. 125 genuinum scholion brevius repetitur additis verbis: *ἄλλως· ἀπύων φωνῶν ἢ τὸ ἀπύων ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ἔξωθεν προσληπτέον.*

Denique sch. 48 in V item, ut in cod. Q, interpolatum est.

Postquam de mutationibus, quae aut librarii arbitrio aut interpolatoris culpa in scholia Byzantina illatae sunt, fusius diximus, extremum est, ut de mendorum genere loquamur cui quamvis inviti frequentissime scribae indulserunt, de confusa scilicet collocatione verborum. Longum autem est minora vitia enumerare, quae fere in quoque scholio reperiuntur; transimus igitur ilico ad graviora.

In V sch. 16 in sch. 13, verba scholii 150: *οἱ μὲν Πέρσαι τοξόται, οἱ δ' Ἀθηναῖοι λογχηφόροι* in sch. 148 transposita sunt, sch. 259 in sch. 260 insertum habent V et H, finis scholii 866 et initium scholii 870 in V sic coaluerunt, ut pro *ὑπέταξεν ἀλλ' οὐκ ἀνάγκῃ ὁ Δαρεῖος* legamus: *ἀλλ' οὐκ ἂν εἰσι νῆσοι οἷαι στρυμόνου πελάγους.* — Sch. 469 verba *τὸ δὲ εὐαγῆ — ὁρῶντα* post *λέγει δὲ — Ἡρόδοτος* in VH dissentiente Mediceo. — Sch. 94 scripsi cum V et H *τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — ὥς φησιν Ὅμηρος* priore loco, tum *ἢ οὕτως· τίς ὁ ὀξύπους — δυνήσεται.* Sed ap. Dd. habes prius *τίς ὁ ὀξύνους* (sic) — *δυνήσεται*, tum *ἢ οὕτως· τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — ὥς φησιν Ὅμηρος.* Illud praefero, cum magis consentaneum videatur scholiastam priore loco eam interpretationem scripsisse, quae singulorum poetae vocabulorum interpretamenta complexa propius ad fabulae textum accederet, posteriore eam, quae non nisi sensum explicaret. Praeterea verba *ἢ οὕτως· κτλ.* nisi in fine scripta fuissent, vix in H omissa essent. — Similiter res se habet sch. 133, ubi in V *τὸν ἀμφίζευκτον: τὸν ζευγνύντα — ὁ Ξέρξης· ἄλλως· ἐξαμείψας — τῆς Ἀσίας* pro *τὸν ἀμφίζευκτον: ἐξαμείψας — τῆς Ἀσίας. ἀμφίζευκτον δὲ τὸν ζευγνύντα — ὁ Ξέρξης.* Ubi item priore loco scriptam puto eam explicationem quae magis ipsum textum spectat. Quam sequitur interpretatio vocis *ἀμφίζευκτον* peculiaris. (Cf. sch. 79 ubi *τὸ δὲ χρυσονόμου κτλ.*, sch. 125 ubi *τὸ δὲ ἀπύων κτλ.*, sch. 191 ubi *λέπαδνα δὲ κτλ.* eodem modo paraphrasin secuntur, quo hic *ἀμφίζευκτον δέ.*) — Sch. 16 verba *ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις*

Περσῶν vulgo sic in initio scholii posita sunt, ut legas: *ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν.*

Tum has transmutationes nullo codicum praesidio adiutus tamen facile detegis.

sch. 21 verba *οἷος ἦν* e. q. s., quae post *τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν* legebantur, cum voce *βασιλεῖς* coniungenda sunt. Etiamsi verba *τὰ μὲν — ἔπλασεν* in parenthesi inter *Πέρσῃ* et *οἷος ἦν* interposita esse existimes: de nominibus non potest sermo esse, priusquam ea commemorata sunt. Accedit quod corruptela facile sic oriri potuit, ut librarii oculi a *Πέρσῃ* ad *Περσῶν* diverterent, tum omissa verba post *ἔπλασεν* adderentur.

sch. 110 verba *ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ* in suam sedem restitui, cum corrigerem:

πολιαινομένης τε καὶ λευκαινομένης λάβρῳ ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἢ ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ ex *πολ. τε καὶ λευκ. λάβρῳ ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ.* Quae correctura et per se apparere videtur et firmatur gl. V.

sch. 139 scripsi *ἑκάστη γυνὴ Περσὶς τὸν ἑαυτῆς εὐνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμψαμένη, τὸν αἰχμήεντα θοῦρον καὶ πολεμικόν, ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη* pro *ἑκάστη . . ἄνδρα ἀποπεμψαμένη ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ* (*εἰς* add. Dd., *ἐν πόθῳ φιλ.* om. vulgo H, tot. sch. om. V) *τὸν αἰχμήεντα θοῦρον καὶ πολεμικὸν λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη.* Nam verba *ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ* cum *λείπεται* coniungenda esse manifestum est.

sch. 1017 scripsi *πέπληγμαι καὶ κόπτομαι καὶ θρηνῶ* pro *κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ θρηνῶ.* Nam vox *πέπληγμαι* quae apud Aeschylum extat his verbis explicatur. Solet autem Byzantinus vocabula interpretanda ante interpretamenta ponere neque quisquam aliter ponere potuit nisi librarius. Similiter lemma scholii 86 *δουρικλύτοις δὲ* in medium schol. migravit.

Ultimum addo locum difficiliorem.

Nam sch. 524 sic restitui: *ὅμως δ' ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα, τοῦ χοροῦ, φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὔξασθαι.*

vv. ll.: *δ'* om. vulgo V. — *ἡ ὑμετέρα φάτις οὕτως ἐκύρωσε καὶ κρίσις, τοῦ χοροῦ δηλαδή, λέγουσά μοι εὔξασθαι* Dd. VH, nisi quod *οὕτως* in V ante *ἡ ὑμετέρα*, in H (qui *ἡ* om.) ante *ὑμετέρα.* — *ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε δηλαδὴ λέγουσά μοι εὔξασθαι* vulgo.

Primum e schol. M *ἡ ὑμῶν κρίσις ἡ λέγουσά μοι εὔξασθαι* et e gl. V 405 *λέγουσαν δηλονότι* super *βοὴν* scripto apparet hoc scholio *δηλαδὴ* cum *λέγουσα* coniungendum esse, Dindorfium autem perperam interpunxisse. Tum perspicuum puto verba *φάτις καὶ κρίσις* non separanda esse, id quod scholiastae usui

non convenit. Recte igitur vulgata lectio se habet, nisi quod τοῦ χοροῦ omissum est. Iam si textum Dd. examinaveris, cogitabis fortasse: illud post κρίσις inserendum esse, ut schol. evadat ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις, τοῦ χοροῦ, οὕτως ἐκύρωσε. Atque sic in aliquo cod., unde O et P originem duxerunt, certe legebatur, priusquam verba confunderentur. Sed apertum videtur voces τοῦ χοροῦ nusquam nisi post ὑμετέρα locum habere. Sic autem corruptelam expediverim, ut statuam in cod. libris Parisinis et textui vulgari communi a librario primum omissum esse τοῦ χοροῦ, tum supra versum additum. Quo factum est, ut illud in codd. derivatis modo non legatur modo falso loco.

Ex his maxime quas exposui observationibus rationem editionis faciendae repetivi. Etsi imparibus viribus molem curarum criticarum suscepi, spero tamen fore ut non plane ineptum viris doctis videatur opus, praesertim cum e larga variarum lectionum copia unusquisque ea emendare possit, quae ipse aut perperam aut non temptavi.

NOTAE.

M cod. Mediceus sive Laurentianus plut. XXXII, 9, saeculi X vel XI. Gloss. et schol. marg. scripsit manus secunda (m).
V cod. Vindobonensis 197, exeuntis saec. XIV vel ineuntis saec. XV. Glossemata quae altera manus exaravit stellula (*) insignivi.
H cod. Palatinus 18, olim Vitebergensis, tum Halensis, tum Heidelbergam remissus, saeculo XIV scriptus.
G cod. Guelferbytanus 88, olim Gudianus, saeculi XV.
L cod. Lipsiensis, rep. I. 4. 43, saeculi XIV exeuntis.
P cod. Parisinus 2787, saeculi XIV.
O cod. Parisinus 2785, paullo antiquior.
B cod. Cantabrigiensis 1, saeculi XIV vel XV.
Dd. Guil. Dindorfii Aeschyli tragoediarum editionis Oxoniensis t. III scholia continens, anni 1851.
Vict. editio scholiorum a Petro Victorio curata (in ed. Aeschyli tragoediarum ab Henr. Stephano foras data a. 1557).
Pauw. editio Pauwii a. 1745 publici iuris facta.
vulgo. consensus editionum Victorianae et Pauwianae.

ARGUMENTUM FABULAE

E CODICIBUS VHGLOP EDITUM.

Ὑπόθεσις.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι, ὃς ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἧτταν, στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν ὡς τὸ

Τύριον οἶδμα λιποῦσα (Eurip. Phoen. 202),

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν

2 *μύθοις* OPGHLV, corr. Dd. — *ἐκ* om. L. — 3 *φησι Φρυνίχου* Dd. GH, *φασὶ φρυνίων* L — *παραποιεῖσθαι* L — 6 *ἐκεῖ μὲν* V, *ἐκεῖνος* G — *ἀγγέλ$^{\lambda}$ων* V, *ἀγγέλων* GHL — *τοῦ Ξέρξου* Dd. — 7 *στρώνει* L — *πολλοὺς* pro *τινὰς* G — 8 *προέδροις* HL — *προσλογίζει* H — *πρεσβητῶν* L — 9 *τὰ δὲ χοροῦ* (*ου* in ras.) V — *παρωδικά* L — *ὡς ὅτε λέγει* V, libri Aristot. quos Weckl. in appar. ad argum. M affert, vide append. Weckl., Dd. ex P, *ὡς ὅταν λέγῃ* GHO, *ὡς ὅταν λέγει* L — 12 *ὡς ὅτε* Dd., libri Arist., *ὅτε* VG, *ὅταν* HL — *ἀρχ. τῆς θρηνῳδίας* G, libri Aristot. — 13 *δράμματος* L — *κομοτικὰ* G, *κομωτικὰ* L — *ὅταν* libri Aristot.

ARGUMENTUM FABULAE

E CODICE M EDITUM.

Ὑπόθεσις Περσῶν Αἰσχύλου.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν (*χορικῶν* coni. Weckl.) *τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν ὡς τὸ*

Τύριον οἶδμα λιποῦσα,

τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ

2 *τ** cum compendio super *τ*, quod *οις* significat, M. Num ante rasuram *τῶι* fuerit, ut in averso folio proxime praecedenti, quod extremum est Sophoclis tragoediarum, alia quaedam manus, quae stichometriam Soph. scripsit et initium huius hypothesis addidit, *γλαῦκος ἐν τῶι περὶ αἰσχύλου* exhibet, an quod mavult Vitellius *τῇ* (i. e. *τῇ* scil. *πραγματείᾳ*), parum liquet. — 8 *τῶν δὲ* .. *γίνεται*, quae verba etiam ad Aristot. Poet. c. 12 in marg. libr. Parisini 2040, Riccardiani 15, Guelf. adscripta reperiuntur, seclusit Blomfieldius. — *τῶνδε χ̄* M, *τῶν χορῶν* libri Aristot. — 13 *ὅ τι* legendum videtur Weckl.

θρήνῳ γίνεται. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρας καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τριακοσίας μόνας νῆας εἶχον οἱ Ἕλληνες. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα, δευτέρα δὲ ἐπὶ Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθη-

14 θρηνῶν V — γίνονται V, γίνωνται libri Arist. — δράμματος L — 15 περὶ VH — αὕτη post ὑπόθεσις add. GO, τοιάδε add. H. — 16 καθ' ἑλλάδος GH, κατὰ τῆς ἑλλ. VO, καθ' Ἑλλάδος, om. verb. μετὰ δυνάμεως πολλῆς, Dd. cum pr. m. cod. P, κατὰ τῆς ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς P a m. sec. — 17 ἵππους G — δὲ pro μὲν H — ἐπαγόμενος ἀμέτρους G — post ἐπαγ. verba κατὰ ἑλλάδος μετὰ δυνάμ. πολλῆς repet. L — pro ναῦς δὲ: καὶ ναῦς VH — 18 ἢ μᾶλλον O — ιδ' G — πεζοὶ G — πλατεαῖς LV (ε in ras. V) — 19 ναυτικὴ L, ναυτικοὶ G, ναυτικαῖσ H — ἐν om. O — διὰ Dd. ex P, καὶ διὰ cett. — 20 ἐπεραιώθη Dd. ex P, διεπαιρεώθη L, ἐν τῇ ἀσία διεπεραιώθη (εραι in ras.) ἰστέον V — δὲ om. GL — τριακοσίους G — 21 μόνον O, νῆας μόνας et in marg. rubro liquore ϲη i. e. σημείωσαι H — ναῦς L, νῆας ταύτας V — οἱ Ἕλληνες ante τριακοσίας pon. LO — Verbis μετὰ δυνάμεως . . δεκατέσσαρας et ἰστέον . . Ἕλληνες cum P omissis haec Dd. post εἰς τὴν Ἀσίαν praebet: ἐκστρατεύοντι δὲ ἦν τούτῳ ἵππος μὲν ἄμετρος, νῆες δὲ χίλιαι διακόσιαι ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρες. οἱ Ἕλληνες δὲ οἱ τοῦτον νικήσαντες ἐν τριακοσίαις μόναις ἦσαν ναυσί. Tum πρώτη κτλ. Eadem in P — 22 περσῶν (ου superscr.) L, τῶν περσῶν O — ἐπὶ om. G, pro ἐπὶ: βασιλεύοντος P — καὶ ἐδυστύχησε V — ἐπὶ Μαρ. P — 23 δεύτερον H — δὲ om. O, δὲ ἐπὶ om. L, δὲ ἐπὶ Ξέρξου om. V — ἐπὶ pro περὶ V, παρὰ L — πλαταίας H, πλαταιᾶς V, πλατεᾶς L, πλαταιαῖς G, ἐπὶ (περὶ a m. rec. superscr.) σαλαμῖνι καὶ πλαταιαῖς O — 24 τῶν Ἀθηναίων, quod in γρ. hab. P, om. Dd.

γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκῳ Προμηθεῖ.

πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα, δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.

16 *πεζῇ μὲν ἐν Ψυτταλείᾳ* Oberdick. — *μὲν ἔτι* lineola *ἔτι* transfixo M — 17 verba *διὰ Θεσσαλίας .. Ἀσίαν* delet Bothius — 18 <*καὶ*> *διαπεραιωθεὶς* suspicatur C. G. Hauptius, *διεπεραιώθη* om. Weilius.

ναίων καὶ ῥήτορος καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ λιθίνων, ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

ἐπὶ Μένωνος (Ol. 76, 4 sive a. Chr. 472) *τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Προμηθεῖ.*

τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεύς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δέ, ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν

25 *καὶ ῥήτορος ἐν ταῖς Ἀθήναις ὃς καὶ νῆας εἶπε ποιῆσαι* Dd. ex P — *καὶ* ante *νῆας* om. G — *καὶ νῆας ποιῆσαι εἰπόντος καὶ ἀντιτ.* H, *ῥήτορος εἰπόντ. καὶ νῆας ποιῆσαι καὶ ἀντιτ.* V — 26 *καὶ* Dd. V, om. cett. — *περιεγένετο* G L — 27 *αὐτῷ* V — *μαντευόμενοις, οις* corr. ex *ος* G — 28 *παρὰ τῶν* H, *περὶ τῶν* G, *πῶς παρὰ τῶν* V — *παραγενή*^{σε} cum compendio H, *τί γενήσεται* G, *πῶς τοὺς Πέρσας κατατροπώσονται* Dd. ex P — *ξύλινα τείχη κατασκευᾶσαι* H — *τοίχη* L — 29 *κατασκευᾶσθαι* V — *ἀντὶ λιθίνων καὶ οὕτως* G — *παραγενέσθαι αὐτοῖς* H — *αὐτῶν ἔφησε τὸ μαντεῖον* O — 30 *καὶ οἱ μὲν τούτου ἀκούσαντες* Dd. ex P — *καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν τείχη ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων* V, *καὶ οἱ μὲν ἔλεγον τείχη ξύλινα εἰς τὴν πόλιν ἀντὶ λιθίνων* L — 31 *ἀντὶ τῶν λιθίνων* Dd. ex P — *θεμιστόκλεις* H — 32 *εἰπὼν* H, *εἶπεν οὐχ οὕτως ἀλλὰ νῆας ποιῆσαι* O — *οἰκειῶν* G — 34 Verba *ἐπὶ Μένωνος . . Προμηθεῖ* post *οἱ ἕλληνες τριακοσίας μόνας ναῦς εἶχον* colloc. L — 35 *ὁ Αἰσχύλος* L — *φρυνεῖ* L — *ποτνεῖ* L — 37 Verba *τοῦ Ξέρξου . . γράφουσιν* om. L — *ἰστέον ὅτι τοῦ ξέρξου* G — *τοῦ ξέρξου τούτου* V (cf. adn. Dd.) — 38 *δὲ* post *γίν.* om. G — 39 *εἰσιν* H — *ὑστάτης* O, *ὑπάπης* V, *ὑστάτου* H, *ὕστατος* G, recte P — *προκριθείς τε* Dd. ex P — 40 *βασιλεὺς* V

sch. marg. GL v. 6 *σημείωσαι ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς ἐγένοντο. τούτων δὲ πρῶτος ὁ Ὑστάσπου* (*ὑστάσπης* G). *ὁ Περσῶν οὗτος βα-*

sch. M v. 6 *Δαρειογενὴς Δαρείου υἱός: καὶ μὴν Δαρεῖοι τρεῖς. τούτων δὲ πρῶτος ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Περ-*

καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου πατήρ, νόθος προσαγορευθείς, ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· χορὸς γερόντων, Ἄτοσσα, ἄγγελος, εἴδωλον Δαρείου, Ξέρξης. προλογίζει χορὸς γερόντων.

41 *καὶ* om. GV — 42 *ἀρταξ̄ου* V — *νόθος* om. G, *Σύρος* Dd. (super id ab ead. man. scriptum *νόθος* O), *σύρος* V — 43 *ὑπ'* Dd. V — 44 *ἀνεραιθείς* G, *καταλυθείς* cum *γρ. ἀναιρεθείς* P, *καταλυθείς* Dd. — 45 *γράφουσιν* Dd. ex P, *γράφουσι* V, *λέγουσιν* GHO — 46 *δράμματος* L — 47 *προλογ. χορὸς γερόντων* om. L, *προλογίζει ὁ χορὸς τῶν γερόντων* H — Verba *τὰ τοῦ δράματος* usque ad finem om. Dd. In G haec pro eis leguntur: *προσωπάρια τοῦ δράματος νῦν* (supra: *νόει*): *χορὸν γερόντων ἄτοσσον* (sic) *βασιλίδα τὸν ἄγγελον πάλιν τε τῶν μηνυμάτων καὶ δαρείου εἴδωλον ἄρδην καὶ ξέρξην. τὸ δ' ἐστὶν ἀφήγημα περσῶν αἰσχύλου. ἔπαινον προσφέρει γὰρ τοῖς ἀθηναίοις ἔπαινον ἐγκώμιον χάριν μεγίστην.*

σιλεύς, ὁ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου νόθος προσαγορευθείς. ἔσχατος Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν. ($\bar{\beta}^{ος}$ ὁ ἀρταξέρξου πατὴρ σύρος νόθιος προσαγορευθείς L).

σῶν καὶ βασιλεύσας, Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου νόθος προσαγορευθείς. ἔσχατος Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον γράφουσιν.

sch. M v. 1 *διὰ* (litterae fere plane evanuerunt, $\mathring{\chi}$ Vitellius) *γερόντων προλογίζει.*

SCHOLIA BYZANTINA (A).

(Nisi aliud adnotavi, scholia vulgo, apud Dd., in V et H, lemmata in H leguntur.)

v. 1 sqq. *τάδε μὲν: τοῦτο δεικτικῶς, οἷόν φησί τις πρὸς ἑαυτόν, ὅτι τάδε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν (ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα)· καὶ ἐσμὲν ἐπόπται τῶν οἴκων αὐτῶν, οὕστινας (ἡμᾶς) αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεύς, ὁ τοῦ Δαρείου υἱός, ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν) προέκρινε τῶν ἄλλων ἐφορεύειν, ἤτοι ἄρχειν καὶ ἐπόπτας εἶναι καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ. τὸ δὲ πιστά τινές φασιν, οἱ ὑποπτεύσαντες τοὺς κατὰ τὸν χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν Πίστειρα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς Πίστα ἔφη.*

1 *τις* om. V — 2 *τάδε καὶ* vulgo om. — *πίστα* V — 5 *ὑπόπται* V — 9 *καὶ ἐπόπτας εἶναι* om. H — 10 post *αὐτοῦ*: *μὴ δυναμένους πολεμεῖν* H vulgo Dd. — *πίστα* VH — 11 *ὅτι οἱ* H, *ὅτι* cett. — *κατὰ χορὸν* vulgo — 12 *ἀγνοοῦντες* Dd. ex O, *ἀγνοοῦσι δὲ* vulgo, *ἀγνοοῦσιν* sine *δὲ* VH — 13 *ἔσωθεν* quod ante *Πίστειρα* legitur delevi ut ex sq. scholio insertum. super *πίστειρα*: *γρ'. πίστεια* H — 14 *Πιστὰ* Dd., *στίφος* (sic) H — *καλεῖ* V

Verba *τὸ δὲ πιστὰ . . Πίστα ἔφη* om. P, qui post *μὴ δυναμένους πολεμεῖν* (vide not. ad l. 10) addit: *ἄλλως· οἱ ἀπο-*

GLOSSEMATA INTERLINEARIA

CODICUM V H G L B.

v. 1 *ταῦτα. λείπει τὰ οἰκήματα ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς* V. *λείπει τὸ οἰκήματα* H. *ἤγουν ἡμεῖς* GL. — *πορευομένων* VH. *πορευθέντων* BGL. — 2 *εἰς τὰς Ἀθήνας* V. — *πιστώματα* VO. — 3 *πλουσίων* VL. — 4 *βασιλικῶν οἴκων* V. *τῶν βασιλικῶν καθεδρῶν* H. *καθεδρῶν τῶν βασιλικῶν οἰκημάτων* (*οἰκήματα* L) GL. — *κατὰ τιμήν, κατὰ τάξιν γηραιάν* V. — 5 *ἤγουν ἡμᾶς τοὺς γέροντας* V. *τοὺς γέροντας* H. *ἤγουν ἡμᾶς* G. *ἡμᾶς* L. — 6 *τρόπος ἐτυμολογικός* VH, *ἐκ τοῦ Δαρείου γεννηθείς* add. V. — 7 *προέκρινε* OGL. *προ-*

SCHOLIA

CODICIS M.

v. 1 (primum scholion ad finem argum. Byz. posui). — *δεικτικῶς* (gl.). — *τάδε μὲν Περσῶν*: *οἱ ὑπομνηματισάμενοί φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πίστα ἔφη. οἱ δὲ ἄλλως ὑπομνηματισάμενοί φασιν· ἡμεῖς ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν.* — 2 *Πίστειρα κατὰ συγκοπήν· ἔστι δὲ Περσικὴ πόλις.* — 3 *λείπει τὰ βασίλεια.* — 4 *λείπει τὸ ἐσμέν.* — *κατὰ πρεσβείαν*: *κατὰ τιμὴν αἱρεθέντες.* — 5 *οὓς αὐτὸς ἄναξ*: *οὓς αὐτὸς ὁ Ξέρξης*

μνηματισάμενοί (corr. ὑπομν.) φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσι πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πίστα εἶπεν. ἡμεῖς (corr. ἢ· ἡμεῖς) δέ ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν.

v. 8 sqq. *ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ*: ταράσσεται, φησί, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν (τοῦτο γὰρ τὸ θυμὸς δηλοῖ) κακὰ μαντευομένη περὶ τῆς ὑποστροφῆς τοῦ Ξέρξου καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν Περσῶν. Ὁμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα ἔταξεν, εἶτα τοὺς ὑπηκόους. φησὶ γὰρ ⟨Ὅμηρος⟩ 'Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί' (*Α* 17).

2 φησὶν ἔσωθεν ἡ ψυχὴ καὶ θορυβεῖται. τοῦτο H — τὸ vulgo om., ὁ VH — 3 μαντεύων vulgo V, μαντευόμενος Dd., καταμαντεύων H — τοὺς περὶ H — 5 πρῶτα V — 6 ὅτι ante Ἀτρεΐδαι VH

12 sq. *πᾶσα γὰρ ἰσχύς*: πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ Ἀσιατογενής, ἤγουν ἡ Περσικὴ ἡ ἐν τῇ Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα, παρεγένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1 ἡ ante δύναμις om. H — 2 τῇ om. HDd.

13 *νέον δ' ἄνδρα βαΰζει*: ἤτοι τὴν νεότητα πᾶσαν

1 lemma extat in VH — ἤγουν V — τὴν vulgo om. — τὴν νεότητα τῶν Περσῶν πᾶσαν H —

ἔκρινε τῶν ἄλλων V. — τῆς ἰδίας V. — ἄρχειν, ἐπιτηρητὰς εἶναι V. ἐπιτηρεῖν HGL, φυλάσσειν add. H. —

8 περὶ V. περὶ δὲ H. — ὑποστροφῇ VBGL. — τοῦ βασιλέως V. βασιλικῷ H. — 9 τῆς, super quod ἕνεκα et πλουσίας στρατεύσεως V. πλουσίας GL. — ἄρτι V. — 10 μαντευομένη κακῶς V. — λίαν V. — κινεῖται, διεγείρεται, ταράσσεται V. κινεῖται ἐκ τοῦ ὅρω τὸ διεγείρω H. κινεῖται, θορυβεῖται, διεγείρεται L. κινεῖται BG. — 11 ἐνθύμησις V. ἐνθύμιον ψυχὴ G.— ἡ Περσὶς Ἀσία, ἡ Ἑλληνὶς Εὐρώπη (οἱ ἕλληνες εὐρώπι⊢ H) VH. —

12 δύναμις VL.— στρατιὰ Περσική VL.—13. ἀπόλωλεν, infra quod ἐπορεύθη V. ἐπορεύθη HBGL. —

γρ. ἐόν V. — ἀνδρεῖον V. — τὸν ἴδιον βασιλέα V. — βοᾷ, ἀνακαλεῖται V.

κατέλιπεν κατὰ τιμήν. — sch. v. 6 ad argum. fab. posui. — 7 ἄρχειν, ἐπόπτας εἶναι. —

8 τῷ βασιλείῳ: τῷ Ξέρξου. Ὁμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα, εἶτα τοὺς ὑπηκόους· ‘Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι’. — 10 διαπολεμεῖται, ταράσσεται, θορυβεῖται (gl.). —

13 οἴχωκεν: ἀπόλωλε γὰρ [ἡ] πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Περσῶν (ἡ deest in omnibus praeter Wecklinianam editionibus). —

τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία ἢ ἡ ψυχή μου. γράφεται δὲ καὶ ἑὸν ἤτοι τὸν ἴδιον ἄνδρα.

2 pro verbis *τῶν Περσῶν . . μου* habet V: *ἡ πληθὺς δὲ τῶν Περσῶν*, tum sequitur sch. v. 16 incipiens a voce *Ἀκεσσαία*, tum *γράφεται κτλ.* — post *Ἀσία* add. Pauw. et H *λείπει δὲ τοῦτο* — *ἢ ἡ ψυχή μου* om. vulgo H — 3 *δὲ* om. H — In P post *ἄνδρα* haec: *ἄλλως· τὸν Ξέρξην ἔχειν ἡγεμόνα μετὰ βοῆς ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.*

16 *ὅτι Ἀκεσσαία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλούμενα.* OPV.

Scholion vulgo item ut in M legitur. Unde promptum est ab editoribus, vide adn. crit. p. LVII. — 1 *ὅτι* om. V, qui hoc schol. praebet post vocem anteced. scholii *Περσῶν* — *ἀκεσαῖα* et *ἀκεσαίου τινὸς* P — 2 *τὰ νῦν δὲ* V — *καλουμένη* V, *λεγόμενα* P

16 sqq. *οὔτε τὸ Σούσων: οἵτινες προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος (ἔστι δὲ καὶ τοῦτο πόλις Περσῶν) ἔβαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ἑλλάδα, οἱ μὲν ἔφιπποι, οἱ δὲ διὰ πλοίων, ἄλλοι δὲ πεζοί, παρέχοντες καὶ ποιοῦντες στῖφος καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. τινὲς δὲ τὸ παρέχοντες ἀντὶ τοῦ ὄντες λέγουσιν, ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διδόντες καὶ τὸ πολέμου ⟨ἀντὶ τοῦ⟩ πολέμῳ φασίν.*

1 Initium ap. Dd. sic: *ληπτέον ἔξωθεν τὸ τοῦτο, ἵν' ᾖ· οἵτινες προλιπόντες τὸ ἄστυ τοῦτο τῶν*, vulgo sic: *ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν· οἵτινες, φησί, προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν* — 3 *κίσιον* H, *Κίσσινον* vulgo Dd. — *δὲ τοῦτο πόλισμα* Dd. — *ἔστι δὲ . . Περσῶν* om. vulgo — 3 *ἔβησαν* cum superscr. *γρ΄. καὶ ἔβαν* H — 5 *ἐπὶ πλοίων* Dd. — *πεζῇ* V — 6 *τοῦ* om. V — *δὲ* om. VH — 8 *οἱ καὶ* Dd.

φωνεῖ, θρηνεῖ H. ἤτοι πᾶσαν τὴν νεότητα ἀνακαλεῖται ὁ θυμός B. θρηνεῖ, βοᾷ, ἀνακαλεῖται ὁ θυμός μου (θρηνεῖ om. G) GL. — 14 μηνυτής V. — ἀντὶ τοῦ φυγεύς (φυγάς V) VHL.— 15 εἰς τὸ V. εἰς H. — ἔρχεται VG. — λείπει ὥστε εἰπεῖν περὶ ἐκείνων V. — 16 ὅτι Ἀκεσσαία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλούμενα GL (ἀκεσαῖα G. ἀκεσαῖαι L. ἀπὸ τοῦ ἀκέσαι G. ἀπὸ κ$^{\varepsilon}$αισαίου τανῦν L). —

16 τὸ] ἄστυ H. — Σούσων] πόλις Περσῶν V. — ἠδ'] καὶ V. — Ἐκβ.] Περσικὴ Μήδων V. πόλεις Περσικαί H. — 17 πολίχνιον VHL, πόλις add. V, ἤγουν ἄστυ add. L. — 18 καταλείψαντες V. — ἐπορεύθησαν V.— εἰς τὴν Ἑλλάδα HBG. — οἵτινες V.— ἐπ' (ἀπ' V) ἐκείνων ἦλθον πρὸς τὴν Ἑλλάδα V. — ἤγουν ἔφιπποι GL. — 19 ναῶν] η supra α VL, supra η: πλοίων V.—

16 ἠδ' Ἐκβατάνων: ὅτι (i. e. σημείωσαι ὅτι) Ἀκεσσαία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλούμενα. —

17 πόλις Περσῶν τὸ Κίσσινον. —

21 sqq. *βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ, οἷος ἦν ὁ Ἀμίστρης καὶ ὁ Ἀρταφρένης καὶ ὁ Ἀστάσπης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν (τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν), σοῦνται καὶ ὁρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα.* ⟨*ἄλλως·*⟩ *βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὕποχοι δὲ καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ Ξέρξῃ δηλονότι. κατὰ δέ τινάς ἐστιν ὑπέρθεσις ἐν τῷ Ἀρταφρένης διὰ τὸ μέτρον.* vulgo Dd. V.

2 *ἀμνίστρης* V — 3 *ἀστάπης* V vulgo — 4 verba *τὰ μὲν . . ἔπλασεν* post *Πέρσῃ* leguntur vulgo, ap. Dd., in V — *ἱστόρησε* V — 7 *τῷ Πέρσῃ* vulgo V — 8 *δηλαδή* V

βαδιστικῶς V. — 20 πολέμο⟨υ⟩ πύκνωμα πλῆθος V. πλῆθος πύκνωμα H. πλῆθος G. τάξιν πύκνωμα B. τάξιν L. — ποιοῦντες, ἀνδροπλήθειαν πολεμικὴν παρέχοντες εἰς ἐκφόβησιν ἀντιπάλων VH. (ποιοῦντες gl. H, cetera in infer. marg. infra vers. ὅ τε τοξοδ. ἐσθλὸς. — ἀνδροποιήθειαν H. — ἔχοντες VH. — ἐκρόφησιν V. — τῶν ἀντιπάλων H. ἀντιπάλλων V.) — ποιοῦντες B. — 21 οἷος] ἦν G. ἐστὶν L. — Ἀμίστρης] ὁ HGL. — ἠδ'] καὶ V. — τὰ μὲν ὀνόματα ἱστόρησε, τὰ δὲ τελείως (τέλεον L, om. G) ἔπλασε. GL. — 23 ἡγεμόνες VG. ἀρχηγοὶ HL (ἀρχιγοὶ L). — 24 Ἀττικῶς VH. τῶν ἰδίων πόλεων VGL. — τοῦ Ξέρξου VGL. — ὑπὸ τοῦ H. — ὑποχείριοι, ὑποκλινεῖς V. ὑποτασσόμενοι H. ὑπόχειροι (scr. ὑποχείριοι) B. — 25 ὁρμῶσι BGH (ὁρμῶσιν GH. οὗτοι. τοῦτο διὰ μέσου add. G). ὁρμῶνται VL,

20 τὸ πύκνωμα (gl.). — ὄντες· ἢ τὸ πολέμου ἀντὶ τοῦ πολέμῳ. —

21 ὑπέρθεσις διὰ τὸ μέτρον (gl.). — τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν. —

24 βασιλῆς βασιλέως: βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ. — ὕπαρχοι (gl.). —

26 sqq. τοξοδάμαντες: τοξόται διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντιπάλους. καὶ ἱππικοὶ φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θεαθῆναι τουτέστιν ἱκανοὶ φοβεῖν ἐκ τῆς ὄψεως, δεινοὶ δὲ καὶ ἐπιτήδειοι καὶ δεξιοὶ πρὸς πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ ψυχῆς. vulgo Dd.V.

1 lemma e V addidi — 3 ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως Dd. — 4 pro δεινοὶ δὲ κ. ἐπιτ. καί: ἐπιτήδειοι δὲ καὶ vulgo V

28 δόξῃ: γνώμῃ ἢ φιλοτιμίᾳ ἢ ἐνυποστάτῳ δοκήσει καὶ πείσματι ψυχῆς. vulgo Dd.V.

1 ἢ γνώμῃ Dd. — δόξῃ pro δοκήσει Dd.V

29 ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος. vulgo Dd.V.

Ἀρτεμβάρης ὁ . . πορευόμενος, ἐπεὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν τότε ἦσαν V

34 ἄλλους δ' ὁ μέγας: ἄλλους δέ, φησίν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μέγας καὶ ὁ πολλὰ θρέμματα ἔχων Νεῖλος. ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε

1 ἔπεμπε H — 2 post ὁ μέγας: καὶ ὁ πολὺς inser. V — 3 τότε Περσῶν ἦσαν V, Περσῶν ἦσαν τότε H —

πορεύονται add. V. — *ἐπιτηρηταὶ* VHGL, *ἡγεμόνες* add. V, *ἐπιστάται* add. GL. — 26 *οἱ* (*οἱ* om. H) *διὰ τῶν τόξων δυνάμενοι ἀντιπάλους* (*ἄλλους* VH) *δαμάζειν* VH. — *διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες* GL (*τῶν* om. L). — *ἱππικοί* V. — 27 *φόβους ἐμποιοῦντες ἀπὸ τῆς ὄψεως* V. — *ἰδεῖν*] *αὐτὸ* H. — *δεξιοὶ δὲ πρὸς πόλεμον* V. — *κατὰ τὴν* H. — 28 *καρτερικῇ* HGL. — *καρτερότητι, δοκήσει, ὑπολήψει, φιλοτιμίᾳ* V. — *ὑπολήψει* G. —

29 *βασιλεὺς Βαβυλῶνος* VH. — *πολεμικός* V. — 30 *βασιλεὺς Βάκτρων* (*βακτρῶν* V. *βάστρων* H) VH. — 31 *τοξότης* V. — *ἀνδρεῖος* VH. — 33 *ὁ τοὺς ἵππους ἐλαύνων* VH, ante haec: *ἱππικός* H. — 34 *συμμάχους* VH. — *ὁ πολλοὺς τρέφων* V. — 35 *ἡ Αἴγυπτος. ἐκεῖ γὰρ ὁ Νεῖλος* VH. *ἤγουν ἡ Αἴγυπτος. ὑποχείριοι γὰρ*

26 *ἱππικοὶ καὶ τοξόται.* —

27 *φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν: ἐκ προσόψεως ἱκανοὶ φοβεῖν ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς πείρας.* —

28 *γνώμῃ ἢ φιλοτιμίᾳ. ἄλλως* (*ἐνάλλως, ἐν* expuncto, m)· *ἐνυποστάτῳ δοκήσει καὶ πείσματι* (*πίσματι* m) *ψυχῆς.* —

34 *ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν τότε Περσῶν Αἰγύπτιοι* (*οἱ Αἰγ.* Dd. Kirchh., *οἱ* om. Weckl.). —

οἱ Αἰγύπτιοι. εἶτα καταλέγει, τίνες ἦσαν οἱ ἀπ' Αἰγύπτου καί φησιν· ὁ Σουσισκάνης καὶ ὁ Πηγασταγὼν ὁ Αἰγυπτιογενής. τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσισκάνης καὶ Πηγάς καὶ Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. ἕτεροι δὲ τὸ πηγάς καὶ τὸ ταγών ὡς ἓν ἀναγινώσκουσι· Πηγασταγών.

4 λέγει H — οἱ om. H — ἀπὸ VH — 5 αἰγυπτίου H — πησταγὼν H — 6 διαίρουσι H — 8 πέπλαχε V — pro καὶ οὐκ . . τὸ πηγάς: αἰγυπτιακὰ δὲ καὶ τὸ πηγᾶς H — 9 τό τι ταγὼν H — ἀναγινώσκουσιν Dd.

37 *Μεμφίδος*: Μέμφις πόλις ἐστὶν ἱερὰ Αἰγύπτου, ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῷ ἡλίῳ ἀνατεθειμένη. πᾶσαι δὲ αἱ τῆς Αἰγύπτου πόλεις ἱεραί. PV.

1 lemma deprompsi e V — αἰγύπτου ἱερὰ V

38 ὠγυγίους δὲ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας φησὶ τὰς ἀρχαίας, αἳ καὶ ἑκατοντάπυλοι λέγονται. αἱ δὲ ἕτεραι Θῆβαι αἱ Ἑλληνίδες ἑπτάπυλοι. PV.

1 φησὶ τὰς αἰγυπτίας V — 3 ad ἑπτάπυλοι haec adiecta in P: καὶ αἱ ἄλλαι Ὑποπλάκιοι αἱ περὶ τὸ Ἀτραμύτιον.

40 *καὶ ἑλειοβάται*: οἱ τὸ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκοῦντες· ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται. ἑλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. παρά τινων δὲ ἑλειοβάται λέγονται οἱ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἑλειοβάται στίζοντες τὸ

1 lemma extat in VH — οἱ vulgo om., ἤγουν οἱ VH — 2 οἳ pro ἢ VDd. — ἑλώδης . . Αἴγυπτος om. VH — 3 παρά τισι vulgo — λέγονται om. Pauw. — 4 ἕλη V — δὲ pro ἐστὶ V — ὁ περσῶν δυσχερεστάτων H — 5 εἰς om. VH — ἑλειοβάτας Dd. —

ἦσαν τότε οἱ Αἰγύπτιοι Περσῶν G. ἤγουν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου. ὑποχείριοι (ὑποχώριοι cod.) γὰρ ἦσαν οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Περσῶν L. ὑποχείριοι γὰρ Περσῶν ἦσαν Αἰγύπτιοι B. — Σουσισκάνης] λείπει τὸ οἳ ἦσαν H. ἦσαν δὲ οὗτοι B. ἦν G. —

35 τινὲς διαιροῦσι Σουσισκάνης (Σοῦσις καὶ Κάνης Blomf.) καὶ Πηγάς καὶ Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. —

37 διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῷ ἡλίῳ V. — ἡ πόλις ἡ Αἰγύπτου (αἴγυπτος cod.) V. —

38 τὰς ἑκατονταπύλους V. τὰς ἀρχαίας τὰς ἑκατονταπύλας (ἑκατοντάπλας cod.) H. τὰς παλαιάς. λέγει δὲ τὰς ἑκατονταπύλους B. — 39 ἐπιτηρῶν, διεξάγων V L. — 40 πλοίων V. — κωπηλάται V H. —

38 Αἰγυπτίας (Αἰγυπτίους m). —

40 καὶ ἑλειοβάται: οἱ τὸ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκοῦντες ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι. ἑλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. οἱ δέ· οἱ καὶ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. —

Idem in marg. G L, nisi quod οἱ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκ. L, οἱ δέ· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἕλους G L, ναῦς ὅπερ κτλ. om. G L. —

ἑξῆς· ‘ναῶν ἐρέται δεινοί’ λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ κωπηλάται νηῶν ἐπιτήδειοι.

6 ναῶν om. H, νηῶν Dd. — κοπηλάται H — 7 νηῶν om. vulgo V — ἐπιτήδιοι H

42 ἁβροδιαίτων δ’ ἕπεται Λυδῶν: τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατήρ, πολεμήσας κατετροπώσατο καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν. ἁβροδίαιτοι δὲ οὗτοι καὶ τῷ παρ’ Ἀνακρέοντι ‘Λυδοπαθεῖς’ τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς· καὶ τὸ περιφερόμενον ‘μήτε μοι Λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους’ τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάνει. καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης τὴν τρυφὴν ταύτην δηλοῖ. καὶ τὴν βάκκαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφασαν.

2 ὄντες VH — τοὺς V — τὰς Σ. οἰκοῦντας Κῦρος om. P — 3 ὁ τοῦ Καμβύσου υἱὸς Dd., idem et γρ. πατὴρ P — 4 ἑαυτοῦ VH — 5 καὶ τὸ H, ὅθεν καὶ τὸ vulgo Dd. — παρὰ H — 6 λυδηπαθεῖς H — παραφερόμενον PV — 7 κάρυκας VH, κήρυκας P, καρύκκας vulgo — 8 ψήφους H — παριστᾶ V — τρυφηλοὺς . . παριστάνει om. Vict. — 9 ταύτην τὴν τρυφὴν vulgo Dd. — 10 μάκαριν VH, βάκκαριν γρ. μάκαριν P, βάκχαριν vulgo — δὲ om. H, δ’ V — ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν vulgo Dd., ἔνιοι Λυδῶν μῦρον ἔφησαν VH

44 sqq. τοὺς Μητραγαθής: οὕστινας (Λυδοὺς) ἐξορμῶσι καὶ ἐξάγουσι καὶ παρακινοῦσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐποχουμένους πολλοῖς ἅρμασιν ὁ Μητραγαθὴς ὁ Ἀρκτεύς τε ἀγαθός, ἡγεμόνες δίοποι καὶ διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτούς, καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις. οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις κατῴκουν.

1 lemma praebent VH — 2 περικινοῦσι H — 3 ἐν πολλοῖς vulgo Dd. — ὁ ante Μητρ. om. vulgo — 4 Ἀρκεύς vulgo Dd. H — δίοποι καὶ om. VH, δίοποι καὶ διέποντες καὶ vulgo om. — 5 καὶ οἰκονομοῦντες om. H — 6 οἰκοῦσι O

45 δίοποι] οἱ διέποντες ἡγεμόνες vulgo Dd.

41 *ἐπιτήδειοι* VH (*ἐπιτήδιοι* H) GL. — *πλῆθος*] *κατὰ* V. *κατὰ τὸ* H. — *ἀμέτρητοι* V. —
42 *τῶν ἁβρῶς καὶ τρυφηλῶς τρεφομένων καὶ διαιτωμένων* V. *τῶν ἁβρῶς* (*ἁβρῶν* cod.) *διαιτωμένων καὶ τρυφηλῶς* H. — 43 *ὄχλος*] *ὁ* H. — *οἵ τ'*] *οἱ Λυδοὶ* H. —

43 *οἱ διόλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες* (*δι' ὅλου* H) VH. —
44 *οἰκοῦσι* V. — *οὕστινας* (*οὔτινας* cod.), *Λυδούς, ἐξορμῶσι* V. *Λυδοὺς* H. — *Μητραγαθὴς*] *ὁ* V. — 45 *ἡγεμόνες, ἐπόπται, ἐπιτηρηταὶ* V. *ἐπόπται* H. — 46 (immo ad v. 48 pertinens) *ἐξορμῶσι δηλονότι. ἀπὸ κοινοῦ* V. — *Σάρδεις*] *αἱ*

42 *ἁβροδιαίτων δ' ἕπε*(*ται*): *ὄντως γὰρ τοιοῦτοι οἱ Λυδοί. καὶ τῷ* (*τῶ* m, *τὸ* Weckl.) *παρ' Ἀνακρέοντι* '*Λυδοπαθεῖς*' *τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. καὶ τὸ περιφερόμενον* '*μήτε μοι Λυδῶν καρύκας* (*καρύκκας* m) *μήτε μαστίγων ψόφους*'. *καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης τὴν τρυφὴν ταύτην* (*οἶμαι τὸν τρυφητὴν* in marg.) *δηλοῖ. καὶ τὴν βάκκαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφασαν.* — 43 *οἱ διόλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες.* —

45 *διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες.* —

48 *διῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα: εἰπὼν πολλοῖς ἅρμασι τοὺς Λυδοὺς ἐποχεῖσθαι, παρακατιὼν τὴν ἁρματηλασίαν καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὰ συνίστατο ἐδήλωσεν, εἰρηκώς· τέλη καὶ ἅρματα (δηλαδὴ ἐξορμῶσι τῶν Σάρδεων) τέθριππα καὶ ἑξάιππα· ἢ τέλη τὰ τάγματα. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἵππων δηλοῖ.*

1 lemma in VH — 3 *συνίσταται αὐτὰ* H, *αὐτοὺς συνίστασθαι* V — *αὐτὴ* pro *αὐτὰ* Vict. — 4 *τέλη, ἅρματα δηλαδὴ, ἐξορμῶσι* vulgo Dd., qui quidem *καὶ ἅρματα* praebet — 5 *ἢ τέλη τὰ* om. VH — post *ἑξάϊππα* sic pergit Dd.: *ἐκ τούτου δὲ τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ. ἢ τέλη τὰ τάγματα ῥητέον* — 6 *δηλοῖ τῶν ἵππων* H

[48 *τὸ τέλος ἑξαχῶς λέγεται. σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα καὶ τὸ τῶν πραγμάτων πέρας καὶ τὴν ταῖς πόλεσι φοιτῶσαν πρόσοδον καὶ τὸ ἀξίωμα, ὡς Εὐριπίδης* (immo Soph. Antig. v. 67) *'τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι'. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης 'μάτην εἰκοστὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος' καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελειοποιὸν ἑορτήν, ὅθεν καὶ ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελεῖσθαι τὸ μυεῖσθαι καὶ τελούμενοι οἱ τὰ μυστικὰ διδασκόμενοι.* Q (vid. Dd. p. X). V.]

3 *ἐκ τῶν πόλεων* Q — 4 *εὐριπίδη* V — 7 *τελοποιὸν* V — 8 *τελητὴ* V — *τελειούμενοι* QV, *τελούμενοι* Eust. ad Il. *K* p. 789, 12, Phavorin. lex. p. 694 s. v. *τέλος*.

50 sqq. *στεῦνται δ' ἱεροῦ: διαβεβαιοῦνται δὲ*

1 lemma in VH, sed *τμώλου* add. H — *διαβεβαιῶνται* H —

(οἱ cod.) V. οἱ ὑπάρχοντες H. — ἐποχουμένους V. — 47 ἐξάγουσιν, ἐλαύνουσι VH. —

48 τέθριππα VB. — ἐξάιππα VB (ἕξιππα B). — ἅρματα, τάγματα V. τάγματα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξορμῶσι H. λέγω τάγματα GL. — ἔχοντες δηλονότι V. —

49 καταπληκτικὴν θέαν VH. — ὥστε ἰδεῖν V. ὥστε H. λέγω ὥστε L. ὥστε θεαθῆναι G. — 50 στεῦνται] δίκην κίονος, super quod

48 ἀντὶ τοῦ ἅρματα (gl.). — ἀντὶ τοῦ τέθριππα καὶ ἐξάιππα τάγματα. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἵππων δηλοῖ (idem G, nisi quod ἕξιππα et δηλοῖ τῶν ἵππων exh.). —

50 'κλῦθ' Ἀλαλά, Πολέμου θύγατερ, ᾇ θύεται

οἱ ἔνοικοι οἱ πλησίον ὄντες τοῦ ἱεροῦ Τμώλου ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, οἱ λόγχης ἄκμονες ἤγουν οἱ ἀκίνητοι ὑπὸ τῆς λόγχης, ὥσπερ ὁ ἄκμων ὑπὸ τῶν σφυρῶν, καὶ οἱ ἀκοντισταὶ Μυσοὶ δουλῶσαι αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα. ἄλλως· τὸ στεῦνται ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦνται. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ στέω στεύω ὡς χέω χεύω. ἀφ' οὗ τὸ παθητικὸν στεύονται καὶ ἐν συγκοπῇ στεῦνται. στεύω δὲ κυρίως τὸ ὑφίσταμαι καὶ ὑπομένω ἀσφαλῶς, κίονος δίκην. καὶ Ὅμηρος 'στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ' (*Γ* v. 83). V, partim OPH.

2 *οἱ ἔνοικοι οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ* V, *οἱ ἔνοικοι τοῦ ἱεροῦ* HO, *οἱ πλησίον οἰκοῦντες τοῦ ἱεροῦ* Dd. (ex P) — 3 *καὶ οἱ λόγχης* PV, *καὶ λόγχης* O — 4 *σφυρῶν* sine art. Dd. ex P — 5 verba *καὶ οἱ ἀκοντισταὶ* . . *Ἕκτωρ* om. O, verba inde ab *ἄλλως* om. H — *δηλῶσαι* H — *αὐτὴν* om. H — post *Ἑλλάδα* in V addita sunt verba: *οὕτω καὶ Λυδοί. εἰπὼν γὰρ 'πολλοῖς ἅρμασι' τοὺς Λυδοὺς ἐδήλωσεν* — 6 verba *ἄλλως* . . *ὑπισχνοῦνται* om. P (Dd.), cetera sic Dd. ex P: *γίνεται δὲ τὸ στεῦνται ἀπὸ τοῦ στέω στεύω στεύονται καὶ κατὰ συγκοπὴν στεῦνται, ὡς χέω χεύω χεύονται χεῦνται*, verba *στεύω δὲ κυρίως* . . *Ἕκτωρ* desunt — 8 *στέω δὲ* V — 10 *στεῦσαι* V

53 sqq. *Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος: ἡ πλουσία δὲ Βαβυλὼν πέμπει πάμμικτον ὄχλον. εἶτα ἑφερμηνεύων τοῦτό φησι· ναῶν τ' ἐπόχους, ἤτοι λαὸν ναυτικὸν ταῖς ναυσὶν ἐποχούμενον, καὶ πιστοὺς καὶ θαρροῦντας φρονήματι τοξικῷ, ἤτοι ἐμπείρους τῆς τοξικῆς.*

1 lemma VH — 2 *ἑφερμηνεῦον* H — 3 *νηῶν* H — *τε* vulgo Dd. H — *λεὼν* V, *ναυτικὸν λαὸν* H — 4 *καὶ* ante *θαρροῦντας* om. H

ὑπισχνοῦνται V. *διαβεβαιοῦνται* (fere evanidis litt. script.), *ὑπεσχέθησαν* H. *ὁρμῶνται, βεβαιοῦνται, ὑπισχνοῦνται* L. *ὁρμῶσι*, super qu. *βεβαιοῦσιν, ὑπισχνοῦνται* G. *ὁρμῶσι* B. — *ποταμὸς Ἀσίας ἢ Λυδίας* VH (sed pro *Ἀσίας* lacuna quinque litterarum H). *ὄρος Λυδίας* BGL. — *ἔνοικοι οἱ πλησίον ὄντες* V. *οἱ ἐγκάτοικοι* H. — 51 *ἀμφιβαλεῖν*] *ὥστε* VH et super *ἀμφι*: *περι* V. — 52 *Μάρδων*] *οἷος* VH. *ὁ* add. H. — *Θάρυβις*] *καὶ ὁ* H.— *ἀνένδοτοι* (*ἀνένδατοι* V), *ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὥσπερ ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν* VH. — *ἤγουν ἀκίνητοι* gl. G et in marg. GL. *ἤγουν* (*ἢ ὡς* G) *ἀκίνητοι κτλ.* ut in M. — 53 *κονταράτοι* V. — *Μυσοὶ*] *οἱ* V. — 54 *πλῆθος* V. — 55 *πεζῇ συρόμενον διὰ πλοίων* VH, sed *πεζῇ* om. H. — *ναῶν*] *η* super *α* VL. — *ἐποχουμένους* VH (*τε ἐποχ.* H, qui haec cum verbis *συρ.*

ἄνδρες' (*κλῦθι ἀλλαπολέμου θύγατερ αἰθύεται ανδρες* m). ⟨*Πίνδαρος*⟩ *ἐν διθυράμβοις. οὕτως στεῦται ἑνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ.* — *ἔνοικοι, γείτονες* (gl.). —

52 *ἄκμονες*: *ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης ὡς ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν.* —

60 τοιόνδ' ἄνθος: τοιοῦτον καλλώπισμα καὶ τὸ ἐξαίρετον μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς Περσίδος οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα, περὶ οὓς πᾶσα γῆ ἡ Ἀσιῆτις ἡ ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς στενάζει ἐν πόθῳ μαραντικῷ καὶ καυστικῷ.

1 τοιοῦτο vulgo Dd. — ἐγκαλώπισμα V — 4 γῇ Ἀσιῆτις vulgo Dd. H

[62 γρ. μαλερῶς, ἤγουν θερμῶς P.]

διὰ πλ. coniungit). — 56 ἤτοι ἐμπείρους τοξικῆς VGL (ἤγουν G, τῆς τοξ. V). — φρονήματι VHBGL. — ἐπιτηδείους V. — 57 οὐ γὰρ σπάθας (σπάθαις cod.), ἀλλὰ μαχαιρίδας (μαχαιρίειας cod.) τινὰς ἐπεφέροντο V. — οἱ Χαλδαῖοι VH. ἤγουν οἱ Χ. GL. — 58 ἀκολουθεῖ VL, super hoc πρῶτον lineola extinctum V. — 59 προτροπαῖς VHBGL (προπομπαῖς VBGL, προηγήσεσι add. GL). — 60 τοιοῦτον καλλώπισμα καὶ ἐξαίρετον V. ἐξαίρετον B. — γῆς V. — πορεύεται εἰς Ἑλλάδα V. — 61 πορεύεται ἀντὶ τοῦ πεπόρευται V. ἐπορεύθη BGL. — 62 γῇ V. — Αἰγυπτιακή V. — 63 ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς δηλονότι V. — θρηνεῖ V. — καυστικῷ, ἀφανιστικῷ· ἀπὸ τοῦ μάλα ἐρᾶν τῆς ὕλης V. — καυστικῷ, θερμῷ GL. θερμῷ καὶ διαπύρῳ B. —

56 ἀντὶ τοῦ ἐμπείρους τοξικῆς. —

57 κοινῶς ἁπάντων Περσῶν. —

59 προτροπαῖς (gl.). —

64 *τοκέες τ' ἄλοχοί τε*: οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὁμόκοιτοι αὐτῶν γυναῖκες τρέμουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηκυνόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν περιφορᾷ, τὸν ἡμερόλεγδον, ἤτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον· παρὰ τὸ ἡμέρα καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ. ἄλλως· τὸν μακραῖς ἡμέραις λεγόμενον παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι.

1 lemma in VH — 2 *ὁμοτόκοι* H — *τρομέουσι* vulgo Dd. — 3 *παραφορᾷ* vulgo — 5 *περὶ* H — 6 verba *ἄλλως* e. q. s. non nisi in PV leguntur — *τὸν* ante *μακραῖς* om. P(Dd.) — post *λεγόμενον*: *ἢ τὸ ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον παρὰ κτλ.* P et *τὸν ἐκ τῶν ἡμ. κατ. παρὰ τὸ ἡμέρα καὶ τὸ λέγω* V

66 sqq. *πεπέρακε μὲν*: ἐπέρασε μέν, φησίν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἤτοι τὴν Εὐρώπην (οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι), ὁ τοῦ βασιλέως Ξέρξου στρατὸς ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμείψας καὶ ἀλλάξας τὸν πορθμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος Ἕλλης, ἤτοι τὸν Ἑλλήσποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνῳ δεδεμένῃ. γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νεῶν πεζῇ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περᾶσαι ⟨ὁ Ξέρξης⟩ πεποίηκεν. ταῦτα δὲ κωμῳδεῖται. Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ· 'πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς.'

1 *πεπέρακε* lemma V, *πέπρακε μὲν* lemma H — 2 *εἰς τὴν Εὐρώπην* V — 4 *ξέρξησ* H — 5 *θέσεως* O — *τὴν τοῦ Ἀθ.* H — 6 *ἑλλήσποντα* H — *σχεδίω* H — 7 *νηῶν* vulg. Dd. V — 8 *αὐτοῦ* om. H, *αὑτοῦ* vulg. Dd. V — *περάσαι* vulg. VH — 9 *πεποίηκε* H — verba *ταῦτα δὲ* usque ad finem om. VH — *Μαρίκᾳ* et 10 *Μαρίκας* vulgo

71 ὁ Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα, ἐξ ἧς τὴν Ἕλλην καὶ

1 verba *ἱστορία Ἀθαμαντίδος* scholio praescr. V — *Ἀθάμας* sine artic. vulgo Dd. H —

64 πατέρες V. γεννήτορες GH. — ὁμόκοιτοι V. — τὸν ἡμέραις μετρούμενον V. τὸν διὰ τῶν ἡμερῶν ἀριθμούμενον H. τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγόμενον ἢ ἀριθμούμενον GL (τῶν pro τὸν L). τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγέντα B. — 65 παρερχόμενον V. — μηκυνόμενον HGL. — τρέμουσι V. φοβοῦνται HGL (φοβοῦσιν H). —

66 ἐπέρασε V. — ὁ τὰς πόλεις πορθῶν V. πέρθων τὰς πόλεις G. — ἤδη] ἄρτι V. — 67 ὁ τοῦ Ξέρξου V. — τὸ ἀντικρὺ περώμενον V. τὴν Εὐρώπην VBG (ἤγουν εἰς τὴν ἑλλάδα add. G, quod solum habet L). χώραν G. — 69 ὡς ἐκ λίνων (λίνου V, ὡς λίνω L) τῶν κάλων (καλυγίων V, καλῶν L) ὄντων VGL. — ⟨λινοδέσμ⟩ου διὰ ⟨σχεδί⟩ας V. — 70 ἀλλάξας, διελθὼν V. περάσας H. διελθών, διαβὰς G. — ἐξελθὼν L. — 71 τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος ἤγουν τὸν Ἑλλήσ-

64 ἡμερόλεγδον: τὸ ἐκ τῶν ἡμερῶν (ἀριθμῶν m, corr. Weckl.) καταριθμούμενον, παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι. — μακραῖς ἡμέραις λεγόμενον. —

65 μηκυνόμενον (gl.). —

66 πεπέρακεν: κωμῳδεῖται ταῦτα. Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ (μαρίκα m)· ‛πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς (μαρίκας m). —

68 τὴν Εὐρώπην (gl.). —

69 ὡς λινῶν τῶν κάλων ὄντων. — sch. 72 et alterum sch. 73 vid. infra, alterum collationis gratia hic pono: ξεύξας ⟨διὰ⟩ νεῶν τὴν θάλασσαν. —

τὸν Φρύξον πεποίηκε. τελευτησάσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἔλαβε τὴν Ἰνώ, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπους τοὺς τῆς χώρας πάντας λαβοῦσα καρποὺς ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥστε μηκέτι σπειρομένους ἀναδίδοσθαι. λιμοῦ δὲ τῆς χώρας ἐπικρατήσαντος οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥστε γνῶναι τὸ αἴτιον. τούτους δὲ ἡ Ἰνὼ δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρέφοντας μηδὲν ἕτερον λέγειν ἢ τό· τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων ἀνείρηκεν. ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιούτου χρησμοῦ γενόμενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρίβουσιν ἐμήνυσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρώτιστον ἐπανελθεῖν, ἐφ᾽ ᾧ θῦσαι τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι. λαβόντων δὲ τὸν κριὸν καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ᾽ αὐτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ὑπεδήλωσε. φυγῇ γοῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο αὐτῷ ἐποχούμενοι καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι τούτους ἡ μὲν Ἕλλη ἐς μέσον τοῦ πόντου πέπτωκεν, ἀφ᾽ ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· ὁ δὲ Φρύξος ἔν τινι προσελιμενίσθη λιμένι, ἀφ᾽ οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου λιμὴν ὀνομάζεται.

2 πεποίηκεν O, ἐγέννησε vulgo Dd. ex P — μητρὸς αὐτῆς Νεφέλης H — 3 ἰὼ V — 4 πρωτοτύπως OV — 5 ἐλυμήνατο V — 6 λιμοῦ δὲ διὰ τοῦτο Dd., λιμοῦ δὲ ἐπὶ (ἐπι) vulgo — περικρατήσαντος V — 8 καὶ om. V — 9 ἰὼ V — 10 ἐπαναστρεφομένους Dd. — ἢ ὅτι vulgo — 11 art. ante Ἀπόλλων om. V — ἀνείρηκε H, εἴρηκεν vulgo, ἂν ἤρηκεν V — 12 ἐπήκοοσ (σὺν) ἀθάμας H — 14 ἐμήνυσεν ἵνα κριὸν λάβωσι V — ἐπελθεῖν γρ. ἐπανελθεῖν P, ἐπανελθεῖν ἐφ᾽ ᾧ vulgo om. — 15 τουτωνὶ V, τουτονὶ H — λαβόντες V — 16 ἐπανερχόμενοι V — καὶ τὸ κατ᾽ αὐτοῦ H — σκαιωρούμενον OPV, κακουργούμενον H — 18 τούτων H — 19 ἐν τῷ H, καὶ ἐν τῷ V — pro τούτους: αὐτοὺς τοῦτον Dd. — 20 ἐς om. vulgo VH

πουτου V (in GL ad v. 70 *πέραμα ἤγουν τὸν Ἑλλήσποντον* [*τὸν* om. L], ad v. 71 *τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος*). — 73 *ὁ ταῖς* (ὃ τοι cod.) *ναυσὶ ζεύξας τὴν θάλασσαν* G. —

72 *ἀμφὶ τῷ αὐχένι τοῦ πόντου ζυγὸν βαλὼν πολύγομφον ὅδισμα καὶ βάδισμα. ὅδισμα δὲ τὴν σύνθεσιν τῶν νηῶν λέγει, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι νώτων ἄνωθεν. ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον ταῖς ναυσί, συνδήσας καὶ γῆν ἐπιβαλών, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. διὸ πολύγομφον ὅδισμα εἶπεν. γράφεται καὶ ἔρεισμα· τὴν ναῦν.*

1 *ἀμφὶ . . βαλὼν* om. H — *ἀμφὶ δὲ* V — 2 *ὅδισμα βάδισμα καὶ κίνημα* V — *καὶ βάδισμα* om. P — *ὅδισμα δὲ . . λέγει* addidi ex V, sed *βάδισμα* habet V — 3 *θαλάττης* V — *νώτων ἐνταῦθα ἄνωθεν* V — 4 *δὲ* pro *γὰρ* V — 5 post *ἐπιβαλὼν*: *ἄνωθεν* vulgo Dd. VH — 6 *εἶπε* vulgo, *εἴρηκεν* V, *δι' ἃς καὶ τὸ πολύγομφον εἶπε* Dd. — *γράφεται . . ναῦν* om. PV, pro quibus in V inter *καὶ κίνημα* et *βάδισμα δὲ* (vid. not. l. 2): *ἔρεισμα· λέγει δὲ τὴν ναῦν.*

74 *πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων: ὁ θούριος δὲ καὶ ὁ πολεμικώτατος ἄρχων τῆς πολυάνδρου Ἀσίας ὁ Ξέρξης ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐρώπην δηλονότι, ἐλαύνει ποιμανόριον θεῖον διχόθεν· ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης. ποιμανόριον δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατευθέν, τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, ποίμνιον· παρὰ τὸ ποιμαίνω· σημαίνει δὲ τὸ στράτευμα τὸ βασιλικὸν παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασίλειον.*

2 *δὲ καὶ* om. H — 3 *ὁ Ξέρξης* ante *τῆς πολυάνδρου* vulgo VH — 5 *θαλάττης* V — 5 sqq.: *ποιμανόριον δὲ τὸ ἀνδρικὸν ποίμνιον, παρὰ τὸ ποιμαίνω* Dd. — *τὸ στρατευθὲν ἀνδρικὸν* VH, *τὸ στρατευτικὸν τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος* vulgo — 6 *πλῆθος* om. V — *ποίμνιον παρὰ τὸ ποιμαίνω* om. vulgo et in V — 7 *τὸ βασιλικὸν* om. vulgo VH, *τὸ ἀνδρικὸν* Dd. — *περὶ τὸ* H — 8 *ποιμανόριον δὲ* (*ὅθεν* omisso) H — *ἐκ τῆς* V — 9 *συναγόμενον* VH

72 *τὴν σύνθεσιν* (praestat *σύνδεσιν*) *τῶν νηῶν λέγει* V. — *βάδισμα, πορείαν* V. *πορείαν* BGL. — *γρ. ἔρεισμα* GL (*γρ.* om. G). — 73 *ἄνωθεν τῶν νώτων τῆς θαλάσσης* V. — In marg. G idem quod in M, sed *νηῶν*. —

72 *γρ. ἔρεισμα· τὴν ναῦν.* — 73 *ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον ταῖς ναυσὶ συνδήσας αὐτὰς καὶ γῆν ἐπιβαλών, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. διὸ πολύγομφον ὅδισμα εἶπεν.* — (alterum ad h. v. schol. vide supra.) —

74 (immo v. 68) *ἡ Ἀσία γείτων τῇ δύσει* V. — *ὁρμητικὸς ὁ Ξέρξης πρὸς πόλεμον* V. *ὁ ὁρμητικὸς* G. *ὁ Ξέρξης* GL. — 75 *γῆν* V. *τὴν Εὐρώπην* VG. — 76 *βασιλικὸν στράτευμα* V. — 77 *ἐκ δύο μερῶν, ἐκ γῆς καὶ θαλάττης* V. *ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν* BG. —

75 *τὴν Εὐρώπην* (gl.). — *ποίμνιον* (gl.). — *τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, σημαῖνον τὸ στράτευμα* ⟨*τὸ βασιλικὸν*⟩ *παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασίλειον.* —

79 ὀχυροῖσι: *πεποιθὼς καὶ θαρρῶν ἐφέταις, ἤτοι τοξόταις καὶ ἡγεμόσι, τοῖς ἀπὸ τῆς χρυσονόμου γενεᾶς, ὀχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς ὁ ἰσόθεος φὼς καὶ ἀνήρ, τουτέστιν ὁ Ξέρξης. τὸ δὲ χρυσονόμου ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. ἀπογόνου γοῦν φησι τῆς Περσέως γενεᾶς· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.*

Scholion in super. marg. praebet V — lemma sic in H: *ὀχειροῖσι.* — 1 *θαρρὼν* V — *ἐφέτας* (ι superscr.) V, *ἐφετ* cum comp. quod *ον* signif. sed simile eius quod *αις* H — *ἤγουν* H, *ἢ* vulgo Dd. — 2 *τοῖς ἀπὸ* om. vulgo VH — *γεννεᾶς* altero *ν* lineola deleto V — 6 *γεγεννῆσθαι* V — 7 *ἀπὸ γόνου* V — *γενεᾶς* ut v. 2 scriptum in V — 8 *οἳ πολύχρυσοι* V, *οἱ πολύχρυσοι* H

82 sqq. *κυάνεον δ' ὄμμασι: βλέπων δὲ μέλαν καὶ μανικὸν ἐν ὄμμασιν (ὃ παρακατιὼν ἐδήλωσεν ὁ ποιητὴς εἰπών· δέργμα καὶ βλέμμα δηλαδὴ φοινίου δράκοντος. τοῦτο ἑφερμηνευτικῶς τέθειται) ἐπάγει τοξόδαμνον Ἄρην, ἤγουν τὸν ἐν τόξοις δαμάζοντα πόλεμον, τοῖς Ἕλλησι πολλὴν δύναμιν στρατιωτῶν ἔχων καὶ πολλὰς νῆας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πολύχειρ καὶ πολυ-*

1 lemma in VH, sed *λεύσσων* (sic, ut in text.) add. V — *βλέπων δὲ* om. O, *δὲ* om. H, *βλέπων . . ὄμμασιν* om. V — 2 sq. *ὃ . . εἰπών* om. P — *ἐδήλωσεν* O, *ἡρμήνευσεν* VH, qui verba *τοῦτο . . τέθειται* omm. — *ὁ* om. O — 3 *δρέγμα* H — 4 *ἐπάγη* H, *ἐπάγει δὲ* Dd. — 6 *δύναμιν ἔχων στρατιωτικὴν* V — post *στρατιωτῶν* ap. Dd.: *καὶ πολλὴν νῆα τοῦτο κτλ.*, in VH *τοῦτο γὰρ τὸ πολύχειρ (πολύχειρον* H) *καὶ πολλὰς νῆας· ἀσσύριον* (*ἀσύριον* H) *τε κτλ.* —

79 *ἰσχυροῖς* V. — *θαρρῶν* V. — 80 *ἀμετακινήτοις, σκληροῖς* V. *ἐπιτηδείοις* H. — *ἐφέδροις* (*ἕδροις* V), *τοξόταις, ἐπιθυμηταῖς* V. *τοξόταις* HBGL (super hoc *κωπηλάταις* G, *κωπηλάταις τῶν Περσῶν* add. L, iuxta *ἐφέταις* in fine versus: *ἀφέταις ἤγουν ἡγεμόσι. στυφέλοισι δὲ ἀντὶ τοῦ σκληροῖς* G). — 80sq. *πλουσίας ἤγουν ἐκ χρυσοῦ γεγενημένης*, infra quod *τοῖς οὖσι δηλονότι ἐκ τῆς* V. — 81 *ἤγουν τῆς Βαβυλῶνος* V. — *ὅμοιος θεοῖς* V. — *ἀνὴρ* VBL. —
82 *μέλαν, φρικῶδες, μανικὸν* V. *σκοτεινόν, μανικόν, καταπληκτικὸν* GL (*σκοτεινὸν* om. L). *σκοτεινόν, φοβερὸν* B. — *βλέπων* V. — 83 *φονικοῦ* V. — *βλέμμα* VBGL (*βλέμα* G). — 84 *πολλὴν δύναμιν ἔχων στρατιωτικὴν καὶ πολλὰς νῆας* V. — 85 super *Ἀσσύριον* quod et ipsum glossema est in textum illatum: *Περσικόν· τροπικῶς.*

80 *σκληροῖς ἡγεμόσιν.* —

80sq. *χρυσονόμου γενεᾶς: νῦν τῆς πλουσίας. τινὲς δὲ* (*γὰρ* m) *ἀνέγνωσαν χρυσογόνου διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι* (*γεγεννῆσθαι* m)*· ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως· τῆς Περσέως γενεᾶς ἀπόγονος· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.* — (*πολυχρύσου· τινὲς* [*τινὸς* cod.] *χρυσογόνου ἀνέγνωσαν διὰ τὸ τὸν Περσέα ἐκ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον* G.) —

85 *Σύριόν θ' ἅρμα: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι* (*ἀσύριοι* m) *ἐκαλοῦντο.* —

ναύτης) Ἀσσύριόν τε ἅρμα ἐλαύνων, ἤγουν Περσικόν· οἱ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον. OP(Dd.)VH.

8 *ἤγουν Περσικὸν* om. VH — 9 *ἀσύριοι* H — *τὸ* om. VH

86 *δουρικλύτοις δὲ: τοῖς ἐνδόξοις κατὰ τὸ δόρυ, τοῖς περιφήμοις ἐν τῷ δορὶ ἤγουν τῷ πολέμῳ.* V.

1 *δορυκλείτοις δὲ* V atque ea post vocem *δόρυ*.

88 sqq. *δόκιμος δ' οὔτις: οὔτις δὲ δόκιμος, ἤτοι φρονῶν ἑαυτῷ καὶ δοκῶν καὶ θαρρῶν, ὑποστὰς τῷ τοσούτῳ ῥεύματι ἀνδρῶν, δηλαδὴ τῶν Περσῶν, ἤτοι ἀντιστὰς καὶ ἀντιμαχεσάμενος, ὥστε εἴργειν καὶ κωλύειν τὸ ἄμαχον κῦμα τῆς θαλάσσης (τροπικῶς δὲ* <*τὴν προσβολὴν*> *τῶν Περσῶν) ἐν ἕρκεσιν ὀχυροῖς, ἤτοι γεφύραις γενναίαις. ἀπρόσοιστος γὰρ καὶ ἀφόρητος*

1 *ἤτοι* om. P — 2 *ἐν ἑαυτῷ* PH — 3 *τοσούτῳ* sine art. P — *ῥεύματι τῶν Περσῶν ἀνδρῶν* VH — 4 *ἀντιμαχησάμενος* H — 5 *θαλάττης* V —

οἵ ⟨γὰρ⟩ Πέρσαι πρῴην Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο V. Περσικόν. οἵ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο πρότερον GL (ἀσύριοι uterque sicut in textu utriusque ἀσύριον. πρώτερον ἐκαλοῦντο L). Περσικόν B. — ἐλαύνων VBGL (antea παρακινῶν L, κινῶν G).— 86 ἐν πολέμῳ V. — τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς περιφήμοις ἤτοι τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐπαινετοῖς V. τοῖς Ἕλλησι BG. τοῖς Ἕλλησιν L. — ἐν δόρασι κλυτοῖς καὶ ἐνδόξοις marg. G. — 87 τὸν ἐν τόξοις δαμάζοντα V (vid. sch. A 82). —

88 ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ αὑτοῦ ἔχων μεγάλην V. ἀνδρεῖος G. ἀνδρεῖος δόκησιν ἔχων L. δόκησιν ἔχων περὶ αὑτοῦ (αὑτῶν cod.) μεγάλην marg. G. — ὑποσχεθείς, ⟨ἀντι⟩μαχεσάμενος V. ἀντιστὰς L. ἀντιστάμενος (sic) H. — 89 βλέμματι V (scr. βλάμματι).

86 τοῖς Ἀθηναίοις. —

87 τὸν τῶν Περσῶν· τοξόται γάρ. — Idem in G, nisi quod γὰρ οὗτοι ibi legitur. τὸν τῶν Π. τοξότην· τοξότης γὰρ οὗτος L. — 88 δόκιμος: ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην. —

ἀντιστάς, ἀντιμαχεσάμενος (ἀντιμαχησάμενος m). —

καὶ ἄμαχος ὁ Περσικὸς στρατὸς ἀλκίφρων τε καὶ δυνάμει θαρρῶν λαός. PVH.

8 τε om. P — 9 λαὸς om. VH

94 sqq. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ: τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς ἔδει μὲν παρατέτακται ὁ Ξέρξης, εἰ δὲ θεοῦ

1 vulgo non nisi initium legitur usque ad νικήσων θεόν; atque sic quidem: ὡς ἔδει παρατέτακται ὁ Πέρσης. εἰ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴ κτλ. — 2 ἡ δὲ θεοῦ (θεοῖς H) ἐπιβουλὴ Dd.VH —

— *ἀνδρῶν* L. — *τῶν Περσῶν* V. — 90 post *φωτῶν*: *τάξεσιν* in text. H insertum. *τάξεσι, τείχεσι* G. *τάξεσιν, ἰσχυροῖς τείχεσιν* L. *τείχεσι* B. — post illud *τάξεσιν* verba *οὐδ'* (sic) *ἄρα ἕρκ⟨εα⟩ ἴσχει* in textu H, sed lineola extincta. — *κωλύειν* L. — *ὥστε* V. — 91 *τροπικῶς· τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν* V. *ἤτοι τῶν Περσῶν* B. *ἤγουν τοὺς Πέρσας* GL et super *Περσῶν στρατός: τὴν προσβολὴν* L. — 92 *ἄμαχος, ἀφόρητος* V. — *ἀκαταμάχητος* GL. — 93 *ἀλκίμων, τῇ δυνάμει θαρρῶν* V. — *δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ, στερεόφρων* GL (*δυνάμει τε* L, *στερέφρων* uterque). *ἐν δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ* B. — 94 *γνωμικὸν* praefixum in V. — *τὴν μετὰ δόλου καὶ ἀφανῶς ἐπερχομένην* VH (pro *καὶ ἀφανῶς*: *φανερῶς* H). — *θνατὸς*] *η* super *α* V. — *ἐκφύγῃ* (*ἐκφύγοι* V B,

90 '*οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει*' (Hom. *E* 90). — *τάξεσιν* (gl.). —

91 *ἄμαχον κῦμα θαλά(σσης)*: *τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν*. —

92 *ἀκαταμάχητος* (gl.). —

93 *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρατὸς καὶ λαός*. —

94 *δολόμητιν δ' ἀπάτ(αν)*: *ὡς ἔδει παρατέτακται ὁ Ξέρξης. εἰ δὲ θεοῦ ἐπιβουλῇ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται* (*ἀναβάλεται* m), *τίς ὁ νικήσων θεόν;* —

ἐπιβουλῇ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεόν; καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἐκφύγῃ τὴν ἐπιβουλὴν τὴν ἐκ θεοῦ; τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ ἀνάσσων καὶ κρατῶν τοῦ εὐπετέος καὶ συντόμου πηδήματος τῆς Ἄτης, ἤτοι ὑπερπηδήσας αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ ἐκφυγὼν ταχέως; ʽἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν' ὥς φησιν Ὅμηρος. ἢ οὕτως· τίς ὁ ὀξύπους καὶ σύντομος, ὅστις τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτῷ βλάβην ἀπό τινος συμπτώματος καὶ τύχης προαρπάσαι καὶ εἰς τὸ ἐναντίον μεταστρέψαι δυνήσεται; OPV, partim H, initium vulgo.

3 *τὸ* pro *τὰ* O — *τίς οὖν* OPV, *ποῖος οὖν* H — *νικήσας* O — 4 *τίς ἄνθρωπος* O — *ἐκφυγὼν* O — *τὴν τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴν* H — post *τὴν ἐκ θεοῦ* (*τὴν τοῦ θεοῦ* O) praebet Dd.: *τίς ὁ ὀξύνους . . δυνήσεται*, tum *ἢ οὕτως· τίς οὖν . . Ὅμηρος* — 5 ante *τίς οὖν ὁ ἐν ταχ.* inser. H: *τίς ὁ κραιπνῷ ποδί.* — *ἐν* om. VH — *ἐν ταχυτῆτι ποδῶν* O — *καὶ κρατῶν* om. Dd. — 6 *τῆς εὐπετέως* O — 7 *ἄττης* V — *ἤτοι . . ταχέως* OV, nisi quod *θύρατρα* O, *ἤτοι ὑπερπηδῆσαι δυνάμενος αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ ἐκφυγεῖν ταχέως* P, *οὐ τῆς τὰ καὶ ἐκφυγὼν* H — 8 *ἡ γὰρ* O — *ἡ δ' ἀ* cum lacuna trium fere litt. *σθενερὰ τὲ καὶ ἀρτίπους* H, *σθεναρά τε καὶ ἀρτίπους* Dd., *σθεναρὰ καὶ ἀρτιποὺς* V — 9 *δὲ πᾶσαν* Dd. — verba inde ab *ἢ οὕτως* om. H, *ἄλλως* V — 10 *ὁ ὀξύνους* Dd., *ὁ ξύννους* V — *ὃς* Dd. — 11 *αὐτῷ ἐπελθεῖν* V — 12 *τῆς τύχης* V — *μετατρέψαι* Dd.

98 sqq. *φιλόφρων γὰρ σαίνουσα: ἡ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀπάτη ὡς φιλόφρων σαίνουσα καὶ ὑποθέλγουσα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐμβιβάζει τὸν ἄνθρωπον εἰς παγίδα, ἤτοι εἰσάγει αὐτὸν εἰς κίνδυνον. διὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὑπεκδραμόντα τὴν Ἄτην φυγεῖν. ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα*

Initium ap. Dd. hoc: *φιλόφρων γὰρ σαίνουσα καὶ καταθέλγουσα* (*ὑποθέλγουσα* O) — 4 *αὐτὸν* om. Dd. H — 5 *ἀπάτην* O — 6 *φησιν* om. H — *δήλωσις* H —

ἐκφύγει G, ἐκφύγει (η superscript) L). — 96 ταχυτάτῳ, συντόμῳ V. ταχεῖ B. — τοῦ τῆς βλάβης ὁρμήματος V. — εὐπετέος] ἄτης H (ἄτη cod.). συντόμου GL (sed in L super κραιπνῷ) συντομωτάτου B. εὐκινήτου V. — κυριεύων V. κρατῶν BGL. —

96 sq. πηδήματος εὐπετέος: εὐκινήτου. — Ὅμηρος (*I* 501) 'ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν'. —

98 φιλόφρων] ὡς VH, super ὡς: φίλη τοῦ θεοῦ V. — σαίνουσα] ἡ θεοῦ ἀπάτη, super quod κολακεύουσα V. ἡ τοῦ θεοῦ ἀπάτη GL. — 99 κατὰ τὴν ἀρχὴν V. — ἐμβάλλει V. — 100 ἄνθρωπον V. — εἰς παγίδων πλῆθος, δίκτυα V. — δίκτυα BGL

(98) ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει (προσσαίνει Herm.) καὶ κακοποιεῖ. — 98 ἡ θεῶν ἀπάτη. —

γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ ἐν ταὐτῷ. OPVH.

7 *γὰρ* om. H — *δολεῖ* H — *ταυτῶ* VH

103 *θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε, ⟨ἐπέσκηψε δὲ⟩ τοῖς Πέρσαις ὥστε καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγείρειν, τουτέστιν· ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ τὴν εἱμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσσηθήσονται.* vulgo Dd.V.

Scholion in inferiore marg. exhibet V — 4 *ἡττηθήσονται* vulgo Dd.V

106 *οἱ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ κατερείπουσιν. ἱππιοχάρμας δὲ κλόνους λέγει τοὺς πολεμικοὺς θορύβους καὶ συντριμμούς. ἐν τούτοις γὰρ οἱ ἵπποι χαίρουσιν.* vulgo Dd.V.

1 *ὁ . . κατακόπτων καὶ κατερείπων* V — 2 *λέγει* vulgo om. — 3 *καὶ συντρ. . . χαίρουσιν* om. Vict. — *συντετριμμένους* O Pauw. — *καὶ* pro *ἐν* Pauw. — 4 *χαρίζουσιν* vulgo

110 sqq. *ἔμαθον δὲ ἐσορᾶν καὶ βλέπειν πόντιον ἄλσος τῆς εὐρυπόροιο θαλάσσης, ἤτοι διὰ ⟨τῆς⟩ θαλάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης τε καὶ λευκαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λάβρῳ ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἢ ἀφριζομένης, δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, πίσυνοι*

3 *πολεῖν* compendio scriptum in fine lineae et *αινομένης* initio alterius lin. V — *δὲ καὶ* V — *τε καὶ λευκ.* vulgo om. — 4 *λάβρῳ, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ* vulgo Dd.V (sed *λαύρῳ* V) — 5 *πίσσυνοι* V —

(δύκτια L). — 101 ὁπόθεν V. ἀφ' οὗ H. — οὐκ] διὸ V. — θνατὸν] ἄνθρωπον δηλονότι V. — διαδράσαντα V. —

103 ἀπὸ τοῦ θεοῦ V. — 104 τὸ ἐξ ἀρχῆς (τοεξαρχῆς cod.) V. — 105 ἐπέβαλεν, ἐπέθηκε V. ἐνέβαλε H. —

106 τοὺς διακόπτοντας τοὺς πύργους V. ὁ τοὺς πύργους (sic) H. πύργους δαμάζοντας BGL. — 107 διεξάγειν H. — πολεμικοὺς V. — 108 θορύβους V. — 109 ταραχὰς V (idem ad 108 B). ἔρεις (?) H. —

110 μαθεῖν ἐποίησαν οἱ Πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν V. οἱ Πέρσαι gl. GL. οὐχ οἱ Πέρσαι .., ut sch. M, marg. GL (sed οὐχ ὅτι G, ἀλλ' ὑπήκοοι G, παράλιοι ὄντες in utr. addit.). — 111 λευκαινομένης ὑπὸ ἀνέμου ἢ ἀφριζομένης ἀπὸ

104 ἐξ ἀρχῆς (gl.). — τὸ παλαιόν: τὸ ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ εἱμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσσηθήσονται. — 105 ἐπέσκηψε δέ: ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησεν. —

110 ἔμαθον δ' εὐρυπόρ(οιο): οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι Περσῶν. τινὲς (τί m, corr. Dd.) δὲ τὸ ἔμαθόν φασιν (φησιν m, corr. Dd.) ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν. — 111 πολιαινομένας: ἀφριζομένης τῷ ἀφρῷ τῆς κω-

καὶ θαρροῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις· τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις ἤτοι ταῖς ναυσί. πλὴν οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν. ὥστε τὸ ἔμαθον ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησίν, οἱ Πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν. vulgo Dd.V.

6 τοῖς λεπτ. κατεσκ. om. V — ἤτοι ταῖς ναυσὶ ταῖς λεπτοκατασκεύοις Dd. — 7 οὐχ ὑπέρσαι V — 8 ἀλλ' ὑπήκοοι Dd.V — 9 μαθεῖν φησιν ἐποίησαν V

115 λαοπόροις: ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμευούσαις ἢ ταῖς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων. vulgo Dd.V.

2 ἀπὸ om. Dd. — ἢ ταῖς ἀπὸ τῶν κωπηλασιῶν πλάναις vulgo — 3 οὐχ ὡς . . παραλίων om. P, totum schol. om. O

117 sq. διὰ ταῦτα ἡ φρὴν μου μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστὶν ἢ ἀμφιμέλαινα. ἀμύσσεται φόβῳ, ἤτοι διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου. ἀσυνδέτως. ἢ οὕτως· ἡ φρήν μου ἡ μελαγχίτων, ἤτοι ἡ συνετὴ καὶ ἐν βάθει κειμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα, τῷ φόβῳ διακόπτεται. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ 'σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις'. τοῖς

1 ἢ μελαγχίτων vulgo Dd. — 2 ἡ ἀμφιμέλαινα vulgo Dd. — 3 ἡ φρήν μου om. Pauw. — 5 περὶ φόβῳ vulgo Dd. — εἴρηται παρὰ V

κωπηλασίας V. λευκαινομένης HBGL (τοῖς ὕδασι add. B, τοῖς κύμασι L, κύμασι G). — 112 σφοδρῷ VBGL. — 114 θαρροῦντές VGL. — λεπτῶς κατεσκευασμένοις, infra quod ναυσὶ V. σχοινίοις VH (in V infra vocem πείσμασι). τοῖς λεπτῶς κατασκευασθεῖσι σχοινίοις GL (τοῖς om. G, κατασκευαστεῖσι G). λεπτοῖς σχοινίοις B. —

115 ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις ἢ ταῖς τοὺς λαοὺς πορθμευούσαις V. — ταῖς τοὺς λαοὺς πορθμευούσαις ἤγουν ταῖς ναυσὶν GL (ταῖς τοὺς om. G, πορευούσαις G, ναυσὶ [sine art.] G). ναυσὶ περώσαις τοὺς λαοὺς B. —

117 ταῦτα] διὰ BG. διὰ ταῦτα L. διὰ τοῦτο (διατοῦτο cod.) H. — ἡ πενθήρης ἡ ἐν βάθει κειμένη V. συνετὴ ἢ πενθήρης B. — 118 διακόπτεται, σπαράσσεται V. σπαράσσεται (litteris nunc fere evanidis scr.) H, idem BG. ταράσσε-

πηλασίας. —

114 λεπτοδόμοις: τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις. —

115 λαοπόροις τε μηχ(αναῖς): ταῖς τοὺς λαοὺς πορθμευούσαις ἢ ταῖς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων. —

117 ἡ συνετή (gl.). — μελαγχίτων: πενθήρης ἢ ἀμφιμέλαινα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ʻσὺ δʼ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεισʼ (Hom. Α 243. ἀμύξῃς m). τὰ γὰρ τοῦ σώματος πάθη δοκοῦμεν καὶ τὴν ψυχὴν πάσχειν. —

γὰρ τοῦ σώματος πάθεσι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχήν. vulgo Dd. V.

121 *μὴ πόλις πύθηται: μὴ πύθηται, φησί, καὶ μάθῃ καὶ ἀκούσῃ τις τῶν ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσίδος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ Κίσσιον πόλισμα ἀντίδουπον ἔσεται, ἤτοι ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις ἐκ τοῦ ἑκατέρου μέρους· μὴ ἀντηχήσῃ, φησί, θρῆνον αὐτῶν τελευτησάντων.* vulgo Dd. V.

2 *μάθοι* et *ἀκούσοι* V — *καὶ μάθῃ* om. vulgo, *καὶ ἀκούσῃ* om. Dd. — 3 *ἢ* pro *ὂν* V — *τὸ* ante *τῆς* om. V — *καὶ* scripsi pro *ἂν* — 4 *Κισσίων* vulgo Dd. — *ἀντηχήσῃ* V — 5 *μὴ ἀντηχ. κτλ.* om. O P

125 *ὀά, τοῦτ' ἔπος: ὁ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἐκεῖσε ἀπύων τὸ ἔπος τοῦτο, τὸ ὀά δηλονότι. τὸ δὲ ἀπύων οὕτως νοητέον· ἢ ἔσται ἀπύων καὶ φωνῶν, ἔξωθεν λαμβανομένου τοῦ ἔσται, ἢ τὴν μετοχὴν ἀντὶ τοῦ ῥήματος ἀντὶ τοῦ ἀπύσει.* vulgo Dd. V.

1 *γυναικοπληθὺς* V — 2 *ἀπύων ὀὰ τοῦτο δηλονότι τὸ ἔπος* vulgo V, nisi quod *δηλοῖ* vulgo — post *ἔπος*, non post *τοῦτο* interpung. Dd. — *δὲ* om. V — 4 *ἀντὶ ῥήματος* vulgo V — *ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ῥήματος ληπτέον* Dd. — In V haec addita sunt: *ἄλλως· ἀπύων φωνῶν ἢ τὸ ἀπύων ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ἔξωθεν προσληπτέον.*

ται L. — ὑπὸ φόβου V. — 119 Περσικὸν θρήνημα H. ἐπίρρημα θρήνημα Περσικὸν V. — 121 πόλις] ἑτέρα BL. In V super τοῦδε] δῆλον, super quod ἕτερον. Scr.: ἑτέρα δηλονότι. — μὴ] δέδοικα δηλονότι V. ὅπως H. — μάθῃ, ἀκούσῃ VL (ἀκούσηται V). ἀκούσῃ BH. — 122 ἐστερημένον ἀνδρῶν VH, infra hoc ὅτι ἐστὶ δηλονότι V. ἀνδρῶν ἔρημον B. κενὸν ἀνδρῶν GL. — λεώπολις V. — τῆς V. — 123 πόλις Περσῶν, infra quod ἔσται δηλονότι V. — 124 ἀντηχοῦν (ἀντήχουν cod.) τοῖς θρήνοις V. ἀντηχὲς (ἀντιγὲς L) ἐν τῷ θρήνῳ BGL. — 125 ἐπίρρημα V. — 126 ὁ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν V. — 127 ἡ πληθὺς V. — super ἀπύων] λείπει τὸ ἔσται H, ἔσται BG, ἔσται δηλονότι L. — super ἔσται quod post γυναικοπληθὴς in textum V insertum est] γενήσεται V. — φωνῶν VG. —

119 ὀᾶ: Περσικὸν θρήνημα. —

121 μὴ πόλις πύθ(ηται): μὴ πύθηταί τις τῶν ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ. μὴ τὸ τῆς Σουσίδος ἄστυ κένανδρον ἀκούσῃ. —

124 ἀντίδουπον: ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις· μὴ ἀντηχήσῃ, φησί, θρῆνον αὐτῶν τελευτησάντων. —

127 ἀπύοντος, πρὸς τὸ ἀντίδουπον ἔσεται· ἢ λείπει τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων· ἢ ἡ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἀπύσει. —

128 ἀπὸ κοινοῦ πάλιν τὸ μή, ἵν' ᾖ οὕτως· μὴ πέσῃ λακὶς καὶ ῥῆξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνοις ⟨ἢ⟩ τοῖς ἱματίοις, ἤτοι μὴ διαρρήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

Schol. in interiore marg. habet H — 1 καὶ ἔστιν ἀπὸ κοινοῦ V — πάλιν om. Dd.VH — οὔτω V — 2 λακὶς καὶ om. Dd.Hvulgo — 3 τοῖς ἱματίοις om. Dd.H

130 πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαὸς καὶ πεδοστιβής, ἤτοι ⟨ἐν⟩ τῷ πέδῳ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν καὶ πεζῇ βαδίζων, καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ, ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἕπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν πρότερον πετάσειεν, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἕτεραι. vulgo Dd.V.

3 καταλελοίπασιν V — 4 ὥσπερ τὶ O — 5 αὐτῶν vulgo Dd.V — ὡς ^{εἰ} μὴ V — ὁ om. vulgo V — 6 πετάσει vulgo Dd., πετάσσῃ V — αἱ ἕτεραι om. Vict. — ἕτεραι sine art. V, qui addit: πάντες γὰρ οἱ ἱππηλάται καὶ οἱ ἱππικοὶ μελισσῶν ἐξῴχετο καὶ συνεπορεύθη.

133 τὸν ἀμφίζευκτον: ἐξαμείψας καὶ περάσας τὸν ἀμφίζευκτον ἅλιον πρῶνα, τὸν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρας γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ καὶ τῆς Ἀσίας. ἀμφίζευκτον δὲ τὸν ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἠπείρους ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

1 τὸν ἀμφίζευκτον τὸν ζευγνῦντα (sic) ἄμφω . . ὁ Ξέρξης· ἄλλως· ἐξαμείψας . . τῆς Ἀσίας V — 2 ἥλιον V — 3 τῆς γῆς H — δηλαδὴ ante τῆς Εὐρώπης V — 4 δὲ om. H — ἢ τὸν ζευγνύμενον V

128 *βυσσίνοις*] *καθιστόροις* H. — *ἱματίοις* V. — *ῥῆξις* V. *σχίσις* H (*ις* evanuit). —

128 *κατὰ κοινοῦ πάλιν τὸ μή· μὴ ῥῆξις πέσῃ* ⟨*ἐν* add. Kirchh.⟩ *πέπλοις*. —

130 *καὶ ἱππικὸς* V. — *καὶ ἐν τῷ πέδῳ* (*τῇ πέδᾳ* cod.) *βαίνων* V. — ⟨*λ*⟩*αὸς* V. — 131 *πλῆθος μελισσῶν* V. *πλῆθος* B. — *τὴν πόλιν δηλονότι* V. *τὰς πόλεις* G. *ἀπὸ τῶν πόλεων* L. — 132 *τῷ ἀρχηγῷ* V. *ἡγεμόνι* BGL (*ἡγεμῶνι* L. *ἤγουν τῷ Ξέρξῃ* add. B). —

131 *καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ ὡς μέλισσαι τὸ σμῆνος*. —

133 *τὸν ζευγνύντα* (*ζευγνῦντα* cod.) *τὰς ἠπείρους* V. — *διελθὼν* V. *περάσας* H. *διελθὼν περάσας* GL (*περίσας* L). —

133 *τὸν ἀμφίζευκτον*: *τὸν ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἠπείρους ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. ἢ τὸν ὑποζευχθέντα. βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης*. —

135 *πρῶνα: τὸν προνεύοντα εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἠπείρους ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. ἄλλως· πρῶνα ἀμφοτέρας αἴας κοινόν, οἱ μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, οἱ δὲ Ταῦρον τὸ ὄρος.*

1 *πρῶνα δὲ* H, *πρῶνα* V — *καὶ εἰς* vulgo Dd. H — *ἀμφοτέρους* V — 2 *ἢ τὸ* H — *ἢ τὸν . . τὸ ὄρος* om. OP — 3 *ἄλλως . . τὸ ὄρος* om. VH

136 *λέκτρα δ' ἀνδρῶν: τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πίμπλανται καὶ πληροῦνται τοῖς δάκρυσιν. αἱ δὲ Περσίδες γυναῖκες ἀκροπενθεῖς καὶ ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὡς δοκεῖν ἐναβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ πενθεῖν.*

Scholion post sch. 139 extat in H, lemma exhibent VH — 2 *ἀποδημίᾳ καὶ* om. V — 3 *δακρύμασιν* Dd. VH — 4 *αἱ ἀκροπενθεῖς* V — *ἐπιμανῶς* vulgo, *ἐπὶ μόνα* H — *δοκῶν* falso comp. adhibito V — *ὡς . . πενθεῖν* vulgo om. — *ἐναμβρύνεσθαι* V — 5 *πενθεῖν* et γρ. *πένθει* P, *πένθει* H, *πέρσῃ* V

139 *ἑκάστη πόθῳ: ἑκάστη γυνὴ Περσὶς τὸν ἑαυτῆς εὐνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμψαμένη τὸν αἰχμήεντα, θοῦρον καὶ πολεμικόν, ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη.* vulgo Dd. H.

1 *ἑκάστη γοῦν Περσὶς γυνὴ* vulgo H — 2 *εἰς τὸν* Dd. — 3 *καὶ θοῦρον* vulgo — *πόλεμον* PH — *ἐν πόθῳ φιλάνδρῳ* post *ἀποπεμψαμένη* Dd., om. vulgo H

135 *τὴν ἐξοχήν*, super quod *τὸν Ἑλλήσποντον λέγει* V. *τὸν Ἑλλήσποντον* H. *ἐξοχὴν* BGL. *ἤγουν τὸν Ἑλλήσποντον. πρῶνα δὲ λέγει ἤτοι τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς* (*τοὺς* L) *ἠπείρους* L marg. G. — *ἀμφοτ.*] *Ἀσίας καὶ Εὐρώπης* B. *τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης* GL. —

136 *αἱ κοῖται* VBGL (*τῶν γυναικῶν* add. V). — *ἀποδημίᾳ* H. — 137 *γεμίζονται δακρύων* V. *ἐν δάκρυσι τῶν γυναικῶν* GL. *τῶν γυναικῶν* B. — 138 *πολυπενθεῖς* VH. —

139 *ἑκάστα*] *η* super *α* V. — *ἀγαπῶσα τὸν ἴδιον ἄνδρα* V. *τὸν ἴδιον ἄνδρα ἀγαπῶντι* H. — 140 *αἰχμήεντα*] *ἤτοι εἰς τὸν πόλεμον* H. — *θοῦρον*] *πολεμικόν, ὁρμητικὸν* V. *τὸν πολεμικὸν* BG. — *ἄνδρα* V. — 141 *στείλασα* VH. — 142 *ἑκάστα λέλειπται* H.

134 (135) *τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δέ, ὅτι Ταῦρον τὸ ὄρος.* — 135 *πρῶνα: τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς ἠπείρους ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.* —

136 *τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν* —

138 *ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὡς δοκεῖν ἀβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ* (*τὸ* m, corr. Kirchh.) *πενθεῖν.* —

139 *μετὰ φιλάνορος πόθου* (gl.). —

142 *ἄνευ τοῦ ἀνδρός.* —

143 sqq. *ἀλλ' ἄγε Πέρσαι*: *ἀλλὰ φέρε, ὦ Πέρσαι, ἐνεζόμενοι καὶ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίδα ποιήσωμεν καὶ βουλευσώμεθα, πῶς πράσσει καὶ τί ποιεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης. χρεία δὲ προσήκει· τὸ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. ἡ χρεία γὰρ προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι.*

1 *φέραι* H, *φέρετε* V — 2 *καθήμενοι* V, *ἐνεζόμεναι καὶ καθήμεναι* H — 3 *καθέδραν* om. V — 4 *φροντίσωμεν* Dd. H vulgo — 5 *ὁ ξέρξης ἐν ἑλλάδι* V — 6 pro *τὸ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ*: *τουτέστιν* VH — *ἡ χρεῖα δὲ* H — *εἰς τὸ* V

148 *τὸ πατρωνύμιον γένος*: *ἤτοι ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν· τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.*

Bis hoc sch. scriptum est in H: et inter cetera scholia, quae post partem quandam textus inserta sunt, et in margine. In illo sch. ad *γένος* add. est *ἁμέτερον*, in hoc consentit lemma cum vulg. et Dd.: *τὸ πατρωνύμιον γένος*. Tum *ἢ ὁ κατὰ πρα* (supra: *ἴσ*) marg. H — Lemma V hoc est: *Δαρειογενής*, tum *ὁ κατὰ* V — 2 *προγόνων* Vict. Dd. — post *ἰθαγενὴς* haec in V: *οἱ μὲν Πέρσαι τοξόται οἱ δὲ Ἀθηναῖοι λογχηφόροι* (vide sq. schol.)

150 *πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν*: *ἆρα, φησίν,*

1 *ἄρα* H, *ἄρτι* V, *πότερον ἄρα* vulgo Dd. (*πότερον* om. P) —

ἐστερημένη τοῦ (*ἰδίου* add. V) *ἀνδρὸς* VH. *ἄνευ τοῦ ἀνδρὸς ἐν νυκτὶ οὖσα, πρὸς δὲ τὸ μονόζυξ· ἤγουν ἐστερημένη ἀνδρὸς* L. *ἐναπέμεινε ἤγουν ἐστερημένη ἀνδρὸς μόνη κατὰ τὸν ζυγὸν* G. — 143 *φέρετε* V (super *ἄγετε*!). — *ὦ* V. — *καθήμενοι* V. — 144 *παλαιὸν* V. — 145 *συνετὴν* V. — *φρόνιμον* V. — 146 *ποιήσωμεν* V (*ποιησώμεθα* cod.). — *ἡ χρεία γὰρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀνάγκης προσῆκον καὶ ἁρμόδιον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι* V. —

147 *ὁ τοῦ Δαρείου υἱὸς* V. — 148 *ὅτι κατὰ τὸν πατέρα ἡμῖν συγγενὴς* V. —

150 *ἆρα* V. — *κίνημα, ὁρμὴ* V. — *ἀπὸ τῶν ὅπλων* H. — *τὸ νικῶν*] *τοὺς ὁπλίτας*

[144 *στέος*.]

146 *ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἡ γὰρ χρεία προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι.* —

148 *ὅτι κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.* —

ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῶν ἤτοι τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν τοὺς Ἀθηναίους ἢ ἡ ἰσχὺς τῆς δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε, τοὺς Πέρσας δηλαδή. οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται, οἱ δ' Ἀθηναῖοι λογχηφόροι. ὃ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον· ἆρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας;

2 *τὸ νικῶν ἤτοι* om. vulgo Dd. — *νικῆσαι* V — *καὶ ἡττῆσαν* om. V — 3 *ἡ* post *ἢ* om. vulgo V — *δορικράνου* Dd. ex O — 5 sq. verba *οἱ μὲν . . λογχηφόροι* in anteced. schol. transposuit V — *λογχοφόροι* Dd. H, *λογχηφόροι* vulgo V et super alter. form. scriptum P — 6 ὃ *δὴ* V — *τοιοῦτόν ἐστιν* VH

153 sq. *ἀλλ' αὕτη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἡ δέσποινα δὲ ἐμή, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ἴσον τῶν θεῶν ὁρμᾶται ἤτοι ἔρχεται. λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν.* vulgo Dd. V.

1 *ἡ* ante *δέσποινα* om. Dd. V, ante *ὑπάρχουσα* add. vulgo — 4 post *Ἄτοσσαν* vulgo et ap. Dd. leguntur *ἥτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* (*κ. Ἡ.* om. P), cf. sch. v. 159

155 sqq. *προσπίτνω καὶ προσφθόγγοις δὲ: καὶ προσηγόροις δὲ λόγοις πρέπον αὐτὴν προσφωνεῖν, ἤτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτήν. εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτήν φησιν· ὦ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων τῶν βαθυζώνων. βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες διὰ τὸ κροσσωτὰς ζώνας ἔχειν.* vulgo Dd. V.

1 lemma addidi ex V, qui quidem *προσπιτνῶ* praeb. — 2 *προσηγόροις λόγοις πρέπει* V — ante *προσφωνεῖν*: *προσκυνεῖν ἢ* inser. V — 5 *δὲ αὗται διὰ* V — 6 *κροσσωτοὺς* V. — Post hoc sch. vulgo et ap. Dd. sch. v. 161 sqq. legitur, quod vid.

H. — ἐστιν G L. — 151 δορυκράνου] ἤγουν οἱ Ἀθηναῖοι H. οἱ Πέρσαι τοξόται, οἱ Ἕλληνες λογχηφόροι (δορυκράνοι cod.) V. — 152 δύναμις V. —

151 τῆς ἀπὸ ξύλου κρανείας. —

153 αὕτη, ἡ Ἄτοσσα V. — τῶν βασιλέων H. — ὅμοιον V. — 154 κινεῖται, ἔρχεται V. — τοῦ Ξέρξου V H. ἡ Ἄτοσσα G L (art. om. G). — 155 δέσποινα V G. —

155 super προσπιτνῶ] προσκυνῶ V H G L. — 156 προσηγόροις V (παρηγόροις cod.). — πρέπον V. — 157 πάντας] ἡμᾶς H. — Versui 158 praefixum ἔτι ὁ χορὸς H. — βαθύζωνοι αἱ (οἱ cod.) Περσίδες διὰ τὸ κροσσωτὰς (κρείσσω τὰς cod.) ζώνας ἔχειν V. —

155 προσκυνῶ in textum insertum. — 156 προσηγορικοῖς (gl.). —

159 *Ἄτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* V (de sch. vulg. et Dd. vid. notam ad sch. v. 153).

2 *κατὰ τὸν Ἡ.* V

160 sq. *θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν: τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐκάλουν θεοὺς οἱ Πέρσαι ἢ ἴσα καὶ θεοῖς ἐτίμων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἄτοσσαν· τοῦ θεοῦ μὲν τῶν Περσῶν ἐγένου σύγκοιτος, τουτέστι τοῦ Δαρείου, μήτηρ δὲ πάλιν ἐγένου τοῦ θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ξέρξου, εἰ τέως μὴ ὁ παλαιὸς δαίμων ἤτοι ἡ ἀρχαία καὶ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε στρατῷ ἀντὶ τοῦ παρῴχηκεν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ.* P(Dd.)VH. Hoc et quae secuntur decem scholia absunt ab O, in quo excidit unum folium.

1 lemma hausi ex H, ubi tamen *θεοὺς — τοὺς βασ. αὐτ. οἱ Πέρσαι ἴσα καὶ* (*καὶ* om. V) *θεοῖς ἐτίμων. καλοῦσι δὲ καὶ θεούς· φησὶν οὖν κτλ.* VH — 4 *θεοῦ* corr. e *χοροῦ* V — *τουτέστιν* H — 5 *θεοῦ* sine art. PH — *ἤγουν* V — 6 *τέως μοι* V — 7 *καὶ πρὶν εὐτ.* H, *καὶ παλαιὰ εὐτ.* P — *στρατοῦ* H — 8 *ἀπὸ τοῦ στρατοῦ* om. V, *ἀντὶ τοῦ στρατοῦ* H

162 sqq. *ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω: ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, ὅτι εἰ μὴ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησί· διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῷ κεκοσμημένους οἴκους καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα. καὶ ἐμὲ*

Scholion vulgo et ap. Dd. sic ad sch. v. 155 adnexum est: *ταῦτα δὲ* (*δὴ* vulgo) *ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα* — 2 *ὅτι εἰ μὴ* P(Dd.), *εἴ τι μὴ* vulgo H, *εἴ τι μοι* V — 3 *με καθέστηκε* H —

159 *αὔτη δὲ θυγάτηρ τοῦ Κύρου* GL. —

159 (in fine paginae v. 125—169 continentis) *Ἄτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* (III, 68).—

160 *τοὺς βασιλεῖς θεοὺς ἐκάλουν οἱ Πέρσαι* V. — *θεοῦ μὲν*] *βασιλέως* H. *τοῦ Δαρείου* BGL (*τοῦ* om. L). — *θεοῦ δὲ*] *τοῦ Ξέρξου* BGL (*τοῦ* om. L). — *ἔφυς*] *ὑπάρχεις* H. — 161 *ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία* V. *εὐτυχία* GL (*σου* add. G). — *παρῴχηκε* V. *ἐναντίος ἐγένετο* H. — *ἤτοι τὰ πράγματα μὴ ἀνεστράφησαν καὶ ἡττήθη ὁ Ξέρξης* VH (*ἤτοι* om. V, *μὴ ἀναστρέφῃ ἡ εὐτυχία ἡ πάλαι καὶ κτλ.* H, *ἀντεστράφησαν* V. In V hoc schol. post sq. gl. extat).

160 *τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.* Idem L et marg. G. —

161 *ἡ εὐδαιμονία* (gl.). —

— 162 *διὰ* V. *διὰ τοῦτο* BG. *ἤγουν διὰ τοῦτο, ὃ ἐν φροντίδι ἔχετε, μὴ Ξέρξης ἡττηθῇ* L. — *ἱκάνω*] *καταλαμβάνω* H. *καταλαμβάνω ἐνταῦθα* GL. — *τοὺς ἐν τῷ χρυσῷ στολισθέντας* H. — 163 *κοίτην* VGL

162 *διὰ ταῦτα* (gl.). —

κατὰ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει ⟨ἡ⟩ φροντὶς ἢ τὸ ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ τὴν καρδίαν. εἰς ὑμᾶς δὲ εἴπω λόγον οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσα ἤτοι οὐδόλως ἐμαυτῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. δονοῦμαι γὰρ καὶ τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι τῷ ὀνείρῳ. vulgo P (Dd.) V H. De cod. O vid. not. ad sch. v. 160.

6 *εἰς τὴν καρδίαν* V — *ἢ τὸ . . καρδίαν* om. vulgo Dd. — 7 *ἐρῶ* pro *εἴπω* vulgo — 8 *οὐδ' ὅλως* Dd. — 9 *οὐκ* om. V

166 sq. *δέδοικα, φησί, μή πως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κονίσας καὶ κονισθεὶς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδὶ καὶ ῥιφεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς οὖδας ἀνατρέψῃ τὸν ὄλβον, ὃν ὁ Δαρεῖος ἦρεν, ἤτοι τὸ κλέος, ὃ ἔλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν οὐ χωρίς ⟨τινος⟩ τῶν θεῶν.* vulgo P (Dd.) V. De cod. O vid. not. ad sch. v. 160.

2 *καὶ ἡ εὐδαιμονία* om. P — *κονίσσας ἢ* vulgo — 4 *ἦρεν* V, *εἷλεν* vulgo, ut Ald. in fabulae textu

168 sqq. *ταῦτά μοι: διὰ ταῦτα διπλῆ ἐστί μοι μέριμνα ἄλεκτος. ἡ δὲ τοιάδε· μήτε χρημάτων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν ἀνάνδρων ἤτοι ἀνδρῶν ἐκεῖσε μὴ παρόντων μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσιν ἤτοι τοῖς πένησι λάμπειν φῶς εὐτυχίας, ὅσον ἐστὶ σθένος, ὅ ἐστιν· οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες. ἑτέρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκιμήσεως*

1 Initium sic vulgo et ap. Dd.: *ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ἤτοι ἄλεκτος* — 2 *ἡ δὲ αἰτία* V — *μήτε πλῆθος χρημάτων σέβειν ἀνδρῶν ἤτοι ἀνδρῶν* V — 3 *ἐν τιμῇ* om. H vulgo — 4 *ἀνδράσι δηλονότι* vulgo Dd. H — 5 *εὐτυχὲς ὅ ἐστι* vulgo — *σθένος τουτέστιν* vulgo Dd. — 6 *ἀπολαύνουσι* H — 7 *ἑκατέρων γὰρ λειπόντων* V H —

(τὴν κοίτην L, οἰκητήριον add. GL). κοινὴν κοίτην H. — 164 ἐμοῦ, super quod ἀντίπτωσις V. ἀντιπτωτικῶς H. — κόπτει V. κόπτει, ξέει, σπαράσσει H. διακόπτει G. — μέριμνα V. — εἴπω L. — 165 ἰδικὸς ἐμοῦ V. — ἄφοβος VGL. ἀγωνιῶσα H. — φίλοι] ὦ H. — 166 μὴ] δέδοικα V. λείπει τὸ φοβοῦμαι H. — εἰς κόνιν ῥιφεὶς (ὀφθεὶς H) ἤτοι καταβληθεὶς εἰς γῆν VH (πεσὼν add. H). — 167 κλέος V. — ὕψωσεν V. ἤγουν ὕψωσεν L. ἀνύψωσεν G. ηὔξησεν H. —

166 κονισθεὶς ἢ κονίσας αὐτὸς τὸ οὖδας. —

168 διὰ VH. διὰ τοῦτο BGL (ὃ μέλλω ἐρεῖν add. L). — ἄφραστος] πῶς H. ἄλεκτος VL. — 169 ὡραῖον praef. V. — ἀνάνδρων] μὴ ἐχόντων ἄνδρας V. — 170 ἤγουν πένησι V. πένησι H. τοῖς πένησι GL. — φῶς] λείπει τὸ τῆς εὐτυχίας H. — ὅσην δύναμιν ὁ χρυσὸς ἔχει V. — ἐστὶ V. —

168 διὰ ταῦτα (gl.). — 169 χωρὶς γὰρ ἀνδρῶν ἄχρηστά ἐστι τὰ χρήματα. — 170 μήτ' ἀχρημά(τοισι): μήτε τοὺς πένητας πᾶν (παν m) σθένος ὁρᾶν τοῦ φωτός· ὅ ἐστιν· οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες. —

δυσχερές. χωρὶς μὲν γὰρ ἀνδρῶν ἄχρηστά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες. καὶ ἁπλῶς· οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι. vulgo P(Dd.)VH. De cod. O vide not. supra laud.

8 *γὰρ* om. vulgo V — 9 *καὶ οἱ ἁπλῶς μὴ ἔχοντες* V

171 sq. *ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφὴς καὶ ἄφθονος. δεδοίκαμεν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ φῶς τῶν οἴκων τὴν τοῦ δεσπότου παρουσίαν νομίζω. — ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῷ: ἤγουν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ· ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκεῖνον καλεῖ.* vulgo P(Dd.)V. De cod. O vide not. supra laud.

2 *δὲ* om. V, *οὖν* Dd. — 3 *ὀφθαλμῶν καὶ φῶς τῶν οἴκων τοῦ δεσπότου παρρησίαν νομίζων* V, qui reliqua om. — *τῶν οἴκων* vulgo om. — 4 *ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς*] vulgo Dd.

173 sq. *πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων: πρὸς ταῦτα, φησί, γίνεσθέ μοι σύμβουλοι τούτου τοῦ λόγου, ὦ Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα, ἤτοι ὦ ἀρχαῖοι πιστοὶ ὡς τούτων, ὧν εἶπον, οὕτως ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἀληθῶν ὄντων.* vulgo P(Dd.)VH. De cod. O vide not. laud.

3 *ὦ ἀρχαῖοι γέροντες πιστοὶ* vulgo Dd. — 4 *ἀληθῶς* H

176 sq. *⟨καλῶς⟩ γίνωσκε, ὦ βασίλισσα, ἐπὶ λόγου καὶ ἔργου, ἐφ' οὗ ἂν δυνώμεθα πρᾶξαι καὶ εἰπεῖν, οὐ δίς σε φράσαι, ὥστε ἡμᾶς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοηθῆσαί σοι, ἐφ' ὧν ἡ δύναμις ἡ ἡμετέρα θέλει ἡγεῖσθαι*

3 *μὴ* pro *ἡμᾶς* vulgo Dd. — 4 *ἐφ' ὧν . . τὸ πᾶν* vulgo om. —

171 *ἔστι*] *ἡμῖν, τινὶ* L. — *πλοῦτος*] *ἡμῖν* H. — *ἄφθονος πολὺς* V. *ἄφθονος* H. *πολὺς* G. — 172 *φῶς* VH. — 173 *δεσπότου*] *τὴν* V. —

173 *τούτων* (*οὕτως* cod.) *τῶν ἐμῶν λογισμῶν* H. — 174 *ὦ* VL. — *ἀρχαῖοι πιστοὶ* V. *φυλάγματα εὔνους* (sq. verb. in extremo marg. scriptum bibliopegus decidit. Extat *λογ*(o?), ut videtur. Fort. *λόγους ἔχοντες*) H. — 175 *ἀγαθὰ* VH. — 176 *βασίλισσα* (*βασίλοισσα* cod.) L. — *ταύτης* V. — *ἤγουν διχόθεν* V. — 177 *ὧν*] *ἀφ'* H. — super *δύναμις*] *ἡ* H, super *ἡγεῖ-*

172 *σημείωσαι γνώμην.* —

177 *ἀντὶ τοῦ δύνηται.* —

καὶ προσδιακρίνειν τὸ πᾶν. vulgo P (Dd.). De O vid. l. l.

5 *προσδιακρινεῖν* P

179 sqq. *πολλοῖς μὲν ἀεί: ἡ Ἄτοσσά φησι πρὸς τὸν χορόν· πολλὰ μὲν νυκτερινὰ ὀνείρατα φαντάζομαι, ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ Ξέρξης διακομίσας στρατὸν πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰαόνων θέλων ἐκπορθῆσαι αὐτήν, ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὄναρ φανερὸν εἶδόν ποτε, ὥσπερ ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυκτός. λέξω δέ σοι τοῦτο. ἰστέον δέ, ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται ἔκ τινος Ἰάονος βασιλεύσαντος αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ ἄρχεται διηγεῖσθαι τὸν ὄνειρον καί φησιν, ὅτι ἐδοξάτην μοι (ἀντὶ τοῦ ἐνομίσθησαν δυϊκῶς) δύο γυναῖκες εἰς θεωρίαν μοι ἐλθεῖν καλὰ φοροῦσαι ἱμάτια, ἡ μία μὲν κεκοσμημένη Περσικοῖς ἱματίοις, ἡ δὲ ἑτέρα Δωρικοῖς, τῷ μεγέθει τε κατὰ πολὺ εὐπρεπεστάτα (δυϊκῶς εὐπρεπέσταται) καὶ ἀμώμω καὶ ἄμωμοι ἐν τῷ κάλλει· ἤτοι οὐκ εἶχον μέμψιν τινὰ κατὰ τὸ κάλλος. ἦσαν δὲ ἀδελφαί, καὶ ἡ μὲν κατῴκει τὴν Ἑλλάδα γῆν ἐκ κλήρου ταύτην λαχοῦσα, ἡ δὲ ⟨τὴν⟩ γῆν βαρβαρικήν.* H, partim vulgo P(Dd.)V. De O vid. l. l.

1 Initium sic in V: *ἡ Ἄ. φησιν ὅτι νυκτερινοῦ ὀνείρατος φαντάζομαι ἀφ' οὗ καιροῦ,* in H: *ἡ Ἄ. φησιν ὅτι μὲν νυκτερινὰ ὀνείρατα φαντάζομαι ἐξ οὗ καιροῦ* — 3 *ὁ* ante *Ξέρξης* om. VH — 5 *τοῦτον* H — 6 *ποτε ὡς πάροιθεν καὶ ἐπὶ* V — 7 *ἰστέον* usque ad fin. om. P — 9 *ἐνταῦθα* usque ad fin. om. vulgo Dd. — *τὸ ὄνειρον* V — 10 *καί φησιν* usque ad fin. om. V, ubi haec tantum: *ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε* atque ea quidem lemmatis loco in initio schol. 188 posita — 13 *καταπολὺ* H — 14 *εὐπρεπεστάτω δυϊκῶς εὐπρεπέστατοι* H (in textu fabulae *εὐπρεπεστάτω* [superscr. *τα*] H)

σθαι] ἡ ἡμετέρα H. — 178 καὶ καλὴν προθυμίαν ἔχοντας V. προθύμους H.—

179 νυκτερινοῖς V. — συνυπάρχω V. — 180 οὔτινος, τοῦ καιροῦ H. — διακομίσας V. εὐτρεπίσας H. — 181 τῶν Ἀθηναίων VHBGL (τῶν om. H). super hoc ἀπό τινος Ἴωνος G. — πορεύεται V. ἐπορεύθη GL. — πορθῆσαι βουλόμενος V. — 182 τοιοῦτον V. — φανερὸν VBL. ὄναρ φανερὸν H. φανερὸν ὄναρ δηλονότι ἄλλης ἡμέρας G. — ἐθεασάμην V. εἶδον H. — 183 inter εὐφρόνης et πάροιθεν superscriptum ἐπί, super quod καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς V, ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς H. — 184 δυϊκῶς· ἐνομίσθησαν V. — τὰς δύο γαίας ⟨λέγει⟩ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν (cf. schol. Byz. v. 188) V.— καλὰ ἱμάτια φοροῦσαι VGL. λευκοφοροῦσαι H. — 185 ἡ Περσὶς δηλονότι

184 πρόσεχε τῇ (τῇ s̄ m) τοῦ ὀνείρου ἀναγνώσει. ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς (frg. 796 N.) τὸ 'ἐδοξάτην μοι τάδ' (τὰ δύ' Valckenaer) ἠπείρῳ μολεῖν' καὶ Εὐριπίδης 'ἔδοξεν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς' (Iph. T. 44). —

[180 *στείλας στρατὸν*] *τουτέστι κοσμήσας. ὁμώνυμος γάρ ἐστι λέξις. ἔστι γὰρ στέλλω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή. στέλλω τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ συστολὴ καὶ ὑποστολή. στέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος. στέλλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἀπόστολος.* vulgo P. De O vide l. l.]

3 *στέλλω τὸ φοβοῦμαι . . ὑποστολή* vulgo om.

188 *Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασεύς φησι τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην καὶ σχεῖν ἐκ μὲν Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. ἡ γοῦν Ἄτοσσά φησι δύο γυναῖκας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἠπείρους ταύτας· Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.* vulgo P(Dd.)VH. De O vide l. l.

Scholion in H sic cum anteced. coniunctum: *καὶ κασιγνήτου* (sic) *γένους· ἀνδρῶν* — *ἀνδρῶν* etiam V — *Ἁλικαρνασσεὺς* vulgo Dd. — 2 *γῆμαι τὸν Ὠ.* H — *Παρθενώπην* V — *σχεῖν δὲ* pro *καὶ σχεῖν* vulgo H — *ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης σχεῖν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, ἐκ δὲ Παρθενώπης Εὐρώπην καὶ Θράκην· ἀφ' ὧν* V — 3 *εὐρόπην* H — 5 *πεποίηκεν* V

V. — *κατεσκευασμένη* V. *ἐστολισμένη* H. *κεκοσμημένη* BL (*ἤγουν* add. L). *ἐπι⟨τε⟩τηδευμένη* ⟨*κε*⟩*κοσμημένη* G. — 186 *ἡ Εὐρώπη* VGL (*ἤγουν* add. L). — *Ἑλληνικοῖς* VHB. *Ἀθηναϊκοῖς* GL. — *θέαν* V. *θεωρίαν* GL (*ἐμοῦ* add. G). — *ἐλθεῖν*, super quod *ὥστε* H. — 187 *κάλλει* V. — *τῶν νῦν*] *γυναικῶν* VHBGL. — *ἀντὶ τοῦ λαμπρόταται* (*λαμπροτάτην* V) *δυϊκὸν* V. *δυϊκὸν* L. — *γρ. εὐπρεπέστατα* V. — *πολὺ*] *κατὰ* V. —

188 *ἄμωμοι* VH (*οι* super *ω* H). — *ἀδελφαὶ* VGL. — 189 *ταὐτοῦ*] *τοῦ ἑνὸς γένους* V. *ἀπ⟨ὸ⟩* H. — *κατῴκουν* V. — 190 *τὴν γῆν* H. *τὴν Περσίδα* VGL, *τὴν Ἀσίαν* add. GL, hoc solum in B. —

188 *Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασεύς φησι· 'Ὠκεανὸς δὲ γήμας Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην ἴσχει ἐκ μὲν Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν'.* —

191 *τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν*: *τούτω, φησί, τὼ γυναῖκε, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν στάσιν τινὰ καὶ φιλονεικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις. παῖς δὲ ὁ ἐμὸς μαθὼν στασιαζούσας ταύτας κατεῖχε καὶ ἐπράϋνε καὶ ἡμέρου αὐτάς. ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἓν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. ὑπὸ ἅρμασι δὲ ζεύγνυσιν αὐτὼ* (*ἀντὶ τοῦ αὐτὰς*) *καὶ λέπαδνα ἤτοι ζυγόλωρα τίθησιν ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν. λέπαδνα δὲ κυρίως οἱ περὶ τὰ στήθη πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆράς φασι.* vulgo P(Dd.)V H. De cod. O vid. l. l.

2 *τούτω* om. V, *τοῦτο* H — 3 *τε* pro *τινὰ* H — *καὶ ἔριν* pro *καὶ φιλονεικ.* V — 4 *τεύχειν τε καὶ* H — 5 *δ' ἐμὸς* V — *λαθὼν* H — *κατεῖν ἐπράυνε* H — 7 *καὶ Ἀσίαν* H — 8 *ἅρμασι ζεύγνυσθαι αὐτὰς καὶ ζυγοτ* cum compendio quod *ως* signif. V — 9 *ἤγουν ζυγόλουρα* H — *ὑπὸ* V — *τὸν αὐχένα* VH (corr. ex *αὐχένων* V) — 10 verba inde a *λέπαδνα δὲ* usque ad finem om. H — om. verbis *λέπ. δὲ κυρίως . . στήθη*: *λέπαδνα*] *οἱ παχεῖς ἱμάντες κτλ.* vulgo Dd. — post *στήθη*: *τῶν ὑποζυγίων* add. V — *πλατεῖς* om. V — 11 verba *οἷς ἀναδεσμοῦνται* e. q. s. om. V

195 sq. *χὴ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ*: *καὶ ἡ μέν, ἤγουν Ἀσία, ἐπυργοῦτο καὶ ἐκοσμεῖτο καὶ ἤρετο τῇ στολῇ τῇδε. δεικτικῶς δὲ τοῦτο ἀντὶ τοῦ τῇ Περσικῇ ταύτῃ, ἣν φορῶ. εἶχε δὲ στόμα εὔαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ.*

1 *χ̓ή* et *τοῦδ'* H — 2 *ἤγουν* [ἡ] *ἀσία* V, *ἤγουν ἡ ἀσία* H — *καὶ ἤρετο* om. V — 3 *τοῦδε* pro *τοῦτο* V — *τῇ* om. H vulgo — *ἀντὶ τοῦ ὅπερ δεῖ ταύτην* V — 4 *εὐήκοον* H — 5 *ἐν* om. V

191 *τούτῳ*] *αὗται* HGL (*ἤγουν* add. G). — *τῶ κάπω* lineola extinctum, *τὰ γυναῖκε* V. — *φιλονεικίαν* VH. — *ἐνόμιζον* VL. *ἐ⟨δόκουν⟩*, *ὑπέλαβον* H. — 192 *ἔτευχον* V. *ποιεῖν* BGL, super quod *τεῦχον* G. — super *λαθὼν* (sic)] *τοῦτο. γρ'. μαθὼν* H. — 193 *ἐκράτει* V. — 194 *αὐτὰς* VBH (*ὰς* super *ὼ* vocis *αὐτὼ* H). *αὐτὰς Ἀττικῶς* GL. — *ζυγόλωρα* VHG (*ζυγόλουρα* H). —

195 *ἤγουν ἡ Ἀσία* V. — *ταύτῃ, δεικτικῶς· τῇ ἡμετέρᾳ* V. — *ταύτῃ τῇ Περσικῇ* B. *δακτυλοδεικτὶ τῇ Περσικῇ* GL. — *ἐκοσμεῖτο* HGL. — *ἐνεδύετο* V. — 196 *χαλινοῖς* V. — *ὑπήκοον, πειθήνιον* V. *ὑπήκοον* HL (*εὐήκοον* H). —

195 *τῇ Περσίδι δεικτικῶς·* [*ὡς*] *τῇ ἡμετέρᾳ, ἣν φορῶ* (*ὡς* del. Vitellius). —

196 *ὑπήκοον* (gl.). —

197 sqq. *ἣ δ' ἐσφάδαζεν*: *ἡ δέ, Εὐρώπη, ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ⟨χαλινὰ⟩ ῥήσσει καὶ τὸν δίφρον ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν ἤτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον καὶ τὸν ζυγὸν συνθλᾷ. πίπτει δὲ ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Ξέρξης (οὗτος γὰρ ἦν ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἔχων αὐτάς), καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος παρίσταται οἰκτείρων αὐτόν. ἐπεὶ δὲ τοῦτον εἶδεν ὁ Ξέρξης αἰδεσθεὶς τὸ πτῶμα διαρρηγνύει τοὺς οἰκείους πέπλους.*

Initium sic vulgo O V H: *ἡ δὲ Εὐρ. ἐπήδα καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει τὸν δίφρον καὶ ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν ἤτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον*, nisi quod *ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα* H, *γινόμενον* V, *ἤτοι ἀχ. γεν.* om. O. — Contra P quem Dd. sequitur haec exhibet: *ἡ δὲ Εὐρ. ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα καὶ ἐπήδα καὶ ἐν τῇ (καὶ ἐν ταύτῃ, δεικτικῶς) τῶν χειρῶν — ὑπέδειξε γὰρ ἢ τὴν ἀριστερὰν ἢ τὴν δεξιάν — διασπαράσσει. καὶ ῥήσσει τὸν δίφρον ἐν βίᾳ καὶ βιαστικῶς καὶ συναρπάζει αὐτὸν τὸν δίφρον ἄνευ χαλινῶν ⟨ἤτοι ἀχαλίνωτον⟩ γενόμενον* — 5 *συθλᾶ* H — 6 *οὗτος καὶ ἦν ὑπὸ* H, *οὗτος γὰρ ὁ ὑπὸ ζυγῶν ἦν ἔχων αὐτὰς* V — 7 *πατὴρ* sine art. vulgo — *παρίστατο* O H — 8 *τοῦτο* vulgo Dd.

204 *καλλιρόου ἔψαυσα πηγῆς*: *πηγή τις ἱερά, ἀφ' ἧς ἀνιμᾶτο νᾶμα ταῖς θυσίαις ἐπιχέεσθαι· διὰ γοῦν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι καλλίρροον αὐτὴν ὠνόμασεν.*

1 *ἔπαυσα γῆς* H — 2 *ἀνιμᾶ τὸ* V — *νάμα* H — *ἐξ αὐτοῦ* H — 3 *καλλίρουν* V

197 *ἡ Εὐρώπη* V. — *ὥρμα, ἐπήδα* V H (*ὅρμα* V). — *ἐστασίαζεν ὥστε ῥήσσειν τὰ χαλινὰ* G L (*ῥῆσιν* L), infra quae *ἐταράττετο, ἐπήδα* G. *ἐτάραττε* L. *ἐταράττετο, ἐστασίαζε* B. — *ἀπὸ τῶν χειρῶν* V. *⟨χερ⟩ῶν* H. — *ἅρματος* V. — 198 (immo ad voc. *σφὲ* v. 201 pertinens) *τὸν ἐμὸν υἱόν* V. — *ξυναρπ.*] *αὐτὸν τὸν δίφρον* G L. — 199 *θλάττει* V. — 200 *πτῶμα γίνεται* V. — *ὁ Δαρεῖος* V. — *πλησίον ἵσταται* H. — 201 *ἐλεῶν* V. — *αὐτὸν* V. — *τόνδ'*] *τοῦτον. τὸν Δαρεῖον* V. — *ἐπεὶ* V G L (*καὶ ἐπεὶ* V). *ὡς* H. — *καὶ εἶδε* V. — 202 *σχίζει* H. — *ἐντραπεὶς δηλονότι* V. *αἰδεσθεὶς* L. — *περὶ ⟨σώματ⟩ος* V. — 203 *ταῦτα*] *αὐτά, ἅτινα εἶδον ἐν νυκτί. ἃ εἶπον* V. — *νυκτὸς*] *κατὰ τὴν νύκτα* H. — 204 *χεροῖν*] *ἐν* H. — *καλῶς ῥεούσης* V. — 205 *καὶ θυσιαζούσῃ* V. *τῇ φερούσῃ τὰ θύματα* H. — *βωμὸν*] *πρὸς τὸν* V. *εἰς τὸν* H. —

197 *ἐσκάριζεν.* — *ἐν τῇ βίᾳ δίφρου χαλινὰ ῥήσσει.* —

199 *τὸν δίφρον ἀχαλίνωτον γενόμενον.* —

202 *αἰδεσθεὶς τὸ πτῶμα.* —

206 *ἀποτρόποισι δαίμοσι: τοῖς θεοῖς οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνείρους. ἀποτροπιαστὴν δὲ τῶν ὀνείρων φασὶν εἶναι τὸν ἥλιον. τούτου γὰρ ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασκεδάζονται.*

Vulgo sic scriptum est schol., ut ad verbum *ὠνόμασεν* antec. scholii adnexa sint verba *ἀποτροπιαστὴν δὲ . . διασκεδάζονται.* Tum separatum hoc sch. legitur: *ἀποτρόποισι δαίμοσι] οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνείρους*, manifesto ex M haustum (vid. p. LVII). — Lemma extat in VH — 2 *δὲ* om. V — 3 *φασὶ τὸν ἥλιον εἶναι* H — 4 *διασκευάζονται* Dd. — In O haec addita: *τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἀετὸς ἦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' οὗ τὰ χρησμοδοτήματα ἐλέγοντο τοῖς ἀνθρώποις διὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· ὃς δὴ ἀετὸς ἰδὼν ταύτην κατέφυγεν ἐπὶ τὴν ἐσχάραν.*

207 *πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς ῥύπος λέγεται. ἄλλως· ὁ ἀφρὸς ὁ γενόμενος ἐν τῇ χύτρᾳ. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω· τὸ ἀναστρέφομαι. ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί.* vulgo Dd.V.

1 *πέλανος δὲ* V — *ῥῦπος* V — *λέγεται* om. V — 2 verba inde ab *ἄλλως* om. V — *γινόμενος* vulgo. — Ex P haec praebet Dd.: *πέλανος οὐ μόνον ἐπὶ ῥύπου τοῦ κατ' ὀφθαλμόν, οἷον λήμης, ἀλλὰ καὶ ἐπί τινος πέμματος, ἤτοι ποπάνου, ὡς δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. θῦμα δέ τι ἑρμηνεύεται ὁ τοιοῦτος πέλανος.*

210 sqq. *μεθύστερον δέ: μετὰ τοῦτο δὲ ὁρῶ κίρκον, ἤτοι ἱέρακα, σφαδάζοντα καὶ ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς καὶ χηλαῖς ἤτοι ἐν τοῖς ὄνυξι τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀετοῦ διακόπτοντα. ὁ δέ, ἀετὸς ἤγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει ἢ μόνον παρεῖχε τῷ ἱέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι ὡς βούλεται. ἀετὸν οὖν τὸν*

1 *μετὰ δὲ τοῦτο* vulgo, *μετὰ τοῦτο ὁρῶν* H — *κίρκον ἤτοι* om. VH — 3 *καὶ ἐν χηλαῖς* Dd. — *χηλαῖς ἤτοι* om. VH — *ἤτοι τοῖς* vulgo — *τὸ κάρα καὶ* om. V — 4 *αἰετοῦ* V — *ὁ δέ, ἤγουν ὁ ἀετός, τὸν Ξέρξην δὲ ὑπαινίττεται* VH (*δὲ* om. H, *ἐπαινίττεται* H) — 6 *τοῦ σῶμα χρᾶσθαι ὡς* VH — *τούτῳ* post *χρῆσθαι* inser. Dd. —

206 οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνείρους V. — 207 θυσιάσαι V. —

206 οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνείρους. —

207 πλακοῦντα, infra quod θυσίαν V. πλακοῦντα GL. θυσίαν H. — ὧν] τῶν ἀποτροπαίων δαιμόνων H. — θύματα V. —

208 τὸν Ξέρξην λέγει V. αἰνίττεται διὰ τούτου τὸν Ξέρξην GL. — βωμὸν V. θυσίαν H. — 209 ὑπὸ ⟨φόβ⟩ου V. ἐν τῷ H. — ἄφωνος VBL. — 210 μετὰ τοῦτο V. μετέπειτα H. — ἱέρακα VH. — 211 τῶν ⟨πτερ⟩ῶν H. — κινούμενον VH. ὀξύπτερον, τοὺς

Ξέρξην φησὶ διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον ⟨εἶναι⟩, ἱέρακα δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στράτευμα διὰ τὸ πρὸς τοὺς Πέρσας ἐλάττονα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν δύναμιν.

9 *τοὺς* om. H — *ἐλλάττονα* V — *ἐλάττονα κατὰ πολὺ δύναμιν* H

216 *οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι καὶ ⟨κοινῇ ἤτοι⟩ κοινῷ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἔξοδον καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἄφιξιν.* vulgo Dd.V.

1 *ἤτοι οὐ τιμωρητὸς οὐδὲ δίκης* V — *ἡμᾶς* V — 3 *καὶ πρὸς* vulgo — *τὴν ἐκείνου κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατείαν* Dd.

218 sqq. *οὔ σε βουλόμεσθα*: *ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ ὀνείρου τῆς Ἀτόσσης φησὶ πρὸς αὐτήν· ὦ μῆτερ τοῦ Ξέρξου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν σε ἐν λόγοις, ἤτοι λέγειν σοι ὅτι κακὰ ταῦτά ἐστιν ἃ εἶδες,*

1 *βουλόμεθα* H — 3 *τοῖς* pro *ἐν* V — *ἐν λόγοις σε* vulgo H — 4 *σοι* addidi ex V — *ὅτι κακά ἐστιν ἃ εἶδες ταῦτα* V, *ὅτι καλὰ εἰσὶ ταῦτα ἃ εἶδες* H —

Ἕλληνας αἰνίττεται GL. — ὄνυξι VH, τύπτοντα add. V. — κάρα] τοῦ ἀετοῦ VBGL. — 212 κόπτοντα V. συντρίβοντα H. — ὁ δ'] ὁ ἀετὸς VH, ἤτοι ὁ Ξέρξης add. V. — ἄλλο γ'] ἐποίει δηλονότι V. ἐποίει H. — φοβηθεὶς VH. — σῶμα G. — 213 ἐδίδου τῷ ἱέρακι V. τῷ κίρκῳ BGL (κέρκω L). — φόβοι V. φόβους L. — 214 ἀκούειν] πάρεστιν H. — γινώσκετε VHL (in ras. habet V, καλῶς γιν. L). — 215 τροπαιουχήσας V. —

216 ἔσεται H. — κατάδικος H. τιμωρητέος (τιμωρητὸς cod.), ⟨δίκας⟩ ὀφείλων V. — μεμπτός· διὰ τὸ ὑμᾶς κτλ. (vide M) marg. G. — 217 ὁμοίως] πάλιν τοῦ βασιλεύειν V. — βασιλεύει V. —

218 ἤγουν κρίνειν ὅτι δεινὰ ταῦτα V. — λίαν V. — λόγοις] ἐν τοῖς δεινοῖς ὀνείρασι V. — 219 ὑπολαμβάνειν ὅτι καλὰ V. — ἱκεσίαις VGL (ἐν add. GL).

211 χηλαῖς: τοῖς ὄνυξιν. —

216 οὐχ ὑπεύθυνος: οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι καὶ κοινῇ ἤτοι κοινῷ δόγματι εἶναι τὴν ἔξοδον. —

220 (immo 219) ὡς οὐ δεινὰ τεθέασαι. — 219 ἱκεσίαις (gl.). —

οὔτε παραθαρσύνειν τῷ οἴεσθαι ὅτι καλά. τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς οὐρανίωνας πρῶτον ἐν ἱκεσίαις παρακαλέσασα, εἴ τι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζήτει αὐτοὺς ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα γενέσθαι καὶ σοὶ καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. δεύτερον δὲ πρέπει σε ἐπιχῦσαι χοὰς καὶ θυσίας τῇ γῇ τε καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς. αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτει καὶ παρακάλει τὸν σὸν ἄνδρα Δαρεῖον, ὅντινα λέγεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ, ταῦτα· σοὶ ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν εἰς φάος, ἤτοι ἀναδιδόναι σοι ἀγαθὰ τὰ ὀνείρατα ἃ εἶδες. οἱ γὰρ ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται. τὰ ἔμπαλιν δὲ καὶ τὰ ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἤτοι ὑπὸ τῆς γῆς κρατηθέντα ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ.

5 θαρρύνειν V, παραθαρρύνειν H — τὸ οἴεσθαι H — 6 ἱκεσίᾳ vulgo — 7 ἤτοι pro εἴ τι H — κάκιστον VH — ποιεῖν αὐτοὺς H — 9 καὶ σῶα σοὶ Dd., καὶ σῶα vulgo VH — 10 πρέπει σε om. V — ἐπιθῦσαι vulgo, ἐπιχῦσαι Dd. ex PVH (cf. sch. v. 204) — χοὰς καὶ Dd. add. ex P — 11 αὐτὸν δὲ V — καὶ ζήτει καὶ παρακάλει om. V — 12 σὸν ἄνδρα om. vulgo Dd. — ὃν vulgo Dd. — 13 πέμψειν V — 15 ἐκ γῆς H — τοὔμπαλιν δέ: τὰ ἔμπαλιν δὲ H (τοὔμπαλιν etiam text. H), τἄμπαλιν δὲ] καὶ ταῦτα ἐναντία initium separati scholii vulgo Dd. (sed καὶ τὰ O, ut VH) — 16 τῶν ἀγαθῶν τούτων V — αὐτοῦ V — 18 κεκρατηκότα V — ἀφανισθῇ V — σκότει vulgo VH, σκότῳ Dd. ex P

— παρακαλοῦσα VGL (ἢ καταλαμβάνουσα add. G). παραγενομένη H. — 220 κακὸν HBL (φοβερὸν add. BL, hoc solum hab. G). κάκιστον λυπηρὸν V. — τῶνδ'] τῶν κακῶν V. — λύσιν V. — ποιεῖν V. — 221 καὶ αἰτοῦ V. αἰτοῦ G. — πεπληρωμένα VGL. — γενέσθαι] ὥστε H. — τέκνῳ] ἤγουν τῷ Ξέρξῃ V. — σοῦ VL. — 222 πρέπει <ἐπιχῦσαι> θυσίας τοῖς ὑποχθονίοις θεοῖς V. — δεύτερον] κατὰ λόγον H. — θυσίας H. — 223 νεκροῖς VBH. τοῖς νεκροῖς ἤγουν τῷ Δαρείῳ G. ἤγουν τῷ Δαρείῳ L. — θυσιάζειν V. θυσιᾶσαι H. — πρᾴως VGL (συμπαθῶς add. G, quod solum in B). ζήτει V. — ταῦτα V. — 224 ἄνδρα V. — λέγεις VH. — νύκτα VH. — 225 ἀγαθὰ V. — πέμπειν] ὥστε V. — τέκνῳ] τῷ Ξέρξῃ V. — ὑποκάτωθεν VGL (ἀπὸ κάτωθεν V. ὑπὸ κάτω G). ἄνω H. —

227 ταῦτα θυμόμαντις: ταῦτά σοι παρήνεσα οὐ φύσει μάντις ὤν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἐνθυμήσεως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις.

Scholion in V et H sic cum anteced. coniunctum est: τὸ δὲ ταῦτα θυμόμαντις: — ταῦτα θυμόμαντις ὢν] ταῦτα, φησί, παρήνεσα Dd. et omisso ὢν vulgo — καὶ φύσει H — 2 κρίνων om. H — 3 ἀπὸ ἐνθυμήσεως vulgo

228 τὸ μὲν φανερόν· κρίνομεν εἰς καλὸν τὰ ὁραθέντα σοὶ ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. τὸ δ' ἄλλο· κρίνομεν τόδε καλὸν γενέσθαι· τὸ θῦσαι ἀπελθοῦσαν τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν. vulgo Dd.

1 μὲν vulgo om. — post φανερὸν: οὕτως ἔχει ὅτι Dd. — 2 μοὶ pro σοὶ Vict. — 3 τὸ ἐὰν ἀπελθοῦσα θύσῃς τοῖς θεοῖς vulgo — ἀπελθοῦσα Dd.

φῶς V. ἐς τὸ H. — 226 τὰ κακὰ δὲ καὶ τὰ ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν ὑπὸ τῆς γῆς (τὴν γῆν V) κατασχεθέντα V. — τὰ ἐναντία HBGL (τὰ om. H). — τῶν ἀγαθῶν HGL. — κατεχόμενα HGL (τὰ add. L). — ἀφανισθῆναι V. ἀφανίζεσθαι HBGL. —

227 ἀπὸ λογισμοῦ καὶ ἐνθυμήσεως V. ἀφ' ἑαυτοῦ λογισάμενος H. οὐ φύσει (φύσεως cod.) μάντις ὤν, ἀλλ' (ἀλλὰ cod.) ἀπὸ λογισμοῦ μόνον καὶ ἐνθυμήσεως κρίνων L. ἤγουν οὐ τέχνῃ μάντις ὤν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ μόνον (μόνου cod.) καὶ ἐνθυμήσεως κρίνων marg.G. ἤγουν οὐ τέχνῃ μάντις gl.G. οὐ τέχνῃ μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίνων B. — συνεβούλευσα V. — 228 πανταχῇ] οὗ super ῇ H. — περὶ τούτων V. — ἐλπίζομεν V. —

226 τὰ δὲ κακὰ κατασχεθέντα (κακὰ τὰ σχεθέντα m, corr. Weilius) ὑπὸ τῆς γῆς ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ. —

227 θυμόμαντις: οὐ φύσει μάντις, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ [ὑπὸ add. m] ἐνθυμήσεως. —

229 ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους καὶ καταχθονίους δαίμονας. vulgo Dd.

229 sqq. ἐξιλεοῖτο δέ: σὺ μέν, φησίν, ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου ἐκύρωσας καὶ ἐβεβαίωσας ταύτην τὴν φήμην· τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν οἴκων. εἴθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη. ταῦτα δέ, ὡς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, ὁπόταν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν.

1 φησὶ πρῶτος H — ὁ πρῶτος . . ὀνείρου vulgo om. — 2 post ἐκύρωσας: καὶ εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας Dd. ex O — 5 ἀποβαίνοι vulgo — 6 τε addidi ex V

234 τῆλε πρὸς δυσμάς: ἐρωτηθεὶς ὁ χορός, ποῦ λέγουσι τὰς Ἀθήνας κεκτίσθαι καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς, φησὶν ὅτι μακρὰν πρὸς τὰς δυσμὰς τῶν φθινασμάτων τοῦ θεοῦ Ἡλίου. ὁ Ἥλιος γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. φθινασμάτων δέ· τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν ἢ τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθεν καὶ λὶψ ὁ ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν.

1 δυσμὰς H (vid. p. XXI), lemma deest in V — ἐρωτᾷ τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσα, ποῦ κτλ. atque tum καί φησιν V — 2 κεκτῆσθαι V, ἔκκτισται H, κρατεῖσθαι vulgo — καὶ om. H — 3 ταῖς δυσμαῖς vulgo Dd. H, τὰς δυσμὰς V — τῶν om. H — 4 θεοῦ om. VH — 5 τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν ἢ om. Dd. VH — 6 ἢ τῶν δύσεων om. vulgo — ἤτοι ἐκλείψεων V — γὰρ om. H — δύνει vulgo V — ὅταν γὰρ δύνῃ Dd. — 7 ἔνθεν . . δυσμῶν om. VH — ἔνθα vulgo, ὅθεν P(Dd.) — ὁ ante ἀπὸ om. vulgo

229 *πρὸς τὸν χορὸν ὁ λόγος* V. — *φίλος* V. — *ὢν* H. — *γ' δ] ἤγουν σὺ* V. *σὺ ὁ χορὸς* GL. — 230 *παιδὶ . . δόμοις ἐμοῖσι] ὑπὲρ τοῦ . . τῶν ⟨ἐμ⟩ῶν* V. — *τήνδ'] τὴν βουλὴν* V. — *ἐβεβαίωσας* VHG. — *φήμην* V. — 231 *εἴθε ἀποβαίη* V. — *εὐμενοῖ* H. — *καθὰ* V. — *κελεύεις καὶ προστάσσεις* V. — 232 *ποιήσομεν* V. — *κάτω* V. *ὑποκάτω* (*ὑπὸ κάτω* cod.) L. — 233 *ὁπηνίκα* V. — *ἔλθωμεν* V. *παραγινόμεθα* H (scr. *παραγενώμεθα*). —

234 *καὶ ἐν ποί⟨ῳ⟩ μέρει* V. — *λέγουσιν* V. — *κεκτίσθαι* VHG (*ἐκτίσθαι* V, *κεκτῆσθαι* H, *κτισθῆσθαι* G). — *γῆς* V. — 235 *μακρὰν* VBGL. — *τῶν λήξεων, τῶν δύσεων* (*τῆς δύσεως* cod.) V. *τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλείψεων* H. *δύσεων, ἐκλείψεων* G. *δύσεων, λήξεων* L. *λήξεων* B. —

229 *ἀλλὰ μὴν εὔνους: ἀντὶ τοῦ σὺ· πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους* ⟨*καὶ* add. Rob.⟩ *χθονίους δαίμονας.* — 230 *τὸν ὄνειρον* (gl.). — 231 *ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά: ἡ ἐξιλέωσις* ⟨*εἴθε*⟩ *εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη.* —

235 *φθινασμάτων: τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν· ἢ τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθεν καὶ λὶψ ὁ ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν.* —

[236 *ἰστέον ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε τὸ θηρᾶσαι διὰ τὸ καὶ τὴν Ἐρέτριαν ἄνευ πολέμου λαβεῖν.* P.]

237 *ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ ὁ Ξέρξης, τηνικαῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καταδουλώσει. αἱ γὰρ Ἀθῆναί εἰσιν ἰσχυρόταται τῆς Ἑλλάδος. τοῦτο δὲ λέγει θέλων ἐπαινέσαι τὰς Ἀθήνας.* vulgo Dd. (O P).

3 *ἰσχυρότεραι* O P — *δὲ* vulgo om.

239 *καὶ στρατὸς τοιοῦτος: τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. Μήδους δὲ τοὺς Πέρσας εἴρηκεν.*

2 *μήδας* V — *τὸ* pro *δὲ* H — *εἴρηκε* H

[240 *καὶ τί πρὸς τούτοισιν*] *τοῦτο ἔνια τῶν ἀντιγράφων ὡς ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον ἔχουσιν, ὡς εἶναι τὸν λόγον κατὰ ἀπόφανσιν.* P(Dd.).]

241 *ἀργύρου πηγή τις: ἐν Θορικῷ γὰρ καὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἀργύρου τυγχάνουσιν.*

1 *θωρικῷ* V, *θωρίκω* H, *θωρίκῳ* vulgo — *γὰρ* om. Dd. H — 2 *θαυρίῳ* vulgo V H, *Λαυρίῳ* Dd. ex P — *ἀργύρου* om. V — *μέταλλα τῆς γῆς τυγχάνουσιν ἀργύρου* H

236 *ἐπεθύμει* VBGL. — *ὑποχειρίαν ποιῆσαι* V. —

237 *εἰ* (*εἴθε* V) *ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι* V. *εἰ Ἀθήνας εἷλε* BG (*εἷλεν* G), hoc super *γένοιτ' ἂν* G, ibd. super *βασιλέως*: *τοῦ Ξέρξου. τῶν Περσῶν. εἰ ληφθείησαν* (*λειφθήουσαν* cod.) *αἱ Ἀθῆναι* G. solum *Ξέρξου* L. — *εὐπειθὴς* V. — 238 *οὕτως* VGL. — *αὐτοῖς*] *ἐν* H. *τοῖς Ἀθηναίοις* VGL. — *πληθυσμὸς* V. — 239 *καὶ*] *ναὶ* VHL (*ναὶ δηλονότι* V). — *πράξας* VH. *ποιήσας πράξας* L. *ποιήσας* G. — *Πέρσας* VH. *τοὺς Πέρσας* BGL. — 240 *πρὸς*] *σὺν* V. — *τούτοισιν*] *τοῖς ἀνδράσι* V. — *τῷ πλήθει καὶ τοῖς ἀνδράσι* BGL (pro *τοῖς ἀνδράσι*: *τῇ ἀνδρείᾳ* B). — *ἱκανὸς* H. — *ἤγουν καὶ οἱ δόμοι πλούσιοί εἰσιν* V. — 241 *ἀργύρου*] *ναὶ* H. — *μέταλλον γὰρ χρυσοῦ ἡ γῆ αὐτοῖς δίδωσι* V. — *ἐν Θορικῷ*

237 *εἰ ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι.* —

239 *ἔρξας πολλά*: *τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται.* — Idem sine lemmate et verbis *διὰ τούτων* post *μέμνηται* additis marg. G. —

241 *τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ* (gl.).

242 sq. *πότερα γάρ*: *ἆρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς ἐμπρέπει ἡ βολὴ ἡ τοξική; ἀντὶ τοῦ ἆρα οἴδασι τοξεύειν οἱ Ἀθηναῖοι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει· οὐδαμῶς τόξα ἕλκειν οἴδασιν, ἔγχη δὲ σταδαῖα· ἤτοι ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστάδην καὶ ἐχεγγύως καὶ πλησίον μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον.*

1 *πρότερον γὰρ* H — *ἄρα* H — 2 *αὐτῶν πρέπει* V, *αὐτοῖς πρέπει* vulgo — *ἆρα* ante *οἴδασι* om. PVH — 4 *οἴδασι* V — *δὲ* om. H — 5 *ἐχεγκύως* V — *καὶ πλησίον* om. V — 6 *ἔχονται* V

244 *τίς δὲ ποιμάνωρ*: *τίς δέ, φησίν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἤτοι βασιλεὺς τοῦ στρατοῦ, ἤτοι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος; ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει· οὐχί τινος ἀνδρὸς ὀνομάζονται δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι.*

2 *τοῦ στρατοῦ ἤτοι* om. Dd. H vulgo — *ἤτοι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύμ.* om. V — 5 *οὐδ'* vulgo Dd., *οὐχ* H

(*δωρίσκω* L, *θωρίσκω* G) *γὰρ καὶ Λαυρίῳ* (*γὰρ* om. G, *καὶ Λ.* om. BL, *λαυρία* G) *τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου μέταλλα* (*μέταλα* GL) BGL.

242 *ἄρα* V. — *τόξα ἕλκουσα* V. *τοξικὴ* G. — inter *χειρὸς* et *πρέπει* rubro superscr. *αὐτοῖς* V. — 243 *οὐδαμῶς*] *τοξουλκὸς* V. — *ξίφη* V. — *δὲ* post *ἔγχη* in text. V illatum. — *ἐξ ὧν συστάδην μάχονται* V. *στάσιμα* HBL (*καὶ ἀγχέμαχα* add. BL. *πρέπει τούτοις στάσιμα ἤγουν κοντάρια καὶ ἀγχέμαχα* G). *ἤγουν ἐκ τοῦ συστάδην μάχεσθαι. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων πολεμοῦντας κατηυτέλιξον* marg. G. — *πανοπλίαι* HGL. —

244 *βασιλεύς, ἡγεμὼν* V. *βασιλεὺς* H. *ἡγεμὼν* BGL, supra hoc: *ποιμὴν* G. — 245 *ἀνδρὸς* V. —

— *ἀργύρου πηγή*: *ἐν Θορικῷ γάρ ἐστι μέταλλα καὶ ἐν Λαυρίῳ.* —

242 *τοξικὴ βολή* (gl.). —

243 *ἔγχη σταδαῖα*: *ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενα· δι' ὧν* (sive *οἷς, οἷον* m) *συστάδην μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιξον.* —

246 *ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα, ὅτι οὐδέτινος ἀνδρός εἰσι δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι οἱ Ἀθηναῖοι, φησί· πῶς ἂν οὖν, εἰ ἀναρχίαν εἶχον μὴ ἔχοντες ⟨τὸν⟩ ἐφεστηκότα καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετρέποντο, ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος, Πέρσας;*

1 *ἀκούσασα δὲ ἡ* VH — *ὅτι . . Ἀθηναῖοι* om. P — *οὔτινος* Dd. — *ἀνδρὸς* om. V — 2 *οὐδ'* Dd. H — *οὐδὲ . . Ἀθηναῖοι* om. V, *οἱ Ἀθηναῖοι* om. H — 3 *οὖν εἰ* om. H — *εἰ ἀνάρχως καὶ πρὸς διάφορον διὰ κτλ.* V — *μὴ . . ἐφεστηκότα* om. OPH — 4 *μετὰ τοῦτο* O — *μετέτρεπον* V, *μετετράποντο* vulgo — 5 *ἐξ* om. H

248 *χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσι τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας (ἀντὶ τοῦ ἡμῖν), ὥστε φροντίσαι αὐτῶν.* vulgo Dd.V.

1 *γονεῦσιν* vulgo — *καὶ ἐλθόντων* om. V — 2 *ἀντὶ τοῦ ἡμῖν* om. OPV — *φροντίζειν* V

249 sqq. *ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενόν φησι πρὸς τὴν Ἄτοσσαν· ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἤτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ δόκησιν πάντα γνώσῃ ἀληθῆ λόγον. τοῦδε γὰρ καὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς τὸ δράμημα καὶ τὸ βάδισμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρει ἡμῖν, ὥστε ἀκούειν, φανερόν τι πρᾶγμα ἀγαθὸν ἢ κακόν.* vulgo Dd.V.

1 *ἰδὼν δὲ* V — 2 *ἤγουν* V — 3 *δόξαν καὶ* om. Pauw. — *πάντως* vulgo Dd. — *γνώσεις* vulgo — 4 *καὶ* ante *τούτου* om. vulgo Dd. — *δρόμημα* V

246 καρτερήσαιεν V (καρτερήσειεν cod.). καρτερήσωσι G. καρτεροῖεν L. — μὴ ἔχοντες (ἔχοντας cod.) τὸν ἐφεστηκότα ἤγουν βασιλέα V. — 247 τόσον εἰσὶ πολεμικοὶ V. —

246 μὴ ἔχοντες τὸν ἐφεστηκότα (gl.). —

248 τῶν ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας V. — ὥστε V G. —

248 ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. —

249 ἀλλ' ὡς ἐμοὶ νομίζεται συντόμως γνώσῃ ὑπὸ τοῦ νῦν ἀγγέλου V. — γνώσῃ G (γνώσει cod.). γνωρίσῃ H. — ἀληθῆ VHGL (ante hoc ἐπιθυμητὸν, corr. ἐτήτυμον, add. G). — 250 ἀνδρὸς V. — δρόμος τοῦ ἀνδρὸς L. — ὁ δρόμος G. — φαίνεται νοῆσαι V. — 251 φέρει] ἡμῖν G. — πρᾶγμα L. — ἀγαθὸν VL (καλὸν add. L). — ὥστε V. —

249 κατὰ τὴν ἐμὴν δόκησιν μαθήσῃ τἀληθῆ. —

251 λείπει ὥστε. —

256 ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον: φεῦ μοι, κακὸν μέν ἐστιν ἀγγέλλειν καὶ μηνύειν καὶ λέγειν κακά· ‛στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν’. ὅμως δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανερὸν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. ἅπας γὰρ ὁ στρατὸς τῶν Περσῶν ὄλωλεν καὶ ἐφθάρη.

1 φεῦ μοι om. V — 2 ἀπαγγέλλειν H — καὶ λέγειν om. H — 3 δὲ οὐδεὶς V — λόγων V — 4 ἀναπτύξαι καὶ om. V — φανερωθῆναι ἅπαν τὸ H — 5 στρατὸς sine art. vulgo Dd. — τῶν om. H — 6 ὄλωλεν καὶ om. V — καὶ ἐφθάρη om. H vulgo Dd.

259 ἄνια καὶ λυπηρὰ καὶ ἀνίατα. P(Dd.)VH.

In sq. schol. haec transpon. VH — ἄνια ἄνια] λυπηρὰ καὶ ἀνιαρὰ vulgo. Unde pro ἀνίατα scribendum ἀνιαρὰ coni. Dd.

260 νεωστὶ μηνυθέντα ἡμῖν ὑπό τινος τῶν

1 lemma ἄνι’ ἄνια add. H — μηνύματα V — pro ἡμῖν: κακὰ Dd.VH — ἀπό H —

254 *καὶ ἑνὶ τραύματι* V. — 255 *πλοῦτος* VL. *εὐδαιμονία* BG. — *τὸ κάλλος τοῦ στρατοῦ* V. — *ἐφθάρη* VG. —

256 *κατὰ τὴν ἀρχὴν* VH. — *μηνύειν* VL. — *στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν* post v. 256 in textum VGL (non H) irrepsit. Haec autem gl. versus habet in V: *ἀγαπᾷ* — *μηνυτήν* — *λόγων*, in L: *μηνυτήν* — *λόγων*. — 257 *ἀνάγκη*] *ὑπάρχει* H. — *διηγήσασθαι* V. *ἀνακαλύψαι* H. *σαφηνίσαι* (*σαφηνῆσαι* cod.), *ἀνακαλύψαι* G. *σαφηνίσαι*, *δηλῶσαι* L. *δηλῶσαι*, *σαφηνίσαι* B. — 258 *ὦ* V. — *ἐφθάρη* VHL. —

259 *λυπηρὰ* V. — *ἦλθον δηλονότι εἰς ἡμᾶς* V. — *ἀνίατα λυπηρὰ* HGL (⟨*ἀνί*⟩*ατα λυ*$^{\pi\rho}$ H). *τὰ λυπηρὰ* B. —

260 *νεωστὶ γενόμενα* V. — *ἐπελθόντα* H. — *πολεμικὰ* VH. — *πολεμικὰ ἀφανι-*

255 *τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα.* —

256 '*στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν*' (ex *κακῶς ἀπών* corr. m[1]) (Soph. Ant. 277). —

259 *ἀνίατα.* —

260 *νεωστὶ μηνυθέντα* (corr. *μηνιθέντα*) *ἡμῖν ὑπό τινος τῶν δαιμόνων.* —

δαιμόνων, τὰ νεωστὶ διὰ κότον τινὸς τῶν θεῶν γενόμενα.

2 post *δαιμόνων* exhibent VH: *ἄνια καὶ λυπηρὰ καὶ ἀνίατα νεωστὶ κτλ.* — *κότων* V — *τῶν θεῶν τινος* Pauw. Dd. H — *τὰ νεωστὶ . . γενόμενα* om. Vict. — 3 *γινόμενα* Pauw. Dd. V

261 *διαίνεσθε Πέρσαι: ἤτοι δακρύετε καὶ βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν, ὦ Πέρσαι, κλύοντες καὶ ἀκούοντες τόδ' ἄχος, ὃ εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην.* vulgo O(Dd.)VH.

1 lemma VH: *διαίνεσθε ὦ Πέρσαι* — *ἤγουν* V — *διαίνεσθε*] *δακρύετε κλύοντες* vulgo Dd. — *δακρύετε καὶ* om. VH — 2 *τοῖς* pro *ἐν* VH — *δάκρυσι· λείπει δὲ τὸ δάκρυσι· κλύοντες* H — *κλύοντες καὶ* om. V — *τόδ' . . τοῦ* om. V — 3 *ὃ εἶπον* om. H

263 *τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν. — πάντα ἐκεῖνα, ὅσα ἔφην, διαπεπραγμένα ἐστί. κἀγὼ δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως ὑποστρέψας ζῶ καὶ βλέπω τὸ φῶς.* vulgo Dd. V.

1 post *ὡς*: *ἐκληπτέον καὶ* V, *ἐκληπτέον* Dd. ex OP — 2 *καὶ ὅσα* V — *δηλονότι* post *ἔφην* Dd. V — *εἰσί* V — *κἀγὼ δὲ* Dd. — 3 *νόστιμον βλέπω φάος* om. V

265 *ἢ μακροβίοτος: ὄντως μακροβίοτος καὶ πολυχρόνιός τις ὅδε καὶ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γηραιοῖς διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. ἄλλως· εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν εἰς τὸ ἀκοῦσαι τοιαῦτα κακά.*

1 *μακροβίοτος καὶ* om. V — 2 *τις* om. vulgo Dd. H — *καὶ οὗτος* om. V — *καὶ χρόνος καὶ βίος* vulgo Dd., *καὶ ὁ βίοτος καὶ ὁ χρόνος* V — 3 *γεραιοῖς* vulgo — 4 *λλως* cum unius litt. lacuna V, *καὶ ἄλλως* vulgo H — 5 *ἡμῖν* H — *ισ* vel *ιστ τὸ* V — *τὰ τοιαῦτα* vulgo H

στικὰ B et G, qui addit *ἤγουν νεόργιστα ἢ νεωστὶ μηνυθέντα ὑπό τινος τῶν δαιμόνων.* —

261 *δακρύετε βρέχεσθε ἐν δάκρυσιν* V. *βρέχεσθε, λείπει ἐν τοῖς δάκρυσι* H. — super *διαίνεσθαι* (sic): *βρέχεσθαι τοῖς δάκρυσι* G. *δακρύετε κλαίετε* L. — 262 *τὴν θλίψιν* V. *θλίψιν* H. *λύπη⟨ν⟩* L. — *ταύτην* V. — *ἀκούοντες* VL. — 263 *ὅτι λίαν* VH. — *ἃ εἶπον* V. — *γινώσκετε δηλονότι* V. — *τετελεσμένα* VH (*τετελειμμένα* H). — 264 *ἐγὼ* V. — *ἀνελπίστως* VH. — *ὑποστροφὴν* V. — *⟨φ⟩ῶς* V. — 265 *ὄντως* VBG (ante hoc *ἄρα* BG). *οὕτω* L. — *πολυχρόνιος* V. — 266 *ὁ βίος* V. *ἡ ζωὴ* HG (*ἡ* om. G). — *ἐγένετο, ἐφανερώθη* V. — 267 *ἡμῖν τοῖς* V. — *ὥστε* VH. — 268 *τόδε*] *ἄλλα τε* H. *ταύτην τὴν βλάβην* V. *βλάβη⟨ν⟩* L. — *ἀνέλπιστον* VBGL. —

261 *δακρύετε.* — 262 *ὃ εἶπον.* —

265 *εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦσαι τοιαῦτα κακά.* —

269 sq. *καὶ μὴν παρών τε:* καὶ μὴν αὐτὸς ἐκεῖσε παρὼν καὶ αὐτοψὶ ὁρῶν τὰ τελούμενα καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκοὼς φράσαιμι καὶ εἴποιμι ἄν, ὁποῖα καὶ ποδαπὰ κακὰ ἐπορσύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο.

Initium sic vulgo et ap. Dd.: *καὶ μὴν*] *αὐτὸς* — 2 *αὐτοψεὶ* vulgo H — *καὶ* ante *μὴ* om. H — 3 *φράσαιμι καὶ* om. V, *καὶ εἴποιμι* om. Dd. — *ὁποῖα* O, *οἷα* cett.

271 sqq. *ὀττοτοὶ μάτην:* φεῦ, μάτην τὰ πολλὰ βέλη τὰ παμμιγῆ καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἐθνῶν ἀπὸ τῆς Περσικῆς γῆς ἦλθεν ἐπὶ γῆν δίαν καὶ ἔνδοξον καὶ λαμπράν. εἶτα ἑφερμηνεύων, τίς ἦν ἡ γῆ ἐκείνη, φησὶ χώραν Ἑλλάδα. λέγει δὲ τὰς Ἀθήνας. PVH.

2 *βέλεα καὶ βέλη* H — *ἀνδρῶν* pro *ἐθνῶν* Dd. — *ἀπὸ τῆς τῶν Περσῶν γῆς* V — 3 *ἦλθον* Dd. — *δῖαν* V — 5 *φησὶν ὁ χορὸς Ἑλλ.* V — *φησὶ δὲ* H, *λέγουσι, δὲ* omisso, V

275 *πλήθουσι νεκρῶν:* αἱ ἀκταὶ καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς Σαλαμῖνος πλήθουσι καὶ γέμουσι νεκρῶν διεφθαρμένων κακοθανάτως. PVH.

1 lemma, quod non praebent VP, sic legitur in H: *πλήθεσι νεκρῶν ὀττοτοίτοι φίλων: πλήθεσι νεκρῶν — καὶ αἰγιαλοὶ* H — 2 *πλήθουσι τῆς Σαλαμῖνος* (om. *καὶ γέμουσι*) V, *πλήθουσι . . νεκρῶν* om. H — 3 *κακοθανάτων* V — Dd. ex P add.: *καὶ πᾶς πρόσχωρος καὶ γείτων τόπος.*

[276 *γρ. πρόσχωρος ἤγουν πλησιόχωρος.* P.]

269 αὐτὸς δι' ἐμαυτοῦ ὁρῶν V. — ἄλλων] ἀνθρώπων V. — ἀκούων VL. — 270 ὢ V. — εἴποιμι V. — ὁποῖα V. — κατεσκευάσθη V. ἐτελειώθη H. —

271 φεῦ VGL. — ματαίως V. — 272 (immo 278) γρ. μέλεα (η) V. — ἀπὸ διαφόρων ἐθνῶν V. ἤγουν ὁ ἐκ διαφόρων ἐθνῶν στρατὸς G. ἤγουν στρατὸς ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συγκεκροτημένος (ἐθνῶν om. L) BL. — 273 Περσικῆς V. — 274 ἔνδοξον V. — Ἑλληνικὴν λέγω V. Ἑλληνικὴν G. — 275 γέμουσι V. — δυστυχῶς κακοθανάτως V. — 276 αἰγιαλοὶ V. —

273 (immo 272) διαφόρων ἐθνῶν. — ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα δῖαν χώραν. —

276 εὐρύχωρος, πλατὺς V. εὐρύχωρος H. —

277 sqq. ὀττοτοὶ: *ἀκούσας ὁ χορὸς τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ πᾶς τόπος πρόχωρος καὶ πλατὺς καὶ εὐρύχωρος γέμουσι τῶν νεκρῶν, φησί· φεῦ, τὰ σώματα τῶν φίλων Περσῶν τὰ πολυβαφῆ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἀποθανόντα λέγεις φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ἁλίδονα καὶ ὑπὸ τῆς ἁλὸς καὶ θαλάσσης δονούμενα ἐν πλαγκτοῖς διπλάκεσι, ταῖς δύο πλαξί — τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς· ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς — ἢ ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ.* OPVH.

In H hoc sch. cum antec. coniunctum est; legitur *τὸ δὲ ὀττοτοίτοι* (*ὀττοτοὶ* in textu HVG et lemma H scholii 271) — 1 *ὁ χορὸς ἀκούσας* V — 3 *καὶ πλατὺς* om. V — *καὶ εὐρύχωρος γέμουσι τῶν νεκρῶν* om. O — *εὐρύχωρος φησὶ* H — 5 *πολυβαθῆ* H, *πολυφραφῆ* V — *ἀπὸ αἵματος ἢ ἀπὸ ὕδατος* V — *λέγει* H — *καὶ ἄγεσθαι* om. Dd. — 6 *τῆς ἁλὸς καὶ* om. Dd. — *καὶ θαλάσσης* om. VH — 7 *πλακτοῖς* OPH — *διπλάκεσσι* Dd., *διπλάκεσι* OPH, *διπλάκαισι* V — *ταῖς ὡς ἂν δύο* Dd. ex P — 8 *τε* om. VH — *τῆς γῆς τῆς* (*ταῖς* V) *ἐν Σ.* VH — *ταὶς Πλ.* H — 9 *ἢ* om. Dd. — *εἴπῃ* H — *διαύλασ* H. — Vulgo extat nihil nisi schol. Med., sed *ἐγχεῖται* et ap. Pauw. *διπλάκεσσι* (ap. Vict. *διπλάκεσι*).

281 *οὐδαμῶς γὰρ ἤρκει καὶ ἐβοήθει τοῖς Πέρσαις τὰ τόξα. πᾶς δὲ στρατὸς ἀπώλλυτο δαμασθεὶς ἐν προσβολαῖς ναΐοις καὶ διὰ νηῶν γινομέναις, ἤτοι ἐν ναυμαχίᾳ.* V.

2 *ἀπόλυτο* V — 3 *γινομέναις* corr. e *γινομένων* V

277 φεῦ VH. — 278 τῇ θαλάσσῃ ταρασσόμενα V. τὰ ἐν τῇ ἁλὶ συστρεφόμενα H. ἐν ἁλὶ ταραττόμενα G. ἐν τῇ θαλάσσῃ φερόμενα BL. — ὑπὸ τοῦ αἵματος βεβαμμένα V. ὑπὸ αἵματος G. ἐξ αἵματος BL. — 279 ἀποθανόντα H. — ταῖς δύο πλαξὶ V. — τοῖς κύμασι τοῖς διπλῶς φερομένοις (κινουμένοις G, sed vide sch. B ap. Dd.) ἔνθα καὶ ἔνθα ἢ τῇ θαλάσσῃ καὶ (τῇ add. G) γῇ ὡς ἂν εἴποι (εἴπῃ L) τις (τοῖς G) διαύλοις· τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. ἄλλως· ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης καὶ γῆς· ἢ ἐν Σαλαμῖνί τε καὶ Πλαταιαῖς (ἄλλως κτλ. om. G) marg. GL. —

281 ἐβοήθει VBGL (ἀρκετὰ ἦν add. BG, ἀρκετὰ add. L). — ἐφθάρη H. — 282 ναυτικαῖς VHGL. — προσβολαῖς, συγκρούσεσι G. συγκρούσεσιν L. προσ-

278 ὑπὸ τοῦ αἵματος, in marg. h. v. adscriptum ζτ. ΑΛΙΔΟΝΙ i. e. ζήτει ἁλιδόνα. —

280 πλαγκτοῖς: ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. διπλάκεσι δὲ ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. —

282 ἀντὶ τοῦ προσβολαῖς (gl.). —

283 *ἴυξε*: *κράξε, φησί, καὶ φώνει βοὴν δυσαιανῆ καὶ δυσθρήνητον, ἄποτμον καὶ κακόμορον, ἤτοι κακοθάνατον τοῖς Πέρσαις τοῖς πολεμικοῖς, ὅτι πάντα παγκάκως ἔθεσαν καὶ ἐποίησαν, οἱ θεοὶ δηλαδή. δαΐοις δὲ ἢ τοῖς πρὶν οὖσι πολεμικοῖς ἢ διακεκομμένοις.* PVH.

1 *ἔκραζε* et *ἐφώνει* V — pro *φώνει*: *θρήνει* H — 2 *κακοθάνατοι* V — 4 *δαΐοις δὲ κτλ.* om. VH. — In O haec tantum: *διακεκομμένοις ἢ πρὶν οὖσι πολεμικοῖς.*

[284 *γρ. δυσεανῆ, ἤγουν πολυποίκιλον.* P.]

287 *ὦ πλεῖστον ἔχθος*: *πρὸς τὴν Σαλαμῖνά φησιν ὁ ἄγγελος· ὦ ὄνομα Σαλαμῖνος, ἤτοι ὦ Σαλαμίν, πλεῖστον ἔχθος εἰς τὸ κλύειν, τουτέστι κατὰ πολὺ μισητὴ εἰς τὸ ἀκούειν ἡμᾶς περὶ σοῦ.* OPVH.

1 *ἄτομῖνα* (sic) O — 2 *ὦ ὄνομα Σ. ἤτοι* om. Dd. — *Σαλαμίς* V — 3 *ἔχθος καὶ κλύειν* V — *εἰς τὸ* om. H — 4 *μισητὸν* V — *ἡμᾶς σοῦ* V, *ἡμᾶς σέ* OH

289 *στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι*: *καὶ αἱ Ἀθῆναι στυγναὶ γεγόνασι τοῖς πολεμικοῖς Πέρσαις. τινὲς δὲ τὸ στυγναὶ δ' Ἀθῆναι τοιοῦτόν φασιν ὅτι ἡμῖν τοῖς δηΐοις στυγνό-*

2 *γεγοννῖαι* VH — 3 *ἀθᾶναι* H — *δαΐοις* vulgoDd.VH —

κρούσεσι V. προσκρούσεσιν B. συνελεύσεσι H. — 283 κράξε, φώνει H. φώνει V (ἐφώνει cod.). — δυστυχῆ VBG (BG add.: καὶ δυσθρήνητον. αἰάζω γὰρ τὸ θρηνῶ. Solum αἰάζω κτλ. L). — δυστυχέστατον H. — 284 δυσθρήνητον H. θρηνητικὴν V. — 285 πολεμικοῖς VHL. πολεμίοις B. διακεκομμένοις ἢ τοῖς πολεμικοῖς G. — 286 ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ οἱ θεοὶ V. οἱ θεοὶ infra quod ἐποίησαν H. ἐποίησαν οἱ Πέρσαι G. — φεῦ V. φεῦ, φεῦ L. — ἕνεκα τοῦ V. ἕνεκε⟨ν⟩ H. εἵνεκα B. — 287 πλεῖστον] κατὰ πολὺ H. — μῖσος V. — εἰς τὸ V. ὥστε HG. — 288 λίαν VH. — στενάζω V. — ἐνθυμούμενος V. —

284 δυσθρήνητον. —

285 διακεκομμένοις. —

289 λυπηραὶ V. μισούμεναι H. μισηταὶ B. στυγνότητος αἴτιαι· ἀπὸ τοῦ στυγῶ τὸ μισῶ G. — δαΐοις] ἡμῖν τοῖς πολεμικοῖς

289 ἡμῖν τοῖς δηΐοις στυγνότητος αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι, ὅ ἐστι τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. —

τητος αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι, ὅ ἐστι τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. ἔστι δὲ τὸ πρότερον κάλλιον.

εἰσὶν
4 αἴτιαί εἰσιν αἱ V, αἴτιοι εἰσὶν αἱ H, αἴτιαι ἐγένοντο αἱ O — 6 τὸ πρῶτον VH — βέλτιστον V

291 ὡς πολλὰς Περσίδων: ὅτι πολλάς, δηλαδὴ πόλεις ἢ μητέρας ἢ γυναῖκας, ἔκτισαν καὶ ἐποίησαν εὔνιδας καὶ ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους, ἤτοι μὴ ἐχούσας ἄνδρας. Pauw.Dd.VH.

1 lemma quod ex H addidi etiam in V cognoscitur, ubi
ὡς πολλὰς ,
sic schol. incipit: πόλεις ἢ μρας — 2 ἡμετέρας Pauw.Dd. — 3 οὐκ pro μὴ Pauw.

[291 ὀρφανάς, ἐστερημένας τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀνάνδρους ἤτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας. vulgo OP(Dd.).]

1 ὀρφανὰς om. P — τῶν ἀνδρῶν vulgo om.

291 ματαίως, ἤγουν μηδὲν βλαψάσας. O.

Πέρσαις V. *πολεμικοῖς Πέρσαις* HG (sed *πολεμίοις* G. Solum *πολεμίοις* BL). — 290 *πάρεστι* V. *πάρεστιν* ut videtur H. *πάρεισιν* GL. —
291 *ὅτι* VH. — *πόλεις* V. *μητέρας ἢ γαμετὰς ἢ πόλεις* L. — 292 *ἐποίησαν* VHGL (ante hoc *ἐτιμώρησαν* L). — *εὔνιδας*] *γυναῖκας* H (pertinet ad *πολλὰς* v. 291). — *ἐστερημένας* V. — *ἠδ'*] *καὶ* V. — *μὴ ἐχούσας ἄνδρας* V. —

291 *ματαίως, μηδὲν βλαψάσας* (gl.). — 292 *ἐποίησαν* (gl.). — *ὀρφανάς*. —

293 *ἀντὶ τοῦ ἐσίγησα* V. — *ἀθλία* VL. — 294 *ὑπερνικᾷ* VH. — 296 *γνωμικὸν* praescr. in VHG. — *ὑπάρχει* H. — *βλάβας* VL. — *βροτοῖς*] *τὰς ἐν τοῖς* H. *βροτοὺς*] *τοὺς ἀνθρώπους* V. — *ὑπομένειν* VH. — 297 *θεῶν*] *τῶν* V. — *διδόντων*] *αὐτοῖς, δηλονότι αὐτὰς* V. — *ἐξηγησάμενος* V. *ἀνακαλύψας* H. —

295 *λείπει ἡ πρός, προσλέξαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι*. —

298 *καταστὰς*: *κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορύβου, μὴ θορυβούμενος*. vulgo Dd.

299 *τίς οὐ τέθνηκε*: *καλῶς πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ἡ Ἄτοσσα τὸν ἄγγελον ὡς ὄντων ὀλίγων· ὧδε παρίστησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων*.

3 *ὧδε* scripsi pro *ὁ δὲ* — *καὶ παρίστησι τὸ* V — *τεθνηκότων* V

300 *τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν*. Dd.

Vulgo: *λαῶν ἀρχόντων· ἄλλως· τῶν βασιλέων κτλ*. Quae verba e M hausta sunt (cf. p. LVII).

ibd. *ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ*: *τινὲς τὸ ὃς διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι καί φασι· πῶς τε ἐπὶ σκηπτουχίᾳ * * θανών;*

1 *τινὲς τὸ ως* V, *τινὲς τὸ ὅσ τε* H, *τινὲς ὥστε* vulgo Dd. — 2 *πῶς τεθνηκὼς ἤγουν ἐπὶ* vulgo

298 εἰπὲ V. — ἀντιστάς, super quod καὶ ἐναντίον ἐμοῦ V. εἰς εἰρηναίαν: κατάστασιν ἐλθὼν H. ἀντὶ τοῦ εἰς κατάστασιν ἐλθών· ἐθρήνει γὰρ BLG (τὸ καταστὰς ante ἀντὶ add. G). — θρηνεῖς V. —

299 κλαύσομεν V. — 300 τῶν ἡγεμόνων. ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν V. ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ H. τῶν ἀρχόντων τῶν λαῶν ἢ τῆς λείας ἤτοι τῶν βασιλέων G. τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων τῶν λαῶν (κακῶν cod.) L. ἡγεμόνων τῶν λαῶν B. — καὶ βασιλείᾳ V. — ἀρχῇ GHB (ἀρχὴ H. καὶ ἐξουσίᾳ add. B). — 301 ἄνανδρον] εἰς τίνα H. — ἤγουν πολύανδρον ἠφάνιζε V. — ἔρημον ἐποίησε H. ἔρημον εἶα G. — 302 ⟨φ⟩ῶς V. τὸ φῶς L. —

298 καταστάς: κατάστασιν τοῦ θορύβου λαβών. —

299 τίς οὐ τέθνηκεν: καλῶς πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ὡς ὀλίγων ὄντων, παρίστησι δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων. —

300 λαῶν ἀρχόντων (gl.). — ἀρχελείων: τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν. —

303 *ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν*: *ἡ Ἄτοσσα ἀκούσασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτι ὁ Ξέρξης ζῇ, φησίν· εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. ἐνόμιζε γὰρ αὐτὸν τεθνάναι.*

1 *δόμοισιν* H — 2 *ζῇ ὁ Ξέρξης* VH — 3 *μέγα φῶς* V — 4 *καὶ αὐτὸν* vulgo Dd. — *τεθνηκότα* V

305 sq. *Ἀρτεμβάρης δὲ*: *ὁ Ἀρτεμβάρης δὲ ὁ βραβεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς μυρίας καὶ πολλῆς ἵππου, ἤτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλούς, θείνεται καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς τῶν Σιληνιῶν. αἱ γὰρ Σιληνίαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ ⟨ϛ'⟩ περὶ λιμένων φησίν.*

1 *μὲν* pro *δὲ* in lemmate H — verba usque ad *αἱ γὰρ* (v. 6) om. O — *ὁ* ante *Ἀρτ.* om. Dd. — *ὁ βραβεὺς καὶ* om. vulgo Dd. — *ὁ βραβεὺς καὶ ἡγεμὼν καὶ διοικητὴς* V — 2 *ἡγεμὼν* sine art. vulgo H — 4 *περὶ* H — 5 *τῶν Σ. αἱ γὰρ* vulgo om. — *σιληνίων* P — 6 *ἡ γὰρ σιληνία* VH, *σιληνία* O, *αἱ γὰρ σιληνίαι* P (Dd.) — 7 *Τροπαίας* vulgo Dd., *τροταίας* OH — *ἄβρας* V — *φιλόξενος* V, *τιμόξενος* vulgo H Dd., qui adnot.: '*Τιμόξενος* OP ut est in schol. vet. Legebatur *Φιλόξενος*.' — *ἐν τῇ περὶ λίμνων* V — 8 *λίμνων* H, *λιμνῶν* vulgo — *φησί* Dd.

303 *εἰ ζῇ δηλονότι* V. — 304 *λαμπρὰν* VL. — *ἡμέραν* VGL. — *σκοτεινῆς* V. *μελαίνης* HBGL. —

305 *Ἀρτεμβάρης*] *ὁ.* — *πολλῆς* BGL. — *ἤγουν δέκα χιλιάδων* V. — *ἡγεμὼν* VHBG. — 306 *τραχείας*, super quod *σκληροὺς* (ad proxim. gl.: *αἰγιαλοὺς* pertinens) V. *σκληρὰς* HB. *πετρώδεις, σκληρὰς* L. *σκληράς, τραχείας* G. — *αἰγιαλοὺς* VL (super *ἀκταῖς*: *αἰγιαλοῖς* L. — super *σιληνίων*: *αἰγιαλὸς* H). — *τύπτεται* VBGL. — *Σιληνιῶν*] *τῶν*, super quod *ὄνομα τόπου* V. *Σιληνία αἰγιαλός ἐστι* (*ἐστι* om. L) *Σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος. λέγεται δὲ καὶ Τροπαίου* (*τροπαία* G, *τρόπαια* L) *ἄκρα, ὡς Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων ἱστορεῖ* marg. GL. —

303 *ἐνόμιξε γὰρ αὐτὸν τεθνάναι.* —

306 *πετρώδεις.* — *Σιληνίαι αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος* (*πλησίον* add. Blomf., cf. Hesych. s. v. *Σιληνίαι*) *τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ ϛʹ περὶ λιμένων.* —

307 sq. *χὼ χιλίαρχος: καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφήλατο καὶ ἐπήδησε πήδημα κοῦφον καὶ ἐλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχὺ ἐν πληγῇ δορός, ἤγουν τῷ δόρατι πληγεὶς ἐξετινάχθη ἔξωθεν τῆς νηός.*

1 *χὼλίαρχος* H — *στρατηγῶν* H — 2 *δ' ὁ κάκησ* H — *χιλίων ἄρχων στρατιωτῶν δαρδάκης* V — *ἀφήλλατο* VH — 4 *ἤτοι* VH — 5 *νεώς* vulgo H

309 sq. *Τενάγων τ' ἄριστος: καὶ ὁ Τενάγων ὁ ἄριστος, ὁ ἰθαγενής, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ πολίτης, τῶν Βακτρίων (Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος) πολεῖ καὶ ἀναστρέφεται τὴν θαλασσόπληκτον νῆσον τοῦ Αἴαντος, ἤτοι εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι. αὕτη γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Αἴαντος. ἐμφαίνεται δὲ διὰ τούτου ὡς οὐ — καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιρεθεὶς — πρὸς ταῖς τῶν μακάρων νήσοις αὐλίζεται. φαίνεται δὲ ὁ Αἰσχύλος κωμῳδῶν τοῦτον.*

1 *τἐνάγων τἄριστοσ: ὁ τενάγων τὲ ἄριστος καὶ ὁ ἰθαγενὴς καὶ ὁ πολίτης* H — *Τενάγων δ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς*] *ὁ ἰθαγενὴς καὶ ὁ πολίτης* vulgo Dd., nisi quod *ὁ ἰθαγ.* vulgo om. — 3 *γὰρ* pro *δὲ* O — *τῆς περσίδος* H — 4 *θαλασσόπλακτον* HO et a m. rec. P — 5 *οὗτος οὖν, φησὶν εὐφήμως* Dd. ex P — *ἤτοι . . Αἴαντος* vulgo om. — *ἢν νήσος* V — 6 *γὰρ* pro *δὲ* vulgo Dd. — *ὡς οὐ* vulgo VH, *ὡς ὁ* O, *ὡς* Dd. ex P — 7 *πρὸς τὰς . . νήσους* vulgo Dd. VH. — Verba in P addita vide sch. v. 322.

311 *ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.* vulgo Dd. V.

2 *ποιητικὰ* V.

312 *οἵδ' ἀμφὶ νῆσον: οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν*

307 *καὶ ὁ* V. — *διὰ τῆς* V. — *κονταρίου* V. — 308 *ἐλαφρὸν* VHL. — *ἐπήδησε* VBG. *ἐπήδησεν* H. —

309 *Τενάγων*] *ὁ* V. — *τ'*] *καὶ* V. — *Βάκτρα πόλις Περσίδος* V. *Βάκτρα πόλις Περσῶν* L. *ἔθνος οἱ Βάκτριοι· ὧν πόλις τὰ Βάκτρα, Περσική* marg. G. — *αὐτόχθων πολίτης* V. *αὐτόχθων* H. *πολίτης γνήσιος* L. *ἐντόπιος καὶ γνήσιος ὁ πολίτης* G. — 310 *τὴν πληττομένην ὑπὸ τῆς θαλάσσης* V. *τὴν ὑπὸ τῆς θαλάσσης πληττομένην ἢ τὴν ὑπὸ θαλάσσης πλησιαζομένην* G. — *τὴν Σαλαμῖνα* V. — *ἀναστρέφεται* VG (*ἐπαναστρέφεται* H. *συστρέφεται* L). — 311 *τε*] *καὶ* V. —

309 *Βάκτρα πόλις Περσίδος.* —

310 *εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι.* —

312 *οὗτοι* G. *καὶ οὗτοι* V.

312 *τὴν πολυτρήρωνα*

πελειοθρέμμονα, ἤτοι τὴν Σαλαμῖνα (πολυτρήρων γὰρ αὕτη), κύρισσον καὶ συνέκρουον ἀλλήλοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζῴων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασιν.

2 *τελειοθρέμμονα* H, *πελιοθρέμμονα* V — 2 *κύρισσον καὶ* vulgo om. — *ἐκύρισσον* V — 4 ante *ἀλόγων*: *κερατιζόντων* Dd. — *κέρασι* vulgo Dd. — *τῶν συγκρ. . . κέρασι* a m. sec. addita habet P

315 *οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτιον ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.* vulgo Dd.

317 sqq. *Χρυσεὺς Μάταλλος: καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ κύριος καὶ ὁ ἄρχων τῆς μελαίνης ἵππου*

1 *μάτταλος* utrobique H, *μέταλλος* posteriore loco V (lemma om. V) — 2 *ὁ κύριος καὶ ὁ* om. vulgo Dd. — *ὁ* ante *ἄρχων* om. H —

— περὶ V. — τὴν περιστερὰς τρέφουσαν Σαλαμῖνα V. τὴν τὰς (τὰς fere evanuit) περιστερὰς τρέφουσαν (θρέφουσαν cod.) H. τὴν (γρ' L) Σαλαμῖνα τὴν (τὰς B) περιστερὰς ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων BGL. — 313 κυκώμενοι] ταραττόμενοι V. — νικώμενοι] σφαττόμενοι H. — συνέκρουον ἀλλήλοις V. συνέκρουον H. προσέκρουον G. — χθόνα] κατὰ V. κατὰ ξηρὰν γῆν H. — 314 πηγαῖς] ταῖς VG. — Νείλου] τοῦ V. — γειτόνων] ἐκ τῶν, super quod περὶ τῶν Ἀράβων V. γειτονῶν] ὁ πλησιάζων H, ὁ G. — 315 Ἀρκτεὺς] καὶ ὁ V. — super Ἀρκτ. et Ἀδεύης] οἱ ὄντες δηλονότι V. — 316 οἵδε] οὗτοι G. οἵ γ'] οἵτινες, οὗτοι V. — ἔ⟨πεσον⟩ V. ἔπεσον H. — 317 μυριόνταρχος] καὶ ὁ V. — 318 ἤγουν ἄρχων στρατιωτῶν V. — χιλιάδων λ' V. — 319 ξανθὴν

Σαλαμῖνα παρὰ τὸ Ὁμήρου 'πολυτρήρωνά τε Θίσβην' (*B* 502). —

313 κύρισσον: συνέκρουον ἀλλήλοις (ἄλλοις m, corr. Kirchh.). ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζῴων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν. —

315 ταῦτα οὐκ ἔχει τὸν Αἰγύπτιον χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. —

319 τινὲς ἀντὶ γενικῆς

τῆς τρισμυρίας θανὼν ἔτεγγε καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυρέᾳ βαφῇ, ἤτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυρρὰν καὶ ξανθὴν γενειάδα τὴν ζαπληθῆ καὶ ἄγαν πολλὴν καὶ ⟨δάσκιον καὶ⟩ δασύτριχον. τινὲς δὲ ἀντὶ γενικῆς· πυρρᾶς γενειάδος. καὶ τὸ ἑξῆς· ἔτεγγε χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.

3 ἔτεγκε H — πορφυρέῃ vulgoVH — 4 πυρὰν VH — καὶ ξανθὴν addidi ex V — 6 τινὲς . . αἵματι om. PVH. — Tum in P addita: ὁ Μάταλλος Ἄραψ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μέλαιναν ἵππον εἶχε· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἵπποι.

322 ἤτοι ἐν Σαλαμῖνι ἐλθὼν καὶ μετοικήσας αὐτὴν τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη ἐκεῖ κατεφθάρη. ἄλλως· ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη. ἢ καὶ οὕτως· ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας εὐφήμως· παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν. Partim Pauw.Dd.V.

1 ἤτοι . . κατεφθάρη vulgo om. — 3 ἄλλως . . γέγονεν om. Dd.V, exhibet Pauwius omisso verbo ἄλλως — τὴν ante σκληρὰν om. Dd. — 5 παρόσον Pauw. — In P ad sch. v. 309 haec adiecta sunt: ἄλλως· ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν θαλασσόπληκτον· ἣν ἡ θάλασσα πλήσσει. εἴρηται γὰρ τὸ πολεῖ ἀντὶ τοῦ κατοικεῖ εὐφήμως, παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν.

324 sqq. ὅ τ' ἐσθλὸς: ὁ ἐσθλός τε καὶ ἀγαθὸς Ἀριόμαρδος ὁ παρασχὼν καὶ δοὺς πένθος καὶ θρῆνον ταῖς Σάρδεσιν (πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεις αὐτῷ)· ἐφθάρη δηλονότι. καὶ ὁ Θάρυβις ὁ ταγὸς καὶ ἡγεμὼν νηῶν

1 δὲ pro τε H — καὶ ὁ V — 2 παρασχὼν sine ὁ V — ὁ δοὺς H — 3 σάρδεσι VH — ἐφθάρη δηλονότι καὶ om. vulgo Dd.H — 4 τε ὁ ταγὸς vulgoDd. — ὁ ante ταγὸς om. V — ἡγεμὼν ἦν νεῶν V — τῶν pro νηῶν Dd. —

VHBGL. — *πολυπληθῆ* V. *ἄγαν πλήθουσαν* H. *πολλὴν* BG. *μεγάλην πολλὴν* (*πολλὰ* cod.) L. — 320 *ἔβρεχεν* VHB. *ἔβρεχε* GL. — *ἀλλάσσων* V. *ἐναλ⟨λ⟩άσσων* G. *ἐναλλάττων* BL. *διαλλοιούμενος* H. — *χρῶτα*] *τὸν*, super quod *τὸ σῶμα* V. *σῶμα* H. — *καὶ διὰ βαφῆς πορφυρᾶς* V. *αἱματηρᾷ* H. — 322 *ἀπὸ* H. — *καὶ τραχείας* V. — *πετρώδους* BGL. — *ἐγκάτοικος* H. *γεγονὼς δηλονότι* V. — *ἐκεῖ*] *ἐν τῇ σκληρᾷ γῇ* V. — *ἐφθάρη* VHBL. *ἔφθαρτο* G. — 323 *κοντάριον* V. —

πυρρᾶς γενειάδος· καὶ τὸ ἑξῆς· ἔτεγγεν (*τέγγεν* m) *χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.* — *δασύτριχον* (gl.). — 321 *Μάγος ἐθνικόν, Ἄραβος κύριον.* —

322 *ὁ ἐκεῖ ἀπελθὼν* (*ἀποθανὼν* Kirchh.) *μετοικήσει τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη.* — *ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας, εὐφήμως· παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος* (*ἡ ἐκ ταύτης ἄφοδος* m) *γέγονεν.* —

324 *κινῶν* G. *καὶ κινῶν* V. — *ἀνδρεῖος* V. — *Σάρδεσιν*] *τισὶ* (*τίσι* cod.) H. — 325 *πένθος*] *τὶ* H. *στεναγμὸν* V. — *παρασχὼν*] *ὁ* H. — *θ'*] *καὶ* V. — *ἐφθάρη δηλονότι* V. *κατ-*

πεντήκοντα πεντάκις, ἤγουν σν΄, τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας κεῖται δείλαιος καὶ ἄθλιος θανών, οὐ μάλα εὐτυχῶς.

5 τουτέστι διακοσίων πεντήκοντα vulgoDd.H — ἂν pro ὢν V

329 sqq. *Συέννεσίς τε*: καὶ ὁ Συέννεσις ὁ πρῶτος εἰς θαρραλεότητα καὶ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιλίκων, εὐκλεῶς ἀπώλετο· ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως μαχεσάμενος ἀπώλετο ἐντίμως. εἷς ἀνὴρ ὢν καὶ πολλοὺς πόνους ἐμποιήσας τοῖς ἐχθροῖς ὡς ὑπὲρ πολλοὺς μαχεσάμενος.

1 *σύνεσίς τε*: ὁ σύνεσίς τε ὁ πρῶτος H — initium vulgo sic legitur: *Συέννεσίς τε πρῶτος*, ap. Dd. et in V: καὶ ὁ Συέννεσις (σύννεσις V) ὁ πρῶτος — 2 θαραλεότητα H — 4 ἐντίμως addidi ex V — 5 ποιήσας P(Dd.) — ἐμποιήσας πολλοὺς πόνους V — ὑπὲρ ἄλλους πολλοὺς Dd. ex P, ὑπὲρ πολλοὺς OH, ὑπὲρ πολλῶν V, κατὰ πολλῶν vulgo

334 sq. *αἰ αἰ*: ἡ Ἄτοσσα ἀκούσασα παρὰ τοῦ

1 περὶ H —

ἐφθιτο BGL. — *ὁ ἀπὸ Μυσίας* VBG. — 326 *τε*] *καὶ ὁ* V. — *ἤγουν σν'* V. *ἤγουν διακοσίων πεντήκοντα* BGL. — 327 *ἡγεμὼν* V. *ἀρχηγὸς* H. *βασιλεὺς ἡγεμὼν* L. — *γένος*] *κατὰ* V. — *ὁ ἀπὸ πόλεως Λύρνης* V. *Λύρνα πόλις* G. — *ὡραῖος* VL. — 328 *ἄθλιος* VL. — *λίαν* V. — *ἀλλὰ δυστυχῶς* VBL (*δηλονότι καὶ ἀκλεῶς* add. V, *τε παρ' ἀξίαν* add. L, *καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν· οὐ γὰρ ἔδει κτλ.* [vide Dd.] add. B). — 329 *Συέννεσις*] *ὁ* V. — *τε*] *καὶ* V. — *ἤγουν ἀνδρειότατος* V. — *ἀνδρείαν* VH. *ἀνδρίαν* GL. — 330 *Κιλίκων*] *τῶν* VH. — *ἡγεμὼν* VH. — *εἷς ἀνὴρ*] *ὢν δηλονότι* V. — 331 *ἐχθροῖς*] *τοῖς* V. — *ἐντίμως* V. *ἐνδόξως* H. — *ἐφθάρη* L. *καὶ ἐφθάρη* V. — 332 *τοιούτων* V. — 333 *κακῶν δηλονότι* V. — *κακῶν* G. *τῶν κακῶν* H.— 334 *φεῦ* VL. — *κακῶν*] *ἕνεκα* V. — *μέγιστα* VH

327 *ἀπὸ πόλεως.* —

330 *ἡγεμὼν* (gl.). —

333 *λείπει τὸ κακῶν.* —

334 *ἰαμβικὸς ὁ στίχος.* —

ἀγγέλου τὴν ἀπώλειαν τῶν Περσῶν φησι· φεῦ φεῦ, κλύω καὶ ἀκούω ταῦτα ὕψιστα καὶ μέγιστα τῶν κακῶν ὅλων, αἴσχη τε καὶ ὀνείδη καὶ ἀτιμίας ὄντα τοῖς Πέρσαις καὶ ὀξέα κωκύματα ἤτοι θρηνήματα. PVH.

2 τὴν ἀπώλειαν om. V — 3 τῶν κακῶν πάντων αἴσχη τε καὶ ἀτιμίας καὶ ὀνείδη ὄντα τοῖς Πέρσαις καὶ ὀξέα θρηνήματα V — 4 ὄντα post μέγιστα colloc. P — 5 pro κωκύματα ἤτοι: τὰ H

338 ὥστ' ἀξιῶσαι: ἤτοι ἄξιον ἡγήσασθαι μάχην συμβαλεῖν τοῖς Πέρσαις ἐν ναΐοις προσβολαῖς. OVH.

1 ἤτοι ὥστε ἄξια ἡγήσασθαι O — 2 νηΐης O (νηΐαις corr. Dd.) — συμβολαῖς OH. — Schol. a Dd. littera A notatum: ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι ab editoribus antiqu. e Med. haustum est; vid. p. LVII.

340 sqq. πλήθους μὲν ἄν: χάριν μὲν τοῦ πλήθους, σαφῶς γίνωσκε, ἦν ταῖς ναυσὶ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν Περσῶν κρατῆσαι τῶν Ἀθηναίων. λείπει δὲ τὸ ἦν. καὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μὲν ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν νεῶν εἰς τριακάδας δέκα ἦν, ἤτοι τ' νῆες ἦσαν. ἐκ τούτων δὲ δέκα ἦσαν αἱ προηγούμεναι ὡς ἔκκριτοι καὶ

1 πλήθη μὲν ἄν: πλήθους μὲν ἕκατι καὶ χάριν, σαφῶς κτλ. H — 2 ὅτι ἦν V — νηυσὶ Dd. — 4 μὲν om. V — νηῶν V — 5 εἰς .. ἤτοι om. V — ἦν om. OH — τριακόσιαι H — ὑπῆρχον H — 6 pro δέκα: ι' Dd. — καὶ βελτίονες om. Dd. —

BGL (*ὑπέρτατα* add. BGL). — 335 *μίση* corr. ex *μίμη* V. — *ὀνείδη ὄντα τοῖς* H. *ὀνείδη* BL. *ὀνείδη, αἰσχύνας* G. — *ὀξέα* VHBGL. *θρηνήματα* VH. — 336 *ἀτὰρ*] *δὲ* VHG (*διὰ τοῦτο* lineola extinct. H). — *ἀναλαβὼν* V (*ἀναλαβὼν τὸν λόγον* BL. *ὑποστρέψας, ἀναλαβὼν τὸν σὸν λόγον* G). — 338 *ἄξιον ἡγήσασθαι τοῦ διακρῖναι τὴν πληθὺν τῶν νεῶν* V. — *ἄξιον κρῖναι* HG. — 339 *συμβαλεῖν* V. — super *δαΐοισι*] *πολεμικοῖς* H. — *προσβολαῖς* G. *ταῖς διὰ νηῶν προσβολαῖς* V. — *συνελεύσεσι* H. *συγκρούσεσι* B. *συγκρούσεσιν* L. —

340 *πλήθους*] *τοῦ* V. — *ἀληθῶς* V. — *γίνωσκε* V. — *ἕνεκα* V. — *βαρβάρων*] *τῶν* V. — 341 *ναυσὶ*] *ταῖς* VH, super quod *ἦν δηλονότι* V. — *ἦν καὶ δυνατὸν ὑπάρχει* H. *ἦν* L (sed super v. 340 scriptum). — *ἤτοι τῶν Περσῶν* H. — *καὶ περιγενέσθαι τῶν*

336 *ἀναλαβών.* —

338 *ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι.* —

339 *προσβολαῖς* (gl.). —

340 *λείπει τὸ ἦν.* —
341 *σημείωσαι τὸ τῶν νεῶν πλῆθος τῶν στρατῶν ἀμφοτέρων.* —

βελτίονες καὶ ταχεῖαι. τῷ δὲ Ξέρξῃ χιλιὰς ἦν νεῶν, ὥντινων τὸ πλῆθος ἦγεν. ἀπὸ τούτων δὲ αἱ ἔκκριτοι καὶ ἄρισται καὶ ὑπέρκομποι καὶ ἐπαιρόμεναι διὰ τὸ εἶναι ταχεῖαι σζ′ ἦσαν ἢ σιδ′, ἵν' ᾖ τὸ δὶς ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον ἐν τῷ ζ′. OP(Dd.)VH.

7 *νεῶν* OVH, *τῶν νεῶν* Dd. ex P (vid. eius not., nam in textu errore typothetae *τῶν ναῶν*) — 8 *ἔκκριτοι καὶ* om. Dd. — *καὶ αἱ ἔκκριτοι καὶ ἄριστοι* V — 9 *ἄριστοι* H — *καὶ ὑπέρκομποι* om. O — *ἐπαιρόμενοι* H — 10 *σ′ ἦσαν ζ′ ἢ διακόσιαι ιδ′* Dd., *σζ′ ἦσαν ἢ ιδ′* V, *διακόσιαι ἦσαν ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρες* H — *ἀπὸ τοῦ κοινοῦ* O — 11 *ἐν τῷ ζ′* om. O, *ἐν τῇ ζ′* V, *ἐν τῷ ἑπτὰ* PH

347 sq. *μή σοι δοκοῦμεν:* μὴ δόκει, φησίν, ἡμᾶς ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἤτοι τῇ ναυμαχίᾳ. ἀλλ

1 *δόξῃ* V — *φησὶν* om. vulgo Dd. — 2 *ἤγουν* H —

νηῶν τῶν Ἑλλήνων δηλονότι V. — 342 *ἤγουν τριακοσίους* V. *ἤγουν τριακοσίας ναῦς* L. *τριακοσίας ναῦς* B. *τριακοντάδας ἤγουν τριακοσίας ναῦς* G. — 343 *ναῶν*] *τῶν* et *η* super *α* V. — *ἤγουν δέκα προηγούμεναι τῶν ἄλλων* V. — *ἰδίᾳ* VBGL (*καὶ ἰδία* V, *ἰδία* GL, *ἴδια* B). — *πρωτίστη* V. *καὶ κεχωρισμένη* H. — 344 *Ξέρξῃ*] *τῷ* V. — *γινώσκω* VL. — 345 *ἔφερε* V. — *αἱ ἐπαιρόμεναι καὶ μεγαλαυχούμεναι* (*μεγαλαυόμεναι* cod.) V. — *αἱ ταχύταται* H. *ἤγουν ταχεῖαι ἡγούμεναι, αἳ ἦσαν τῶν Αἰγινητῶν* G. — *τάχει*] *τῷ* VH. — 346 *ἤγουν σζ′ ἢ σιδ′* (*ἤγουν σ′ ζ′* super *ἑκατὸν δὶς* et *σὺν* super *ἑπτά θ′* cod.) V. — *κατὰ κοινοῦ τὸ δίς, ἵν' ᾖ διακόσιαι ιδ′* B. *διακόσιαι* L. — *οὕτως* H. — *ὁ* H. — *φήμη* V. — 347 *ὑπό σου* V. — *ταύτῃ* V. — *ἡττηθῆναι* VG. *κρατηθῆναι* VH. — *καὶ*

342 *τουτέστι τ′.* — 343 *ἐκ τῶν τ′ δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι ὡς βελτίονες.* — 346 *σζ′ αἱ ἄρισται· ἢ σιδ′, ἵνα ᾖ τὸ δὶς ἐκ κοινοῦ.* —

οὕτω τις δαίμων κατέφθειρε τὸν λαὸν ἤτοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν.

3 οὕτως H — τὸν λαὸν ἤτοι om. VH

349 τάλαντα βρίσας: τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρύνας καὶ ποιήσας οὐκ ἰσόρροπα, ἀλλ' οἷον ἐπικλίνας αὐτὰ κάτωθεν ἀδίκως. καὶ Ὅμηρος· 'ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν' (Θ 72).

1 lemma in VH legitur — ἤτοι τὰ VH — βαρύνας καὶ om. H — Περσῶν ποιήσας ζυγὰ οὐκ ἰσόρροπα V — 2 ἰσόρροπον vulgo Dd. — 3 αἴσιον V, αἴσια H

353 ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν ἤτοι τῆς ναυμαχίας τίς ἦν, φράσον καὶ εἰπέ. τίνες τὴν ἀρχὴν ἐποίησαν τῆς ναυμαχίας, ἆρα οἱ Ἕλληνες ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης καταυχήσας καὶ ἐπαρθεὶς καὶ θαρρήσας τῷ πλήθει τῶν νηῶν;

1 ἡ om. vulgo H — καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς Dd. — τῆς συμβολῆς . . ἤτοι om. H — pro τῶν νηῶν: ναυσὶν V — ἤτοι τῆς ναυμαχίας om. P, quem Dd. secutus est — 2 ναυσιμαχίας H — τίς ἦν . . ναυμαχίας vulgo om. — φράσον καὶ om. VH — καὶ εἰπὲ om. Dd. — τίνες . . ναυμαχίας om. Dd. qui habet: ἆρα οἱ Ἕλληνες ἦρξαν ἢ κτλ. — τὴν om. H — 3 ὁ ἐμὸς παῖς ὁ H — 4 Ξέρξης om. V, qui post θαρρήσας inserit ὁ Ξέρξης — ἐπαρθεὶς (sine anteced. καὶ) καὶ θαρσύνας vulgo — καὶ θαρρήσας om. P (Dd.) — θαρσήσας H

ναυμαχίᾳ V. — 348 *οὕτως* V. — *θεὸς* V. — *στρατὸν*] *τὸν* H. —

349 *τὰ ζυγὰ βαρύνας* V. — *βαρήνας* (sic), *ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἕλληνας* G. *τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἕλληνας* BL. — *ζυγὰ* H. — *ἐπικλίνας* H. — *ὁμοίᾳ, ἴσῃ* H. *ἴσῃ* (*ἴσω* cod.) G. — *ἤγουν δυστυχίᾳ* V. — 350 *τῆς Ἀθηνᾶς* V. — 351 *εἰς τὸ ἑξῆς* VGL (*εἰς τοεξῆς* V) *μέχρι τοῦ νῦν, εἰς τὸ ἑξῆς ἐστιν* H. — 352 *γνωμικὸν* praescr. H. — *οἱ ἄνδρες γάρ εἰσιν ὀχύρωμα, πόλεως φύλαγμα* V. — *στερεὸν* V. — 353 *ναυσὶ*] *τῶν νηῶν* V. — *συμβολῆς*] *πολέμου* V. *τῆς μάχης* H. — 354 *λέξον* V. — *καὶ ἀρχὴν ἐποίησαν* VH. — *ἆρα* V. — *μάχης*] *τῆς* V. — *πλήθει*] *τῷ* V. — *ἐπαρθεὶς* V. *θαρρήσας* HBG. *καταθαρρήσας* L. — *νεῶν*] *τῶν* V. —

349 *τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας*. — ‘*ῥέπε δ’ αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν*’ (Hom. Θ 72). —

352 *Ἀλκαῖος* ‘*ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρεύιος*’ (*ἀρήϊος* Vict.). —

356 *ἦρξεν μὲν: ἀρχὴ μὲν ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθεν ἐπελθὼν τελχίν τις ἢ δαίμων. εἶτα διηγεῖται τὸ γεγονὸς καί φησιν ὅτι τις Ἕλλην ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ τάδε ἃ κατὰ μικρὸν ἐξείποιμι. νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν· βουληθέντων τῶν Ἑλλήνων ἤτοι τῶν Λακεδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχούντων ἀπελθεῖν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξῃ τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὖσαν ἄμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σίκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην λέγων ὅλως· τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας, πῶς αὐτῷ τὰς Ἀθήνας προδώσει. εἶθ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτόν, ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν απογνώσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες. τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφὼς νῆας τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἀπέφραξεν. οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅποι κατατράποιντο, στάντες γενναίως τὸν μὲν τοῦ Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα. εἶθ'*

1 *ἦρξε μὲν* H — *ἀρχὴ δὲ τὶς ἐγένετο* V, *ἀρχή τις ἐγ.* vulgo H — 2 *ἐλθὼν* vulgo Dd. — 3 *τὸ γάνος* H — *καὶ λέγει* vulgo Dd. — 4 *ἀθηνῶν* V — 5 *τάδε ἃ καὶ μετὰ μικρὸν* Dd.VH, *τάδε ἃ καὶ κατὰ μικρὸν* vulgo — *ἐξεῖπε* vulgo Dd., *ἐξείπῃ* H — 6 *βουληθέντων τῶν Λακεδαιμονίων* OPV (sed *λακεδαιμόνων* V), *βουληθέντων τῶν Ἀθηναίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχησάντων* H — 7 *ταῖς ἀθήναις* V — *ἐλθεῖν* V — 8 *ἑαυτοῦ* H — 9 *ταύτην* om. H — *τῶν αὐτῆς* vulgo Dd., *τῶν ἑαυτῆς* VH — 11 *τοὺς περὶ αὐτοῦ* V, *τὰ περὶ αὐτοῦ* vulgo Dd. — 12 *εὐκερίας* V — 13 *πρὸς τὸν Σίκινον αὐτὸν* H — 14 *τοῦτο δὲ . . Ἕλληνες* om. VH — 15 *τούτου οὖν* V, *τούτου γοῦν* H — *ἀκούσας ὁ Ξέρξης* V — 16 *λακεδαιμόνων* V, *λακῶ δαιμο͂ν* (i. e. *λακώων δαιμόνων*) H — 17 *ἀπέφραξεν* Dd.V, *ἀπέφραξαν* OP, *ὑπέφραξαν* vulgo, *ἐπέφραξεν* H — 18 *ὅποι καὶ τράποιντο* Dd.V, *ὅποι καὶ τρέποιντο* H, *ὅποι τράποιντο* vulgo — 19 *Ξέρξου* sine art. vulgo Dd. —

356 καὶ ἀρχὴν ἐποίησε V. — 357 πλάνος VH. — ἤγουν κακὴ τύχη V. κακὴ τύχη L. —

358 ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην: βουληθέντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων φυγεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, Θεμιστοκλῆς Σίκιννον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην ὡς αὐτομολήσαντα, λέγοντα τῷ Ξέρξῃ ὅτι μέλλουσι φυγεῖν Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μαχήσονται οἱ Ἕλληνες. —

οὕτως καὶ πρὸς τοὺς τάττοντας ἐκείνους ἐλθόντες ἐκεῖσε τούτους ἀπέκτειναν.

20 *οὕτω* V — *ἐκείνους ἐκεῖνοι ἐλθόντες καὶ τούτους* V — 21 pro *ἐκεῖσε*: *ἐκεῖνοι καὶ* H

358 sqq. *ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην: ἀνὴρ γάρ, φησίν, Ἕλλην ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων (ἦν δ' οὗτος Σίκινος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός) ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ τῆς ἀφεγγοῦς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγενήσεται καὶ ἔλθῃ ἤτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἕλληνες οὐ καρτερήσαιεν καὶ ἐπιμένοιεν, ἀλλὰ τοῖς καταστρώμασι τῶν νηῶν (περιφραστικῶς ταῖς ναυσὶν) ἐπιπηδῶντες ἄλλος ἀλλαχοῦ ἐν φυγῇ κρυφίᾳ τὴν ζωὴν φυλάξουσιν ἤτοι φύγωσιν. ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεὶς καὶ νοήσας τὸν δόλον τοῦ Ἕλληνος ἀνδρός, ὃν ἄνωθεν εἴπομεν, εὐθὺς πᾶσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν προφωνεῖ τοῦτον τὸν λόγον· ὁπηνίκα ἂν δύνῃ ὁ ἥλιος ὁ τὴν γῆν καίων ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ*

1 lemma VH — *γὰρ* addidi ex H — 2 *δὲ* VH — 4 *τάδε* H — *εἰσ τὸ* H — *εἰ τὸ σκότος . . ἤτοι* om. O — *καὶ* post *μελαίνης* om. VH — 5 *παραγένοιτο καὶ ἔλθοι* vulgo — 6 *ἤγουν ἐὰν* (*ἂν* V) *γένηται* VH — *ἡ νὺξ* H — *τοῦ* pro *οὐ* H — *καρτερήσειε καὶ ἐπιμείνοιεν* V — 7 *ὑπομένοιεν* vulgo, *ἐπιμένοιεν* Dd., *ἐπιμείνοιεν* H — *ἀλλὰ καὶ τοῖς* vulgo Dd. — pro *καταστρώμασι*: *σέλμασι καὶ καθίσμασι* Dd. ex P — *τοῖς καταστρ. . . περιφραστικῶς* om. O — 8 *ἐπιδοῦντες* H — *ἄλλος* om. VH — 9 *κρυφαίᾳ* H — *φυλάξωσιν* VH — *ἤτοι φύγωσιν* om. vulgo Dd. — 11 *τοῦ ἀνδρὸς* Dd. — *ἑνὸς ἄνω εἴπομεν τοῦτον* V — *ἄνω* H — 12 *τῶν νηῶν καὶ τοῖς ναύταις* V, *τῶν νεῶν καὶ τοῖς κωπηρέσι* (*κώραισι* cod., si recte legi; nam *ραισι* fere evanuit) H — 13 *ὁπηνίκα ὁ ἥλιος δύνει ὁ τὴν . .* H, *ὁπ. ὁ ἥλιος δύνῃ ὁ ἥλιος* V — *ἂν* om. VHDd. — *ἥλιος* sine art. vulgo — *ὁ* ante *τὴν* om. vulgo Dd. — *ἐν* om. V — *τοῖς οἰκείοις* compend. falsis adh. H — 14 *ἰδίαις* V — *κέφας* H —

358 ἤγουν ὁ Σίκινος ὁ παιδαγωγὸς V. — Σίκινος (σύκινος GL) ὁ Θεμιστοκλέους παιδαγωγὸς BGL. — 360 ὡς] ὅτι V. — σκοτεινῆς V. — ἔλθῃ V (ἔλθοι cod.). ἐπέλθῃ L. παραγενήσεται H. — σκότος VH BGL. — 361 καρτερήσαιεν VH (καρτερήσειεν V), ἐν τῇ νήσῳ V. — καθέδραις HBG. ταῖς καθέδραις V. — 362 ναῶν] τῶν et η super α V. — ἐπαναπηδῶντες VBG (sed ἀναπηδῶντες codd.). ἐπαναβάντες H. — ἀλλαχοῦ H. — 363 φυγῇ VH. — ζωὴν VHBG. — καὶ ἐκσώσουσιν V. φυλάξουσιν ἤτοι φύγ⟨ωσιν⟩ H (ωσιν latet sub scidula chartae, qua fol. in cod. glutinatum est). — 364 ὁ Ξέρξης VB. — ἐπεὶ VB. — νοήσας V. γνωρίσας H. — ἀπάτην VH. — 365 ⟨θε⟩ὸν

τέμενος τοῦ αἰθέρος (περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα), τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς ἔκπλους ἤγουν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελεύσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς τόπους τοὺς θαλασσίους, ἄλλας δὲ νῆας (ἀπὸ κοινοῦ τάξαι) κύκλωθεν περὶ τὴν τοῦ Αἴαντος νῆσον, τουτέστι τὴν Σαλαμῖνα.

16 τρισὶν ὦ ἄτοσσα τάξεσι V — τὰς ἔκπλους H — 17 διεξόδους H — καὶ τὰς ἐξ. om. OH — ἐξελάσεις vulgo, ἐλεύσεις V, ἐξελεύσεις Dd. ex P — 18 ἀθηνῶν V — καὶ τόπους θαλασσίους vulgo — 19 τάξαι ἀπὸ κοινοῦ vulgo Dd. — κύκλοθεν OP. — 18 sqq. post θαλασσίους in H novum schol. incipit, quo verba inde a τάξαι τὰς νῆας usque ad θαλασσίους iterantur, sed in hoc sch. recte τοὺς ἔκπλους scriptum est. Tum secuntur ἄλλας δὲ νῆας . . Σαλαμῖνα.

372 sqq. ὡς εἰ μόρον: ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ

1 lemma in H — ἀπὸ τοῦ . . μιμητικὸν om. VH — ἀπὸ διηγηματικοῦ vulgo, ἀπὸ τῶν διηγημάτων OP(et Dd.) —

<φθόν>ου V. — ὀργὴν V. — 366 ἡγεμόσι τῶν νηῶν V. — 367 ὁπηνίκα VB. ἡνίκα L. — διὰ τῶν V. — ὁ V. — γῆν V. — 368 δύνῃ, παύσῃ (παύσῃ corr. e παυθῇ V). — σκότος VL. — τέμενος] τό, super quod οἶκον, V. — τὸν οἶκον, τὸν τόπον, κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα G. τὸν τόπον BL. — αἰθέρος] τοῦ V. — 369 τάξαι] τότε H. — τὸ πλῆθος G. — τάξεσι VBGL. ἐν τάξεσιν H. — 370 τὰς διεξόδους τῶν νηῶν (fort. Ἀθηναίων) V. διεξόδους H. ἐκπλεύσεις, διεξόδους G. ἐξελεύσεις BL. — φυλάσσειν] ὥστε VH. — τοὺς τόπους θαλασσίους H. — 371 ἄλλας] ναῦς L. ναῦς τάξαι BG. νῆας (νῆς cod.) τάξαι H. — τὴν Σαλαμῖνα V. — τὴν Σαλαμῖνα φυλάσσειν L. φυλάσσειν BG. — γρ. πέρι V. — κύκλωθεν H. —
372 ὅτι VG. — θάν<ατον> V. θάνατον L. — ἐκφύγωσιν H. ἐκφύγοιεν V.

367 ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος. —

368 κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα. —

369 πλῆθος (gl.). —
370 τὰς ἐξόδους. —

371 κοινὸν τὸ τάξαι. —

372 ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν, ὡς εἰ ἐξειλήσαιεν, φησίν, οἱ Ἕλ-

τὸ μιμητικόν. ὡς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες φευξοίατο καὶ φύγωσι τὸν θάνατον τὸν χαλεπὸν εὑρόντες τινὰ δρασμὸν καὶ φυγὴν κρυφίως διὰ τῶν νηῶν, πᾶσιν ἦν προκείμενον τῆς κεφαλῆς στερίσκεσθαι· τουτέστι πᾶσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὑτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἕλληνας στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες λαθόντες ἐκφύγωσιν. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν τοσούτῳ πλήθει θάνατον. βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κράτος ἀντὶ τοῦ κράτους κατὰ ἀντίπτωσιν, ἵν' ᾖ στερίσκεσθαι τοῦ κράτους, ἤτοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς.

2 πρὸς pro ὡς H — post ὡς: πᾶσιν ἦν προκείμενον ponit Dd., πᾶσιν ἦν . . στερίσκεσθαι ponunt VH, qui tamen στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς habent — φύγοιεν vulgo Dd. — 3 τὸν ante χαλεπὸν om. H — 4 κρυφίαν VH — νεῶν Dd. — 6 ταχοῖσι H — αὑτοῦ scripsi pro αὐτοῦ — 7 λαθόντες om. vulgo Dd., λαβόντες H — 8 ἀπειλαῖσ H, ἀπειλὴν V — τοσοῦτον H — 9 τοῦ corr. e τοὺς V

375 sqq. τοσαῦτ' ἔλεξε: τοσαῦτα, φησίν, εἶπεν ὁ Ξέρξης ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν. οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. οἱ δέ, ὑπ' αὐτὸν δηλονότι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐείκτῳ καὶ πειθηνίῳ λογισμῷ ἐπορσύνοντο καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἡτοίμαζον εὐωχίαν, ἵνα πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἶθ' οὕτως ἐξέλθωσι πρὸς τὴν ναυμαχίαν. πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν ἐν τῷ τροπωτῆρι. ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χείλει τῆς νεὼς ξύλα ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέδενται, τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος

3 ἀπ' H, οἱ ὑπ' vulgo V — 4 εὐέκτω V — 7 μάχην V — πᾶς δὲ V — 8 ἐδέσμευεν om. V — σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον vulgo VH — 9 τροπωτῆρι καὶ τῷ λώρῳ vulgo VH (λόγῳ H, καὶ χώρω συνεδέσμει V). Verba inde ab ἔστι δὲ σκαλμὸς usque ad finem om. vulgo VH, vulgo additum est sch. M, a voce ἄλλως incipiens et τροπωτὴρ δὲ ὁ δεσμεύων exhibens.

φύγοιεν G. — 373 ναυσὶ] διὰ τῶν V. — φυγήν, μηχανὴν V. — στερίσκεσθαι V, idem in textu HL, super quod γρ. στέρεσθαι. — κρατὸς] τῆς H. κράτος] ἐξουσίας V. —

ληνες δραπετεύσαντες, πᾶσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσιν αὐτῷ (αὐτοῖς m, αὐτοὺς Paleius) φυλάξαι τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν πλήθει τοσούτῳ θάνατον. βέλτιον οὖν κράτος· τῆς τιμῆς καὶ ἀρχῆς στερίσκεσθαι, ἵν' ἢ κράτος ἀντὶ κράτους. —

375 λίαν VB. — ὑπερθύμου] διὰ H. — ὑπὸ εὐφραινομένης διανοίας V. ὑπερηφάνου H. — 376 τῶν H. — ἐγίνωσκε VL. — 377 ἤγουν οἱ Πέρσαι V. — ἀτάκτως H. ἤγουν ἀπαιδεύτως V. — πειθομένῳ V. εὐηκόῳ H. — 378 κατεσκεύαζον V. ηὐτρέπιζον (εὐτρέπιζον L) ἑαυτοῖς BL. ἐπορεύοντο, ηὐτρέπισαν H. ναυτικὸς G. — 379 ἐ⟨τροποῦτο⟩ super quod συνεδέσμει V. ἐκόσμει, διὰ

379 κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε ⟨τροπωτῆρι (vid. p .XXXI sq.)⟩.

δι' οὗ δεσμεύονται. ἢ οὕτως· ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν τὸν εὐήρετμον ἐτροποῦτο καὶ διὰ τοῦ τροπωτῆρος τὴν κώπην ἐδέσμευεν.

380 sq. *ἐπεὶ δὲ φέγγος: ἐπεὶ δὲ κατέφθιτο καὶ κατεφθάρη τὸ τοῦ ἡλίου φέγγος, ἤγουν παρῆλθεν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ ἐπῆλθε, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἤγουν ὁ ἄρχων τῆς νεὼς (ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον) ἢ ὁ κωπηλατῶν πᾶς τε ἐπιστήμων τῶν ὅπλων καὶ στρατιώτης εἰσήρχετο εἰς τὴν ναῦν.* OP(Dd.)VH.

1 *κατέφθιτο καὶ* om. V — 2 *ἤτοι* VH — *παρῆλθεν* om. O — 3 *καὶ νὺξ* Dd. — *ἐπῆλθεν* P, pro *ἐπῆλθε: ἐχώρει ἤγουν ἤρχετο* O — 4 *ἄρχων* sine art. Dd. — *ἤγουν ὁ κωπηλ.* Dd. — 6 *εἰσήρχοντο* H

385 *καὶ πάννυχοι δή: καὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν νεῶν πάννυχοι καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καθίστασαν καὶ ἐποίουν πάντα τὸν ναυτικὸν λαὸν διάπλοον καὶ διαπλέοντα τὴν θάλασσαν, ἤγουν ὅλην*

1 *καὶ οἱ ἡγεμόνες* om. Dd. — *οἱ* ante *ἄρχοντες* om. H — 2 *νηῶν* V — *πάν^υχοι* V, *πάννυχοι* om. P et Dd., *πάννυχοι καὶ* om. O — 3 *καθίστασαν καὶ* om. O — *τὸν ναυτικὸν πάντα* VH — 4 *διάπλουν* V — *ἤγουν . . θάλασσαν* om. Dd. —

τοῦ τροπωτῆρος ἐδέσμευε (*ἐδέσμει* cod.) H. *ἐδέσμευε* G. — *σκαλμὸς λέγεται τὸ ὄρθιον ξύλον, εἰς ὃ εἰσέρχεται ὁ τροπωτὴρ* V. *σκαλμὸς τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἡ κώπη δέδεται* BGL (*σκαλμὸς* om. BG, *δεῖται* BG). — *καλῶς ἐρέσσοντα* HBG. — 380 *παρῆλθε* VBGL (*παρῆλθεν* G; *ἔδυ* [*ἔδει* cod.] praescr. L, *ἔδυνε* G). — 381 *ἐπῆλθε* VHGL (*ἐπῆλθεν* H). — *κωπηλάτης* V. *ἤτοι* (*ἤγουν* G) *κωπηλάτης* BGL. — *ἐξουσιαστὴς* H. — 382 *ὥρμα* (*ὅρμα* H) VH. — *ἐπιστήμων* G. — 383 *ἤγουν ὁ ταξιάρχης τὸν ταξιάρχην* V. — *τῆς πολλῆς* V. *πολλῆς* BG. *πολεμικῆς* L. — 384 *ἀντὶ τοῦ ἔπλευσαν* V. *ἔπλεον* H. — *καθὰ* V. —

385 *δι' ὅλης τῆς νυκτὸς* VH. — *καὶ διαπλέοντα τὴν θάλασσαν* V. — *ἐποίησαν* VBGL. *ἐποίουν* H. — 386 *οἱ ναύαρχοι* V. — 387 *παρήρχετο* VBGL (ante hoc *ἐπορεύετο* L). —

τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος ὁ (*τροπωτῆροδω* et spatium sex fere litterarum m, corr. Dd.) *δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.* —

381 *καὶ νὺξ ἐγένετο καὶ* (pertinent haec ad 387) *οὐδεὶς Ἑλλήνων ἠξίωσεν.* — 382 *ἐπιστήμων* (gl.). — 383 *τῆς πολεμικῆς* (gl.). —

τὴν νύκτα διέπλεον τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ νὺξ ὑπεχώρει καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων στρατὸς οὐδαμῶς ἐποίει ἔκπλουν καὶ ἔξοδον καὶ ἐκφυγὴν κρυφαίαν. OP(Dd.)VH.

5 *ὑποχώρει* (sic) O, *ἐπεχώρει* HDd. ex P — 6 *ἐπόρει* V — *ἔκπλουν καὶ* om. H, qui post *κρυφαίαν* addit *καὶ ἔκπλουν* — 7 *φυγὴν* Dd. H

388 *ᾠς ἡμεῖς ᾠόμεθα.* vulgo Dd.

394 sqq. *φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν: φόβος δὲ παρῆν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἀκούσασι τῶν παιάνων τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποσφαλεῖσι τῆς ἐλπίδος. οὐ γὰρ*

1 sq. *φόβος δὲ παρῆν . . βαρβάροις* om. H — *φόβος φησὶ παρῆν* V — *βαρβάρων* Dd. — 3 *καὶ* om. H — *οὐδὲ γὰρ* Dd. —

παρέτρεχεν, ὑπεχώρει H. — λίαν V. —

388 ἔξοδον, ἐκφυγὴν V. ἔξοδον καὶ φυγὴν H. ἔκπλευσιν BGL. — οὐδαμῶς in text. V irrepsit. — ἐποίει VHBGL. — 389 ἀφ' οὗ V. — 390 ἐκράτησεν V. — λαμπρὰ V. — ἰδεῖν] ὥστε V. εἰς τὸ H. — αὐτὴν V. — 391 σὺν κραυγῇ V. — θόρυβος V. ὁ H. — παρὰ τῶν H. — 392 μολπηδὸν] ἐξαίφνης V (pertinet ad πρῶτον v. 391). μετὰ βοῆς H. — ἤχησεν VL, ἐβόησεν add. L. — εἰς ὕψος V. ὑψηλὸν H. — ἐν ταὐτῷ V. — 393 ἀντήχει V. ἀντήχησεν H. — τῷ τῶν Ἑλλήνων ἤχῳ (ἠχῶ L) ἀντήχησε BGL (pro ἀντήχησε: ὁμοῦ ἐβόησεν, ἤχησεν L). — τῆς ἐν τῇ νήσῳ V. — 395 καὶ εὐανδρείας V. — ἀποσφ.] τοῖς super quod ἐκπεσοῦσιν

388 ὡς ᾠόμεθα. —

τότε οἱ Ἕλληνες παιᾶνα καὶ ὕμνον ἐφύμνουν σεμνὸν ὡς ἐν φυγῇ, ἤγουν ὡς πρὸς φυγὴν ἀποκλῖναι μέλλοντες, ἀλλ' οἷον εἰς μάχην ὁρμῶντες. OP(Dd.)VH.

4 παιᾶνα καὶ om. Dd., καὶ ὕμνον om. V, παιᾶνα ὕμνον σεμνὸν ἐφύμνουν H — ὕμνον ὕμνουν σεμνὸν ὡς Dd. ex P, ὕμνον εὐφήμουν ὡς O — 5 ἤγουν πρὸς O — 6 ὡς εἰς H, ὡς ἐν μάχῃ Dd. ex O, εἰς μάχην P a correctore, V

398 ἡ σάλπιγξ δὲ ἐν ἀϋτῇ καὶ βοῇ καὶ ἠχῇ πάντα ἐκεῖνα ἐπέφλεγεν, ἤτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ ἢ πάντα τὰ ἐκεῖσε περίχωρα. Pauw.Dd.V.

1 καὶ ἐν ἀϋτᾷ βοῇ Pauw. — καὶ βοῇ om. V — ἠχοῖ Pauw.Dd. — 2 ὑπερέφλεγεν Pauw.Dd. — post τῶν Ἑλλήνων: πάντα περίχωρα τὰ ἐκεῖ (ut schol. a voce σάλπιγξ finiatur) Dd. — ἐξέκαιεν . . περίχωρα om. Pauw. — ἐξέκαιε V

399 sq. εὐθὺς δὲ κώπης: εὐθὺς δὲ ἐν τῇ συγκινήσει τῆς κώπης τῆς ῥοθιάδος καὶ τῆς ἠχητικῆς ἐν τῷ κινεῖσθαι ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης ἔπαισαν καὶ ἔτυψαν καὶ ἔκρουσαν τὴν ἅλμην καὶ τὴν θάλασσαν τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν. τὸ δὲ βρύχιον ἀντὶ τοῦ νείοθεν καὶ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ. OP(Dd.)VH.

1 ἐν τῇ om. O, τῇ om. VH — 2 ἐν om. V — 3 τῆς om. H — ἔπαισαν δὲ καὶ H — καὶ ἔτυψαν καὶ ἔκρουσαν om. Dd. — 4 καὶ τὴν θάλασσαν om. Dd. — 5 τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν om. VH — τὸ δὲ . . τοῦ βυθοῦ om. P — 6 καὶ om. V — ἀπὸ βυθοῦ H

401 ᾖσαν δὲ καὶ ὥρμησαν πάντες ταχυτάτως καὶ εὐκινήτως ὡς ἰδεῖν αὐτοὺς ἐμφανεῖς καὶ ἄγαν φανερούς,

1 ἦσαν O — ὥρμισαν V — πάντως O — καὶ εὐκινήτως om. Dd. — 2 ἐκφανεῖς Dd. —

V. ἀποτυχοῦσι (ἀποτυχεῖσι, τ corr. ex δ, cod.) H. — καθὰ V. ὥσπερ H. — ἐν HGL. — 396 ὕμνον V. — ἤγουν θρηνητικὸν V. — 397 ἤγουν ὁρμητικὸν παιᾶνα V. — ἐν V. —

398 ἀϋτῇ] σὺν super quod τῇ φωνῇ V. φωνητικὴ (sic) H. ἐν φωνῇ, ἐν βοῇ, ἐν ἤχῳ G. ἐν ἤχῳ B. — ἐξέκαιεν, ἀνήγειρεν V. ἐτάρασσεν H. —

398 τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ. —

399 παραυτίκα V. — ἠχητικῆς V. τῆς ἠχητικῆς, τῆς ἐν τῷ ῥεύματι κινουμένης H. — κρούσει V. συνελεύσει H. — 400 ἔτυψαν V. ἔτυψαν οἱ Ἕλληνες L. — θάλασσαν V. — βαθεῖαν V. — προσταγῆς τινος V.

399 ῥοθιάδος: τῆς ἠχητικῆς· ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης. —

401 ταχέως V L. — ὥρμησαν V. — φανεροὶ V. —

ἢ ἦσαν καὶ ὑπῆρχον εἰς τὸ θεαθῆναι τοῖς Πέρσαις λίαν ἐμφανεῖς. OP(Dd.)V.

3 ὑπῆρχον ἐμφανεῖς εἰς τὸ ἰδέσθαι τοὺς Πέρσας αὐτοὺς V — 4 λίαν ἐμφανεῖς om. O, qui post ὑπῆρχον addit ἐκφανεῖς

402 sqq. τὸ δεξιὸν μὲν: τὸ δεξιὸν μὲν κέρας καὶ μέρος τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους πρῶτον μετ' εὐταξίας προηγεμόνευε τῶν ἄλλων καὶ προήρχετο, δεύτερον δὲ ἐπεξεχώρει καὶ ἐξήρχετο ὁ πᾶς στόλος καὶ παρῆν ἀκούειν ὁμοῦ πολλὴν βοήν, ἥτις ἦν τοῦτο· ἔλθετε, ὦ Ἕλληνες, ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ πάντα τὰ ὑμέτερα.

1 τὸ δεξιὸν κέρας vulgoH — 2 τὸ ante τοῦ om. Dd.H — πρῶτον addidi ex V — εὐεξίας H — 4 ὑπεξεχώρει vulgo — καὶ ὁ πᾶς vulgoDd.H — 5 ὁμοῦ deest vulgo et in VH — βοὴν πολλὴν vulgoDd. — ταῦτα vulgoDd. — ἔλθετε ἔλθετε V, ὦ Ἕ. ἔλθετε καὶ ἐλευθεροῦτε H — 6 ἐλευθερώσατε V — 7 ἡμῶν Dd.H — 8 ἡμέτερα Dd.H

409 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν: καὶ δὴ παρ' ἡμῶν ὑπηντίαζε καὶ ἐναντίως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ

1 μὴν pro δὴ H — παρ' ἡμ. ὑπηντ. vulgo om. — 2 τούτοις om. V —

εἰς τὸ θεάσασθαι ἐκείνους H. —

402 δεξιὸν] μέρος τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους V. — κέρας] καὶ τὸ μέρος τῆς τάξεως V. — In H aut: καὶ μέρος. — ⟨μέρ⟩ος τοῦ Θεμιστοκλέους. — aut καὶ μέρος ⟨τάξε⟩ως τοῦ Θεμιστοκλέους. Nam deciso super. marg. aliquid ablatum est. Extat, quod aut: ος aut ως legas. — 403 προηγεμόνευε H. ἡγεμόνευε V. — κόσμῳ] σὺν super quod σὺν τάξει V. — 404 καὶ ἐπορεύετο, ὥρμα V. ἐξήρχετο H. — ἐν ταὐτῷ V. — 405 βοὴν] λέγουσαν δηλονότι V. — ἔλθετε VH. — 406 πατρίδ'] τὴν V. — 407 ἐδάφη V. — 408 τάφους VGL. — συν⟨θήκας⟩. τοὺς τάφους, τοὺς οἴκους H. — ἡ ἀγωνία V. — 409 ἦχος V. — 410 καὶ ἐναντίως ἐφέρετο V. ἐναντίως ἤρχετο H. —

402 τὸ Θεμιστοκλέους (gl.). —

403 τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ μέσον. Iam sequitur in M sch. v. 411. —

405 σημείωσαι. —

408 τάφους. —

ἦχος καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τουτέστιν ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν.

3 καὶ κραυγὴ vulgo Dd. — τῆς περσίδος γῆς ἢ γλώσσης V — 4 ἀντιφωνούμενος H — οὐκέτι V — ἀρωγὴ H — 5 τοῦ om. VH

411 εὐθὺς δὲ ναῦς: τηνικαῦτα δὲ ναῦς Ἀθηναϊκὴ ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὸν χαλκήρη στόλον, ἤτοι τὸ ἔμβολον, ἐν νηῒ Περσικῇ δηλονότι. στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι· ⟨ἢ οὕτως·⟩ στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὀξὺ συνεσταλμέναι ἦσαν. οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυμμένα. λέγει δὲ χαλκήρη τὸν χαλκῷ περιβεβλημένον.

1 ἤτοι τηνικαῦτα δὲ (μὲν H) VH — ἀθηνικὴ H, ἡ Ἀθηναϊκὴ Dd.V — 3 τὸ ἐν vulgo — δηλαδή VH — στόλος δὲ λέγεται . . ἢ οὕτως om. Dd.VH — 4 ἢ οὕτως . . ἦσαν om. vulgo — 5 παρόσον V — συνεσταλμένα VH — 6 οὕτω V, pro οὕτως γὰρ: στόλον γὰρ vulgo Dd. — ἀποξυσμένα V, ἀποξεσμένα H, ἐπεξεσμένα P, ἀπωξυμμένα vulgo Dd. — post ἀπωξ.: οἷον συνεσταλμένα ἐν τῇ ὀξύτητι Dd. — λέγει . . περιβεβλημένον om. OPVH. — Ante hoc sch. Dd. ex O praebet: τὸ ἔμβολον λέγει. στόλος δὲ λέγεται παρόσον εἰς ὀξὺ συνεσταλμένα εἰσίν. οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυσμένα. ἄλλως· τὸ ἔμπροσθεν τοῦ κατέργου λέγει. ἔστι δὲ καὶ περιβεβλημένον χαλκῷ.

412 ἦρξε δ' ἐμβολῆς: ἀρχὴν δὲ ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκὴ (ἤγουν ὁ Λυκομήδης ὁ Αἰσχρείου παῖς) καὶ διακόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης ἤγουν τῆς Περσικῆς νηός. οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσιν. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ηὔθυνε καὶ ἡτοί-

1 δὲ om. vulgo H — πρώτου om. VH — 2 ἀθηνικὴ H — ἤγουν . . παῖς om. VH — 4 κόρυβα H — φοινίκης H — 5 νεώς H — 6 δὲ vulgo Dd. — ηὔθυνε καὶ ἡτοίμαζε καὶ vulgo om. — ἴθυνε V, ἤθυνε H — ἡτοίμαζεν ἐπιτηδείως ἦγε V —

βραδύνειν VHL. — *καιρὸς* VHBG. —

411 *Ἑλληνικὴ* V. *ἡ Ἑλληνικὴ* H. — *Περσικῇ* V. *τῇ Περσικῇ δηλονότι* H. — *τὸν ἔμβολον τὸν εἰς ὀξὺ λήγοντα* V. — 412 *ἔκρουσεν* V. *ἔτυψεν, ἔκρουσεν* L. —

412 *ἀρχὴν ἐποίησε* V. — *ἤγουν τῆς συγκρούσεως* V. — 413 *διακόπτει* VH. — *Περσικῆς* V. — 414 *ἀκροστόλια* VH. —

ἄλλην] *ναῦν* VL. — *τὴν νῆα λέγει* V. *περιφραστικῶς τὴν νῆα* H. —

411 *τὸ ἔμβολον λέγει· στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὀξὺ συνεσταλμέναι εἰσίν· οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυμμένα.* Haec post sch. v. 403, sed h. l.: *τὸν ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι.* —

413 *ἀντὶ τοῦ Περσίδος* (gl.). —

414 *τὴν ναῦν δόρυ εἴρηκεν.* —

μαξε καὶ ἐπιτηδείως ἦγε τὸ δόρυ· τὴν ναῦν δὲ λέγει δόρυ.

7 ἐπιτηδίως H — εἶχε H — τὴν ναῦν . . δόρυ om. H, τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ vulgoDd.

415 sqq. τὰ πρῶτα μὲν: κατὰ τὴν ἀρχὴν μέν φησι τὸ συγκίνημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀνθίστατο καὶ ἀντεμάχετο τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νεῶν (μεταξὺ δὲ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν) καὶ οὐδαμοῦ τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν — οὐ γὰρ ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχῆσαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου — αὐτοὶ δέ, οἱ Πέρσαι, ὑφ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεσι τῶν νηῶν· συνέθλαττον πάντα κωπήρη στόλον. οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κύκλωθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας. ἔπιπτον δὲ αἱ νῆες. θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν ὥστε ἰδεῖν αὐτήν, ἤτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γέμουσα τῶν νεκρῶν. οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ ὕφαλοι καὶ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων. πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἠρέσσετο καὶ ἐκωπηλατεῖτο ἐν φυγῇ ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται.

1 καὶ κατὰ H — μὲν ante φησι om. H — 3 δὲ ἐπεὶ ἐν H — 4 νηῶν Dd. — 5 οὐδαμῶς H — 7 βοηθῆσαι H — αὐτοὶ γὰρ V — 8 ὑπ' αὐτῶν vulgoH — τοῖς συγκρούμασι H — 9 προσαρράξεσι VH — καὶ συνέθλαττον vulgo — 10 δὲ om. H — ἀδιστάκτως H — 11 κυκλόθεν vulgo, κύκλοθεν Dd. — ἔτυπτον δὲ V — 12 οὐκέτι V — ἦν δυνατὴ ὥστε V — 14 ὕφαλοι καὶ om. vulgoVH — καὶ θαλάσσιαι om. Dd. — 16 ἐκ φυγῆς H

415 *καὶ ἡ κίνησις, ὁρμὴ* V. — 416 *ἀνθίστατο* VHG (*ἀντίστατο* H). *καθίστατο* B. *ἀντίσχυεν* L. — *ἐπεὶ* V. — *ἤγουν ἐν τῷ πορθμῷ* V. — *τῷ* (*τῆς* L) *μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος* (*σαλαμίνης* L) BGL. — *νεῶν*] *τῶν* (*τινῶν* cod.) V. — 417 *συνήχθη* V. — *βοήθεια* V. — *ἀλλήλοις*] *τοῖς Πέρσαις* H. *τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶ Πέρσαις* BGL. — 418 *οἱ Πέρσαι· περισσὸν τὸ δὲ* V. — *ταῖς κρούσεσι* V. *συγκρούσεσι* B. — 419 *ἐτύπτοντο* VL (*ἔτυπτον* L). — *ἔθλαττον* V. — 420 *ἀμαθῶς, ἀσυνέτως, ἀβούλως* V. *ἀνεπιστημόνως* HBGL. — 421 *γύρωθεν ἔτυπτον* V. — *ἔπιπτον* V. — *ὑπτιοῦτο*] *ἐξέπιπτε* H. — 422 *ἤτοι αἱ νῆες* V. *περιφραστικῶς αἱ νῆες* H. — *ὥστε* V.

415 *ἀντὶ τοῦ δὴ* (gl.). — 416 *μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης τὸ στενὸν ἦν.* —

419 *παράλογον τὸ δυϊκόν.* —

420 *οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀδιδάκτως.* —

422 *ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες.* —

423 *ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκάφος. ναυαγίων δὲ ἐνταῦθα τῶν πτωμάτων.* vulgo Dd.

427 *τοὶ δ' ὥστε θύννους: οὗτοι δὲ* (*οἱ Ἕλληνες*) *ἔπαιον καὶ ἔκοπτον ὥσπερ θύννους ἤ τινα βόλον καὶ ἄγραν τῶν ἰχθύων ἐν ἀγαῖσι καὶ ἐν κλάσμασι κωπῶν.*

2 *ἔπαιον καὶ ἔτυπτον καὶ ἔκοπτον* H — *θύνους* (ν suprascr.) V — *ἤ τινα . . ἰχθύων* om. Dd. — post *θύννους*: *ἀγαῖσι κωπῶν ἤγουν κλάσμασι θραύσμασίν τ' ἐρειπίων* vulgo — 3 *ἐν* ante *κλάσμασι* om. VH — post *κωπῶν*: *θραύσμασίν τ' ἐρειπίων* Dd.

428 *θραύσμασίν τ' ἐρειπίων: ἐρείπια κυρίως τὰ πτώματα τῶν οἴκων λέγεται ἢ καὶ τὰ σώματα τὰ*

1 in lemmate *θραύμασί* H, *θραύσμασι* V — *ἐρείπια δὲ* VH — 2 *πτώματα* VH Dd. ex P, *παραπτώματα* vulgo — *λέγονται* V — *ἢ τὰ* vulgo Dd. H —

εἰς τὸ Η. — ἐκείνην Η. — 423 γέμουσα V. — ἤγουν τῶν Περσῶν V. τῶν Περσικῶν BGL. — <φόν>ῳ V. — 424 αἰγιαλοὶ L. — Super νεκρῶν, sed pertinens ad ναυαγίων (v. 423): καὶ τῶν πτωμάτων V. — πέτραι ἐξανέχουσαι τῆς θαλάσσης Η. θαλάσσιαι πέτραι G. θαλάσσιοι B. — 425 καὶ ἀτάκτως V. — ἐκωπηλατεῖτο V. —

426 στρατεύματος] ἀπὸ V. — 427 οὗτοι. οἱ Ἕλληνες V. οἱ Ἕλληνες HBG. οἱ Ἀθηναῖοι L. — ὥσπερ Η. — ἰχθύας V. — ἄγραν VHBGL. —

428 κλάσμασι VGL (χαλάσμασι L). συντρίψεσι Η. — τῶν ἀφανισθεισῶν νεῶν V. τῶν νεῶν Η. — συντετριμμένων (συντετριμέ-

423 τῶν Περσῶν δηλονότι (sed hoc post sq. schol. scriptum). —

423 ναυαγία (αὐτὸ add. m, del. Weckl.) τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκεῦος. διὰ τοῦτο οὖν ναυαγίων βαρυτόνως· τῶν πτωμάτων (σωμάτων m, corr. Weckl.). —

427 ἄγραν (gl.). —

428 ἐρείπια (ἐρίπια m) κυρίως τὰ πτώματα τῶν οἴκων· νῦν δὲ τὰ θραύσματα τῶν νεῶν. —

θνησιμαῖα τὰ πτώσει ὑποπεσόντα. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα ἐρείπιά φησι θραύσματα τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν.

4 *ἐνταῦθα ἐρειπίων τῶν νεῶν τῶν ἀφαν.* OP(Dd.), *ἐνταῦθα ἐρειπίων τῶν νεῶν* (*νηῶν* V) *φησι* (*φασι* H) *τῶν ἀφαν.* VH

431 *ἕως κελαινῆς νυκτός: λείπει τὴν μάχην, ἵν' ᾖ οὕτως· ἕως τὸ ὄμμα τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς ἤτοι αὐτὴ ἡ νὺξ ἐπιγινομένη ἀφείλετο τὴν μάχην, τουτέστιν ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης.*

1 *τὸ τὴν μάχην* vulgo Dd. — 2 *ὡς* H — *κελαινῆς καὶ* om. V, *καὶ* om. H — *μελαίνης* vulgo Dd. — 3 *νυκτὸς* om. V — *αὕτη* V, *τοιαύτη* H — *ἐπιγενομένη* vulgo Dd. V — *ἀφείλετο τὴν μ., τουτέστιν* om. vulgo Dd. — 4 *ἔλυσεν* H Dd. ex P — *αὐτῶν* H

432 *κακῶν δὲ πλῆθος: τὸ πλῆθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι καὶ ἐκπληρώσαιμι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροίην, ἤτοι μετὰ σπουδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομυθοίην.*

2 *καὶ ἐκπληρώσαιμι* om. V — *πληρώσαιμι* Dd. — 3 *ἡμέρας δέκα* V — *ἤτοι κατὰ τάξιν καὶ μετὰ σπουδῆς λέγοιμι* V — *καὶ ἐφεξῆς* om. H — 4 *ἤτοι κατὰ τάξιν λέγοιμι* P — *στοιχομυθοίην* om. PVH

434 sq. *εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι: καλῶς γὰρ γίνωσκε, ὅτι οὓς εἶπον θανεῖν οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας εἰσί. γράφεται δὲ καὶ τοσουτάριθμον· ἀντὶ τοῦ πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτον κατὰ τὸν ἀριθμόν.* Pauw. Dd. VH.

2 *οὐ μιᾶς* H — *γράφειν* V — 3 *τοσοῦτ' ἀριθμὸν* Dd. — *ἀντὶ τοῦ* om. Pauw. — *τοσοῦτο* Pauw. Dd., *ἤτοι πλῆθος τοσοῦτον* V, *ἤτοι πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτον* H. — In P haec sunt: *ἴσθι τόδ', οὐδ' ἂν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων θανεῖν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, ὁπόσον ἐκεῖσε ἀπέθανεν, ἤτοι πλεῖον γίνωσκε θανεῖν ἐκεῖ παρὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.*

νων L) νεῶν (νηῶν G). κυρίως δὲ ἐρείπιον ἐπὶ οἴκου BGL. — 429 ἔκρουον V. — ἔσχιζον V. — θρῆνος VL. — 430 ἐκράτει (ἐκρατεῖτο cod.) V. — 431 σκοτεινῆς V. — ὄμμ'] ἔφοδος V. — ἀφείλετο] τὴν μάχην H. τὸν πόλεμον BGL. — ἔκοψε τὸ οὕτως πάσχειν τοὺς Πέρσας V. —

431 λείπει τὴν μάχην. ἕως ἡ νὺξ ἐπιγινομένη ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης. —

432 ἡμέρας VGL (in G quidem ἡμ' (τα) i. e. ἥματα). —

432 (in fine paginae, post v. 432 qui est extremus, scriptum) Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησι. —

433 κατὰ τάξιν λέγοιμι VH. κατὰ τάξιν διηγοίμην BGL (καὶ κατὰ L, διηγοίην G). — ἐκπληρώσαιμι V. —

433 ἐφεξῆς λέγοιμι, στοιχομυθοίην. —

435 τοσοῦτ' ἀριθμὸν] γρ' τοσουτάριθμον H. —

435 πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτον τῷ ἀριθμῷ. μήποτε δὲ τοσουτάριθμον θέλει. —

436 sq. *αἲ αἴ: φεῦ φεῦ, μέγα πέλαγος τῶν κακῶν ἐρράγη τοῖς Πέρσαις καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. εὔκαιρος δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει δυστυχησάντων.*

1 *αἲ αἲ*] vulgo Dd. — *φεῦ φεῦ* om. VH — pro *πέλαγος*: *πένθος* vulgo — 2 *ἐράγη* H — *Πέρσαις* sine art. vulgo Dd. H — 3 pro *τῶν . . δυστυχησάντων*: *τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ κυμάτων* vulgo VH, nisi quod *τῇ* vulgo et in H deest

438 *εὖ νῦν τόδ' ἴσθι: καλῶς γίνωσκε μηδέπω ἐμὲ τὸ κακὸν τοῦτο μεσάσαι. ὥστε τρία ἃ εἶπόν εἰσιν. οὔπω γὰρ ταῦτα ἐμέσασα.* OP(Dd.) VH.

2 *τρίτα* VH — 3 *οὕτω* H — *ταῦτα* om. P(Dd.) — *ἐμέσασε* Dd. — Ex P add. Dd.: *ἐναπολέλειπται δὲ τὸ δίμοιρον τοῦ κακοῦ.*

440 *γίνωσκε γάρ, ὅτι ὅσα εἶπον δίμοιρά εἰσιν, ἃ ὑπέμειναν κατὰ ἀντισήκωσιν καὶ ἀντιστάθμησιν δὶς τόσα ὧν εἶπον* vulgo Dd.

1 *ὅσα εἶπον δὶς τόσα εἰσίν* vulgo Dd. — 2 *κατὰ* scripsi pro *κακὰ* — *δὶς τόσα ἔχουσιν ἢ ὅσα εἶπον* vulgo. — Ex P haec affert Dd.: *ὥστε τοῖσδε τοὺς παρ' ἐμοῦ λεχθεῖσι καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι καὶ ἀντισταθμῆσαι τὰ ἐναπολειφθέντα ἐν τῇ ῥοπῇ καὶ τῷ σταθμῷ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὥστε τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. τὸ δὲ τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους διὰ μέσου ληπτέον* atque haec v. ille d. adnotat: *ὥστε τοῖσδε — ληπτέον*] *ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ἓν ἕκαστον αὐτῶν τῇ (ἐν τῇ P) ῥοπῇ καὶ τῷ βάρει (σταθμῷ P) τῷ νῦν παρ' ἐμοῦ λεχθέντι παθήματι ἴσον κατὰ πάντα γενέσθαι* O et inde ab *ἓν ἕκαστον* P. — In V hoc extat schol.: *ἀντισηκῶσαι κυρίως τὸ ἀνατρέψαι λαὸν καὶ πάλιν ἀνεγεῖραι αὐτόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ἀντίσηκα.*

441 *καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων καὶ χείρων καὶ περισσοτέρως μεμισημένη ταύτης; λέξον. τίν' αὖ λέγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἐλθεῖν ὁρμῶσαν* ⟨*εἰς τὰ*⟩ *μείζονα τῶν κακῶν.* vulgo Dd.

1 *καὶ χείρων* om. Dd., *ἐχθίων χείρων ταύτης* vulgo

436 ἐρράγη, ἐκινήθη V. ἐρράγη H. —

436 εὔκαιρος ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει ἀτυχησάντων. —

438 λέξας post κακὸν in textu fabulae V. —

439 ἤγουν τῆς τύχης V. —

440 τοῖσδε] οἷς εἶπον VBGL. — ἐναντιῶσαι, ἀνταῖραι (ἀνεγεῖραι cod.) V. σταθμῆσαι (σταθμῖσαι cod.) H. — βαρύτητι κακῶν V. τῷ βάρει H. ἐν βάρει, ἐν καθελκύσει BGL. —

440 τῇ κακῶν (κακῇ m, corr. Vict.) δηλονότι. —

441 μισητὴ H. καὶ βαρυτέρα καὶ χείρων V. —

443 ὁρμῶσαν VH. — μείζονα VG. μεγαλότερα H. εἰς τὰ μείζονα L. —

443 μείζονα. —

446 *καὶ αὐτῷ τῷ ἄνακτι ἤτοι βασιλεῖ, τῷ Ξέρξῃ, εἰς πίστιν ἐν πρώτοις ἤτοι πιστότατοι αὐτῷ ἦσαν. ληπτέον γὰρ τὸ ἦσαν πάλιν ἀπὸ κοινοῦ.* vulgo Dd.

Schol. vulgo et ap. Dd. bipartitum est, cum ante *καὶ αὐτῷ* lemma *αὐτῷ τ' ἄνακτι* et ante *εἰς πίστιν* (*κατὰ τὴν πίστιν* Dd.) lemma *πίστιν ἐν πρώτοις* positum sit. — 3 *ληπτέον . . κοινοῦ* vulgo om.

450 *νῆσός τίς ἐστι: τὴν Ψυττάλειάν φησιν, ἥτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος πρὸς σταδίους ρε', ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλοντο.*

1 *τὴν ψυταλίαν* VH — 2 *πρὸς* addidi ex H — *σταδίους πέντε* H, *στάδια ε'* V, *ρε' σταδίους* vulgo Dd. — *εὑρεθέντες* cum *γρ. φυγόντες* P (*εὑρεθ.* Dd.) — 3 *θηβαίων* VH — *ἀπώλοντο* V (λ supra scr.), *ἀπώλλοντο* H

451 sq. *φιλόχορος: τὸν Πᾶνα τὸν θεὸν λέγει τὸν αὐλητήν. ἐμβατεύειν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτόν φησιν ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης τῆς νήσου ἢ ὡς ἐρή-*

1 *φιλόχορος δὲ τὸν* HV, sed *ὁ φιλόχορος* V, *φιλόχορον τὸν* vulgo Dd. — *τὸν θεὸν τὸν αὐλητήν φησιν* VH — 2 *ἐμβατεύει δὲ ταύταις φησὶ τοῦτο ἢ* V, *ἐμβατεύει δὲ ταύτης τοσοῦτόν φησιν ἢ ἱερᾶς* H — *ταύτης τῆς νήσου* O — 3 *λέγει* pro *φησιν* Dd. — *ἐρᾶς* V —

444 *νεάζοντες* V. *ἰσχυροὶ* H. — *φύσιν*] *κατὰ* V. *κατὰ τὴν ἡλικίαν* H. — 445 *ψυχ.*] *κατὰ* V. — *εὐγέν.*] *κατὰ* V. — 446 *τῷ Ξέρξῃ* V. — *πίστιν*] *κατὰ* VHGL. — *ἦσαν κατὰ κοινοῦ* GL. — *ἤτοι πιστοὶ* H. — *πρώτοις*] *τῶν ἄλλων* V. — 447 *ἀδόξῳ, ἀτίμῳ* V. — 448 *ἕνεκα* VB. — 449 *θανάτῳ* VL. — *λέγεις* HL. — *φθαρῆναι* H. *διαφθαρῆναι* L. —

450 *ἡ Ψυττάλεια* VH (*ψιτά* [λ supra] omisso *ἡ* H, *ψυταλία* V). *ἡ Ψυττάλεια* (*ψυτταλία* GL) *ἀπέχουσα* (*διέχουσα* GL) *Σαλαμῖνος σταδίους* (*σταδίοις* GL) *πέντε* (*ἑκατὸν πέντε* B) BGL. — *ἔμπροσθεν* V. —

451 *μικρὰ* HBGL. — *κακὸν λιμένα ἔχουσα* V. *κακῶς λιμένιστος* H — 452 *πὰν*] *ὁ θεὸς* L. — *βαδίζει* V. *περιπατεῖ* B. *περιπατητικῶς* H.

446 *εἰς πίστιν ἐν πρώτοις ὅ ἐστι πιστικώτατοι.* —

450 *τὴν Ψυττάλειάν* (*Ψυτταλίαν* m, corr. Vict.) *φησιν, ἣ ἀπέχει πρὸς ἤπειρον* (*προσ ρον* et inter *προσ* et *ρον* trium fere litterarum spatium posito *ζτ* in marg. m, corr. Dd.) *σταδίους ε', ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπώλοντο.* —

452 *ὁ θεὸς ὁ Πάν* (gl.). — *ἢ ὡς ἱερᾶς οὔσης Πανός· ἢ ὡς ἐρήμου* (*ἔρημος* m). —

μου. ἐρήμοις γὰρ [τόποις] οὗτος ὁ θεὸς ἐνδιατρίβειν εἰώθει.

4 τόποις om. Dd.VH — 5 εἴωθεν V

453 sqq. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε: ἐνταῦθα, φησί, πρὸς τὴν εἰρημένην νῆσον τὴν Ψυττάλειαν, πέμπει τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως, ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκσωθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν νῆσον, κτείνοιεν καὶ φονεύσειαν ῥᾳδίως κρατηθέντα τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας ὑπεκσωζοιεν ὑπὸ τῶν θαλασσίων πόρων· κακῶς ἱστορῶν ⟨καὶ⟩ προβλέπων καὶ νοῶν καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον. ἄλλως· ἐκεῖ γὰρ ἔπεμψε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα, ἐὰν φεύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλθωσιν ἐκεῖσε, ἀποκτανθῶσι παρ' αὐτῶν. συνέβη δὲ τοὐναντίον. τὸ δὲ ἱστορῶν σημείωσαι ἀντὶ τοῦ προβλέπων.

2 πρὸς τὴν εἱμαρμένην τὴν εἰρημένην V — ψυταλίαν vulgo VH (τὴν om. H) — 4 ναῶν H — πρὸς τὴν νῆσον vulgo Dd. — ἐκσωζοίατο, ζ corr. e σ, V — 5 φορᾶς (θ supra) V, μεταφορᾶς H — 6 φθείροιεν καὶ κτείνοιεν καὶ φονεύσαιε (sic) H, κτείνοιε καὶ φθείροιε καὶ φονεύσοιε V — 7 τὸν om. VH — 8 ἀπεκσώζοιεν ἀπὸ V, ἐκσώζοιεν τῶν H — 10 sqq. verba inde ab ἄλλως om. VH — 12 ἐγένετο pro συνέβη vulgo

457 sqq. ὡς γὰρ θεὸς: ἐπεὶ γάρ, φησίν, ὁ θεὸς ἔδωκε τοῖς Ἕλλησι κῦδος καὶ δόξαν τῆς μάχης τῶν νεῶν ἤτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθημερὸν καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπήδων ἀπὸ τῶν νεῶν φράξαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς

1 ὁ θεός φησιν V — 2 τοὺς ἕλληνας V — τῆς μάχης τῶν om. VH vulgo — 4 pro ἀπό: ἐκ V — 5 θεῶν H — φράξαν H — αὐτῶν V —

453 ἐνταῦθα] ἤγουν εἰς ταύτην τὴν νῆσον L. — ὁ Ξέρξης VL. — τοὺς Πέρσας VL. — ἀπὸ V. — 454 μετὰ φθορᾶς ἐξελθόντες L. ἡττηθέντες BG. — οἱ Ἕλληνες BG. — εἰς H. εἰς τὴν BG. εἰς τὴν νῆσον L. — ἐκσώζοιντο H. ἐκσώζωνται L. — ἤτοι μετὰ φθορᾶς ἐξέλθωσιν οἱ Ἕλληνες V. — 455 φονεύοιεν οἱ Πέρσαι V. — ῥᾳδίως κρατηθέντα V. ῥᾳδίως κρατούμενον H. — 456 τοὺς οἰκείους (ὁμοίους cod.) Πέρσας V. — θαλασσίων VL. ἀπὸ τῶν θαλασσίων H. —

457 σκοπῶν VHBG. — ἐπεὶ VHBG. — ὁ Ποσειδῶν V. — 458 μάχης] διὰ H. τῆς ναυμαχίας V. — δόξαν VBGL (κράτος, ὑπεροχὴν add. BGL). — 459 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ V. —

453 ὁ Ξέρξης (gl.). —

454 ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς ἐξέλθοιεν. —

457 σκοπῶν (gl.). —

458 τῆς ναυμαχίας. —

⟨χαλκῷ⟩ κατεσκευασμένοις. περιεκυκλοῦντο δὲ καὶ συνεῖχον γύρωθεν πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥστε ἀμηχανεῖν τοὺς Πέρσας ὅποι φύγοιεν.

7 *γύρωθεν* vulgo om., Dd. add. ex P; idem in VH — 9 *ποῦ* vulgoDd.

462 sqq. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν: πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν ἠράσσαντο πέτροισιν ἤγουν λίθοις ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο λιθολευστούμενοι, ἀπὸ τῆς τοξικῆς τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προσπίπτοντες ὤλλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς Πέρσας. θῶμιγξ δέ ἐστιν ὁ λεπτότατος σχοῖνος. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν τοῦ τόξου.*

1 initium usque ad *πέτροισιν* in H invenitur — 2 *ἐβάλλοντο* V, *ἐμβάλλοντο* H — 3 *καὶ ἀπὸ* V, qui *τε* om. — 4 *βέλος* H — *ὤλυσαν* H, *ὤλεσαν* V, *ἔλυσαν* vulgo — 5 *θώμιξ* H, *θώμιγξ* vulgoV — 6 *μεταφορητικῶς* H, *μεταφορικῶς* cett. — *δὲ* om. V — 7 *τοῦ τόξου* om. VH

465 sqq. *τέλος δ' ἐφορμηθέντες: ὕστερον δὲ κινηθέντες ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἑνὸς ῥόθου καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περσῶν, ἕως ἐθανάτωσαν ἅπαντας, ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν ὁρῶν βάθος κακῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων.*

2 *ἐκ* om. V — 3 *κρεωκοποῦσι*, ut in textu fabulae, VH — 4 *ἤγουν* pro *ἕως* Dd. ex P

469 sqq. *ἕδραν γὰρ εἶχεν: ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ,*

1 *ἕδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο* vulgoDd., *ἕδραν γὰρ εἶχεν:*

ἐκεῖνοι καθοπλίσαντες V. — σῶμα VB. — 460 ἐπήδων V. ἐξήρχοντο H. — περὶ VBGL. — 461 τοὺς βαρβάρους δηλονότι V. τοὺς ἐκεῖσε δηλονότι H. — 462 φύγοιεν V.— τῶν H.— 463 διὰ <πέτρ>ων V. — συνετρίβοντο VH (ante hoc ἐλιθοβολοῦντο H). — 464 νευρᾶς VHBGL, ἢ σχοίνου add. V. — βέλη HL. τόξα V. — ἠφάνισαν V. ἔφθειραν HBG (ἔφθειρον BG).

465 ὕστερον V. — κινηθέντες V. συγκινηθέντες H. — οἱ Ἕλληνες V. — κινήματος, ὁρμῆς V. ῥεύματος H. — 466 ἀθλίων Περσῶν V. τῶν Περσῶν τῶν ἀθλίων L. τῶν Περσῶν B. Περσῶν G. — 467. καὶ ἠφάνισαν V. — ζωὴν VHL. — 468 ἐθρήνησεν VH. —
469 παραφυλακὴν στρατοῦ V. — εὐαγῆ] καὶ ἀγαθὸν

461 τοὺς Πέρσας. —

464 θῶμιγξ λέγεται τὸ λεπτὸν σχοινίον. —

468 ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἡ μεταφορά. —
469 καθαράν, κεχωρισμένην· ἢ αὐγάζοντα καὶ

φησί, τόπῳ καὶ διὰ τοῦτο ἑώρα τὸν στρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. ⟨ἄλλως·⟩ ἕδραν γὰρ εἶχε πλησίον τῆς πελαγιζούσης θαλάσσης, ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ καὶ βλέπειν· ὑψηλὸς γὰρ ἦν. τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαρὰν κεχωρισμένην εὖ ἔχουσαν οἷον τὴν ἄποψιν καὶ ἐπιτηροῦσαν τὸν λεὼν ἅπαντα ἢ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα. λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τῶν Αἰγάλεων, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

ἐν ὑψηλῷ φησιν ἐκάθητο H, *ἐν ὑψ. φησιν ἐκάθητο* (lemm. om.) V — 4 *πελαζούσης* H, *πελαγιζούσης πέτρας ἢ θαλάσσης* V — post *θαλάσσης*: *ὑψηλὸν ὄχθον. λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ* e. q. s. usque ad *Ἡρόδοτος*, tum *τὸ δὲ εὐαγῆ . . ὁρῶντα* VH — 6 *ἀντὶ τοῦ* om. V — 7 *ἔχουσαν εὐ* Dd., *εὐ* om. V — 8 *λαὸν* VH — *ἢ αὐγάζονται ὁρῶνται* (ex *ὁρῶντες* ut vid. corr.) V — 9 *ὑψηλὸν δὲ ὄχθον λέγει τὸ* vulgo — *τῆς σαλαμῖνος* H — *τὸν Αἰγάλεων* vulgo Dd.

471 sq. *ῥήξας δὲ πέπλους: σχίσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀνοιμώξας ὀξὺ καὶ μέγα ὥρμα σὺν φυγῇ ἤτοι ἔφευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ εὐθέως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος τῷ πεζῷ στρατεύματι, φυγεῖν δηλονότι.*

1 lemma VH — *διαρρήξας δὲ καὶ σχίσας* H — *διασχίσας δέ* vulgo — 2 *αὐτοῦ* VH — 3 pro *εὐθέως*: *μεγάλως* H — 4 pro *τῷ πεζῷ . . δηλονότι*: *δηλαδὴ τὸ φεύγειν* vulgo — pro *φυγεῖν δηλονότι*: *ἢ παραγγείλας φυγεῖν* VH

475 *ὦ στυγνὲ δαῖμον ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν: ὦ τύχη ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιᾶσθαι ποιοῦσα, ἡμᾶς ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀποτυχεῖν, ὧν ἤλπιζον.*

2 *ἡ τύχη* V — *τύχη στενάζειν* H — *ἀνιάζειν* vulgo

V. ὑψηλὴν H. — 470 τὸν *Αἰγάλεων* (αἰγυαλὸν L, αἰγιαλιαῖον G) ὡς Ἡρόδοτός φησιν (φησιν ὡς ἡρώδοτος λέγει L) BGL. — πλησίον VL. — πελαγιζούσης V. — θαλάσσης V. θαλάττης L.

δρῶντα. λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν (τῶν m, corr. Vict.) *Αἰγάλεων*, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (VIII 90).

471 σχίσας VHL. — ἱμάτια HL. — θρηνήσας VH. — ὀξὺ VH. — 472 συμβουλευσάμενος V. — εὐθέως VHBGL. — 473 ὥρμησε VBGL (ὥρμησεν B) ἔφευγεν H. — ἀτάκτῳ VH. — 474 σὺν τῇ παραγενομένῃ V. — πάρεστι V. — 475 ὦ τύχη ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιᾶσθαι ποιοῦσα, ἡμᾶς ψευσθῆναι ⟨ἐποίησας⟩ τῶν σκοπῶν V. τύχη H. — — λίαν V. — ἠπάτησας H. — 476 ἀνταπόδοσιν H

472 φυγεῖν δῆλον ὅτι. —

475 ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν καὶ ἀποτυχεῖν ὧν ἤλπιζον. —

478 *οὓς πρόσθε Μαραθών*: *Μαραθὼν ὄρος, ὅπου πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὓς ὁ Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀριθμῷ ὡσεὶ μυριάδας λ'. ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανεὶς καὶ τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγὼν καὶ χρόνους ὡσεὶ δέκα παρασκευασάμενος ταῖς Ἀθήναις ἐπεχωρίαζεν.*

1 *Μαραθὼν* ante *ὄρος* om. Pauw. — 2 *ἀπώλλοντο* V H — *ὁ* om. V H — *πολεμήσας* (*πολεμήσαντας* V) *τοὺς Ἀθηναίους* V H — 4 *τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς* om. H — 5 *συναγαγὼν ταῖς Ἀθήναις ἐπεχωρίαζε χρόνους ὡσεὶ δέκα παρασκευαζόμενος* vulgo Dd., nisi quod vulgo verba *χρόνους . . παρασκ.* desunt — 6 *παρασκευαζόμενος* V — *ἀθήνας ὑπεχωρίαζεν* H — 7 *ἐπεχωρίασεν* V

483 sq. *ναῶν δὲ ταγοί*: *οἱ ταγοὶ δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων νεῶν σύδην καὶ ὁρμητικῶς αἱροῦνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον, ἤτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ φυγῆς ἐδράξαντο· τροπικῶς ἀπὸ*

1 *ἡγεμόνες* sine art. H — 2 *νηῶν* V, *τῶν νηῶν τῶν λεγομένων* H — 3 *φυγεῖν* V — 4 pro *φυγῆς ἐδράξαντο*: *ἔφυγον* vulgo —

(ἀνταπόδωσιν cod.). — 477 κλεινῶν] παρὰ VH ($\overset{\varepsilon\rho}{\pi}$ cum comp. quod ῶν legendum videtur H). — ἀπήρκεσεν] καὶ ἐβοήθησεν ἐκείνοις δηλονότι V. ἐπήρκεσαν (ἐ in ras.)] ἱκανοὶ ἐφάνησαν H. —
478 τοὺς βαρβάρους H. — πρῴην. ἐπὶ τοῦ Δαρείου V. — ὄνομα ὄρους V. — ἀπὸ V. — 479 τῶν βαρβάρων H. τῶν ὀλλυμένων ἐκεῖσε V. — ἀντέκτισιν V. δίκας H. — ἀπαιτήσειν HBG. — ἐλπίζων, νομίζων V. — 480 βλαβῶν V. — ἔλαβε H. ἀφείλκυσεν εἰς ἑαυτὸν V. — 481 ὦ ἄγγελε H. λέξον V. — ναῶν] ἀπὸ V. — αἳ] νῆες Περσικαὶ V. — 482 super ἔλειπες: κατ V. — γινώσκεις V. — ἀπαγγεῖλαι V. εἰπεῖν H. — 483 ναῶν] πλοίων et η super α V. — ἡγεμόνες VL. ἀρχηγοὶ H. — super λελεγμένων: γρ' ⟨λελ⟩ειμ⟨μένων⟩ V. super λελειμμένων: γρ' λελεγμένων (ἐλελεγμένων cod.) H. —

478 ἐπὶ Δαρείου (ab eadem manu quae textum scripsit). —

483 sq. ἐκεῖ, φησίν, ἀπίασιν ὅπου ὁ ἄνεμος αὐτοὺς φέρει. —

τῶν ἐν χειμῶνι πλεόντων, ὅτε φυσῶσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. τινὲς δὲ τοῦτό φασιν οὕτως, ὅτι ἐκεῖ, φησίν, ἀπίασιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος φέρει.

5 *φυσσῶσιν* VH, *πνέουσιν* vulgo — 6 *φησιν οὕτως* H — *ἐκεῖσε* vulgo Dd. — 7 *ἀπιῶσιν* V

486 *οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος: τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. οἱ μὲν οὖν, φησίν, ἐς τὴν Βοιωτῶν χθόνα τῷ δίψει φθειρόμενοι καὶ ἀποθνήσκοντες, οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρειμένοι καὶ οἷον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Δωρίδα γῆν καὶ τὸν Μηλιᾶ κόλπον, ὅπου ῥέει ὁ Σπερχειὸς ποταμός. οὗτος γὰρ ἐξ Ἀνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.*

1 *βοιωτίας τόπος* H — 2 *ἐστὶν ἡ* VH — *εἰς τὴν* V, *ἐς τῶν* H — 3 *τῷ* om. H, *τῇ* (*η* corr. ex *ω*) V — *καὶ ἀποθν. . . παρειμένοι* om. H — 4 *ἀσθμένοντες* V — 5 *ἐπερῶμεν* V — *εἰς τὴν* V — *καὶ τὴν Δωρίδα* om. H — 6 *μελλιᾶ τόπον* H — *ῥέει* om. VH — 7 *Αἰνιάνων* Dd. ex OP, *ἀνιάνων* vulgo VH — *μηλικὸν* V

ὁρμητικῶς VBGL. — 484 ἐπιτήδειον ἄνεμον H. — κατ' ἀνέμου φύσην (φυγὴν cod.) V. — προέκριναν (in ras.) V. — φυγὴν] τινα (τίνα cod.) V. — 485 ἐπί⟨λοιπος⟩ nonnullis verbis erasis V. ὁ πεζικὸς H. — 486 ἠφανίσθη V. — περὶ VL. — τόπος Βοιωτίας Κρήνη H. κρηναῖον] ὕδωρ V. — γάνος] τοῦ ὕδατος H. χαρὰν V. Super γάνος signum et in infer. marg. sub eod. signo haec praebet H: γάνος ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα ἰαίνειν λέγεται· τὸ μέλι, τὸ ὕδωρ, τὸ γάλα. — 487 * δίψει] τῷ V. — βλαπτόμενοι V. — ἄλλοι περισσοὶ V. — οἱ ἕτεροι τοῦ ποτοῦ μηδὲν ἐπαγόμενοι, infra quod ἕπεται καὶ τὸ ἀσθμαίνειν τοῖς ἐπαγομένοις τι H. — ἀναπνοῆς V. — 488 Φωκέων] τῶν V. — 489 ὅπου VH. — 490 ποταμὸς VH. — λιπαίνει V. ἀρδεύει H. πιαίνει ἀρδεύει L. πιαίνει BG. — ἡσύχῳ VH. — ὕδατι VG. —

486 τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. —

487 οἷον μετὰ ἄσθματος. —

490 ὁ Σπερχειὸς ἐξ Αἰνιάνων (Ἀνιάνων m, corr. Dd.) ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον. —

491 *κἀντεῦθεν ἡμᾶς*: ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκέων ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἡ πόλις τῶν Θετταλῶν ἐνδεεῖς ὄντας καὶ χρήζοντας τροφῆς. ὅπου ⟨λίαν⟩ πολλοὶ ἀπέθανον ἀπό τε δίψης καὶ πείνης. ταῦτα γὰρ ἦν τότε.

1 δὲ om. V — φωκίδων V — 3 ἐνδεεῖν V — 4 ἀπὸ πείνης καὶ δίψης V

497 *Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα*: Βόλβη ὄνομα λίμνης Θρᾳκικῆς ἥτις ὑλώδης καὶ τελματώδης οὖσα καὶ κάθυγρος δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσιν.

2 ἑλώδης vulgo — πελματώδης V — 3 ἀναδίδωσι vulgo. — Ex P add. Dd.: ἤτοι βούτομα καὶ πάπυρα ἀλλὰ δὴ καὶ βολβοὺς ἤτοι ὕδνα. — ἤτοι . . πάπυρα etiam in O.

500 sqq. *ἁγνοῦ Στρυμόνος*: ἁγνοῦ διὰ τὸ καθαρὸν

Initium sic legitur ap. Dd.: ἁγνούς φασι τοὺς ποταμοὺς ὡς ὄντας τῆς ἀθανάτου φύσεως μίμημα. λέγει δὲ καὶ τὸν παρόντα

491 *ἐκεῖθεν* H. — *ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκέων ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ ἡ Ἀχαῒς* V. — 492 *ἐστερημένους* HG. *καὶ χρήζοντας τροφῆς* V. — 493 *ὅπου* V. — *λίαν πολλοὶ* V. — *ἔ⟨θανον⟩* V. — 494 * *δίψει*] *τῷ* V. — *δίψῃ καὶ πείνῃ* V. — 495 (immo 492) *τινές φασι τὴν Λάρισσαν ἢ τὴν Ἄρνην* (*αἴνην* cod.) H. — 496 *ποταμοῦ* H. *ὄνομα ποταμοῦ* V. —

497 *λίμνη Θρᾳκικὴ* VH. — *δάσος κάθυγρον* V. — *κάλαμον* V. — *περιφραστικῶς εἰς τὴν λίμνην* H. — *Θρᾳκικὸν ὄρος* V. *ὄρος Θρᾴκης* H. — 498 *καὶ εἰς τὴν* V. — *Φωκίδα* H. — 499 *παράκαιρον* HGL. *παρὰ καιρὸν* B (*οὐ γὰρ χειμωνικὸς* [*χειμονικὸς* GL] *ἦν ὁ* [*ὁ* om. B] *καιρὸς* add. BGL). — *διήγειρε* VH. — * *ἀντὶ τοῦ ἐξήρανε* V. —

500 *ὄνομα ποταμοῦ* V. *ποταμοῦ Θρᾴκης* H. —

497 *Θρᾴκης.* — *λίμνη Θρᾳκική.* —

499 *παρὰ καιρόν.* —

500 *Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης.* —

καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. ἔστι δὲ οὗτος ποταμὸς Θρᾴκης. τὸ θεοὺς δέ τις: ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεούς, τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσεων. ἐπεὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾷ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλῳ πεπηγότα. λέγει δὲ τὸν Στρυμόνα. ἄλλως· καὶ ὁ πάνυ ἀσεβὴς τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στρυμόνα ἁγνὸν διὰ κτλ. — 2 ἔστιν, om. δὲ, vulgo Dd. — οὗτος ὁ H — 3 post θρᾴκης in V: ὅστις δὲ πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεοὺς τῶν Περσῶν, τότε κτλ., sed vulgo et ap. Dd.: θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] αἰνίττεται τὸν Ξέρξην. ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ κτλ., nisi quod vulgo desunt verba αἰνίττεται τὸν Ξέρξην. Scripsi cum H, qui quidem exhib.: τοὺς θεοὺς τῶν Περσῶν (ut V) et ἤτοι ante ὅστις — 6 πολλὰ om. H — ὁ στρατὸς καὶ γονυπετῶν H — 7 pro διαπερᾷ: διὰ H — 8 κρυστάλους H, κρυστάλου (om. art. τὸν) V — verba inde ab ἄλλως om. VH

505 sq. χὤστις μὲν ἡμῶν: καὶ ὅστις μὲν ἡμῶν ὡρμήθη καὶ ὥρμησε περᾶσαι τὸν πεπηγότα ποταμόν, πρὶν σκεδασθῆναι καὶ σκορπισθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἤγουν πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθη. κυρίως δὲ σκεδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ πανθῆναί ἐστι.

1 χὤστις et tum καὶ ὤστις H, καὶ om. vulgo — poster. ἡμῶν om. vulgo Dd. H — 2 ὡρμήθη καὶ om. VH — περάσαι vulgo V, idem post ποταμὸν colloc. H — 3 καὶ σκορπισθῆναι om. vulgo Dd. — 4 ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον V — 5 θερμῆναι H — 6 τὸ σκεδασθῆναι VH — 7 καυθῆναι V, καὶ πανθῆναι om. H — pro ἐστι: δηλοῖ V

502 διὰ <λιτ>ῶν V. — 503 ἐπεὶ] ἀφ' οὗ V. — καὶ εὐχόμενος H. παρακαλῶν τοὺς θεοὺς BGL. —

καὶ ὁ πάνυ ἀσεβής. — 504 κρυστάλλῳ πεπηγότα. — τὸ ἑξῆς διαπερᾷ. —

505 χὤστις] Ἀττικὴ συναλοιφὴ H. — ἡμῶν] ἐξ V. ἀφ' H. — καὶ μερισθῆναι H. — θεοῦ] Ἡλίου H. τοῦ Ἡλίου BG. ἤγουν τοῦ Ἡλίου. καὶ γὰρ οἱ Πέρσαι τὸν Ἥλιον θεὸν ἐκάλουν V. — ἀκτῖνας] τὰς V. — 506 καὶ ἐκινήθη ἤγουν ἐπέρασε V. ἐπέρασεν H. — ἀντὶ τοῦ ἐσώθη V. — ὑπάρχει V. —

507 sqq. *φλέγων γὰρ αὐγαῖς: ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου (περιφραστικῶς ὁ ἥλιος) φλέγων καὶ λάμπων ἐν ταῖς αὐγαῖς καὶ ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι διῆκε καὶ διῆλθε τὸν ποταμὸν μέσον, ἤγουν διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε θερμαίνων ἐκεῖνον. ἔπιπτον δὲ καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς· εὐτυχὴς δὲ ἦν ὅστις ταχινώτερον τῶν ἄλλων ἀπέθανεν.*

1 *φλέγων αὐγαῖς* lemma H — 3 *ἐν* om. V, *ἐν αὐγαῖς* vulgo Dd. H — *ἀκτῖσιν* V, *ἀκτίσιν* H — *καὶ διῆλθε* om. vulgo Dd., *καὶ ἦλθε* H — 4 *διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ* om. VH — 5 *ἐποίησε τὸ πεπηγὸς* V — *θερμαῖνον* H — 6 *ἀπεπνίγοντο* vulgo Dd. H — 7 *ταχύτερον* O, *ταχυνότερον* H, *ταχεινότερον* (ει corr. ex ι) V — *ἀπέθανε* Dd. H

511 sqq. *ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι καὶ ἔτυχον σωτηρίας, ἤτοι οὐκ ἐπνίγησαν, τὴν Θρᾴκην διελθόντες μόλις ἥκουσιν ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν τὴν ἑστιοῦχον καὶ τὴν ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἑστίαν· ὥστε στένειν μετὰ τοσαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν τῶν Περσῶν τὴν φιλοῦσαν τοὺς αὐτῆς πολίτας οὓς ἀνεθρέψατο. τινὲς δὲ τὸ ὥστε στένειν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόασι καί φασιν· ἥκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥστε τὴν πόλιν τούτους στενάζειν.* vulgo Dd. V.

1 *ὅσοι* ante *ἔτυχον* vulgo — 2 *ἤγουν* V — 3 *καὶ ἔχουσαν* vulgo Dd. — 5 *καὶ τὸν πόλεμον τὴν πόλιν* V — *καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας* vulgo Dd. — *τὴν φιλ. τοὺς πολῖτας* V — 8 *τούτους τὴν πόλιν* V — 9 *στενάζειν* vulgo Dd., *στένειν* OPV

516 *ταῦτα ὅσα εἶπον ἀληθῆ ἐστι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρίημι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρσαις.* vulgo Dd. V.

1 *ἐστι* addidi ex V — *δὲ* om. V

507 λάμπων, ἀστράπτων V. — διὰ ⟨αὐγ⟩ῶν V. — ἤγουν ὁ ἥλιος V. — 508 διῆλθε VBGL. — καίων V. — φλογὶ] διὰ V. — 509 ἔ⟨πιπτον⟩ VH, super quod καὶ ἐπνίγοντο V. — συχνοὶ V. — ἀντὶ τοῦ ηὐτύχησεν V. — 510 ἤγουν ἀπέθανε πρότερον V. — βίου] ἀπὸ V. —

508 διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι ἐποίησεν. —

511 ἐπί⟨λοιποι⟩ V. — κἄτυχον] ἔ super ἄ H. — σωτηρίας] ἑαυτῶν δηλονότι V. — 512 τὴν H. — μόγις] ὀψὲ H. — πολλῷ] λέγω V. — 513 ἦλθον V. ἀλλ' ὀλίγοι VH. — 514 ἐπὶ τὴν H. — καὶ τὴν ἔχουσαν τοὺς αὐτῶν οἴκους V. τὴν ἔχουσαν ἑστίαν H. — ὥστε super quod στενάζειν V. — 515 ζητοῦσαν V. τὴν ἐπιζητοῦσαν H. —

514 τὴν Περσίδα τὴν ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἑστίαν. —

516 παρίημι V. ἐῶ H. — 517 τῶν V. ἀπὸ τῶν H. — καὶ ἐπελθεῖν ἐποίησε V. ἐνέβαλε H. ἐνέβαλεν BGL

518 sq. *ὦ δυσπόνητε δαῖμον: ὦ δαῖμον δυσπόνητε καὶ χαλεποὺς πόνους ἡμῖν ἐμποιήσας, ὡς λίαν βαρὺς ἐνήλλου καὶ ἐπεπήδησας πᾶσι τοῖς Πέρσαις, ἤγουν ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις.*

3 *ἐνήλου* vulgo — *ἐπήδησας* vulgo VH, *ἐπεπήδησας* OP(Dd.) — *ἤγουν . . Πέρσαις* om. H

520 *οἴ ἐγὼ τάλαινα: φεῦ ἐγὼ ἡ τάλαινα καὶ ἀθλία ἕνεκα τοῦ ἀπολομένου καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ.*

1 *τάλαινα καὶ* om. vulg. Dd. H, *καὶ ἀθλία* om. V — 2 *ἕνεκεν* vulgo Dd. — *ἀπολλυμένου* VH

523 *ὑμεῖς δὲ φαύλως: πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσά φησιν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτά, τὰ ὀνείρατα, ἐκρίνατε. ὀνείρατα δέ φησιν, ἃ εἴρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα·*

'πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι'

καὶ τὸ 'ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου'.

1 *φαῦλα* H — *πρὸς . . φησιν* om. VH qui post *ἐκρίνατε* habent *τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν χορὸν* — 2 *ταῦτα* H — 3 *ὀνείρατα γάρ εἰσιν ἃ εἴρηκε καὶ ἐν* V — 4 *ἀεὶ* VH — *νυκτερινοῖς* VH — 5 *καὶ τὸ* e. q. s. om. V — *τὸ* om. vulgo H

524 sqq. *ὅμως δ' ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα, τοῦ χοροῦ, φάτις*

1 *δ'* om. vulgo V — *ἡ ὑμετέρα φάτις οὕτως ἐκύρωσε καὶ κρίσις, τοῦ χοροῦ δηλαδή, λέγουσά μοι εὔξασθαι* Dd. VH, nisi

(*ἐπέβαλεν* L, *ἐνέβαλλεν* B), ante hoc: *ἐπέθηκεν* (*ἐτέθηκεν* L, *ἐπέθηκε* G). — 518 *δυσκατέργαστε* VH. — *τύχη* H. — *λίαν* VL. — 519 *διὰ τῶν* V. *ἐν τοῖς ποσὶν* H. — *ἐπήδησας* VH (scr. *ἐπεπήδησας*).

520 *φεῦ* V. — *ἕνεκα* super quod *πεφονευμένου* V. *μετὰ μόχθων πεφονευμένου* H. — *τοῦ* V. — *φανερὰ* VH. — *τῶν* V. — 522 *λίαν* VL. — *φανερῶς* L. *φανερὰ* V. **ἐφανέρωσας* VL. — 523 *ὑμεῖς*] *ὦ χορὲ* H. — *κακῶς*, *ψευδῶς* H. *ἀμαθῶς* V. — *αὐτὰ* V. — *λίαν* VL. —

520 *πεφονευμένου* (gl.). — 523 *οὐκ ἀληθῶς*. — *αὐτά*· *ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνείρατα*. —

524 *οὕτως* VHBGL. — *ἐβεβαίωσεν ἡ* H. — **ἤγουν ἡ κρίσις* V. — 525 *πρὸς*

524 *ἡ ὑμῶν κρίσις ἡ λέγουσά μοι εὔξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ*. —

καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὔξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ, θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἥξω καὶ ἔλθω λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων δωρήματα τῇ γῇ τε καὶ τοῖς νεκροῖς πέλανον. πέλανος δέ ἐστιν ὁ ἐζυμωμένος καὶ πεπηγὼς πλακοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος.

quod *οὕτως* in V ante *ἡ ὑμετέρα*, in H (qui *ἡ* om.) ante *ὑμετέρα* legitur; *ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε δηλαδὴ λέγουσά μοι εὔξασθαι* vulgo — 3 *καὶ Δαρείῳ* vulgo om., *δαρεῖον* H — *ποιῆσαι τοῦτο* V — 4 *ἥξω καὶ* om. VH, *καὶ ἔλθω* om. vulgo Dd. — 5 *νεκροῖς* sine art. vulgo, *τοῖς θνητοῖς* Dd. ex P — 6 *λέγεται . . ῥύπος* om. Vict. VH

[527 *ἐπάξω· ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω· ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἤγουν τῶν νεκρῶν, λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.* P].

528 *ἐπίσταμαι μὲν: οἶδα μέν, φησίν, ἐγὼ ὅτι ἐπὶ ἐξειργασμένοις καὶ ἤδη φθάσασι γενέσθαι πράγμασι καὶ φόνοις τῶν Περσῶν μέλλω θύειν αὐτή. τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο. ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξομαι, εἴ πως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβήσεται.*

2 *ἐξειργασμένος* H — 3 *αὐτῇ* V — *τὸ γὰρ κακὸν* V — 4 *καὶ ἐπὶ* H — *ἀνδράσι* H — 5 *εὔξωμαι* O — *εἴπερ* OV — *τὸ κακὸν μέλλει ἀποβήσεσθαι* V — *καλὸν* P, *κακὸν* OH — *ἀποβῇ* P altero superscripto

529 *ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἴ πού τινες εἶεν ζῳοὶ ἤτοι ζῶντες.* vulgo Dd.

2 *ζῳοὶ ἤτοι* om. Dd.

τὸν χορὸν V. — 527 ἔλθω V. — πλακοῦντα, infra quod δῶρον V. θυσίαν H.—

527 πέλανον: πεπεμμένον πλακοῦντα. —

528 *ὅτι V. — τοῖς τετελειωμένοις, τοῖς πεφονευμένοις V. πεφονευμένοις. ἐπὶ τοῖς H. ποιήσω τοῦτο δηλονότι V. τετελεσμένοις πράγμασι ποιήσω ταῦτα L. ποιήσω ταῦτα τετελεσμένοις πράγμασι BG. —

528 οἶδα μὲν ὅτι τὸ κακὸν ἤδη ἐγένετο· ἀλλὰ κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξομαι (εὔξωμαι m, εὔξομαι Robort.). —

529 εἰς τὸ ἑξῆς V (εἰστο̲ε̲ξῆς cod.). εἰς τὸ ἐπίλοιπον H. — ἤτοι ⟨διὰ⟩ τοὺς ζῶντας ἀνθρώπους εὔχομαι, εἴ τινες ζῳοί (εἴ τι λῷον cod.) V. — καὶ τετε-

[531. *συνεισφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς οὖσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ γράφεται πιστούς, λέγει· ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστοὺς ὄντας πιστὰ βουλεύεσθαι.* vulgo(Dd. e textu vulg.)].

[537 *γρ. καὶ ὤλεσας, ἵν' ᾖ στικτέον ἐν τούτῳ· ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει.* P.]

540 *πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσί: πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατερεικόμεναι καὶ σχίζουσαι τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσι μυδαλέοις καὶ διύγροις θλιβόμεναι. οὕτως δὲ ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νέαι γυναῖκες καὶ ἁπαλόχροοι νύμφαι καὶ νῦν ἔτι ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποι-*

1 *δὲ* om. V — 3 *τέγκουσι* H — 4 *θλίβονται* V — *οὕτω* V — 5 *ἔμελλον* H — *ὅτι* om. V, *τὸ* H — *καὶ ἁπαλόχροοι νύμφαι* om.

λειωμένοις V. — 531 πιστοῖς] βεβαιουμένοις H. — πυστοῖς] καὶ διδακτικοῖς V. — τὰ πιστὰ] τὰ κρείττονα V. — τῷ βασιλεῖ Ξέρξῃ V. — 532 τὸν ἐμὸν V. — καὶ ἐνταῦθα V. — πρότερον V. — ἔλθῃ H. — 533 παραμυθεῖτε V. παραμυθεῖσθε BL. — ἵνα V. — καὶ ἀποβήσηται V. — 535 τῶν V. — 536 *καὶ τῶν μεγάλως καυχωμένων (καυχομένων cod.) καὶ ἐπαιρομένων V. — πολυαρίθμων V. — 537 super ὤλεσας: Ἰωνικῶς μικρὸν H. — *ἀφανίσας V. — 538 τὴν πόλιν V. πόλιν G. — τῶν V. — καὶ VH. — 539 σκοτεινῷ VBGL, super quod στυγερῷ G. — 540 γυναῖκες H. γυναῖκες δηλονότι V. γυναῖκες τῶν Περσῶν B. — ⟨ἁπαλ⟩ῶν διὰ ⟨χερ⟩ῶν V. — σκέπας V. — 541 κατασχίζουσαι (καταυχίζουσαι cod.) V. κατασχίζουσαι, κατακόπτουσαι· ἔστι δὲ φυτὸν

541 κατασχίζουσαι, ἐνεργητικῶς. —

οὖσι τάδε καὶ τάδε. εἰπὼν δὲ ἁπαλαῖς χερσὶν τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν.

VH — 7 *καὶ τάδε* om. V — *δὲ* om. H — *ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον* H — 8 *ἀπὸ μέρους* om. V — *ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς* vulgo Dd. (*συνεκδ.* om. OPVH). — In V sequitur: *μήπως καί τις ἑτέρα τῶν κακῶν γενήσηται.*

[541 *κατασχίζουσαι, ἐνεργητικῶς· ἐρείκη δέ ἐστιν εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου.* P.]

1 *κατασχίζουσιν* P — *γὰρ* pro *δὲ* P

544 sqq. *αἵ δ' ἀβρόγοοι Περσίδες: αἱ δὲ Περσίδες αἵ ἀβρόγοοι καὶ αἵ τοῖς γόοις ἐναβρυνόμεναι ποθοῦσαι ἰδεῖν τὴν ἀρτιζυγίαν ἤτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀρτιζυγίαν τὴν ὑγιοζυγίαν τῶν ἀνδρῶν, ἀφεῖσαι καὶ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνὰς τὰς ἀβροχίτωνας, τὴν τέρψιν καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς αὐτῶν τρυφερᾶς καὶ διακεχυμένης ἡλικίας, πενθοῦσιν ἐν θρήνοις ἀπληρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις.*

1 post lemma sic pergit H: *καὶ αἵ τοῖς γόοις ἐναβρϊνόμεναι κτλ.* Vulgo hoc extat initium: *καὶ αἵ τοῖς γόοις δακνόμεναι ποθοῦσαι κτλ.* Dd. consentit cum eo quem ex V scripsi textu, sed om. *αἵ ἀβρόγοοι καὶ* — 2 *ἐν τοῖς* V — 3 *ἀρτισυζυγίαν* vulgo Dd., *ἀρτιοζυγίαν* H — 5 *ὑγειοζυγίαν* V — *καὶ ἀφεῖσαι* Vict. Dd. V, *καὶ φεῖσαι* H, *ἀφεῖσαι* om. Pauw. — 6 *τὰς λέκτρας* H — 7 *καὶ ἡδονὴν* vulgo Dd. H — *αὐτῶν* vulgo Dd., *αὐτῆς* V — *τρυφῆς* V — 8 *ἐν* om. Pauw. — 9 *καὶ ἀκαταπαύστοις* om. OPVH

549 *κἀγὼ δὲ διὰ τὸν μόρον τῶν οἰχομένων*

1 *δὲ* om. H — *διὰ μόρον* vulgo — *ἀποιχομένων* V —

ἐρείκη εὔσχιστον H. σχίζουσαι, διακόπτουσαι GL. σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι B. ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶν εὔσχιστον (ἄσχιστον L). ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερεικόμεναι (κατερεικόμενος L) γίνεται B, marg. GL. — διύγροις V. — 543 βρέχουσι VBGL (βρέχουσαι V, *ι add. alt. m.). — ἤγουν λυπηραὶ V. —

544 αἱ δ'] ἕτεραι V. — αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι H. αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς γόοις V. — ἀνδρῶν] ἑαυτῶν V. — 545 ἐπιθυμοῦσαι V. — θεάσασθαι V. — 546 λέκτρων] τῶν V. — καὶ τὰς πλουσίους πέπλους ἐχούσας V. — 547 τρυφερᾶς V. — Inter ἥβης et τέρψιν superscr.: λέγω V. — καταλείψασαι V. — 548 ἤγουν ἀπλήστως V. —

544 ἁβρόγοοι: αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσιν. —

549 μόρον] διὰ V. — ἀφανιζομένων V. — 550 κινῶ

550 βαστάζω. —

αἴρω καὶ κινῶ πολυπενθῆ δηλονότι γόον. λείπει δὲ τοῦτο.

2 *δὲ* om. H

[550 *δοκίμως*] *ὀξέως καὶ μεγάλως.* P.]

553 *Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ: πόποι καὶ τότοι ἐπιρρήματα σχετλιαστικὰ ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα, ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ ἐπιρρήματα δηλοῦντα τὸ ποῖ καὶ τὸ ἐκεῖσε. εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσεις πόποι, εἴπῃς ἀντὶ τοῦ φεῦ, εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ποῖ, ἀορίστως καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδή. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τοτοῖ· εἰ μὲν τότοι, ἀντὶ τοῦ φεῦ, εἰ δὲ τοτοῖ, ὡς εἴπομεν.*

1 *ἤγαγε* H — *τόττοι* V, *ποποῖ* et *τοτοῖ* vulgo — 2 *ἀντὶ . . λεγόμενα* om. VHO; *ἀντὶ . . ἐπιρρήματα* om. vulgo, ubi *ἢ* ante *δηλοῦντα* — 3 *τοττοῖ* V — *ποῦ* vulgo Dd. — 4 *οὖν* om. H — *ἀναγνώσῃ* vulgo Dd., *ἀναγνώσεις* PV, *ἀναγινώσκεις* H — 4 *ἀντὶ τοῦ φεῦ εἴπῃς* H — *εἴποις* V, *εἴποι* O — 5 *ποποῖ ἀντὶ τοῦ* om. H — *ποῖ* om. vulgo Dd. — *καὶ* om. H — *ἐκεῖσε ἀντὶ τοῦ Ἀθήναις δηλονότι* V — 6 *δὲ* om. H — *τὸ* om. H, *τὸ τοτοῖ* om. vulgo Dd. — *τοττοῖ* V — *εἰ μὲν κτλ.* om. H — *τόττοι* V — 7 *τοττοῖ* V

554 sqq. *Ξέρξης δέ: ὁ Ξέρξης δὲ πάντα, τὰ κακὰ δηλονότι, ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσί (ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὔσαις, ἥτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες). πάσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. ὁ γοῦν πατὴρ αὐτοῦ Δαρεῖος ἀβλαβὴς*

1 *ὁ* om. Dd. — 2 *δηλονότι* om. VH — pro *ἐπ. καὶ ἐπ.*: *ἐπέσπασε καὶ ἐπέσυρε* V — *βαρίδεσι* VH — 3 *ταῖς ἀπὸ τῆς* om. O, *ταῖς ἀπὸ τοῦ βάρους* V — *πόλεως* ante *οὔσαις* O — *ἥπερ πόλις* V — 4 *ἐξ οὗ* V — *βάριδες* corr. Dd. — *κατέκλαυσεν* H — 5 pro *ὁ γοῦν*: *τίπτε* P(Dd.) —

V. — ἐπαινετῶς V. — γόον δηλονότι V. — 551 στενάζει VL. — 552 ἐκκεν.] τῶν ἀνδρῶν *ἑαυτῆς δηλονότι V. — τὸν στρατὸν δηλονότι V. — καὶ ἐκεῖ V. —

552 τῶν ἀνδρῶν. —

553 καὶ ἐκεῖσε V. —

553 εἰς τὸν πόλεμον. —

555 ἐπέσπασε in text. illapsum, super quod ἐπέσυρε V. — τὰ κακὰ δηλονότι BGL, ἐπεσπάσατο add. L. — ἀνοήτως super quod κακοβούλως V. — 556 ναυσὶ ταῖς Περσικαῖς (τοῖς Πέρσαις cod.) V. ναυσὶν ἀπὸ Βάρεως πόλεως

556 βαρίδες αἱ νῆες. —

ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμὼν μὴ βλάβην ἐπενεγκὼν τῷ αὐτοῦ στρατεύματι τότε, ἤγουν ὅτε ἔζη καὶ ἐβασίλευεν, ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαις.

7 *τότε* .. *ἐβασίλευεν* om. vulgo VH — 9 *τῆς σουσίδος* VH

[556 *γρ. καὶ βάριδές θ' αἱ πόντιαι. βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βάρεως πόλεως οὖσι πλοίοις· ἢ βάριδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' οὗ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.* OP(Dd.).]

4 *καὶ φορτὶς ἡ αὐτὴ* om. O

561 sqq. *πεζούς τε καὶ θαλασσίους: πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους καὶ θαλασσεμπόρους αἱ κυανώπιδες καὶ αἱ μέλαιναι νῆες αἱ ὁμόπτεροι καὶ αἱ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφιζόμεναι ἢ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσαι ἤγαγον ποποῖ, ἤγουν ἐκεῖ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἐκεῖ ἤγουν διὰ τῶν Ἀθηναίων.*

1 *πεζοὺς γὰρ* (om. *τε*) V — 2 *καὶ θαλασσίους* om. VH, *καὶ θαλασσεμπόρους* om. vulgo Dd. — *θαλαττεμπόρους* V, *θαλάττης ἐμπόρους* H — *αἱ κυαν. μὲν καὶ* H, *αἱ κυαν. νῆες καὶ αἱ μέλαιναι, αἱ ὁμόπτ.* vulgo, *αἱ κυαν. μὲν νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναι, αἱ ὁμόπτ.* Dd., qui adn.: *ἄλλαι* om. P *αἱ* O — 3 *αἱ* ante *ὁμόπτεροι* om. H — *αἱ* ante *τοῖς* om. vulgo Dd. — 5 *ἐκεῖ* om. vulgo Dd. — *εἰς τὴν Ἑλλάδα* vulgo — *καὶ ἀπώλεσεν* (sic) *αὐτοὺς ἐκεῖ* V — 6 *ἤγουν* — *Ἀθηναίων* om. vulgo VH — *αἱ τῶν* Dd.

566 sqq. *διὰ δ' Ἰαόνων χέρας: περισσοὶ οἱ δύο δέ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὡς. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· μόγις καὶ μικρόν τι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τυτθά) ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα καὶ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χεῖρας τῶν*

1 *περισσῶς* H — *δέ δέ* vulgo Dd. H — 2 *τὸ ἑξῆς* VH — ante *οὕτως*: *δηλοῖ* vulgo Dd. — *οὕτω* V — *μόγις* H, *μόλις* cett. — 3 *πικρόν* H — *τι* vulgo om. — 4 *χέρας* vulgo Dd. —

Περσῶν καλουμέναις BGL (cet. quae scholiastae B tribuenda sunt, vide ap. Dd.). — 557 *τίνος ἕνεκεν* V. — *τοιουτοτρόπως* V. — 559 *τοξότης* V. — *ἐπὶ* V. — 560 *Σουσίδος*] *πόλεως* V. — *ἡγεμὼν* VBGL. —

560 *βασιλεύς*. —

562 *αὗται* VH. — **αἱ σύντομοι* V. — *κυανώπ.*] *αἱ νῆες* V. — 563 **ἔφερον* V. — *ἐκεῖ* VG. — 565 *ἐμβολαῖς*] *διὰ* super quod *κρούσεσι* V. *συγκρούσεσιν* L. —

566 *τῶν* V. *τῶν Ἀθηναίων* VBGL (*τῶν* om. BL). — 567 *μόλις* VBGL. — 569 **τῆς* V. — *ὁμαλοὺς* V. — *ἀνὰ πεδιήρεις* V (in textum insertum). — 570 *ὁδοὺς* BGL. —

566 *περισσοὶ οἱ δύο δὲ καὶ τὸ ὡς. τὸ δ' ἑξῆς· μόγις δὲ διαφυγεῖν ἀκούομεν τὰς χεῖρας Ἰαόνων τὸν ἄνακτα.* — 568 (immo 567) *ὃ ἡμεῖς λέγομεν παρ' ὀλίγον.* —

Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελεύθους καὶ ὁδοὺς τῆς Θρᾴκης τὰς δυσχειμέρους.

6 τὰς δυσχειμέρους om. V

571 οὗτοι δὲ (οἱ Πέρσαι) ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτοι ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην, τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου δηλαδή, περὶ τὰς Κυχρείας ἀκτάς, ἤγουν τὰς Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος· ἢ τὸ λειφθέντες διὰ διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ἐναπομείναντες καὶ κείμενοι τεθνεῶτες περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. τὸ δὲ ἠὲ καὶ τὸ ὁᾶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. ἄλλως· τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἤτοι οἱ πρῶτοι ἀποθανόντες. τὸ δὲ ἑξῆς τούτου ἐστί· σκύλλονται παρ' ἀναύδων.

1 δὲ om. V — ἤγουν οἱ Πέρσαι vulgo Dd. H — ἄρα om. H — 2 ληφθέντες corr. ex λειφθέντες V, λειφθέντες (η supra ει) P — 3 παρὰ V — κεχρείας (γ supra ε) H, κεχρίας (γ supra ε) V — ἀκτὰς τῆς Σαλαμῖνος ἤγουν τὰς Ἀττικὰς V — post ἀκτάς: οὕτως καλουμένας ἀπὸ Κύχρου τινὸς inser. Dd. ex P — ἤγουν om. H — 4 τὰς ante τῆς om. H — διὰ φόβου V — 5 ἀπομείναντες vulgo VH — 6 παρὰ V — κεγχρίας V, κεγχρείας H — 8 ὁὰ Dd. V — ἄλλως κτλ. om. OPVH — 9 πρῶτα Dd.

574 sqq. στένε: πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορός· στένε καὶ στέναζε καὶ δακνάζου (παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου), βαρὺ δ' ἀναβόησον οὐράνια ἄχη· ἀντὶ τοῦ ὀξέως κώκυσον οὐράνια ἄχη, ἤγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ

1 ταῦτα V — 2 στένε καὶ addidi ex H — verba inde a στέναζε usque ad prius οὐράνια ἄχη (v. 3) om. P — στέναζε καὶ δάκνου, παραγώγως, βαρὺ δ' VH — 3 βαρὺ δ' ἀμβόησον οὐράνι' ἄχη] vulgo Dd. — καὶ οὐράνι' H — 4 κάκισον H — ἄχη Dd. add. ex P — ἄχη ἤγουν om. H —

571 τοὶ δ'] ἄλλοι V. —

572 ἐναπομείναντες super quod φονευθέντες V. ἐναπομείναντες ἢ κρατηθέντες (ἢ om. G) BGL. — φεῦ V. — 573 περὶ V. — τὰς 'Αττικὰς V. τὰς τῆς Σαλαμῖνος· ἐκαλεῖτο γὰρ (δὲ L) καὶ (καὶ om. B) οὕτω BGL. — φεῦ V. —

574 στένε] ὦ πόλις δηλονότι (*ὦ scr. alt. m.) V. — ἤτοι δάκνου κατὰ παραγωγὴν BGL. δάκνου in textu V, super quod *λυποῦ V. — 575 ὀξέως V. — ἀναβόασον] η super tert. α et super illud κώκυσον V. — 575 sq.

571 (574) περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι. — πρωτόμοροι: οἱ πρῶτοι ἀποθανόντες. τὸ ἑξῆς τούτου ἐστί· σκύλλονται (σκύλονται m) πρὸς ἀναύδων. — 572 πρὸς ἀνάγκαν: τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· 'ἐπεὶ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν' (λ 291). — 573 τῆς Σαλαμῖνος. —

574 παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου. —

575 ἕως τοῦ οὐρανοῦ βόησον τὰ ἄχη. —

διηκέτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη. τεῖνε δὲ καὶ ἐξάπλου αὐδὰν καὶ φωνὴν δυσβάϋκτον καὶ θρηνητικήν, τάλαιναν καὶ τληπαθῆ, βοᾶτιν καὶ βοητικήν.

5 καταβλαβέντα H — 6 verba τεῖνε δὲ usque ad finem om. H — δὲ om. Dd. — καὶ ἐξάπλου vulgo om. — 7 τάλαιναν καὶ τληπαθῆ ante δυσβάϋκτον vulgo Dd. — βοάτιν corr. e βοᾶτιν V

579 sqq. γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ Πέρσαι τῇ δεινῇ θαλάσσῃ σκύλλονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίονται πρὸς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων τῆς ἀμιάντου, δηλαδὴ θαλάσσης. οὐ γὰρ μιαίνεται πώποτε καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθέντων αὐτῇ. ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης τῶν ἰχθύων λέγει.

1 γναπτόμενοι H — 3 καὶ ἀφώνων om. V — 4 τῆς θαλάσσης H — 5 εἰ καὶ (εἰ supra vers.) V — 6 ἀναύδων . . λέγει om. O qui post ἀφώνων παίδων habet ἤτοι τῶν ἰχθύων — δὲ om. H — τῶν ἰχθύων λέγει τῆς θαλάσσης V

[εὔχομαί σε, ἐπεύχομαί σοι, κατεύχομαί σου. H.]

583 sqq. τοκῆες δ' ἄπαιδες: οἱ τοκῆες δὲ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέροντες ἔρρανται καὶ βρέχονται καὶ βέβληνται τοῖς δάκρυσιν ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχη. τὸ πᾶν δὴ κλύουσι καὶ μανθάνουσιν ἄλγος. οἱ δὲ οὐκέτι περσονομοῦνται

1 ἄπεδ$^{αι\ ασ}$ H — 2 οἱ γέροντες om. VH — ἔρρανται καὶ βέβρενται τοῖς δάκρυσιν H, ἔρανται καὶ βέβληνται τοῖς δ. V, ἔρρανται καὶ βρέχονται τοῖς δ. vulgo Dd. — 3 καὶ τῆς τύχης om. VH — 4 ἄχθη vulgo Dd. — δὲ pro δὴ V — 5 καὶ γὰρ θάνατος ἄλγος pro καὶ μανθάνουσιν ἄλγος V — ἄχος vulgo Dd. H —

ἤγουν τὰ ὑψηλὰ V. — 577 ἐξάπλου V. — δυσβόητον V. — 578 βοητικὴν BL. — φωνὴν VBL.

579 τζουκνιζόμενοι V. — ἀλὶ] ἐν V. — 580 τύπτονται, ὀχλοῦνται V. — πρὸς] παρὰ (v. sch. Byz. v. 571) V. — ἤγουν τῶν ἰχθύων V. — φεῦ V. — 581 καλῶς καλεῖ ἀμίαντα τὰ ὕδατα V. — θαλάσσης καθαρᾶς ἀθολώτου (ἀβολώτου cod.) L. ἀθολώτου (ἀθωλότου cod.) θαλάσσης G. — φεῦ V. — 582 κλαίει V. — ἕκαστος δηλονότι V. εἷς ἕκαστος BG L. — τοῦ ἀνδρὸς V. — 583 γονεῖς V. — γεγονότες δηλονότι V. — βέβληνται τοῖς δάκρυσι V. βέβρεκται τοῖς δάκρυσι G. — 584 μεγάλα καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπελθόντα δυσκόλου BG. ἐκ δαίμονός τινος ἐπελθόντα infra quae μεγάλα δύσπολα L. — κακοτυχεῖς λύπας V. — φεῦ V. — 585 *θρη-

577 θρηνητικήν (gl.). — 578 βοητικήν. —

580 τῶν ἰχθύων. —

581 τῆς θαλάσσης· αὐτὴν γὰρ λέγει ἀμίαντον. —

582 λείπει πᾶς. —

καὶ κατὰ τοὺς τῶν Περσῶν νόμους πολιτεύονται καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ διευθύνονται οὐδὲ δασμοὶ φοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσιν ὑπόκεινται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν. ἐφθάρησαν γάρ.

6 *τοὺς* om. V — *τῶν* om. vulgo — 8 *τέλεσι πρόσκεινται* vulgo (non ut Dd. adn. *προκεῖνται*) V, *τέλεσι πρόκεινται* H, *ὑπόκεινται* Dd. ex P — 9 *ἐφθάρησαν γὰρ* om. P

591 *οὔτ' ἐς γᾶν: οὔτε εἰς τὴν γῆν προσπίπτοντες ἤγουν προσκυνοῦντες τὸν βασιλέα ἄρξονται καὶ ὑποκλιθήσονται. ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ὤλετο. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ βασιλεία καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ.*

2 *καὶ* pro *ἤγουν* H — *προσκυνοῦσι* (om. *ἤγουν*) V — *καὶ* om. V — 3 verba *ἰστέον δὲ* e. q. s. addidi ex V

594 sqq. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα: οὐδ' ἔτι ἡ τῶν Περσῶν γλῶσσα ἐν φυλακαῖς. ἠλευθέρωται γὰρ αὐτῶν ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα. οὐδένα γὰρ νῦν δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι, ὅτι ὁ λαὸς ἐλύθη καὶ ἔλυσεν ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως τὸν ζυγόν, ὑφ' οὗ συνείχετο τὰ πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο· ἢ ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς ἤτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμεως· ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλω-*

1 *τὸ δὲ οὐδέτι γλῶσσα ἤγουν οὐδέτι* V — 2 *γὰρ αὐτὴ καὶ ἡ γλῶσσα* V, *γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα* vulgo Dd. — 3 *κατηγορεῖν* OPV — 4 *δεδοίκασιν* O — *ὅτι λαὸς* vulgo Dd. — *καὶ ἔλυσεν* vulgo om. — 6 *καὶ ὑπεκλίνετο ἢ ἔλυσε καὶ ὑπεκλίνετο τὸν ζυγὸν* V

νοῦντες V. — 586 *δηλονότι τὸ περίγειον ὅλον* V. — *ἀντὶ τοῦ ἤκουσαν* V. — 587 *ἄλλοι δὲ Πέρσαι* V. — *γᾶν*] *η* infra acc. V. — *δὴν*] *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ* V. — 588 *κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους διάγουσιν· ἀπώλοντο γάρ.* BGL. — *βασιλεύονται* V. — 589 *μερίζουσι, τέλη διδόασι* V. — 590 *ἀνάγκαις*] *ταῖς* V. — 591 *εἰς τὴν* V. — *προσκυνοῦντες* V. *ἤτοι προσκυνοῦντες* (*προσκυνοῦν* G) *τὸν αὐτῶν* (*αὑτῶν* B) *βασιλέα* BGL. — 592 *καὶ ὑποκλίνονται* (*ὑποκλίνονται* in ras.) V. — 593 *ἤγουν ὁ βασιλικὸς στρατὸς* V. — 594 *ἐστὶ δηλονότι*, super quod *ἤγουν ἐν παραπτώματι εὑρίσκομεν τὸν* (*εὑρισκόμενον* cod.) *βασιλέα* V. — **τῶν* ⟨*βροτ*⟩*ῶν* V. — 595 *ἠλευθέρωται* V. — 596 *βάζειν*] *ὥστε* GV, super quod *λέγειν εἴ τι θέλει* V. — 597 *ἐπεὶ* VBG. — *καὶ ἔλυσε* V. — *ζυγὸν*] *τὸν* V. *ἀλκᾶς*] *η* super *α* et super

588 *ὑπὸ Περσῶν ἄρχονται.* — 592 *τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ.* — (591) *αἱ γὰρ βασιλεῖαι ἔχουσι τοῦτο.* — 594 *οὐδένα γὰρ δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι ἔτι. ἠλευθέρωται οὖν αὐτῶν ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα.* — 597 *ἡ ἀλκή.* —

λεν ἰσχύς, τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδή. vulgo Dd.V.

598 sqq. *αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα: ἡ ἄρουρα δὲ καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἴαντος ἡ περικλύστα καὶ περικλυζομένη, τῇ θαλάσσῃ δηλαδή, νῆσος, ἤγουν ἡ Σαλαμίν, ἔχει τὰ σώματα τῶν Περσῶν.*

1 *δὲ* om. vulgo Dd. — 2 *περικλύστρα* H — *καὶ ἡ περικλ.* H, *καὶ ἡ κλυζομένη* V — 3 *ἤγουν ἡ Σ.* om. VH — *Σαλαμὶς* P(Dd.)

601 sqq. *φίλοι: ὦ φίλοι, ὅστις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος τῶν κακῶν, ἤγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει, ὅτι, ὅταν ἐπέλθῃ κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔθος ἔχει φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἤγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ὅταν δὲ ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη εὐροῇ καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέῃ καὶ ἐπέρχηται, ἔθος ἔχει (ἀπὸ κοινοῦ πάλιν) θαρρεῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν οὐριοδρομεῖν καὶ εἰς τὸ μετέπειτα. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.*

2 *ἔμπειρος* V — *ἔμπλεως* H — *γινώσκῃ* H — 3 *ὅτι* om. H — 6 *ἡ* ante *τύχη* om. vulgo — *καλῶς εὐτυχῶς ἔχῃ καὶ ῥέῃ ἐπέρχηται* H — *ῥέῃ καὶ* om. V — 8 *τὴν αὐτοῦ* V — *οὐριοδρομαῖσ* H, *οὐριοδραμεῖν* vulgo — *ἐς τὸ* Dd., *εἰς τὰ τὸ* H — post *μετέπειτα* vulgo: *ἄλλως· κακῶν μὲν ὅστις καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ νοῦς ὅτι ἔθος ἔχουσιν κτλ.*, certe schol. M, quod ab editore sic cum sch. Byz. coniunctum est (vid. p. LVII.) — 9 pro *δυστυχοῦντες*: *δυστυχεῖς* V — post *δυστυχίαν*: *καὶ εἰς τὸ ἑξῆς* Dd.

606 sqq. *ἐμοὶ γὰρ ἤδη: ἐμοὶ γάρ, φησί, φόβου γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὄμμασιν ἀνταῖα καὶ ἐμφανῆ καὶ ἄντην (οἷον καὶ κατὰ πρόσωπον)*

1 *γὰρ* om. vulgo Dd. — *μὲν* pro *γὰρ* V — 3 *οἷον κατὰ* Dd. —

illud καὶ τῆς βίας δεσποτικῆς (*καὶ τῆς scr. alt. m.). — 598 τῷ αἵματι δηλονότι V. — 599 περικλύστα] η super α V. — ἤγουν ἡ Σαλαμὶς (*ἤγουν add. alt. m.) V. — 600 σώματα δηλονότι V. —

600 σώματα. —

601 γνωμικὸν praescr. V. — ῷ V. — ἐπιστήμων V. — ὑπάρχει V. — 602 γινώσκει V. — ἀπὸ τῶν ⟨βροτ⟩ῶν V. — ὅτι VB. — τρικυμία V. — 603 φοβεῖσθαι VL. — ἔθος ἔχει V. — 604 καλῶς ἐπέρχηται V. — πεποιθέναι] φιλεῖ δηλονότι, super quod θαρρεῖν τὸν ἄνθρωπον V. — 605 τὴν αὐτὴν τύχην V. — οὐριεῖν] οὐριοδρομεῖν, ἐλπίζειν, infra quae ὥστε V. —

601 ἔθος ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν. — 605 οὐριεῖν: οὐριοδρομεῖν. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν (σ 136) ‘τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσιν’. —

606 φαίνεται δηλονότι V. — πεπληρωμένα V. — 607 ἐξ ἐναντίας ἡ τύχη V.

607 ἀνταῖα: ἐναντία μοι φαίνεται τὰ θεῶν· οἷον ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρῶ

ἀπὸ τῶν θεῶν. τινὲς δὲ εἰς τὸ πλέα στίζοντες ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο συντάσσουσιν· ἐν ὄμμασί τ' ἀνταῖα λέγοντες οἱονεὶ ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται, τουτέστιν ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρῶ τοὺς θεούς.

4 ἀπὸ θεῶν vulgo — δὲ εἰς om. H, εἰς om. V — 5 τε Dd., ἐν ὄμμασι τἀνταῖα H, τἀνταῖα, om. ἐν ὄμμασι, vulgo — 6 οἷον vulgo — τὰ om. Dd.

614 ἁγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκήν (τὰ γὰρ λευκὰ καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρρύπαντα), ἢ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι (τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντα καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων, μάλιστα οἷα τροφῆς καθαρᾶς καὶ ποτίμων ὑδάτων καὶ ἀέρος εὐκραοῦς καὶ ἐλευθερίας ἐπαπολαύοντα), ἢ ἁγνῆς· τῆς ἀσινοῦς καὶ μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης ἢ ποδὸς στερηθείσης ἢ ὀφθαλμοῦ.

1 ἁγνὴν δὲ H — 2 ἂν pro ἀεὶ V — 3 λευκὰ καὶ φωτεινὰ καὶ (καὶ om. V) καθαρὰ καὶ ἀρύπαντα (ἄρυπα V) VH — ἀρρύπωτα vulgo — 4 ἐν om. V — 6 μάλιστα . . ἐπαπολαύοντα om. vulgo Dd., exh. OVH — 7 εὐκράτου H — ἐπαπολαύει H, qui post id: ἢ τῆς μὴ γαμηθείσης δηλονότι παρθένου addit — 8 καὶ ποδὸς οὐ vulgo — ποδῶν V — 9 ὀφθαλμῶν V

— *θεῶν*] *τὰ τῶν* V. — 608 *ὠτίοις* V. — **ἦχος* V. — *ἀλλὰ φθαρτικὸς* V. — 609 *τοιαύτη* V. — *ἡμετέρας* V. — 610 *ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο* (*διατοῦτο* cod.) V. — *τὴν ὁδὸν δηλονότι* V. *ὁδὸν* L. — *ἐπ⟨οχημάτων⟩* super quod *ἁρμάτων* V. — 611 *χλιδῆς*] *δόξης* V. — *πρότερον* V. — *δόμων*] *τῶν* V. — 612 *ἤγουν πορεύσομαι* V. — *ἤγουν τοῦ Ξέρξου* V. — *τῷ Δαρείῳ* V. — *καὶ ἵλεως* (* *ς* add. alt. m.) V. — 613 *πραϋντικὰ* V. —

614 *λευκῆς* V. — 615 *μελίσσης* V. *τῆς* (*ἤγουν τῆς* L) *ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης μελίσσης* BGL. — *καθαρὸν* V. *λαμπρόν, καθαρὸν* BL. *λαμπρὸν* G. — 616 *ἀπὸ ⟨λιβά⟩δων ⟨ὑδρηλ⟩ῶν* (**δων* et *ῶν* scr. alt. m.), super quod *σταλαγμοῖς, τῆς συναγούσης τοῦτο δηλονότι* V. *σταλαγμοῖς* BGL. — *παρθένου*] *ἀπὸ* V. — *ἀμολύντου καὶ καθαρᾶς* BGL. —

τοὺς θεούς. — 608 *οὐ παιώνιος, ἀλλὰ φθαρτικός*. —

612 *πατρὶ παιδός*. — (Legitur post v. 618 in fine paginae) *σημείωσαι τὸ εἶδος τῶν χοῶν*. —

614 *λευκῆς ἢ ἀγελαίας ἢ ἀσινοῦς*. — 615 *φαιδρόν* (gl.). —

616 *σὺν ὕδατι πηγαίῳ*. —

καθαρᾶς (gl.). —

617 *ἀκήρατόν τε ποτὸν: γάνος τόδε ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου, ἀκήρατον ποτόν, τὸν οἶνον λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἄμπελον. ἀγρίας δὲ τῆς ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην ἤγουν τῆς ἀγρίους ποιούσης τοὺς μεθύοντας ἢ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ οὔσης. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι.*

1 *γάνος τόδε* om. V — *τῆς* om. H — 2 pro *τὸν οἶνον*: *εἶναι* H — 3 *τὸν* ante *ἔχοντα* om. V — *δὲ* om. V — 4 *ἀγριωποῦ* Dd. ex P — *διὰ τὴν μέθην* om. VH — *ἢ* pro *ἤγουν* Dd. — 5 *ἐν* ante *τῷ* om. V

619 sq. *πάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. ἀεὶ γὰρ ἔχει τὰ φύλλα. διὸ προσέθηκεν 'ἐν φύλλοισι θαλλούσης' πρὸς τὸν καρπόν. οὐ γὰρ διηνεκὴς ὁ καρπός. ξανθῆς δὲ διὰ τὸ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι.*

1 *καὶ* om. H — 2 *θαλούσης* (λ suprascr.) V — *ἀειθαλὴς γὰρ καὶ ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει* vulgo Dd., *ἀειθαλὴς γὰρ* (cett. om.) O P — 3 *φῦλλα* V — 4 *πρὸς* om. H — 5 *διὰ τὸ τὸ* Vict., *διὰ τὸ* cett. — Verba *διηνεκὴς* .. *ἐμφαίνεσθαι* om. H, qui ad *οὐ γὰρ* adiungit init. schol. sq.: *ὁ χορὸς φησὶ* ..

627 sqq. *ὁ χορός φησι πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, ὅτι σύ τε θυσίαζε τοῖς καταχθονίοις θεοῖς, ἡμεῖς τε αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τοὺς πομποὺς τῶν φθιμένων, ἤγουν τοὺς θεοὺς τοὺς κάτω τοὺς πέμποντας ἄνω τοὺς νεκρούς, εἶναι κάτω τῆς γῆς πραεῖς πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὥστε συγχωρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν.*

1 *ὅτι* om. V — *τε* om. vulgo Dd. — 2 *δὲ* pro *τε* vulgo Dd. VH — 3 *φθίνων* V — *τοὺς κάτω πέμποντας τοὺς νεκροὺς* Dd. ex P — 5 *πραεῖς* om. H — 6 *αὐτῷ* V — *ἡμᾶς προσελθεῖν* V

617 ἀθάνατον V. — ἀγρίας] ἀμπέλου V. — 618 *καὶ οἶνον V. — χαρὰν (*ν scr. alt. m.) V. — τόδε] λέγω V. — 619 ἀεὶ V. — βίον] *κατὰ V.

617 ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην. —

619 ἤτοι ἀεὶ θαλλούσης B. — 620 ταῖς ἐμαῖς χερσὶ δηλονότι V. — 621 ἤγουν στέφανοι (*ἤγουν scr. alt. m.) V. — πεπλεγμένα V. — τέκνα] λέγω V. — 622 θυσίαις V. — ταῖς] ἐπὶ V. — *νεκρῶν V. — 623 λέγετε, *ᾄσατε V. — 624 ἀνακαλέσατε V. — 625 ἐξαιρέτως πάντων δηλονότι V. — 626 γύναι] ὦ V. — τιμὴ V. — 627 θαλάμους] *ὑπὸ V. — διὰ ⟨ὕμν⟩ων V. — 629 ὁδηγοὺς V. — 630 ἵλεως, πραεῖς (*ἵλεως in ras. scr. alt. m.) V. — ὥστε V. — πρὸς τὸν Δαρεῖον δηλονότι V. —

619 ἀεὶ γὰρ ἔχει τὰ φύλλα· διὸ προσέθηκεν ‘ἐν φύλλοισι θαλλούσης’ (θαλούσης m) πρὸς τὸν καρπόν. οὐ γὰρ διηνεκής. — 621 στέμματα. — 623 ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. —

626 τιμία παρὰ Πέρσαις (gl.). —

631 sqq. *ἀλλ', ὦ χθόνιοι θεοί, γῆ τε καὶ Ἑρμῆ καὶ ὦ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἤγουν ἐνταῦθα, πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρείου. εἰ γάρ τι ἄκος τῶν ἡμετέρων κακῶν πλέον καὶ ἐπέκεινα οἶδεν, ἤγουν νικῆσον τὰ ἡμῶν κακά, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴποι τὸ πέρας καὶ πῶς αὐτὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφύγωμεν.*

1 *ἀλλὰ χθόνιοι* H — 2 *ὦ Πλούτων* om. H — *βασιλεῖ τῶν βασιλικῶν* H — *πέμψετε* H — *εἰς* H — 3 *ἤτοι* hic et infra (v. 5) VH — 5 *καὶ ἐπέκεινα* om. H — *νικῆσαν* VHDd. ex P, *νικήσαντα* O — 6 *μόνος ἂν οὗτος εἴποι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων* V, *μόνος ἂν εἴποι οὗτος τὸ πέρας* H — 7 *καὶ πότε* om. VH —
καὶ πότε
καὶ τίνι H

636 sqq. *ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας: ἆρα ἀκούει μου ὁ μακαρίτης Δαρεῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεύς, ἱέντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα λόγια σαφηνῆ καὶ σαφῆ; οὐ γὰρ δυσνόητα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα βάγματα καὶ φωνήματα, τὰ αἰανῆ καὶ σκοτεινὰ καὶ θλίψιν καὶ ἀχλὺν ἐμποιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. ἰστέον δέ, ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μακάριος ὁ ζῶν.*

1 *ἄρα* H — 2 *καὶ ὁ μακαρίτης* H — *μακ. θεὸς Δαρεῖος* vulgo — 4 *βοάγματα* V — 5 *φωνήματα τοὺς ἐν γῇ καὶ σκοτεινοὺς* V — *αἰανῆ καὶ* om. H — 6 *ἀχλὺν ἔχοντα καὶ ἐμποιοῦντα* H — *ἰστέον δὲ κτλ.* om. OPVH

631 ὦ post ἀλλ' in textu V. — Γῆ] λέγω V. — 632 καὶ ὦ Πλούτων V. — τῶν νεκρῶν V. νεκρῶν B. τῶν κάτω νεκρῶν L. — 633 ἀπὸ (ὑπὸ B) τῶν κάτω BGL. — τὴν Δαρείου ante ψυχὴν in textu V. τὴν τοῦ Δαρείου BL. τοῦ Δαρείου G. — 634 θεράπευμα V. — ὁ Δαρεῖος δηλονότι V. — καὶ ἐπέκεινα πάντων V. — 635 θνητῶν] ἀπὸ V. — τέλος V. —

636 ἆρα VGL (ἄρα L). — ἀκούει VGL. — μακαρίτας] η super compend., quo ας syll. scripta est V. — 637 *ἰσόθεος VBGL. — 638 σαφῆ V. — 639 ἐμοῦ δηλονότι V. πέμποντος BGL. — σκοτεινὰ V. τὰ ποικίλα τῷ θρήνῳ BGL. — 640 κακόφημα V. δύσφημα GL. — φωνὰς V. φωνήματα BGL. — 641 διαβοάσω] η super alt. α V. — ἀπὸ τῶν κάτω (ut gl. 633) V. τῶν ὑπὸ (scr. ἀπὸ τῶν) κάτω νεκρῶν L. —

633 τὴν Δαρείου. —

636 μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μακάριος ὁ ζῶν. —

640 θρηνητικά.

643 sqq. ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε: ἀλλὰ σύ μοι, ὦ γῆ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸν μεγαλαυχῆ δαίμονα Δαρεῖον ἐρχόμενον ἐκ τῶν τοῦ Ἅιδου δόμων αἰνέσατε ἤγουν συναινέσατε καὶ συναρήξατε αὐτῷ ποιῆσαι τοῦτο. τὸν καταχθόνιον οὖν Δαρεῖον αἰνέσατε ἐξ Ἅιδου δόμων μολεῖν, τὸν Σουσιγενῆ θεὸν τῶν Περσῶν, ἤγουν τὸν Δαρεῖον.

2 νεκρῶν μελαυχῆ H — 3 τοῦ om. H — 4 συναρρήξατε VH — 5 αὐτῷ τῷ vulgo — τουτί vulgo VH — οὖν om. H, δὲ pro οὖν V — 6 ἐξα cum lacuna trium litt. H

650 ἦ φίλος: ὄντως φίλος ἀνὴρ ἦν ἐμοὶ ὁ Δαρεῖος, ὄντως φίλος καὶ ὁ τάφος, ὃς κρύπτει τὰ φίλα ἤθη, τουτέστι τοὺς προσφιλεῖς ἐμοὶ τρόπους τοῦ Δαρείου. ὄχθον δὲ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμόν.

1 ἦν ἀνὴρ vulgo Dd. — 3 τοὺς προσφ. τρόπους ἐμοὶ vulgo, τοὺς τρόπους τοῦ Δ. τοὺς προσφιλεῖς ἐμοὶ Dd. — 4 γὰρ pro δὲ vulgo Dd. H — φησίν V, καλεῖ τὸν τάφον H — χωματισμόν VH

652 sqq. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς: ὁ Ἀϊδωνεὺς δὲ ὁ ἀναπομπὸς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα οἷον, τὸν καὶ Δαρειὰν κεκλημένον. ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ Ἅιδης τοῦ τάφου ἔξωθεν.

2 ἀνίη H — 5 τοῦ τάφου V, τούτου OP(Dd.), τοῦτο vulgo H

657 sqq. θεομήστωρ δὲ κικλήσκετο: θεομήστωρ δὲ καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις, οὐ

1 sq. τε καὶ τὰ θεῖα vulgo Dd., δὲ καὶ θεῖα VH — 2 βουλόμενος V —

643 *γᾶ*] *ὦ* V. — 644 *καὶ τῶν νεκρῶν* V. — 645 *τὸν Δαρεῖον* V. — 646 *καὶ συναρήξατε ποιῆσαι τοῦτο* V. — *τῶν Ἅιδου δηλονότι* V. — 647 *Σουσιγ.*] *ὄντα* V. — 648 sq. *ὧδε οἷος ἦν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν* V. —

645 *τὸν καταχθόνιον.* — 646 *αἰνέσατε ἐλθεῖν ἐξ Ἅιδου.* —

650 *ὄντως* VBGL. — *ὁ Δαρεῖος* V. — *τάφος* VBGL. — 651 *κρύπτει* G. *ἔκρυψεν* BL. — *ὁ τάφος δηλονότι* V. —

650 *τάφος* (scripsit M). —

652 *ἀνακομίζων τοὺς νεκροὺς* V. — 653 * *εἴθε ἀναπέμψοι* V. — 654 *μέγαν* V. — *ἄνακτα*] *λέγω* V. — *Δαρειὰν*] *ψυχὴν* V. — *γρ. ὄντως* V. — 655 *ἀπώλεσεν* V. — 656 *βλάβαις* V. —
657 *ἐκαλεῖτο* V. — 658 *παρὰ τῶν* V. —

654 *τὸν μόνον γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονικόν. ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.* —

μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θεομήστωρ ὑπῆρχεν, ἐπεὶ εὖ καὶ καλῶς ἐποδώκει καὶ ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει τὸν στρατόν.

3 *τε* vulgo — 4 *ἐπειδὴ καὶ* vulgo — *καὶ καλῶς* om. V — *ἐπεδώκει* V, *ἐπεδόκει* H — *καὶ ἴθυνε* om. OP(Dd.) — 5 *αὐτοῦ* V, *αὐτὸν* H — post *ἡνιόχει* Dd. ex P add.: *ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει*

660 sqq. *βαλλὴν βαρβαρικῶς ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δέ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. φησὶν οὖν· ὦ ἀρχαῖε βασιλεῦ, ἵκοῦ καὶ παραγενοῦ καὶ ἐλθὲ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, ἤγουν ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐξοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, ἀείρων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὴν εὔμαριν καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδὸς κροκόβαπτον καὶ ἐρυθρὸν καὶ βασιλικόν — ἔστι δὲ τοῦτο περίφρασις —, πιφαύσκων καὶ δεικνύων καὶ ἀναφαίνων τὸ φάλαρον καὶ τὸν λόφον τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ περικεφαλαίας. περιφραστικῶς δὲ τὸ βασιλικὸν στέμμα φησίν.*

1 *βαλὴν* vulgo Dd. H — *βαρβαρικῶς* addidi ex V — 2 *θούριον* V, *θουρίον* (superscr. *οσ*) H — post *διάλεκτον*: *ὅθεν καὶ βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐστι βασιλικόν* vulgo — 3 *φησὶν εὖ ἀρχαῖος καὶ βασιλεῦ* V — *ἥκου* H, *ἵκου* V vulgo — 4 *ὄχθου* om. Dd., *ὄχθον* V — *ἤγουν* om. vulgo H — 7 *ἐρυθροῦν* vulgo V — *καὶ βασιλικὸν* om. vulgo — *ἔστι γοῦν τοῦτο* V — 8 *παράφρασις* H — *πιφάσκων* VH — 9 *τὸν φάλαρον* vulgo Dd. H — *φόβον* H — *τιήρας* V — 10 *βασιλικὸν* om. vulgo — 11 *φησί* Dd.

667 sqq. *βάσκε πάτερ: βάσκε καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύῃς καὶ ἀκούσῃς καὶ μάθῃς καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχη τοῦ Ξέρξου. ὡς ἐπῳδῇ δὲ κέχρηται τῷ 'βάσκε πάτερ Δαρειάν'.*

1 *πορεύου* V — 3 *ἀλόκοτα* VH — *ἐπὶ ᾠδῇ* VH — 4 *τε* H — *τῇ* vulgo, *τῷ* VHDd.

659 ὑπῆρχεν VBGL. — ἐξῆλθε, ἡνιόχει V. — φεῦ V. —

659 ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει. —

660 ἤγουν ὦ βασιλεῦ παλαιὲ (*ἤγουν et παλαιὲ scr. alt. m.) V. βασιλεὺς κατὰ Θουρίων γλῶσσαν, ὥς φησιν Εὐφορίων (ἐφορίων GL) BGL. — 661 *ἀφ⟨ίκου⟩ V. — 662 καὶ ἐξοχὴν καὶ περιωπὴν V. ἐξοχὴν BGL. — τοῦ τάφου B. — 664 εὔμαριν] *τὴν V. — *καὶ κινῶν V. κινῶν BGL. — 665 βασιλείου] *τῆς V. — *ἤγουν τὸ στέμμα V. — περικεφαλαίας V. — 666 δεικνύων V. φαίνων BGL. —

660 βαλλῆνα τὸν βασιλέα. Εὐφορίων δὲ Θουρίων φησὶ τὴν διάλεκτον. — βαλλήν: βασιλεὺς κατὰ Θουρίους. 664 εἶδος ὑποδήματος. — 665 τιάρας: τῆς κυρβασίας. — 666 φαίνων, δεικνύων τῆς περικεφαλαίας τὸν λόφον. —

667 πορεύθητι V. — Δαρεῖε V. — οἷ] *ὅπου ἤγουν ἐνταῦθα V. — 668 *ἵνα VBGL. — *ἀκούσῃς V. — 670 ὦ πάτερ τοῦ υἱοῦ σοῦ (*acc. add. alt. m.)

675 ὡς ἐπῳδῇ κέχρηται τῷ (τῇ m) ʽβάσκε πάτερʼ. —

671 sqq. *ἐπιτετάνυσται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυγερὰ καὶ μισητή τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. πᾶσα γὰρ νεολαία καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παρῴχετο.* vulgo Dd. V.

2 *τις* om. V — 3 *καὶ νεότης* om. V

678 sqq. *τί τάδε, δυνάστα: τί, ὦ δυνάστα, τάδε τὰ δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμάρτια καὶ ἁμαρτήματα διάγοιεν καὶ διάγουσι περὶ τῇ σῇ γῇ τῇδε; δίδυμα δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ Δαρείου μὲν λʹ φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου λʹ μυριάδας· ἢ ὅτι Πέρσου καὶ Ξέρξου τινές εἰσιν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἡρμοσμέναι ὁμοῦ. ἢ τὰ δίδυμα τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγενημένα καὶ ἐν Σαλαμῖνι κακά. τὸ δὲ δυνάτα ἀντὶ τοῦ δυνάστα.*

1 *τί* ante *ὦ* om. V, *ὦ δυνάστα, τί τάδε* H — *τάδε δίδυμα* vulgo — 2 *τὰ διπλᾶ* H — *διάγοιε* VH — 3 *σῇ* om. V — post *τῇδε: συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον* Dd. — *διὰ τὸ* om. V, *διὰ τὸ τριακοσίας χιλιάδας ἐπὶ Δαρείου φονευθῆναι, νυνὶ δὲ* H (*νυνὶ δὲ* etiam V) — 4 *μὲν* om. V — pro *λʹ* (sic V): $\overline{\tau}$ P, *τριάκοντα* vulgo Dd. — 5 *ἀπὸ τοῦ Ξ.* H — *τριάκοντα μυριάδας* Dd. ex P, qui hic quoque $\overline{\tau}$ habet. Numerus deest vulgo, in VH — *μυριάδα* Pauw. — *Ξέρξου καὶ Πέρσου* vulgo Dd. H — 6 *τινές* scripsi pro *τινός* — *αἱ αἱμαρτίαι* Dd. — *καὶ ἀτυχίαι* om. PV — *ἀεὶ* cum *γρ. ὁμοῦ* P — verba *ἢ — δυνάστα* om. VH — 7 *γεγενημένα κακὰ καὶ τὰ ἐν Σ. τὸ δὲ* vulgo — 8 *τὸ δὲ — δυνάστα* om. OP

683 sqq. *ὦ πιστὰ πιστῶν: τὸ τοῦ Δαρείου εἴδωλον*

1 *τοῦ* om. H —

καὶ δεσπότου V. τοῦ Ξέρξου BG. — 671 στυγερά, *μεμισημένα V. μισητὴ BGL. — 672 θλίψις V. — ἐξήπλωται V. — 673 ἡ νεότης (νεότις G) BG. — 675 πορεύθητι V. — φεῦ V. — 676 ἡμιχόριον praescr. V. — φεῦ VL. — 677 *καὶ πολλῶν θρήνων ἄξιε V. —*παρὰ τῶν <φίλ>ων V. — 678 δυνάστα in text. codd. recc., super id: *ὦ βασιλεῦ V. — 679 τᾶ σᾶ] bis η superscr. V. — διπλᾶ BGL. — διάγουσι V. — ἁμαρτήματα VG. — 680 γᾶ] ῆ super ᾶ V. — τᾶδ'] η infra acc. V. — 681 *ἠφανίσθησαν V. — 682 *ἤγουν αἱ κακῶς φθαρεῖσαι V. — ἤτοι τριήρεις in textum V insertum voce ἤτοι in ποι corrupta. — τριήρεις gl. BGL. —

678 ἀντὶ τοῦ δυνάστα. —

679 δύο, Πέρσου καὶ Ξέρξου. — ἀμάρτια: ὁμοῦ ἡρμοσμένα. τινὲς per comp., quod γρ., sed facile commutatur eo, quod τινὲς significat) δὲ τὰ ἁμαρτήματα. — 682 αἱ μηκέτι νῆες. ἀπώλοντο γάρ. —

683 γεννήματα V — πατέρων V. —

683 ὑποκρίνεται ὁ Δαρεῖος.

ἐξ Ἅιδου ἀνελθόν φησι πρὸς τοὺς Πέρσας· ὦ πιστὰ γεννήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοί, ὦ ἐκ πιστῶν πατέρων πιστὰ ἐμοὶ τέκνα, πιστοὶ υἱοί, ἥλικές τε καὶ ἰσήλικες τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἡ πόλις; καὶ στενάζει καὶ οἷον ἐκ τῶν ὀδυρμῶν κέκοπται καὶ χαράσσεται ἡ γῆ κάτωθεν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἀνέδωκέ με.

3 *πιστῶν πατέρων* V — *ὦ . . υἱοὶ* om. VH — pro *ὦ ἐκ*: *ὦ* Dd. ex P — 4 *πιστὰ ἐμοὶ τέκνα* vulgo om. — 7 *καὶ κάτωθεν χαράσσεται ἡ γῆ* H, *καὶ χαράσσεται κάτωθεν ἡ γῆ* V — 8 *ἡμῶν* VH — *πόνων καὶ στεναγμῶν* H — 9 *ἡ γῆ* ante *ἐκ τῶν* pon. H — *ἐνέδωκε* vulgo — *μοι* V

686 sq. *λεύσσων δ' ἄκοιτιν: ἐγὼ δὲ βλέπων ἐγγὺς τοῦ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἐμὴν ὁμόκοιτον γυναῖκα καὶ σύζυγον φοβοῦμαι μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε· τὰς χοὰς δέ, ἤτοι τὰς θυσίας ἃς ἐμοὶ ἔθυσεν ἱλαστηρίους, ἀπεδεξάμην.*

1 *λεύσων* VH — 2 *τοῦ τάφου ἐμοῦ* V — *παραισθημένην* H — *ἐμοῦ* H — *ὁμόκοιτιν* H — 3 *σύζυγον* om. V, *καὶ σύζυγον* om. vulgo H — *τι* vulgo om. — *ἐπιγέγονεν* V — 4 *δὲ καὶ τὰς* VH — ante *ἔθυσεν* syllaba *ἱλ* lineola del. V — 5 *ἱλαρότερα* V — *ἐδεξάμην* Dd.

688 sqq. *ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου: ὑμεῖς δὲ ἐγγὺς ἑστῶτες τοῦ ἐμοῦ τάφου θρηνεῖτε καὶ καλεῖσθε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ Ἅιδου ῥοθιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνοῦντες ἐν γόοις ψυχαγωγοῖς, ἤγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ Ἅιδου ἀνακομίζουσιν. οὐκ ἔστι δὲ ῥᾴδιον τὸ ἐξελθεῖν με*

1 *θρηνεῖτε* et *τοῦ τάφου* H — 2 *ὑμεῖς δὲ* vulgo om. — *ἑστῶτες* post *τάφου* pon. H — 3 *καλεῖτε* V — 4 *ὀρθιάζοντες* Dd. — 5 *τοῖς* om. V — 6 *οὐκ ἔτι* vulgo, *οὐκ ἔστι . . βραδύνας*

— ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί. —

684 *κακοπάθειαν V. — 685 *στενάζει V. — ἐν ᾧ ἀνῆλθον ἐγὼ V. —

686 *βλέπων VHL (corr. ex πλέπων L). — ἤγουν τὴν ἐμὴν δάμαρτα V. ὁμόζυγον B. — 687 *φοβοῦμαι V. —

689 *ἠχοῦντες VHBL, μεγάλως βοῶντες add. L., quod solum exhibet G. — 690 *ἐλεεινῶς V. — *ἀνα⟨καλεῖτε⟩ V. — ἔστι δ'] τὸ ἐλθεῖν V. τὸ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν με (ἡμᾶς B, τὸ et ὑμ. om. L) BGL. — εὔκολον V. —

689 μεγάλως θρηνοῦντες. —

690 οὐκ εὐέξοδον: οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας. —

ἀπὸ τοῦ Ἅιδου οὐδὲ δυνατὸν ⟨ταχέως ἐξιέναι⟩. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας.

om. P. — 7 *ἀπὸ* om. H, *ἀπὸ τοῦ τάφου* vulgo Dd. — A verbis *οὐδὲ δυνατὸν* finitur schol. vulgo et ap. Dd. Utrobique hoc extat sch. separat.: *οὐκ εὐέξοδον] ἀλλὰ δυσέξοδον ἤγουν ὅθεν οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας*, nisi quod verba *ἀλλὰ δυσέξ. ἤγουν* vulgo desunt.

691 sq. *ἄλλως τε πάντως: καὶ ἄλλως δέ, φησίν, οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοί, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, οἱ τῶν νεκρῶν ἁπλῶς κυριεύοντες, ἀμείνους καὶ βελτίονες καὶ ἑτοιμότεροί εἰσιν εἰς τὸ λαβεῖν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχειν ἐν τῷ Ἅιδῃ παρὰ μεθιέναι καὶ καταλεῖψαι καὶ ἐᾶσαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἄνωθεν.*

1 *τε* om. H — *καὶ* et *δὲ* om. V — *φησὶν* om. H — 2 *κάτω* H — *ἤγουν* pro *οἷον* H — 3 *οἱ* scripsi pro *καὶ οἱ* — 4 *ἐντιμότεροι* H — 5 *αὐτοῖς* Dd. — *καὶ κατέχειν ἐν τ. Ἅ.* om. H, *παρέχειν τῷ* V — 6 *μεθιέναι καὶ* om. H — pro *ἐᾶσαι*: *ἀφεῖναι* H — 7 *ἄνωθεν* om. V

693 *ὅμως δ' ἐκείνοις: ἤτοι μέγα κἀγὼ δυνηθεὶς ἐν τοῖς κάτω θεοῖς, οἷα βασιλεύς, καὶ παρ' ἐκείνων τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἥκω.*

1 lemma extat in VH — *ἐγὼ* Dd. — 2 *ἐν* om. VH, pro *ἐν*: *παρὰ* vulgo — *ἐκείνοις* V — 3 *καὶ μὴ λογιζόμενος* om. V — *ὡς οἱ κοινῶς ἀποθνήσκοντες* vulgo H

694 *ἐτάχυνα δέ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς βραδυτῆτος ἕνεκα.* vulgo Dd.V.

1 *ὡς* om. V — *μεμφῶ* (θ superscr.) V — 2 *τῆς ταχυτῆτος ἕνεκεν* V. — Haec in P: *ἤγουν ταχέως λέγε ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τοῦ χρόνου.*

691 *γνωμικὸν* praescriptum V, *ὡραῖον* G. — * *καὶ κατὰ ἄλλον τρόπον* V. — * *ὄντες δηλονότι* V. — 692 * *κρείττονες* V. *κρείττους* L. *προθυμότεροι* H. — *πέμψαι* V. —

693 * *ἤγουν τῷ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσεφόνῃ* V. —

693 *μεγάλα δυνηθεὶς παρ' αὐτοῖς*. —

694 *ἦλθον. Ἀττικὸν* H. — * *ἐ⟨τάχυνα⟩* V. — * *ἀκατηγόρητος* (verbis *φανερὸς ὑπάρχω* quae pr. m. scripsit lineola extinctis). —

702 sqq. *δείομαι μὲν χαρίσασθαι*: τοῦτό φησι· δέδια μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλξαι τὴν σὴν ψυχήν, δέδοικα δὲ καὶ ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ.

1 τοῦτο δέ φησι V — 3 δέδια δὲ vulgo — γὰρ pro δὲ V

705 sqq. *ἀλλ' ἐπεὶ δέος*: εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἵνα μὴ ψευδόμενος ἐλεγχθῶ, φοβοῦμαι δὲ καὶ τὸ ἀληθές σοι εἰπεῖν, ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ πρὸς αὐτὸν

1 εἰπόντος τοῦ χοροῦ τὰ προειρημένα φησὶ πρὸς αὐτὸν κτλ. Dd. — 2 pro τὰ κατὰ χάριν . . λυπηθῇς: καὶ τὰ ἄλλα V — 3 ψευδόμενος . . εἰπεῖν ἵνα μὴ om. vulgo — ἐλεχθῶ H —

ὑπάρχω VL. — ἕνεκα V. ἕνεκεν H. — 695 *γρ. ἐστὶ V. — νεωστὶ (νεοστὶ cod.) ἐλθὸν H. *νέον VBGL. *βαρὺ V. — 696 *εὐλαβοῦμαι V. — *ἤγουν κατὰ πρόσωπον V. — 698 *σοῦ V. — 699 ἀπὸ τῆς γῆς H. — *καταπεισθεὶς V. — 700 *μηδαμῶς V. — ἐκτεταμένον V. μακρὸν HBGL. — Inter μακιστ. et μῦθον superscr. *τινὰ V. — 701 *τελείου V. — *καταλείψας V. — 702 *φοβοῦμαι VG. — πρὸς χάριν εἰπεῖν HG (σοι διὰ λόγων add. G.). — χαριτογλωττῆσαι (*ῆσαι corr. alt. m. ex εῖν) V. — 703 ἀντία] *ἦλθε lineola extinctum V. — 704 *κακόφημα V. — φίλοισιν] ἤγουν σοὶ V. —

705 *πρὸς τὸν χορὸν V. — *φόβος V. — παλαιῶν (sic)] ἀπὸ τῶν H. — ἔασον *αὐτὸ δηλονότι V. — 706 πρὸς τὴν Ἄτοσσαν V. — ὦ V. — 707 κλαυμάτων] *τῶν V. — *παύ-

695 νεωστὶ γενόμενον, παρὰ τὴν αἰχμήν (νεωστὶ παρὰ τὴν αἰχμὴν γενόμενον m, corr. Weckl.). —

700 μήκους ἐχόμενον. —

702 τὰ πρὸς χάριν εἰπεῖν δέδια μέν (δεδίαμεν m) σοι. — 703 δέδια. — ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ. —

ὁ Δαρεῖος· ἀλλ' ἐπεὶ φοβῇ, ἔασον τοῦτο. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἄτοσσαν καί φησιν· ὦ εὐγενὲς γύναι ξύννομε καὶ ξυμμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσαμένη τῶνδε τῶν θρήνων φανερόν τι μοι εἰπέ, ἵνα μάθω ὃ πάσχετε.

5 ἐπεὶ φόβος ἔνι, ἔασον τοῦτο V — εἶτα στερεώσας τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἄ. φησιν V — 7 γύναι om. V — ξύνομε VH — 8 φανερῶς V — 9 τί πάσχετε Dd.

708 ἀνθρώπεια: ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος τῇ αὑτοῦ γυναικί φησιν ὅτι ἀνθρώπεια ⟨ἂν⟩ πήματα τύχοι καὶ ἐπέλθοι πολλάκις ἐν τοῖς βροτοῖς· ἢ οὕτως· ἀνθρώπεια δὲ καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι καὶ ἐπέλθοι ἐν πήματι καὶ ἐν βλάβῃ. ὡς γὰρ ἄνθρωποι πάσχουσι καὶ τὰ αὐτῶν πήματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

2 ἀνθρώπεια vulgo om. — 3 καὶ ἐπέλθοι post βροτοῖς colloc. H — οἷα πολλάκις vulgo — ἢ οὕτως .. καὶ ἐπέλθοι om. V — 4 ἀνθρώπεια δὲ καὶ addidi ex H — pro ἂν: τινὰ ἐν H — 6 αὐτῶν V — οὐκ ἀθάνατά τινα (ἀθάνατα in ras.) V — 7 κέκτηνται H

709 πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τῆς θαλάσσης, πολλὰ δὲ ἐκ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχονται, ἢν ὁ μάσσων καὶ ὁ μείζων βίοτος ἐκταθῇ πρόσω, ἤγουν ἐν τῷ μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ. vulgo Dd. V.

1 κακὰ om. V — ἐκ θαλάσσης V — pro πολλὰ δὲ ἐκ: καὶ vulgo, πολλὰ δὲ καὶ ἐκ γῆς V — 3 ἐκτανθῇ V — ἐν μακρῷ vulgo Dd. — 4 post χρόνῳ add. Dd.: πολλὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις γίνηται

σασα V. — * θρήνων VL. —

708 ἐπέλθοι H. κατὰ τύχης ἐπέλθοι V.

708 γνώμη. —

710 ὁ μείζων VL. μείζων BG. — ἐὰν H. — * ἐξαπλωθῇ V. — 711 νικήσας H. — * πλοῦτον V. — * ἤγουν εὐτυχίαν V. διὰ τὴν εὐτυχίαν H. — 712 ὃς] σὺ H. γρ. ὡς V. — * ἔβλεπες V. — * μακαριστὸς V. — 713 εὐτυχῆ V. — ὡς] * καθὰ V. — 714 μακαρίζω VH. — * θεά-

710 ἐν τῷ μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ. — ὁ μείζων (gl.). —

714 praescriptum γ̄ (i. e. γνώμη). —

716 *ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν συλλήβδην πάντα. ὡς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ* (Orest. v. 1): '*οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος*'.

1 ante *ὡς ἐν* in V: *διαπεπόρθηται πάντα τὰ τῶν Περσῶν πράγματα* — 2 *πάντα συλλήβδην* V — 3 *οὐκ ἔστι δεινὸν ὧδ'* V

717 ⟨*στάσις:*⟩ *ταραχή, ἐμφύλιος πόλεμος. ἀντὶ* ⟨*δὲ*⟩ *τοῦ φθορὰ εἶπε σκηπτόν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος, εἴ τινος ἐπιδράττεται, καίει καὶ φθείρει καὶ ἀφανίζει, οὕτω καὶ ὁ λοιμός.* vulgo Dd.

719 *'Ηρόδοτος ζ' φησι Δαρείῳ εἶναι παῖδας, 'Ελλάνικος δὲ ια'.* V.

1 *ἑπτὰ* V

[ibd. *λέγουσι τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ζ', Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν, τὸν Ξέρξην δὲ μὴ σχεῖν παῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη· νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦν, διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἑπτὰ οὖν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου καὶ οὐ* ⟨*μόνου*⟩ *τοῦ*

2 *Σμέρδιν* e *Σμέρδην* corr. Dd. — 3 *μὴ ἔχειν* O, *μόνον σχεῖν* Dd. ex P —

σασθαι V. — 715 ὦ H. — *ἤγουν ἐν μικρᾷ ὥρᾳ V. —

716 *ἠφάνισται V. — ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν V. ἐν συντόμῳ H. —

716 σημείωσαι τὸ ὡς ἔπος εἰπεῖν. —

717 *διὰ ⟨τίν⟩ος ⟨τρόπ⟩ου V. — τις] *ἆρα V. — καὶ καταφθορὰ (καταφορὰ cod.) V. — κεραυνὸς H. — *φιλονεικία V. — *τῇ V. — 718 *περὶ V. —

719 Ἡρόδοτος ἑπτά φησιν εἶναι Δαρείου παῖδας, Ἑλλάνικος δὲ ἕνδεκα marg. L. —

719 Ἡρόδοτος (VII, 2) ζʹ φησι Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ιαʹ. —

ἐμῶν] *ἐκ τῶν V. —*ἤγουν εἰς τὰς Ἀθήνας V. — *εἰπὲ VL. —

Ξέρξου, ἀλλά τινος προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει; OP(Dd.).]

9 *ἀλλά* scripsi pro *ἄλλου*

[720 *Ξέρξης ἑρμηνεύεται στρατηγικώτατος· διὸ καὶ θούριον αὐτὸν εἶπεν.* P.]

ibd. *τῆς γῆς τὸ ἄπλωμα, περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησι πᾶσαν.* vulgo OP(Dd.).

1 *τῆς γῆς* om. Vict. — *ἐξάπλωμα* OP(Dd.). — In P addita sunt: *πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν ἐπίπεδον καὶ πλατὺν τόπον.*

721 *ἤτοι διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν πεῖραν ἐμώρανεν, ἀντὶ τοῦ μωρίᾳ τινὶ καὶ ἀβούλως καὶ ἀπερισκέπτως ταύτην τὴν πεῖραν παρήγαγε; τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δέ φησιν ἐκστρατείαν.* vulgo Dd.V.

1 *θαλάττης* V — 2 *ἀντὶ τοῦ* (*ἤτοι* V) *μωράν τινα* vulgo Dd.V — 4 *δὲ* om. V. — Dd. ex P add.: *ἢ πεῖραν τὴν βλάβην.*

722 *διπλοῦν μέτωπον: καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν, ἤτοι καὶ πεζὸν καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοῖ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφότερα κατά τε γῆν καὶ θάλασσαν.* vulgo Dd.V.

1 *καὶ τάγμα ἦν ἤτοι πεζὸν* V — 2 *καὶ* ante *πεζὸν* vulgo om. — Ap. Dd. haec ex OP addita: *συνεστρατήγει γὰρ τῷ Ξέρξῃ ὁ Μαρδόνιος.*

724 *ὥστε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ ὕδωρ.* vulgo Dd.

720 *ὁ ὁρμητικὸς V. ὁρμητικὸς πρὸς πόλεμον B. πρὸς πόλεμον ὁρμητικὸς L. θρασὺς G. —

Ἀσίας V. — τὴν ἤπειρον περιφραστικῶς G. — τῆς H. —

720 τὸ ἅπλωμα, περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον. —

721 πεῖραν] τοῦ στρατοῦ V. — ἐμώρανε] ἐνέκυρσε a pr. m. scriptum, ab alt. lineola transfixum. ὡς μωρὸς διῆλθε H. μετὰ μωρίας ἐποίησε BGL (ἐποίησεν L). —

722 πεζὸν ⟨καὶ ναυτικὸν⟩ V. — στρατευμάτοιν] (ἤγουν) τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ BL (ἤγουν om. B). — στρατηλάτοιν] νηῶν V. 723 (immo 725) τὸν Ἑλλήσποντον V. —

722 καὶ ναυτικὸν καὶ πεζόν (gl.). —

724 *διὰ ⟨μηχαν⟩ῶν V. — 725 *ἀσφαλίσαι V. —

724 ὥστ' ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν πόρον. —

726 ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις δαίμων καὶ συνεβοήθησε. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλήσποντον. vulgo Dd.

2 ἐβοήθησε vulgo

728 ὡς ἰδεῖν τέλος: ὡς ἰδεῖν πάρεστι τὸ ἐξ αὐτοῦ τέλος, ὁποῖον ⟨ἐποίει⟩ καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινόν τι τῷ ὄντι καὶ ὀλέθριον.

A voce ὁποῖον (v. 2) incip. schol. vulgo Dd. — 1 πάρεστιν H — 2 δεινόν τινα τῷ ὄντι ὄλεθρον vulgo Dd., δεινόν τι καὶ τῷ ὄντι ὀλέθριον H — 3 τῳόντι V

730 ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς: τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν ναυτικὸς στρατὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονεν ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἴτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀνεῖλον Πέρσας, εἶθ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες τούτους ἀπέκτειναν. τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων οἱ ἐν τῇ Ψυτταλείᾳ Πέρσαι (ἥτις ἐστὶ νῆσος τῇ Σαλαμῖνι παρακειμένη) εὐάλωτοι γεγόνασιν.

1 στρατὸς ναυτικὸς vulgo — 3 περὶ H — 5 pro ἀνεῖλον: ἐνίκων vulgo — 6 οὕτω V — 7 τῶν γὰρ ναυτικῶν VH — 8 ψυταλίᾳ vulgo V, ψιταλία H — Πέρσαι om. H — ἥτις νῆσός ἐστι VH et παράκειται δὲ τῇ Σαλαμῖνι pergit V — τῆς Σαλαμῖνος παρακ. Dd. ex OP — 9 vulgo non περικειμένη ut Dd. adnot, sed παρακειμένη — γεγόνασι H

734 τῶν Βακτρίων δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός, οὐδέ τις

1 ἔργει, om. καὶ ἐφθάρη, H; ἔρρει δὲ καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος τῶν Βακτρίων πανώλης V — 2 ὁ πανώλης ἤτοι ὁ ἀνδρεῖος Dd. —

726 οὕτως ἔχει ὁ λόγος V. — φρονήσεως V. — *καὶ συνέμιξε V. συνήργησε H. — 727 *ἤγουν μεγάλη δυστυχία V. —

725 τὸν Ἑλλήσποντον (gl.). — Βόσπορον: τὸν Ἑλλήσποντον (in marg. super. ante v. 708). — 726 ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαίμων τις. —

728 ναὶ H. λίαν V. — ἐτελείωσε V. — 729 τοῖς παθοῦσιν V. παθοῦσιν G. παθοῦσι B. — τοῖς κακοῖς V. —

730 κρυβείς, ἀφανισθεὶς V. ἀφανισθεὶς H. — 731 παντελῶς HBGL. ὁμοῦ V. — δορὶ] *διὰ τοῦ V. — τῶν Ἑλλήνων BL. — 732 λίαν V. — *στενάζει VL. — 733 *ἀντὶ τοῦ φεῦ VGL. — *ἕνεκα VGL. ἕνεκεν H. — *καὶ βοηθείας V. —

730 τῶν ναυτικῶν φθαρέντων οἱ ἐν Ψυτταλείᾳ (ψυταλία m) εὐάλωτοι γεγένηνται.— 733 τῆς ἀπολομένης. —

734 ἐφθάρη V. ἔφθαρται G. — *ἀντὶ τοῦ ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος V. —

734 ὅ ἐστι πάντες νέοι. —

γέρων ἀπώλετο, τουτέστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, γέρων δὲ οὐδείς. τοὺς γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης ἐστρατολόγησεν.

3 *ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὔ* vulgoV — 4 *γέρων δὲ . . ἐστρατολόγησεν* om. H — *μόνους* om. P — 5 *ἐστρατολόγησε* vulgo Dd. — Haec vulgo et ap. Dd. addita, quae non in PVH leguntur: *τοὺς δὲ γέροντας ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα, κατέλειψε⟨ν ἐν⟩ τῇ Περσίδι χώρᾳ ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.*

736 *μονάδα δὲ Ξέρξην: μεμονωμένον δέ φασι τὸν Ξέρξην ἀπομεῖναι καὶ ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπερᾶσαι τὸν Ἑλλήσποντον. — τὴν ζευκτηρίαν: δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην καὶ συζευγνῦσαν αὐτά. λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.*

1 *φησι* V — 2 *Ξέρξην ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν· εἶναι ἐλλειπτικῶς ἢ ἔρχεσθαι· διαπερᾶσαι* (unde novum schol. incipit) P — *μόνον* post *πολλῶν* inser. V — 3 ante *διαπεράσαι* (sic): *τὸν ξέρξην* vulgo, *τὸν ξέρξην φασὶ* V, *μόνον δὲ τὸν ξέρξην φασὶ* H inserunt — post *Ἑλλήσπ.*: *ὑγιῆ* VH — a verbis *τὴν ζευκτηρίαν* novum schol. incohare codd. non indicant — *δηλονότι* V — 4 *οὐ ζευγνῦσαν* H, *οὐ ζευγνεῖσαν* V — 5 *αὐτόν* Dd.VH

738 *τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. ζυγὸς γὰρ οἷον ἐγένετο ταῖς δυσὶν ἠπείροις.* vulgo Dd.

2 *ζυγὸς . . ἠπείροις* vulgo om.

741 *φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθεν: ὡς τοῦ Δαρείου εἰπόντος καὶ οἷον προμαντευσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν.*

1 *χρησμὸν εἰπόντος* Dd. — 2 *πραγματευσαμένου* H — *ἀποβάλλοντα* V — 3 *λαὸν πολύν* H

οὐδέ τις γέρων] *ἠφανίσθη δηλονότι* V. *ἐφθάρη* H. — 735 *ἡλικίαν* VL. —

736 *μεμονωμένον* V. *μόνον* G. — *ἀπομεῖναι δηλονότι* V. *ἐναπολειφθῆναι* H. — **ἤγουν μετὰ ὀλίγων* V. — 737 **καὶ τίνι τρόπῳ* V. — ⟨*π*⟩*οῦ* V. — *τελευτᾶν*] *τὸ πρᾶγμα* V. — 738 *φασὶ* **δηλονότι* V. — *καὶ μετὰ προθυμίας* V. *περιχαρῆ* H. — *γέφυραν*] **εἰς τὴν* V. — *τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην* V. — 739 **ἐστὶν* V. — *ἀληθὲς* VH. — 740 **ἀληθὴς* VBGL. — *τοῦτο*] **κατὰ* V. — *φιλονεικία* VH. —

741 **τὸ τέλος* V. — 742 *ἐνέβαλε* HG. *καὶ ἐπελθεῖν ἐποίησε* V. — *ἔμπας* (pro *δέ που*)] *ὅμως* V. — 743 **ἤγουν πρὸ χρόνων* V. —

737 *διαπράττεσθαι.* — *ἐν ἐρωτήσει.* —

738 *τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.* — *γρ. φυγεῖν* (gl.). — 740 *ἀμφιβολία* (*ἀμφιβολίας* m, corr. Vict.). *τοῦτο οὐκ ἄδηλον.* —

741 *ὡς τοῦ Δαρείου* (*μαντείου* Kirchh.) *εἰπόντος αὐτὸν ἀποβαλεῖν πολὺν στρατόν.* —

744 *ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις: ὅταν σπεύδῃ τις εἰς καλὰ ἢ εἰς κακά, ὁ θεὸς αὐτῷ συνεπιλαμβάνεται. ἢ ὅταν ἐπὶ τὰ χείρω ἐπείγηται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνεπείγεται αὐτῷ καὶ ἡ Ἐρινὺς ἡ τιμωρητικὴ καὶ ἡ ἔφορος τῶν κακῶν θεός.*

1 lemma addidi ex H — pro altero *ὅταν*: *ἀλλ' ὅταν* Dd. V — *τις ἢ εἰς καλὰ* vulgo H — 2 *καλὸν* et *κακὸν* Dd. — *αὐτοῦ* (*αὐτὸν* H) *ἐπιλαμβάνεται* vulgo Dd. V H — 3 *ὅταν τις* V H — *καὶ συνέπεται* V H, *καὶ συνάπτεται* vulgo — 4 *αὐτῷ ἡ* H — *Ἐριννὺς* vulgo V H — post *τιμωρ.*: *δύναμις καὶ ἔφορος τῶν κακῶν* H, *καὶ ἔφορος τῶν θεῶν δίκη* V

745 *ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις ἅπασιν ἐμοῦ ἡ τῶν κακῶν πηγή. ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τοῦ ὕδατος ἀναδίδωσιν, ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, οὕτω καὶ ἐνταῦθα.* vulgo Dd.

1 *καὶ ἀνοιχθῆναι* vulgo om. — 3 *τὸ μὲν δίδωσιν ἄλλο δ' ἀναβλύζει* (*οὕτω καὶ ἐνταῦθα* om.) vulgo

747 *ὅστις Ἑλλήσποντον: ὅστις (ὁ Ξέρξης) ἤλπισε σχήσειν καὶ κρατήσειν ὡς δοῦλον ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλήσποντον (ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ἀκώλυτον ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθὺν φέρεσθαι) καὶ τὸν τῆς θαλάσσης τόπον μετέπλαττε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε*

1 in lemmate ὃς H — *ἤλπιζε* Vict. V H — 2 *καὶ ἐν* vulgo — 3 *φησιν* H — *ἱδρύεσθαι* V, *ἱδρῦσθαι* Dd. — 4 *αὐτὸν* pro *αὐτόθι* H — *δεινὸν ἱερὸν ὡς μηδέας* V — *μισέας* H — post *Μνασ.*: *φησίν* add. vulgo Dd. — 5 *ἀκώλυτον* pro *ἀκωλύτως* scripsit Blomfield. — *αὐτὸν* pro *ὡς τὸν* H — *φαίνεσθαι* V — post *φέρεσθαι*: *ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τοὺς τόπους οὓς διῆλθεν ἡ Ἰώ* addit P — verba ab *καὶ τὸν τῆς θαλ.* separ. schol. vulgo et ap. Dd. — 6 *πόρον* vulgo — *μετέπτατε* V — *μετέβαλε* V H —

ἤγουν τὸ ἐλθεῖν με κατὰ τῶν Ἀθηναίων V. — πληρῶσαι V. — 744 ὡραῖον praefixum VG. — *ἢ εἰς καλὰ ἢ εἰς κακὰ V. εἰς ἀγαθόν τι H. πρὸς τὸ κακὸν ἢ πρὸς τὸ καλὸν BL. — βοηθεῖ H. —

744 ὅταν, φησί, σπουδάζῃ τις εἰς κακὰ ἢ εἰς καλά, ὁ θεὸς συνεπιλαμβάνεται. —

745 κακῶν] *τῶν V. — *φαίνεται V. — εὑρεθῆναι V. εὑρέσθαι H. — *ὁ υἱὸς ὁ ἐμὸς V. — 746 *ταῦτα V. — *ἐτελείωσε V. —

747 διὰ τὸ εἶναι (ἦν cod.) ἱερὸν ἐκεῖσε Διὸς V. — ὡς] οὕτως V. — *ἤγουν ἐν δεσμοῖς V. ἐν H. — 748 κρατήσειν V. κρατῆσαι H. — θεοῦ] τοῦ V. — 749 μετέβαλε V. μετέβαλεν εἰς γῆν BGL. — 750 ὁδὸν V. — ἐβάδισε H. — 751 ὑπέλαβεν V. — *ἤγουν μωρῶς V. —

747 διὰ τὸ ἱδρῦσθαι (ἱδρύσθαι m) αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ὡς ‘ἱερὸν ἰχθύν’ (Hom. Π 407). —

καὶ τὸν Ἑλλήσποντον δεσμοῖς σιδηροῖς περιβαλὼν ἤτοι γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος πολλὴν καὶ μακρὰν κέλευθον καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ στρατεύματι ἄνθρωπος ὤν· ᾤετο δὲ καὶ ὑπελάμβανε καὶ ἐνόμιζεν οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μωρῶς κρατήσειν πάντων τῶν θεῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί.

7 *ἑλλήσποντα* H — 8 *ἐν ἑαυτῷ* V — *σιδήρων* VH — 9 *καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ* om. V — 10 *ὑπελάμβανεν οὐκ ἐν εὐβ.* H — 11 *οὐκ εὐβούλως* V — 12 *κρατῆσαι* OPVH — 13 *κύριός ἐστι τῆς θαλάσσης* VH. — Alterum schol. v. 747, quod in cod. P extare Dd. indicat: *τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπόται*, non scholiastae P, sed B tribuendum est. Nam idem exhibent codd. G et L.

753 sq. *δέδοικα: φοβοῦμαι, φησί, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθεὶς ἁρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος ἤτοι καταλαβόντος.*

1 *δέδοικά φησι καὶ φοβοῦμαι μὴ* V — 2 *πλοῦτος τοῦ ἐμοῦ πόνου* (*πόνον* V) *ἁρπαγῇ* (*γένηται ἁρπαγὴ* V) VH — 3 *ὑπὸ* om. V — *ἤτοι καταλαβόντος* om. VH — *τυχόντος* pro *καταλαβόντος* Dd. ex P

755 *ταῦτα τοῖς κακοῖς: ταῦτα διδάσκεται ὁ θούριος καὶ ὁ ὁρμητικὸς πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. λέγουσι γὰρ αὐτῷ (τὸ γὰρ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ ἢ περισσὸς ὁ δέ σύνδεσμος) ὅτι σὺ μὲν ὄλβον ἐκτήσω μέγαν τέκνοις ⟨σὺν αἰχμῇ⟩ καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις, τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἔνδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ, τὸν ὄλβον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν.*

2 *καὶ ὁρμητικὸς ὁ* H, *καὶ ὁρμητικὸς* V — 3 *ἀνδράσιν ἐδιδάσκετο* V, qui antea *διδάσκεται* om. — *τὸ γὰρ . . σύνδεσμος* om. H, *ὁ γὰρ δέ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ γάρ ἢ περισσὸς ὁ δέ* vulgo Dd. — 4 sq. *ἐκτήσω μέγαν ὄλβον* V — 5 *ἐν τέκνοις* VH — 6 *τοῦτο* H — *ὑπὸ* VH — *ἀνδρίας* H

753 *φοβοῦμαι* V. —

753 *δέδοικα μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ἁρπαγῇ ὁ ἐμὸς ὑπὸ τοῦ φθάσαντος.* — 754 *τοῦ καταλαμβάνοντος* (gl.). —

755 *διὰ κακῶν ἀνθρώπων* *ab alt. m. lineola deletum V. — **ἐμάνθανε* V. — 756 **ἀντὶ τοῦ ἔλεγον ἐκείνῳ* V. — 757 **ἤγουν μετὰ δυνάμεως* V. — **ἤγουν τὸν Ξέρξην* V. — 758 *κινεῖν τὸ δόρυ* H. — **τὸν πατρικὸν* V. — **πλοῦτον* V. — **οὐδαμῶς* V. — 759 **ἀκούων* V. —

758 *οἰκουρεῖν.* —

761 *τοιγάρ σφιν*: τοιγαροῦν σφὶν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῷ Ξέρξῃ συμβουλεύσασι ταῦτα καὶ προτρέψασιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον, εἰς φθορὰν χωρῆσαν.

1 τοῖς om. V — 2 καὶ προτρέψασιν om. PVH — 3 εἰς φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησεν VH. — In P addita sunt ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ.

762 *ἐξεκένωσε πεσόν*: ἔργον οἷον οὐδέπω πεσὸν (δίκην κύβου· τὰ πράγματα γὰρ κατὰ κύβον πίπτουσιν) ἐξεκένωσε τόδε τὸ ἄστυ. ἔργον δέ, οἷον οὐδέπω γέγονεν, ἐξ οὔτε καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ Ζεὺς ὤπασε καὶ παρέσχε καὶ ἔδωκε ταύτην τὴν τιμήν, τουτέστι τὸ ταγεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ἕνα ἄνδρα πάσης τῆς Ἀσίας.

2 κύβου δίκην V — 3 ἐξεκένωσε δὲ τὸ ἄστυ τόδε τῶν Σούσων ἔργον οἷον κτλ. V — 6 καὶ βασιλεύειν om. V — 7 τῆς vulgo om.

768 *ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς*: τὸν Ἀρταφρένην φησί, περὶ οὗ παρακατιὼν λέγει· 'φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν'. ἐτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρτίας καὶ ὑγιεῖς καὶ ἀκεραίους.

2 κατιὼν V — δὲ pro γὰρ H — 4 ὁ om. H — ἔχων στενὰς καὶ ἀρτίας H, ὁ ἔχων τὰς φρένας ἀρτίους καὶ . . V — 5 καὶ ὑγιεῖς om. vulgoDd. — ἀκεραίας vulgoDd.VH

[770 *ἰστέον ὅτι Κῦρος ἐκαλεῖτο παρὰ Πέρσαις πατὴρ ὡς προνοούμενος καὶ φροντίζων ἐκείνων· ὁ δὲ Δαρεῖος κάπηλος ὡς φιλοχρήματος.* P.]

760 *στράτευμ'*] *ἤγαγε* H. — 761 *τοῖς συμβουλεύσασιν ἀνθρώποις* V. *αὐτοῖς* (*τούτοις* B) *τοῖς συμβούλοις* BGL. — **καὶ τετελειωμένον* V. —

762 *ἀλάθητον* V. — 763 *τόδ'*] *ἐγένετο* V. — 764 **ἀφ' οὗ* V. — *ἤγουν τὸν πρῴην βασιλέα Μήδων* V. — **παρέσχεν* V. — 765 *ἕν'*] *ὥστε* V. — *καὶ καλὰ θρέμματα ἐχούσης* V. — 766 *ἡγεμονεύειν* V. — *κυβερνητήριον* V. *διεξάγοντα καλῶς* H. — 767 *Μῆδος*] **ὁ* V. — *βασιλεὺς τῆς Περσίδος* V. —

768 *ἤγουν ὁ Ἀρταφρένης* V. *ὁ Ἀρταφρένης* G. *Ἀρταφρένης* B. — *ἀγαθὸν* V. — 769 *τρόπος ἐτυμολογικὸς* V. *νοεῖται γὰρ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τῆς λεγούσης ἔχειν ἐκεῖνον ἀρτίας φρένας* marg. G. —

770 **ἤγουν μετ' αὐτὸν* V. — **εὐτυχὴς* V. — 771 **καὶ τὴν ἀρχὴν λαβὼν* V. — 772 *ἤγουν ἔλαβε πολὺν λαὸν Λυδῶν καὶ Φρυγῶν*

761 *τοῖς προτρεψαμένοις.* — (763) *εἰς φθορὰν χωρῆσαν.* —

763 *ἐκενώθη τὰ Σοῦσα.* —

769 *ὁ Ἀρταφέρνης, ὃν ἐτυμολογεῖ ὁ ἀρτίας ἔχων φρένας.* — *ὁ Ἀρταφέρνης ἐξ ἐτυμολογίας.* —

770 (in marg. super. ante v. 751) *Κῦρος πρῶτος προσεκτήσατο Πέρσαις τὴν ἀρχὴν Μήδων ἀφελόμενος. Κύρου υἱὸς Καμβύσης,*

775 *Κύρου δὲ παῖς: Κύρου υἱὸς ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δὲ κατὰ Ἑλλάνικον Μαρφίου καὶ Μέμφιδος.*

1 *Κύρου δὲ υἱὸς* vulgoDd.H — 2 *μόμφιδος* H

776 *πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν: ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν οὔτε γένος οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον· 'Μάρδις αἰσχύνη πάτρᾳ'. μάγος γὰρ ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος. ἢ ἴσως ὁμώνυμος ὑπεκρίνετο εἶναι Μερδίᾳ τῷ τοῦ Κύρου παιδὶ ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ εἶπεν, ὅτι μάγος ὢν περιέσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ τῶν μάγων διεπράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐκστρατείαν ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἳ τῇ ἐρημώσει τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν*

1 lemma HV, sed *ἦρξε* V — *ἡμαρτηκέναι* corr. ex *ἡμαρτικόν* H — 2 *ἐπιτιθέμενον* V, *ἐπὶ* (sic) H — *τῇ καμβύσῃ ἀρχηγὸν* H — 4 *γραπτέος* PV — *Μάρδις* om. V, *μάρδος* OPH — 5 *γὰρ* om. vulgo — 6 *Μερδίᾳ* vulgo, *μαρδὶ* V, *μάρδῳ* P(Dd.)H, *μάρδος* O — 7 *δὲ* pro *τε* Dd. — *πάτρας* O — 8 *ἐπέσπασε* vulgoDd.VH, *ὑπέσπασε* O — *τὴν* om. V — 9 *τῶν μάγων* vulgo om. — 10 *διεπράσσοντο* H — *ἐκστρατίαν* H, qui foliis amissis cetera iam non exhibet. Desunt etiam scholia sqq. usque ad schol. v. 991. *ἐκστρατίας* V —

V. — 773 *Δωρίδα* V. — *ἤλαυνε* V. — *βίᾳ*] **σὺν* V. — *τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἢ βιαστικῶς* G. — 774 *ἐμίσησεν* VBL, infra quod **αὐτὸν* V. *ἐμίσησε* H. — **ἐπεὶ* VB. — *φρόνιμος* V. — *ἐγένετο* V. —

775 *ὁ Καμβύσης* VBG. —

776 *τιμῇ* infra quod **σὺν* V. — 777 *θρόνοισι*] **σὺν* V. — *τ'*] **καὶ* V. — *βασιλικοῖς* V. — *τὸν Μάρδον* V. — *μηχανῇ* V. — 778 **γενναῖος, ἀγαθὸς* V. — *δόμοις*] **τοῖς* V. — 779 *τοῖς βασιλεῦσι* V. — *τοῦ ἔχειν τιμὴν εἰς τὸν λαὸν* V. —

ἀδελφοὶ δὲ κατὰ Ἑλλάνικον Μάραφις, Μέρφις. — 773 *συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.* —

775 *Καμβύσης.* —

776 *πέμπτος δὲ Μάρδος: ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν οὔτε γένος οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον· 'Μάρδις αἰσχύνη πάτρᾳ'.* ὁμώνυμος (ὁμωνύμως m) *γὰρ εἶναι ἴσως ὑπεκρίνετο Μερδίᾳ τῷ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ· ὅτι μάγος ὢν περιέσπασε* (*πῶς ἔσπασε* m, corr. Dd.) *τὴν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους.* — 778 *τοῦτον Ἑλλάνικος Δαφέρνην καλεῖ.* —

ἦρξαν τῆς βασιλείας, Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος (οὐχ ὁ τοῦ Ξέρξου πατήρ, ἀλλ' ἕτερος), καὶ ἄλλοι τινὲς φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο. καταγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἤριζον περὶ τῆς βασιλείας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ταύτην λαβεῖν ἀπείπαντο φήσαντες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βούλεσθαι καὶ μήτ' ἄρχειν μήτ' ἄρχεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος ἆθλον ἔθεντο τὸ μεθ' ἵππων δραμεῖν. οὗτινος δ' ἵππος πρὸς τὴν νύσσαν ἐλθὼν χρεμετίσειε, πάντως αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβηται. ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ ἱπποκόμῳ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀνεκοινώσατο. οὗτος δὲ χιτῶνα λαβὼν καὶ τῷ τῆς θηλείας προστρίψας μορίῳ δέδωκεν αὐτῷ ἐπειπών· 'ἣν δ' ἂν ὥραν ὁ ἵππος τῇ νύσσῃ προσεγγίσῃ, τηνικαῦτα στήσας αὐτὸν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσάγαγε. καὶ οὗτος τῆς ὀδμῆς τῆς θηλείας αἰσθανθεὶς χρεμετίσει'. ὃ καὶ πεποίηκε καὶ κατὰ κράτος νικήσας τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο. τινὲς δὲ οὕτω φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς ὁ ἱπποκόμος ἐν τῷ καμπτῷ φορβάδιον στήσας διῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζετο. οὗτος δὲ καὶ κατὰ

13 δὲ om. vulgo — verba καὶ Δαρεῖος . . ἕτερος om. P vacuo tamen spatio relicto — 14 ἀλλ' ἄλλος O — 15 κατεβίβασαν P, qui reliqu. schol. om. — ἐβουλεύσαντο O — 16 ἔριξον vulgo — 17 οὖν om. V — πάντες om. O(Dd.)vulgo — 18 βουλεύεσθαι vulgo — 19 μήτε . . μήτ' vulgo — 22 ἐπὶ τὴν O(Dd.) — ἐλθὼν om. V — 24 παρὰ V, τὰ περὶ O(Dd.) — 25 ἐπιτρίψας Dd. — μόρῳ V — 28 ὀσμῆς (O)Dd. — 29 θυσίας V — αἰσθανόμενος vulgo — χρεμετίσειεν OV — 30 καὶ τὸ κράτος Dd. — ἐπελαύετο V — ἄλλως ante τινὲς inser. Dd.(O) — 31 οὕτως vulgo — 32 φορβάδιον στήσας ἐν τῷ καμπτῷ V; φορβάδιον OV; φοράδα, quod Dd. praetulit, vulgo — 33 συνουζιάζετο V — δὲ om. V —

τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκεῖσε γεγονὼς τῆς θηλείας ἐμνήσθη καὶ οὕτως ἐχρεμέτισεν.

35 *ἐχρεμέτισε* vulgoDd. — In O haec secuntur: *ἄλλως· Μάρδος τὴν ἀρχὴν τῶν Περσῶν οὐκ ἦρξεν· ἀλλὰ τὰ ἀντίγραφα ἔσφαλαν* (*ἔσφαλται* Dd. coll. v. *ἡμάρτηται* init. schol.)· *ἀντὶ γὰρ τοῦ Μάρδις ἔγραψε Μάρδος. τῷ ὀνόματι γὰρ τῷ ὁμωνύμῳ ὑπεκρίνετο ἴσως ὁ μάγος· ὁ δὲ Μάρδος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Καμβύσου, ὃς Μάρδος προσταγῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνῃρέθη διά τινα μῆνιν.*

781 *κακῶς τοῦτο εἶπε· μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν, ὅτε οἱ ἑπτὰ στρατηγοὶ τοῦ Καμβύσου ὤμοσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑποκρινόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου.* vulgoDd.

1 *καλῶς* O — 3 *ἀναιρῆσαι* O

786 *καλῶς γὰρ γινώσκετε τοῦτο, ὦ ἐμοὶ ξυνήλικες Πέρσαι, ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες οὐκ ἂν ἐφάνημεν πράξαντες τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν, ὅσην νῦν μόνος ὁ Ξέρξης ἐποίησεν.* vulgoDd.V.

1 *γὰρ* om. vulgoDd. — *τοῦτο, ὦ* om. V — *συνήλικες* vulgoV — 2 *ἡμᾶς* (sic) *οἱ κράτη τάδ' ἔχοντες* V, *ἡμεῖς οἳ κράτη κατέσχομεν* Dd. — *τάδε* Pauw., *τά γε* Vict. — 3 *προτοῦ* vulgoDd. — *οὐκ ἂν τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν ἐφάνημεν πράξαντες ὅσην* V — *βλάψαντες* pro *πράξαντες* Dd. — 4 *μόνος* addidi ex V — 5 *ἐποίησε* vulgoDd.

781 ὀγδόου κλήρου infra quod *διὰ V. — *ἐπέτυχον V. τοῦ κλήρου ἐπέτυχον B. — οὔτινος V. — τῆς βασιλείας V. — 785 διὰ μνήμης φέρει G. καὶ εἰς μνείαν ἔχει τοὺς ἐμοὺς λόγους καὶ τὰς ἐμὰς συμβουλὰς V. — *ἐντολὰς VG. —
786 *καλῶς V. — *ἀληθῶς V. — πρὸς τοὺς πρῴην βασιλεῖς V. — *ὦ V. —
787 ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ [Ξέρξου add. cod.] βασιλεύσαντες V. — ἐλάβομεν V. — 788 super φανῶμεν (sic)] ἐπράξαμεν a correctore (v. p. IX) lineola transfixum V. — πράξαντες V. — *τοσαῦτα V. — ὅσα νῦν ἔπραξεν ὁ Ξέρξης G. — 789 *⟨π⟩οῦ V. — 790 πλή-

781 (pertinet ad 780) κακῶς· μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν. — ὁ δέ ἀντὶ τοῦ δή, νῦν. — 784 praescriptum $\overline{\gamma}$ ut 714. —

787 οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες ἡμεῖς. —

788 ὅσα νῦν. —

794 *αὐτὴ γάρ, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἀτθίς, συμμαχεῖ ἐκείνοις, τοῖς Ἕλλησι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν καρποὺς αὐτάρκεις, ὥστε τοὺς ἐναντίους ἀποτρέφεσθαι· ἡ γῆ, φησί, κτείνουσα ἐν λιμῷ τοὺς πολυίππους Πέρσας.* vulgo Dd. V.

1 *αὕτη* V — 3 *ἀποτρέπεσθαι* vulgo Dd. V — pro *ἡ γῆ, φησί*: *ἀλλὰ* V — 4 *ἐν* om. vulgo Dd. — In P haec sunt: *αὐτὴ γάρ, ἡ Ἑλλάς, συμμαχεῖ ἐκείνοις, τοῖς Ἕλλησι, διὰ τὸ αὐτοὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς, τοὺς ⟨δὲ⟩ ὑπερπώλους καὶ πολυίππους, ἤγουν τοὺς Πέρσας, ⟨μή⟩· ἢ τοὺς ὑπερκόμπους καὶ ἀλαζόνας φθείρουσα ἐν λιμῷ.*

798 *ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλειφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίῳ καὶ αἱ λ' μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ πῶς λέγουσιν ἀποστεῖλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; τοῦτο δὲ εἶπε τὴν πάντων σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. ὁ γὰρ Μαρδόνιος ἐπελέξατο λ' μυριάδας, τὸ ἔκκριτον μέρος τοῦ στρατοῦ, ἃς ἐπ' ἐλπίσι κεναῖς ὁ Ξέρξης κατέλειψεν.* vulgo Dd. V.

1 *τᾷ Μάρδονι αἱ* Dd. ex OP — 2 *τριάκοντα* vulgo Dd. — 4 *τὴν παντελῆ* vulgo — 5 *ἄλλως ὁ γὰρ* Pauw., *ὁ γὰρ* .. *κατέλειψεν* om. Vict. — *Μάρδων* Pauw. Dd., *μαρδόνιος* OPV — *ἐπεδέξατο* Pauw. — 6 *ὃ* O, *ἣ* P

ρωσιν V. — *ἤγουν εἰς τὸ μετὰ ταῦτα (μεταταῦτα cod.) V. — 791 *καὶ εὐτυχήσαιμεν V. — *καὶ λίαν καλῶς V. — *ἤγουν ἡμεῖς V. — 793 ἔχει δηλονότι ἡ Περσὶς πλείονα (πλεῖον cod.) στρατὸν V. — 794 ἤγουν ἡ Ἑλλὰς V. — βοηθὸς V. — τοῖς Ἕλλησι V. — 795 *εἶπας V. — βοηθεῖ ἡ Ἑλλὰς τοῖς Ἕλλησι V. — 796 πείνῃ V. — *ἤγουν τοὺς καλῶς ἐφιππεύοντας V. — 797 φρόνιμον, λαμπρὸν V. — *ἔκκριτον V. εὔμετρον (ἔμμετρον cod.) H. — *αἴρομεν V. — στρατὸν V. — 798 ὁ ἐναπολειφθεὶς στρατὸς V. — 799 κυρήσει] *οι super ει V. — ἐπιτύχοι VH. — *ἤγουν ὑποστροφῇ (ὑποστραφῇ cod.) σεσωσμένος V. — 800 inter εἶπας et οὐ superscriptum ὅτι V. — *ἤγουν τὸν Ἑλλήσποντον V. — 802 ὀλίγοι VHB, *σωθήσονται δηλονότι add. alt. m. V. — τι] *κατὰ V. — θεῶν]

794 αὐτὴ ἡ Ἑλλάς (gl.). — ἡ Ἀτθίς. —

796 καρποὺς ἀρκοῦντας μὴ ἔχουσα. —

797 εὔμετρον. —

803 *εἰς τὰ νῦν πεπραγμένα: ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεσθαι στοχάζομαι.* vulgo Dd. V.

2 *κακὰ κἀκεῖνα* V — *συμβῆναι* V Dd. ex P

804 *οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὔ, ἀλλὰ πάντα, ὅσα τοῖς βροτοῖς παθεῖν πέπρωται, ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. ἄλλως· εἰ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. οὐχὶ τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τινὰ δὲ οὔ· ἀλλ' ὅσα ὑπὸ τῶν θεῶν διιθύνονται βουλεύματα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦνται, ὅσα δὲ οὔ, οὐ τελειοῦνται. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμοὺς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα* (Pers. v. 741). vulgo Dd.V.

2 *τοῖς* om. vulgo Dd. — *παθεῖν* om. V — 3 *ἐπισυμβαίνουσιν* V — verba inde ab *ἄλλως* om. V — *εἰ γὰρ .. συμβήσεται* om. Vict. — *οὐ* pro *εἰ* Pauw. — 5 *τινὰ δὲ* scripsi pro *τὰ δὲ* — 6 *ὑπὸ θεῶν* vulgo Dd. — 7 *τελειοῦται* utrobique vulgo Dd. (sed *τελειοῦνται* P).

805 sq. *καὶ ἐάνπερ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνῃ, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλῆθος τοῦ βαρβάρου στρατοῦ· ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θνήσκει. εἶτα ἐξ οὐδετέρου πρὸς ἀρσενικὸν τὸν λόγον ἔστρεψεν εἰπών· πεπεισμένος οὗτος ὁ στρατὸς ἐν κεναῖς ἐλπίσι. πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. ἢ λείπει καὶ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον πλῆθος πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι.* vulgo Dd. V.

1 *πεπραγμένα* vulgo — 2 *τυγχάνωσι* Dd., *τυγχάνωσιν* vulgo — *βαρβαρικοῦ* V — 4 *ἔτρεψεν* vulgo Dd., *ἔστρεψε* V — 7 *ψυταλίᾳ* vulgo V — 8 *κατ' ἐλπίσι* V

807 *μίμνουσι δέ, ἔνθα ὁ φίλος Ἀσωπὸς τὸ πίασμα*

1 *μίμνουσι δ' ἔνθα*] vulgo Dd. — *φίλος* om. Dd. —

τῶν V. — 803 τὰ μαντεῖα V.—τετελειωμένα V.—

803 ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. —

804 θεωρήσαντα, ὅτι τὰ μαντεῖα τῶν θεῶν ἀπαράθετα V. — *ἀλλὰ πάντα ἀληθῆ εἰσι δηλονότι V. —

804 οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, τὰ δὲ οὔ. ἀντὶ τοῦ πάντα συμβαίνει. —

805 κεἴπερ] ἐὰν V. — *τὰ τῶν θεῶν V. — ἐστὶ] *ἀληθῆ δηλονότι V. — ὑπάρχει V. — κρεῖττον ἄνθος V. — τοῦ V. — τοῦ στρατοῦ τοῦ μέλλοντος στρατεύσασθαι (βουλεύσασθαι cod.) πάλιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος V. — 806 ὁ Ξέρξης H. —

806 ὁ Ξέρξης. —

807 *μένουσι V. — ποταμὸς VH. — 808 *λιπαί-

808 ἀντὶ τοῦ λιπαίνει

καὶ λίπασμα ἢ πότισμα προσφιλὲς τῇ Βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῇ γῇ, ἤγουν τὸ λίπασμα τὸ πιαῖνον καὶ τρέφον αὐτήν, ἄρδει τὸ πεδίον καὶ τὴν γῆν· ἀντὶ τοῦ ἔνθα ὁ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν. vulgo Dd.V.

2 *καὶ λίπασμα ἢ πότ. προσφιλὲς* om. vulgo V — 3 *τῇ* ante *γῇ* om. V — *ἤγουν .. αὐτήν* om. Dd., *ἤτοι τὸ λείπισμα* V — 4 *αὐτόν* V

809 *ὅπου σφιν καὶ αὐτοῖς τοῖς βαρβάροις ἀναμένει παθεῖν τὰ μέγιστα τῶν κακῶν ὧν ἔπαθον.* V (in inferiore marg. p. v. 795—809 continentis).

ibd. *τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς τοὺς Λάκωνας συγκροτήσαντες οἱ βάρβαροι κατὰ κράτος ἡσσήθησαν.* P V.

Initium sic in V: *καταλέλυται καὶ ἠρήμωται ἐκ θεμελίων φησὶ δὲ περὶ τῆς ἐν Πλατ. πεζομαχίας ἣν κτλ.* — *ἡττήθησαν* V

νει V. — λῖπος V. — φίλον πίασμα] προσφιλὲς λίπασμα G. προσφιλὲς τοῖς ἐκεῖσε πότισμα BL. —

809 ὅπου V. — σφιν] αὐτοῖς infra quod τοῖς βαρβάροις V. — περιμένει V. — ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων V. —

τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἥτις παρὰ τῶν Λακώνων ἡττήθη (λακόνων L) marg. GL. — ἄποινα] τῶν θεῶν *δηλονότι V. — 811 οἱ βάρβαροι V. — ἐλθόντες V. — 812 *ᾐσχύνοντο V. — καίειν V. — τοὺς ναοὺς (*τοὺς scr. alt. m.) V. — 813 ἀφανεῖς VBGL. — θεῶν V. — κτίσματα V. — 814 ὁμοῦ VBGL. — 815 *διὰ τοῦτο (διατοῦτο cod.) V. — ὡραῖον praef. GL. — *σμικρότερα (quod e σμικρὰ α pr. m. scripto mutatum videtur) τῶν ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων V. —

τὴν Βοιωτίαν ὁ Ἀσωπός. πίασμα ἀντὶ τοῦ λίπασμα.—

809 τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν. —

812 ἐνεπίμπρασαν γὰρ τὰ ἱερά. —

815 ὡραῖον. —

816 *ἡ τῶν κακῶν οὖν κρηπὶς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλιον καὶ ἑσμὸς οὐδέπω ὑπέστη καὶ εἰς τέλος κατήντησεν, ἀλλ' ἔτι ἐκπαιδεύεται καὶ αὔξεται τὰ δεινά.* vulgo Dd. V.

2 *θέμεθλος* PV, *θέμεθλον* O, *θεμέλιος* vulgo Dd. — *καὶ ἑσμὸς* om. P, *καὶ ὁ ἑσμὸς* vulgo Dd. (*ἐθμὸς* O) — 3 *αὔξει* V

820 sq. *οἱ θῖνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι καὶ τῇ τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα (τουτέστιν ὅτι καὶ ἂν τρεῖς γενεαὶ παρέλθωσιν). τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμενοῦσι πτώματα διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσαι αὐτά.* vulgo Dd.V.

2 *μὴ ἔχοντες* Dd.V — *τῇ* om. V — *τῶν μεταγεν.* om. Dd. V — 3 *τὰ Περσῶν* V — *τουτέστιν . . πτώματα* om. P — 4 *ἂν* vulgo post *παρέλθωσιν*, quae corruptela in V sic aucta est, ut legatur *παραμενοῦσιν ἄν*. Corr. Dd.

822 *ὡς οὐχ ὑπέρφευ καὶ σοβαρῶς χρὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθοῦσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θρήνου ἄξιον θέρος θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν καὶ καταφρόνησιν.* vulgo Dd.V.

1 *ὡς οὐχ ὑπέρφευ*] *σοβαρῶς οὐ χρὴ* vulgo Dd. — 4 *θρῆνος* pro *θέρος* V

816 *ἀπόκεινται V. — 817 *κρηπὶς*] **ἤγουν τέλος*, super quod *βοήθεια* (corr.: *ὑποβάθρα*) a pr. m. scriptum altera delevit lineola. — *ἕως οὗ* V. — *καὶ αὔξεται* (*αὔξει* cod.) V. — *εἰς παιδείαν ἐκείνων αὐξάνεται τὰ κακὰ* BGL (*παιδίαν* L; *αὐξάνουσι* L, *συναύξεται* G). — 818 *τόσος*] *ἤγουν πολὺς* V. — **γενήσεται* V. — *ῥύσις* V. — 820 *αἰγιαλοὶ πεπληγμένοι* linea extinctum, infra quod *οἱ σωροὶ* V. *οἱ σωροὶ* BGL (*οἱ* om. G; *σοροὶ* L). — *τὰ σώματα τῶν νεκρῶν *τῶν Περσῶν δηλονότι* V. — 821 *ἄφωνα*] *καὶ τὰ ὀστᾶ ἐκείνων δηλονότι* (**καὶ* scr. alt. m.), infra quae **ὄντα* V. — **δείξουσιν* V. — 822 *γνωμικὸν* praescriptum VL. — **ὅτι* V. — **καὶ μεγάλως καὶ σοβαρῶς* V. — *ἀλαζονεύεσθαι* V. — 823 *ὡραῖον* praescriptum V. — *ὕβρις γὰρ*] *τῶν θεῶν* V. — 824 **βλάβης* VL. —

817 *θεμέλιον*. — *αὔξεται τὰ κακά*. — 819 *Λακωνικῆς*. — 820 *θῖνες*: *οἱ σωροὶ καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι τὸ γεγονός* (*γένος* m, corr. Kirchh.). *τριτοσπόρῳ δέ· τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ*. — 823 $\bar{\gamma}$ praescriptum, ut 714. —

826 *μηδέ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὡς μείζονος ἐρασθεὶς δόξης ἐκχέῃ καὶ φθείρῃ καὶ ἀπολέσῃ ὃν τὸ πρὶν εἶχεν ὄλβον μέγιστον.* vulgo Dd. V.

1 *μὴ δέ τις* V — 3 *καὶ ἀπολέσῃ* addidi e V — *τοπρὶν* V

831 sqq. *πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σωφροσύνῃ, ἢ οἱ χρῄζοντες καὶ οἱ θέλοντες σωφρονεῖν, πινύσκετε καὶ συνετίζετε καὶ σωφρονίζετε ἐκεῖνον, τὸν Ξέρξην, ἐν συνετοῖς νουθετήμασιν, ὥστε λῆξαι καὶ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα διὰ τῆς κενοδοξίας. ἢ κεχρημένον ἀντὶ τοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν.* vulgo Dd. V.

1 *ἡμεῖς* V — *κε[χρ]κτημένοι* V — 2 *καὶ θέλοντες* vulgo Dd. — 3 *σωφρονεῖτε* P — *τὸν Δαρεῖον* V — 5 *πανθῆναι* V — *τὴν τῶν θεῶν πάσχοντα βλάβην* V — 6 *τὴν κενοδοξίαν* O

ἤγουν μεστὸν θρήνων V. — θερίζει VB. — 825 τῶν πημάτων V. — *καὶ ἀντέκτισιν καὶ τιμωρίας V. 826 Ἀθηνῶν] *τῶν V. — 827 ἀλαζονευθεὶς *καὶ παραβλεψάμενος V. — τὴν ⟨παρ⟩οῦσαν εὐτυχίαν (*προσ ad οῦσαν add. alt. m.) V. τὴν παροῦσαν νῦν Πέρσαις δυστυχίαν BGL (ἤτοι τὴν G). — 828 *καὶ ἀπολέσῃ V. — *καὶ ἀλαζονικῶν V. — 830 δικαστὴς V. — 831 τὸν Ξέρξην VBGL. — σωφρονεῖν] *τῷ V. — κεχρ.] *ὑμεῖς δηλονότι, infra quod *οἱ V. — χρήζοντες G. — 832 λέγετε, *παρηγορήσατε V. — *διὰ ⟨εὐλόγ⟩ων ⟨νουθετημά⟩των V. — 833 λῆξαι] ὥστε V. — *τῆς λύπης V. — ἐκ θεῶν βλαπτόμενον ἢ βλάπτοντα τοὺς θεοὺς BL. τοὺς θεοὺς βλάπτοντα G. — *⟨ὑπερκόμπ⟩ου διὰ ⟨θράσ⟩ους V. — 834 *προσφιλὴς V. — 835 καλλωπισμὸν ἤγουν ἱμάτια V.

828 τὴν εὐδαιμονίαν. — 829 τῶν μὴ προσηκόντων εὔθυνος, δικαστής. — 831 τὸν Ξέρξην. —

836 sqq. *ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν ἐπελθόντων τῷ Ξέρξῃ κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων αὐτοῦ στημορραγοῦσι καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν διαρρέουσιν ἐν τῷ σώματι, αἱ λακίδες καὶ αἱ διασχίσεις· τουτέστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ Ξέρξης.* vulgo Dd. V.

1 *ἀπὸ* V — *γὰρ* om. Dd. — *τῶν ἐπ. κακῶν τῷ Ξ.* V — 2 *πάντα μέρη* V — 3 *σημείων* V — 4 *διαρρήσσουσιν* OPV (*διαρήσσουσιν* V, ρ superscr.), *διαρρέουσιν* vulgo Dd. — *λακίδες δὲ* vulgo Dd. — *καὶ διασχίσεις* Dd. — 6 *αὐτοῦ* Dd. V

842 sqq. *πρὸς τὸν χορόν φησιν ὁ Δαρεῖος, ὅτι ἐγὼ μὲν ἄπειμι κάτω εἰς τὸν Ἅιδην, ὑμεῖς δέ, ὦ γεραιοί, χαίρετε ἐν κακοῖς μὲν ὄντες, ὅμως δὲ χαίρετε ψυχῇ διδόντες ἡδονήν, ἤγουν θύοντες ἐμοὶ καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἡδύνοντες διὰ τῶν θυσιῶν. τοῖς γὰρ θανοῦσι θυσία μόνη ἐστὶ προσδεκτέα, πλοῦτος δὲ οὐδὲν ὠφελεῖ.* vulgo Dd. V.

3 *γηραιοὶ* V — *μὲν* om. V — 4 *καὶ* vulgo om. — 6 *δ' ὠφελεῖ οὐδὲν* V

845 sq. *ὁ χορὸς ἀκούσας ἀπὸ τοῦ Δαρείου, ἃ μέλλουσι καὶ ἔτι παθεῖν οἱ Πέρσαι κακά, φησίν· ὄντως ἤλγησα ἀκούσας τοῖς Πέρσαις πολλὰ πήματα καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι· ἤτοι ἃ νῦν πάσχουσι καὶ ἃ μέλλουσιν ἔτι αὐτοῖς ἐπελθεῖν* vulgo Dd. V.

1 *ἀπὸ τοῦ Δαρείου* h. l. om. V, qui habet: *ἃ μέλλουσι παθεῖν καὶ ἔτι κακὰ οἱ Πέρσαι ἀπὸ τοῦ Δ. φησὶν* — 3 *ἤλγησας* V — *ἀκούσας πολλὰ πήματα τοῖς Πέρσαις παρόντα ἤτοι ἃ νῦν* V, *καὶ ἀκούσας* vulgo — 4 *ἤτοι ἃ νῦν πάσχουσι καὶ μέλλοντ' ἔτι* Pauw., *ἢ* pro *ἤτοι* Dd.

— 836 *ὑπάντα* (*α ex η corr. alt. m.) V. — 837 *σχίσματα* VBGL. — *περὶ* V. — 838 *καὶ ἐσχισμένοι ὑπάρχοντες ἕως τῶν στημόνων* (*στήμων* cod.) V. — 839 *κολακευτικῶς* V. — *λόγοις*] **διὰ* V. — 840 *τῆς κολακεύσεως σου* V. —**γινώσκω* V.— **ἀκούων* V. — *λάβῃ* **ἄνεσιν τῶν κακῶν καὶ τῆς λύπης* V. — 841 **ἀπέρχομαι* V. — *σκότον* V. — 842 *πρὸς τὸν χορὸν* V. — **ὦ* V.— **ὄντες δηλονότι* V. — 843 **τῇ ἐμῇ δηλονότι* V. — **ἤγουν θυσίας* V. — **ἤγουν κατὰ τὸν πρέποντα καιρὸν* V. — 844 **ὅτι* VL. — *γνωμικὸν* praefixum V. *ὡραῖον* G. —

845 **ὄντως* V. — **ἐλυπήθην* V. — 846 *τῶν* ⟨*βαρβάρ*⟩*ων* V. — 847 *τύχη* V. — *λίαν* VGL. — 848 **λυπεῖ ἐμὲ δηλονότι* V. *λυπεῖ ἐμὲ* G. *λυπεῖ* L. — 850 *ἥτις* VGL. — **αὐτὸν* VGL. — *ἐνδύεται*

836 *ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν κακῶν πάντα ἀμφὶ σώματι στημονορραγοῦσι λακίδες, οἷον διαρρέουσιν.* — 838 *διαρρέουσιν* (gl.). —

853 οὐ γὰρ τοὺς ἐμοὶ φιλτάτους ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνάγκαις προδώσω καὶ παραβλέψομαι. vulgo Dd.

854 sqq. θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακὰ καί φησιν· ὄντως μεγάλης βιοτῆς ἀγαθῆς τε πολισσονόμου καὶ τὴν πόλιν καλῶς νεμούσης καὶ διευθετούσης ἐτύχομεν ἐπὶ τοῦ Δαρείου. vulgo Dd. V.

3 τε καὶ πολισονόμου V — καὶ πόλιν vulgo V — 5 ἐπὶ τοῦ Δαρείου om. V

856 sqq. εὖτε καὶ ὁπηνίκα ἦρχε καὶ ἐβασίλευε τῆς ἡμετέρας χώρας ὁ Δαρεῖος, ὁ ἄμαχος βασιλεύς, ὁ ἰσόθεος, ὁ πανταρκὴς καὶ εἰς πάντας ἀρκῶν καὶ εὐεργετῶν καὶ διέπων καλῶς καὶ παντάπασι δίκαιος γενόμενος. vulgo Dd. V.

2 art. ante ἄμαχος om. vulgo — 3 καὶ ὁ εἰς V — ἐνεργῶν V, διευεργετῶν vulgo — post εὐεργετῶν Dd. ex P add.: καὶ διευθετῶν — 4 καὶ πᾶσι πάντα γινόμενος V

860 sqq. πρῶτα μὲν καὶ πρωτοτύπως ἀπεφαινόμεθα στρατιᾶς εὐδοκίμου ἤτοι περιβοήτου καὶ τροπαιοφορούσης, τουτέστι διὰ στρατιᾶς κατὰ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν,

1 καὶ πρωτοτύπως vulgo om. — φαινόμεθα στρατεύων δοκίμου V — 3 ante τουτέστι: στρατιᾶς inser. V — δοκιμοῦμεν V —

ἐσθῆτα V. — 851 **ἤγουν ἱμάτια λαμπρὰ* V. — 852 *συναντᾶν* V.

853 *οὐ γὰρ ἡμεῖς τὰ οἰκεῖα* (*ὅμοια* cod.), *τοὺς οἰκείους* (*ὁμοίους* cod.) *δηλονότι, πράξομεν* V. —

854 **φεῦ* V. — *ὄντως* V. — *μεγάλας*] **η* super a V. — In marg. GL est sch. M, sed *θαυμαστικῶς* om., *εὐτυχημάτων* deest in L. — 855 *εἰρηναίας* V. — **ζωῆς* V. —

854 *θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακά.* — 855 in extremo margine . . *ονόμου* (initium vocabuli in compingendis foliis ablatum). —

856 *ἀπετύχομεν* VG. *ἐπετύχομεν* BL. — **ὁπηνίκα* V. — 857 **ὁ ἀρκῶν εἰς πάντας* V. — 858 **ὁ ἀκαταμάχητος* (*ἀκταμάχητος* cod.) V. — 859 *ἦρχεν, ἐβασίλευε*, infra quae ab alt. m. **η* super *α* vocis *ἆρχε* V. — *χώρας*] **τῆς* V. —

860 *καὶ περιβοήτου* V. *τροπαιοφόρου* G. — 861 **καὶ* V. — 862 **ἤγουν οἱ καλῶς πολιτευθέντες νόμοι* V. — **ἤγουν τὴν πόλιν ἡμῶν* V. — *ἴστων*,

860 *πρῶτα μὲν εὐδοκίμου: πρῶτον μὲν κατὰ πόλεμον διὰ στρατιᾶς εὐδοκιμοῦμεν καὶ ὁρμῶμεν κατὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις, οὐ τε-*

καὶ ἐπεύθυνον ἤγουν κατὰ τὸ εὐθὺ ἐξήγοντο καὶ ἐπλατύνοντο πάντα τὰ νόμιμα καὶ ἔθιμα τῶν πυργουμένων καὶ τετειχισμένων πόλεων· καὶ δρμῶμεν κατὰ τὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησε. λέγεται δὲ καὶ πύργινα νόμιμα τὰ πυργοῦντα καὶ συνιστῶντα τὰς πόλεις. ἄλλως· περιβόητοι ἦμεν ἐκ πολέμου πανταχοῦ τροπαιουχοῦντες. οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι πάντα τὰ νόμιμα ἐπολιτεύοντο. vulgo Dd.V.

4 καὶ pro ἤγουν V — εὐθὲς V — 5 καὶ ἔθιμα addidi e V — πυργουμένων e πυργομένων corr. V — 6 ὡρμῶμεν vulgo Dd. — 7 ἤθη τῶν πόλεων τὰ τεμένη πορθοῦντες, τοὺς τάφους ἀνασπῶντες V — 8 καὶ τάφους vulgo — 9 ἐτόλμησε ποιῆσαι vulgo Dd. — 11 verba inde ab ἄλλως addidi e V; Dd. verba περιβόητοι ἦμεν e. q. s. initio huius schol. praeposuit ex O — πολέμων V, πολέμου O — τροπαιοχοῦντες V — 12 εἰς πάντα V

866 ὅσσας δ' εἷλε πόλεις: τοῦτο θαυμαστικῶς φησιν, ὅτι τῇ ἀρετῇ Ἕλληνας ὑπέταξεν, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκῃ ὁ Δαρεῖος. vulgo Dd.V.

1 ὅσας Dd.V — 2 τῇ vulgo om. — ὑπέταξε Δαρεῖος, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκῃ vulgo Dd.; ὑπέταξεν, ἀλλ' οὐκ ἂν εἰσι νῆσοι οἷαι et tum verba schol. v. 870 V

869 σκληροτέρα ἡ συναλοιφὴ ποταμοῦδ' ἀφ' ἑστίας, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ ἕνεκα τοὔνεκα. vulgo Dd.

Ex P Dd. affert: τὸ τέλειον ἦν ποταμοῦ οὐδ' ἀφ' ἑστίας· ὧδε δὲ ἐκβληθέντος τοῦ υ καὶ κραθέντος τοῦ ο καὶ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὴν ου δίφθογγον, ποτάμ' οὐδ' ἀφ' ἑστίας γίνεται ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἕνεκα τούνεκα.

870 οἷαι Στρυμονίου πελάγους: οἷαί εἰσιν αἱ

1 et 2 στρυμόνου V —

διευθέτουν (*ἴστων scr. alt. m.) V. — 863 ἀπὸ τῆς ὑποστροφῆς τῶν πολέμων V. — 865 εὖ πράσσοντες (ας super ες) (sic)] ἀντὶ τοῦ πορθοῦντες V. — ἆγον] η super α V, super illud *τοὺς ἄνδρας V. —

μένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν. — περιβόητοι ἦμεν ἐν πολέμῳ. — 862 τὰ νόμιμα πάντα τῶν τετειχισμένων πόλεων. — οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι (θεσμοὶ corr. Weckl.) πάντα ἐπολιτεύοντο. —

866 *θαυμαστικὸν V. — ὑπέταξε V. — 867 *ἤγουν πρὸ τοῦ περᾶσαι (περάσαι cod.) τὸν Ἅλυν ποταμὸν V. —

866 τὸ ὅσας θαυμαστικῶς. τῇ ἀρετῇ Ἕλληνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκῃ ὁ Δαρεῖος. —

869 *ὁρμηθεὶς V. —

869 σκληροτέρα ἡ συναλοιφὴ (συναλιφὴ m) ποταμουδὲ ἀφ᾽ ἑστίας, οἷόν ἐστι τὸ τουένεκα τούνεκα. —

870 ποταμὸς V. —

870 ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς Περσῶν. —

Ἀχελωΐδες νῆσοι τοῦ Στρυμονίου πελάγους αἱ πάροικοι τῶν Θρῃκίων ἐπαύλων ἤγουν τῆς Θρᾴκης. V.

3 *θρηικίων* V — *ἐπαύλεων* vulgo V — *ἤτοι* V

874 sqq. *λίμνης ἔκτοθεν ἤγουν αἱ ἔξωθεν θαλάσσης. εἶτα παρακατιὼν ἐφερμηνεύων φησίν, ὅτι ἐκείνας λέγω, αἳ κατὰ τὴν χέρσον ἐλαύνουσαι τὸν πύργον καὶ τὴν οἰκοδομήν, ἤγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μάλιστα τῇ χέρσῳ πλησιάζουσαι, τούτου τοῦ ἄνακτος ὑπήκοον, ἤγουν τοῦ Δαρείου, αὐχόμεναι ἤτοι αὖχος αὐτὸν καὶ καύχημα ἔχουσαι περὶ τὸν πλατὺν καὶ εὐρὺν πόρον τῆς Ἕλλης· ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς.* OP(Dd.)V.

1 *λίμνας τ' ἔκτοθεν*] *ἤγουν κτλ.* Dd. — *ἤγουν . . φησίν, ὅτι* om. V — 2 *ἐκεῖναι* P — 3 *λέγει* Dd. — *καὶ τὴν οἰκοδομὴν* om. Dd. — 4 pro *ἤγουν ὡς*: *οὕτως* V — *ἐπιτοπλεῖστον* V — *καὶ μάλιστα* om. Dd. — 5 *πλησιάζονται* Dd. — *ὑπήκοοι* Dd. — 6 *ἤτοι* pro *ἤγουν* V — *αὐχόμεναι* V et codd. recc. in textu Aesch., *αὐχώμεναι* Dd. — *αὖχον* V — 7 *πλατὺν καὶ* om. Dd., *καὶ εὐρὺν* om. V — 8 *ὡς* om. V — *μέχρις* V — *περὶ βορέων περιτεινούσης* OP

880 *μυχία τε Προποντὶς: ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν αἱ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν οἴκησιν ἔχουσαι. ἡ Προποντίς τε, ἤτοι τοῦ Εὐξείνου πελάγους, ἡ μυχία καὶ ἡ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη, καὶ τὸ στόμα*

1 *τὸ δὲ μυχία προποντὶς* V — 2 *ἢ προποντὶς τὸ στόμα τοῦ εὐξ. πελ.* V — 4 *ἡ* om. vulgo

871 *δίυγροι* (*παραθαλάσσιοι* B)· *Ἀχελῷον* (*ἀχελώη* B, *ἀχελωΐ* G) *γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ γλῶσσαν* BG. —

874 *λίμνας*] *η super α, super η a pr. m.: *θαλάσσας* quod in **θαλάσσης* corr. alt. m. V. *θαλάσσης* BGL (*τῆς* add. G). — *αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης* marg. L. *καὶ* (*καὶ* om. G) *αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι, ὡς καὶ μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινάσης τῆς ἀρχῆς τῶν Περσῶν* (*τῆς τῶν Π. ἀρχῆς* G) B, marg. G. — **αἵτινες* V. — 876 *συστρεφόμεναι* V. — *κύκλωθεν* V. — 877 *τοῦ Δαρείου* VBGL. — *ἤκουον* VBG. *ἄκουσον* L. — 879 *αὐχόμεναι*] *καὶ αὖχος καὶ καύχημα ἔχουσαι* (**τὸν Δαρεῖον* add. alt. m.) V. —

880 *μυχία*] *βαθεῖα· ἡ* (*ἢ* B) *ἐν τῷ μυχῷ* (*ἐν τῷ τέλει* L, *ἐν μυχοῖς* G) *τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη* BGL. —

871 *αἱ δίυγροι· Ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι.* — 873 *τῶν ἐπαυλισμάτων.* —

874 *καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.* —

875 *τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι.* — 876 *κατὰ κοινοῦ γεγένηται.* — 877 *τοῦ Δαρείου.* — *ὑπήκουον* (gl.). —

878 *ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν.* — *αἱ περὶ* (*παρὰ* m) *τὸν Ἑλλήσποντον οἴκησιν ἔχουσαι* (*αὐχοῦσαι* m). — 879 '*ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ*' (Hom. *H* 86). —

τοῦ πόντου, ἤγουν ὁ Βόσπορος. οὗτος γὰρ στόμα πόντου λέγεται. vulgo Dd.V.

882 sqq. *νῆσοί τε (ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν), αἵτινες περίκλυστοι καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλυζόμεναι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον (τοῦτον γὰρ πρῶνα ἅλιον λέγει) ὑποτασσόμεναι καὶ προσκαθήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῇ.* vulgo Dd.V.

1 *νῆσοί τε* om. V — *δὲ* post *κοινοῦ* inser. V — 2 *κλυζόμεναι* vulgo Dd. — 3 *κατὰ τὸν Εὔξεινον πόντον* Dd. — 4 *καὶ προσκαθήμεναι* om. V

885 *οἷα Λέσβος: μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἴγαιον πέλαγος. ἡ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν. ὁμοίως καὶ ἡ Σάμος.* vulgo Dd.V.

1 *τὸ δὲ οἷα λέσβος* V — *Αἰγαῖον* Dd. — 2 *ἡ γὰρ Λ. καὶ ἡ Σ. ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσίν* vulgo (om. *ὁμοίως καὶ ἡ Σ.*) — *πελάγει* om. Dd., *πελάγῳ* V — 3 *ὅμως* V

[885 *Λέσβος πόλις Αἰολική, μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων, περίμετρον ἔχουσα θ' σταδίων, μεταποιουμένη τῆς Ὀρφέως κεφαλῆς. ἐκεῖ γάρ φασιν μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι· τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους, ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος καὶ Πιττακὸς καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, θαυμαστόν τι, φασί, γυναικὸς σχῆμα· πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐφάμιλλος εἰς ποίησιν ἦν. ἦν δὲ πεντάπολις ἡ Λέσβος ἔχουσα τῶν ε' τὴν Λέσβον, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος*

2 *θ' στα* (*δ,* supra) O — 3 *φησιν* O, corr. Dd. — 5 *Ὀρφέα* scripsi pro *Ὀρφέως* — 7 *πιττανὸς . . ἀλῒαῖος* (sic) O — 8 *τινα* pro *τι* O — *χρῆμα* O(Dd.) — *οὐδὲ α'* O — 10 *ἀφ' ἧς* scripsi pro *ἀφ' ὧν* —

881 *ἤγουν ὁ **Βόσπορος** V. — νῆσοι] ἤκουον δηλονότι V. —

882 *κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον V. — 884 καὶ ὑποτασσόμεναι V. — προσκαθήμεναι BL (προκαθήμεναι L, ἡνωμέναι G). —

885 αὗται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσί. μεταβέβηκε (μετεβληκε sic L) γάρ, ἐπεὶ ἥ τε (pro ἥ τε: καὶ L) Λέσβος καὶ Σάμος ἐν τῷ τοιούτῳ πελάγει τῷ Αἰγαίῳ εἰσίν (ἐν τ. τοι. εἰσὶν Αἰγ. πελάγει G) GL. — *Λέσβος] *ἡ V. — 886 Σάμος] *καὶ ἡ V. — 887 Χίος] *ἡ V. — ἠδὲ] *καὶ V. — *ἔμπροσθεν super quod ἡ κειμένη δηλονότι V. — 888 Νάξος] νῆσος V. — Μύκωνος] *τοῦ V. —

881 ὁ **Βόσπορος**. —

882 αἱ κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον. — 884 ὑποτασσόμεναι. —

885 αὗται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσίν. — ὅτι (i. e. σημείωσαι ὅτι) μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἴγαιον πέλαγος· ἡ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν. —

Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τὸ ὄνομα, ὥσπερ καὶ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν ε΄· τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ Λυκόφρων (v. 220) *αὐτὴν Ἴσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως.* O.]

13 pro *λόγῳ*: *λε* with superscript *γ* cum compendio O, corr. Dd.

889 *καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήνῳ ἤγουν ἡ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα.* vulgo Dd. V.

In V hoc schol. post proximum (schol. v. 891) legitur. — 1 *ἄντρος* V — *νήσῳ* om. V — 2 pro *ἤγουν ἡ*: *καὶ* vulgo Dd.

891 sq. *καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάκτους: ἤτοι παραθαλασσίους τὰς ἄγχι καὶ πλησίον τῆς θαλάσσης κειμένας καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν.* vulgo Dd. V.

1 *καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάγκτους*] *τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κτλ.* vulgo Dd., *καὶ τὰς ἀγχ. καὶ τὰς μεσάκτους· ἤτοι κτλ.* V — 2 *θαλάσσης* sine art. V

897 *Σαλαμῖνα: τὴν ἐν Κύπρῳ φησίν, ἧς ἡ μητρόπολις (ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ, δηλαδὴ νῆσος Σαλαμίν) αἰτία ἐστὶ τῶνδε τῶν στεναγμάτων. ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ. φασὶ γὰρ ὅτι τοῦ Αἴαντος αὐτόχειρος γεγονότος ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ*

1 *Σαλαμῖνα* om. V — 2 *σαλαμὶς νῆσος* V — *δηλαδὴ ἡμῖν αἰτία* vulgo — 4 *τῆς* pro *τῶν* V — *τῇ* om. vulgo V — 5 *αὐτόχειρος σφαγέντος ἐν Τροίᾳ ὁ Τεῦκρος* P(Dd) —

889 *Τήνῳ*] *τῇ νήσῳ* V. — 890 *Ἄνδρος*] *νῆσος* V G. —

892 *ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἤγαγε* G. — *παραθαλασσίους* V. — 893 *Λῆμνον*] *νῆσος* V. —

892 *ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχεν* (cf. schol. Byz. v. 900). *μεσάγκτους δὲ μεσακτίους, παραθαλασσίους.* — 893 *Λῆμνος Θρᾴκης ἐστίν. αὗται δέ εἰσιν αἱ μεσάγκτιοι.* — *Ἰκάρου* (*ἴκαρ* m, corr. Vict.) *τὸν κλύδωνα.* —

Ἰκάρου θ' ἕδος] *νῆσος* V. — 894 *Ῥόδον*] *νῆσος* V. — 895 *Πάφουν*] **τὴν* V. — 896 *Σόλους*] **τὰς* V. — 897 sq. *τὰς νῦν μητροπόλεις*] **ἤγουν τὰς μεγίστας πόλεις τῆς Κύπρου* V. —

897 *ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ.* — *τὴν ἐν Κύπρῳ.* —

ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμῖνι τῇ αὐτοῦ πατρίδι κατελθὼν οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος, ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κωλύσας σφαγιασθησόμενον ὑφ' αὐτοῦ. κατελθὼν οὖν ἐν τῇ Κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν καὶ ταύτην ἐκάλεσε Σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ. vulgo Dd.V.

6 τῇ αὐτοῦ vulgo Dd. — ἀπελθὼν vulgo — 7 τῷ αὐτοῦ πατρὶ V — 8 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴαντα vulgo V, qui sic pergit: αὐτόχειρα αὐτὸν διαπραξόμενος. κατελθὼν κτλ. — 9 σφαγισθησόμενον vulgo — 10 ἐδείματο P(Dd.) — καλέσας vulgo, ἐκάλεσε P(Dd.), καὶ ἐκάλεσε ταύτην V — 11 τῆς Ἀττικῆς V

900 sqq. καὶ τὰς εὐκτεάνους καὶ πλουσίας νήσους τῶν Ἑλλήνων, τὰς πολυάνδρους, τὰς κατὰ κλῆρον τὸν Ἰόνιον, ἤτοι τὰς ⟨κατὰ⟩ κλῆρον καὶ λάχος εὑρούσας τὸν Ἰόνιον κόλπον, ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχε. τινὲς δὲ τὸ εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον τὸν Ἰόνιον ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν πλοῦτόν φασιν. V.

In P haec inveniuntur: εὐκτεάνους] πλουσίας· τινὲς κατὰ κλῆρον τὸν Ἰόνιον, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχούσας τὸν Ἰόνιον κόλπον. τινὲς δὲ τὸ εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἀντὶ τοῦ κατὰ πλοῦτόν φασιν.

906 sqq. νῦν δὲ πάλιν οὐκ ἀμφιβόλως, ἀλλ' ἀληθῶς ταῦτα φέρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς τὰς ἐκ θεοῦ τραπείσας πρὸς ἡμᾶς· ἢ θεόθρεπτα τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα πρὸς ἡμᾶς· ἢ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δόξαντα. vulgo Dd.V.

1 νῦν δ' οὐκ V, νῦν οὐκ ἀμφιβάλλεται vulgo — 4 θεότρεπτα OV — 5 πρὸς ἡμᾶς om. O, δι' ἡμᾶς vulgo Dd. — ἢ ὑπὸ . . δόξαντα om. V

900 *πλουσίας* V. *πλουσίας νήσους ἢ πόλεις* BGL (*πλουσ.* om. B). — *κατὰ λάχος εὑρούσας* V. — 901 *κόλπον* V. *κόλπον δηλονότι* G. — 902 **τὰς νήσους δηλονότι* V. — 903 *ἰδίαις* VB. — *ἀκάματον*] **πολὺ* V. — *παρῆν*] **αὐτῷ, τῷ Δαρείῳ* V. — 904 *πλῆθος* pro voce *σθένος* in textu V. — 905 **βοηθῶν* VB. — 906 *ἀμφιβόλως* L. *ἀναμφιβόλως* (*βόλ* corr. ex *λόγ*) G. — **ἤγουν ἀληθῶς* V. — 907 *τὰ νῦν γενόμενα* (*γινόμενα* cod.) V, infra quod *τὰ ἐκ θεοῦ τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα πρὸς ἡμᾶς. ἐκ θεοῦ τραπέντα πρὸς*

901 *Ἰωνίδας* (*ἰονίδας* m) *πόλεις.* — 903 *τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὤν.* —

906 *ἀλλὰ ἀληθῶς.* — 907 *ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δόξαντα.* —

911 sq. *ὁ Ξέρξης ὑπομιμνησκόμενος τῶν ὅλων Περσῶν ὀλωλότων αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιεζόμενος θρηνεῖ λέγων· φεῦ τῆς στυγερᾶς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας καὶ ἐπιτυχὼν κακοτελευτήτου καὶ εἰς κακὰ καταντησάσης.* vulgo Dd.V.

1 *τῶν ὀλωλότων Περσῶν αἰσχύνῃ* V — 3 *μοίρας ταύτης* V — 5 *καταντήσας* V

917 sqq. *ὑπομνησθεὶς ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Ἑλλάδι φησὶ ταῦτα· εἴθε ὤφελεν ὁ Ζεὺς κἀμὲ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν κατακαλύψαι τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου.* vulgo Dd.V.

1 *ὑπομνησθεὶς δὲ* vulgo — 2 *οἰχομένων* ^{ἐν} *ἑλλάδι* V — *εἴθ'* V — *ὤφειλεν* vulgo — 3 *κἀμὲ* om. V, qui post *θανάτου* habet *καὶ ἐμέ* — pro *μετὰ τῶν φθαρέντων*: *καταφθαρέντων* V; pro *φθαρέντων*: *οἰχομένων* O — *καλύψαι* vulgo

920 sqq. *ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενόν φησι πρὸς αὐτόν· φεῦ, ὦ βασιλεῦ, τῆς ἀγαθῆς στρατιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ διεπούσης καὶ*

1 *καὶ ὁ χορὸς* vulgo — 2 *πρὸς αὐτὸν* om. V — *ἀγαθῆς δεξιᾶς* vulgo Dd.V — 3 *τοῖς Πέρσ. νεμηθ. καὶ* om. V, *τιμῆς τῆς κατὰ τῶν Περσῶν διοικούσης* O, *τιμῆς τῆς τὰ Περσῶν διοικούσης* P — 4 *καὶ διευθετούσης* om. V —

ἡμᾶς G. — 908 πολέμοισι] *ἐν V. — *δαμασθέντες VL text. G. — 910 *τε] καὶ V. —

909 δίχα ἅμα θέντες. — 910 ταῖς ναυμαχίαις. —

911 ἕνεκα * ab alt. m. lineola deletum V. — 912 *καὶ ἐπιτυχὼν V. ἐπιτυχὼν H. — τῆς ἀπληρώτου *καὶ ἀπεράντου V. — 913 *λίαν V. — *καὶ σκληρογνωμόνως V. — *ἡ τύχη V. — 914 γενεᾷ] *τῇ V. — 915 μελῶν VHL. — ἰσχὺς V. — 916 πρὸς τὸν χορὸν ὁ λόγος V. — *ἐμὲ δηλονότι V. —

912 κακοτελευτήτου. — 917 ('immo 915' Vitellius) ὑπομιμνησκόμενος γὰρ τῶν παίδων αὐτῶν αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιέζομαι. (Idem in G, sed ibi αὐτοῦ et ἐλαι^ω πιέζεται.) —

917 *ὦ V. — 918 φθαρέντων VGB (τῶν add. B). — 919 μοίρᾳ] *τῇ V. —

920 *φεῦ V. — ἕνεκα VB GL. ἕνεκεν H. — 921 τῆς νενομισμένης τοῖς Πέρσαις BGL. —

921 τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης (gl.). —

διευθετούσης ἅπαντα, τοῦ κόσμου τε τῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τῆς τε παρατάξεως καὶ τῆς στρατηγίας καὶ τῆς κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ εὐταξίας τῶν Περσῶν, οὓς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἠφάνισεν. ἢ τὸ κόσμου ἀντὶ τοῦ νεότητος· περιφραστικῶς τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων. vulgo Dd.V.

6 *τε* ante *παρατάξεως* addidi ex V — *καὶ* ante *τῆς στρατηγ.* om. vulgo — 8 *ἢ τοῦ κόσμου ἀντὶ τοῦ τῆς νεότητος* vulgo Dd. — 9 *ἀντὶ τῆς νεότητος* V

924 *γαῖα δ': ἡ γῆ δὲ αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἐγγαίαν καὶ τὴν ἐγχώριον. ἢ οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἅιδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάζει. ἢ τὴν ἀποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ, τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ Ἅιδου (παρὰ τὸ σάσσω, τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω). δι' αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ Πέρσαι καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονε τοῦ θανεῖν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν Ἅιδην γενέσθαι.* vulgo Dd.V.

1 post *ἡ γῆ δὲ: ἡ τῶν Περσῶν* Dd. — 3 *ἢ οὕτως . . αἰάζει ἢ* om. V — 5 *ὑποκτανθεῖσαν* vulgo — 7 *σάζω* vulgo, *σάδω* O, *σάττω* Dd. ex P, *σάσσω καὶ* V — 8 *γέγονεν* vulgo Dd. — In OPV haec addita sunt: *ἢ οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν θρηνεῖ τὴν ὑπὸ τὴν* (*τὴν* om. P) *γῆν κρυφθεῖσαν* (*κρυβεῖσαν* O) *ἡλικίαν τῶν Περσῶν ἐν* (*ἐν* om. P) *τῷ Ξέρξῃ ἀναιρεθεῖσαν τῷ τοῦ Ἅιδου πληρωτῇ.*

928 *φύστις: ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα. λέγεται καὶ φύστις ἡ ἔκφυσις, γονή. τοῦτο δὲ διὰ μέσου. Ἀγδαβάται γάρ, ὅ ἐστιν ἔθνος Περσῶν, ἐξέφθινται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ*

1 *φύστις . . διὰ μέσου* om. V — 3 *ὅ ἐστιν* om. V — *ἐξέφθιντο* OP —

922 *καλλωπισμοῦ V. —
923 *ἠφάνισε VB. —

924 θρηνεῖ VB. — super ἀγγαίαν] τὴν ἀναγγαίαν H. — super ἐγγαίαν] ἐγχώριον, ἀναγκαίαν V. ἐγχώριον BGL.

924 ἐγγαίαν: ἐγχωρίαν. — τουτέστι τὴν ἐγχώριον· ἢ οὕτως· ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἅιδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάζει (αἰάξει m). —

925 *ὑπὸ τοῦ V. — κτανθεῖσαν G. — 926 ἐπιγεμιστῇ (ἀποκομιστῇ cod.) V. φορτιστῇ H. — ⟨Περσ⟩ῶν H. — χώρα V. — ἔθνος Περσῶν G. — γένος ἀνδρῶν οἱ Ἀγδαβάται, ἄνδρες τῆς Περσικῆς L. —
928 φύστις] ἡλικία V. —
929 *ἠφανίσθησαν V. —

925 τὸ ἑξῆς· ἥβαν Περσᾶν. — 926 σάκτορι: τῷ πληρωτῇ παρὰ τὸ σάσσω (σάσω m). ὅτι δι' αὐτὸν ἀπέθανον. — ἔθνος Περσῶν. τὸ ἑξῆς· Ἀγδαβάται γὰρ ἐξέφθινται. —

928 ἔκφυσις, γονή. τοῦτο διὰ μέσου. — φύστις: ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα. —

καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδάμαντες καὶ τοῖς τόξοις τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνυ φύστις καὶ ἔκφυσις καὶ γονὴ μυριὰς ἀνδρῶν ἤτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν. τὸ δὲ γάρ παρέλκον. vulgo Dd.V.

6 *φύσις* pro *φύστις* O. — In P etiam haec extant: *ὥσπερ πύθω πύσω πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φύω φύσω φύστις, ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.*

931 sqq. *ἡ Ἀσία δὲ χθὼν καὶ γῆ, ὦ βασιλεῦ, ἤτοι οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλινται, ἀντὶ τοῦ ὑπέκυψαν καὶ ἐφθάρησαν. ἢ ἐπὶ γόνυ ἡ Ἀσίας γῆ πέπτωκεν ὀλοφυρομένη οὓς ἀπώλεσε. λέγει δὲ τοὺς πολίτας. τινὲς δέ φασιν ἐπὶ γόνυ αἴας ἤτοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς.* vulgo Dd.V.

Initium vulgo sic legitur: *καὶ γῆ, ὦ βασιλεῦ κτλ.*, ap. Dd. *ἡ Ἀσία δὲ γῆ, ὦ βασιλεῦ κτλ.*, in V *ἡ χθὼν δὲ καὶ ἡ γῆ, ὦ βασιλεῦ, τῆς Ἀσίας, ἤτοι κτλ.* — 2 *κέκλινται*, *ι* corr. ex *η*, V — *ἐπέκυψαν* vulgo — 3 *γόνυ Ἀσίας* vulgo, *ἐπεὶ γυνὴ Ἀσίας* V — 5 *τινὲς δὲ κτλ.* om. P

[931 *γράφεται δὲ καὶ γαῖαν καὶ συντάσσεται οὕτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.* P.]

934 sqq. *ὅδε ἐγὼν ὁ αἰακτὸς καὶ ὁ θρήνων ἄξιος καὶ ὁ ἄθλιος τῇ γέννᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ καὶ τοῖς συγγένεσί μου καὶ τῇ πατρῴᾳ γῇ κακὸν γενόμενος.* V.

937 *πρὸ τοῦ σοῦ φθόγγου πέμψω αὐτὸς ἰαχὴν πολύδακρυν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοὴν τῆς σῆς ὑποστροφῆς. εἶτα ἑρμηνεύων τὸ ἰαχὴν πολύδακρύν φησιν· ἰὰν καὶ φωνὴν κακὸν μέλος ἔχουσαν θρηνητῆρος*

1 *ἰαχὴν αὐτὸς* V — 2 *σῆς* om. Dd. —

930 *ἕνεκεν VH. — 932 *χαλεπῶς V. — 933 *ἤγουν ὑπέκυψαν καὶ ἐφθάρησαν V. —

931 γαίας ἐπὶ γόνυ τὸ ἑξῆς. —

934 *φεῦ V. — *ἄξιος θρήνου VG. — 935 γέννᾳ] *τῇ V. —

934 θρηνητὸς τῇ γέννῃ ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθείς. —

937 πρώτου λόγου V. — *τῆς ὑποστροφῆς VBL. — τὴν] *διὰ V. — 939 φωνὴν V. —

937 προσφώνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω τὴν κακοφάτιδα βοήν. — 939 βοὴν (m[1]). —

Μαριανδυνοῦ ὡς τῶν Μαριανδυνῶν θρηνῳδῶν ὄντων. καὶ αὐλοὶ δέ τινες λέγονται Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότητα ἔχοντες πρὸς θρήνους. τινὲς δέ φασιν ὅτι πρὸ τοῦ φθόγγου καὶ τῆς ἀγγελίας τοῦ σοῦ νόστου ἢ πρὸ τῆς θρηνῳδίας τῆς περὶ σοῦ μελλούσης γενέσθαι θρηνήσω αὐτός. OP(Dd.)V.

5 *μαριανδηνοῦ . . μαριανδηνῶν* et sic infra constanter OV — pro *ὡς τῶν*: *τῶν γὰρ* V — *θρηνητήρων* V — 8 *ἢ τῆς* V. — Verba inde a *καὶ αὐλοὶ δέ τινες* desunt in OP, pro quibus haec in P: *προσφώνησίν σοι ἤγουν χαιρέτισμα πέμψω αὐτὸς ἰαχὴν πολύδακρυν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοὴν τῆς ὑποστροφῆς. τινὲς δέ φασι πρὸ τοῦ φθόγγου καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ νόστου ἢ πρὸ τῆς θρηνῳδίας τῆς περὶ σοῦ μελλούσης γενέσθαι.*

940 *Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ παῖδας εἶναί φησι δύο, Πριόλαν καὶ Μαριανδυνόν, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι. καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μαριανδυνοὺς ἐν ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν καὶ διδάξαι ταύτην Ὕαγνιν τὸν Μαρσύου πατέρα. καὶ αὐλοὶ γάρ εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειοτάτως ἔχοντες εἰς τὰς θρηνῳδίας. ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον 'αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί'.* vulgo Dd.V.

In V hoc schol. post schol. v. 952 scriptum est, sed signo notatum, quod ad idem supra vocem *θρηνητῆρος* v. 940 scriptum pertinet. — 1 ante *Καλλίστρατος*: *Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους* vulgo Dd., hic tamen *ἐπιτηδειότατα* et *θρῆνον* (vid. schol. anteced.) — *ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡ.* om. PV, pro *ἐν δευτ. π. Ἡ. Τιτυοῦ*: *δέ τι* O — 2 *παῖδας δύο εἶναί φησι* V — 3 *ἀπολ. καὶ μέχρι τοῦ* om. V — 4 *μαριανδοῦς* V — 5 *τὸν θρηνητικὸν αὐλὸν* V — 6 *ταῦτα ὕαγρον* V; *ὕαγρον* habet etiam O, *οἴαγρον* P — 7 *ἐπιτηδειότατοι* sine *ἔχοντες* vulgo V — 8 *πρὸς τὰς* Dd. — *ἐπιφερόμενον* V — 9 *αὐλοῖς* V. — In P addita sunt verba: *εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.*

940 ὃς ἦν θρηνητικὸς (θυηνητικὸς cod.) V. — (Ad schol. Byz. cf. sch. M v. 940 alterum.) —

940 *Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ τρεῖς παῖδας εἶναι, Πριόλαν Μαριανδυνὸν μόνον* (*Βῶρμον ὃν* corr. Weckl. praeeunte Dd.) *κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι νῦν Μαριανδυνοὺς ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν καὶ διδάξαι Ὕαγνιν τὸν Μαρσύου πατέρα. καὶ αὐλοὶ δέ τινές* (compendio ut v. 679) *εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνῳδίας. καὶ τὸ περιφερόμενον* ʽ*αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς κα-*

946 sqq. ἥσω καὶ πέμψω θρῆνον καὶ λίαν πανόδυρτον σεβίζων καὶ σεβάζων τὰ λαοπαθῆ καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γέννας καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως, τῆς πενθητῆρος καὶ τῆς ἀξίας πένθους· τὰ βάρη καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἀλίτυπα τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα. λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν. vulgo Dd.V.

1 ἥσω καὶ vulgo om. — καὶ ante λίαν om. V — 2 καὶ σέβων V — 3 καὶ τῆς γέννας V — καὶ ἀνατροφῆς vulgo Dd. — 4 θρήνους καὶ πένθους V

952 sqq. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα: ὁ Ἄρης γὰρ τῶν Ἰώνων ὁ ναύφρακτος ὁ ἑτεραλκὴς ὁ ἑτέροις ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκὴν καὶ βοήθειαν καὶ νίκην δοὺς ἀπηύρα καὶ ἀφείλετο τὴν ἰσχὺν τῶν Περσῶν κερσά-

1 Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα] ὁ Ἄρης. καὶ γὰρ Dd.vulgo, nisi quod ὁ Ἄρης vulgo om. — ἰαόνων V — 2 ἰαόνων V — pro ὁ ἑτέροις: καὶ ἑτέραν V — ἤγουν τοῖς Ἕ. om. vulgo V — 3 καὶ νίκην add. e V — 4 ἀπηύρα καὶ ἀπήλαυσε τῶν Περσῶν καταθοινησάμενος αὐτούς, κερσάμενος Dd. ex P — ἀφείλατο O —

943 πέμπετε VBGL. — 944 *φωνὴν VBL. — 945 *ἐγένετο V. — 947 τὰ τῶν λαῶν πάθη H. ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λαῶν γινόμενα G. — σεβάζων V. — 948 καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ τυπτόμενα V. τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα H. τὰ (τά τε B) ἐν τῇ θαλάσσῃ γινόμενα BGL. — δυστυχήματα HBGL, et in marg. H: λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν. — 949 *ἕνεκεν V. — γέννας] καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως H. — καὶ τῆς ἀξίας πένθους H. — 952 ἀφείλετο τὴν τῶν Περσῶν σωτηρίαν, [ἐφεῦρε τὴν σωτηρίαν] H. ἀφείλετο ἡμᾶς BGL. *καὶ ἀπόλαυσιν ἔδωκε τῶν κακῶν ἤγουν ἐβοήθησε τοῖς Ἴωσι V. — 955 σκοτεινὴν V. —

λάμοις κρούων Ἰαστί'. — ὡς τῶν Μαριανδυνῶν θρηνῳδῶν ὄντων· καὶ αὐλοὶ δέ τινες λέγονται Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους. — 944 ἡ τύχη μεταβέβληται. — 947 τὰ πάθη τῶν λαῶν σέβων. — 948 τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ συμβάντα ἀτυχήματα τῶν πολιτῶν. — 949 πένθους ἀξίας (gl.). — 952 ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφείλετο τὴν Περσῶν σωτηρίαν. — 953 ὁ τῶν Ἰώνων. — 954 τουτέστι νικηφόρος. — 955 ἀποκείρας στυγνὴν

μενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα νυχίαν, ἤτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγονυῖαν αὐτοῖς, κατὰ τὴν δυσδαίμονά τε ἀκτήν, ἤγουν τὴν Σαλαμῖνα. vulgo Dd. V.

5 *τὴν νυχίαν* Dd. — 6 pro *κατὰ τὴν*: *εἰς* vulgo V — 7 *ἤτοι* V

965 sqq. *ὀλοοὺς καὶ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἔρροντας καὶ φθειρομένους ἐκ ναὸς Τυρίας καὶ Φοινίσσης ἐπὶ ταῖς τῆς Σαλαμῖνος ἀκταῖς.* vulgo Dd. V.

1 *ὀλέθρους* V

[967 *ἀντὶ τοῦ φθαρέντας, τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ* ⟨*τοῦ*⟩ *παθητικοῦ. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις'* (Soph. Ai. 596) *ἀντὶ τοῦ κατοικῇ, καὶ τὸ 'πόλις ναιετάουσα' ἀντὶ τοῦ κατοικουμένη.* P.]

978 sqq. *φεῦ ἐμοί, τὰς στυγνὰς καὶ λύπης αἰτίας ἡμῖν γενομένας Ἀθήνας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες, οἱ τλήμονες, ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θνήσκουσιν*

1 *φεῦ φεῦ τὰς Ἀθήνας στυγνότητος καὶ λύπης αἰτ. ἡμ. γεν. κατιδόντες* vulgo — *τὰς στυγνότητος καὶ* V — 2 *ἡμῖν* om. Dd. — *γινομένας*, syll. *νο* eras., V — *Ἀθήνας* om. V —

*πλάκα] εἰς τὴν V. — *κατακόψας τοὺς Πέρσας V. — 956 *καὶ εἰς τὴν V. — 957 *φεῦ V. — ἐκπεύθου] *καὶ λέγε V. — 958 *ἐστὶ V. — φίλων] *τῶν V. — ἄλλος] *ὁ V. — 959 *εἰσὶν V. — 960 *ὁποῖος V. — *ὁ V. — 961 *ὁ V. — *ὁ V. — 962 *ὁ V. — 963 ἠδ'] *καὶ V. — 964 *κατα⟨λιπὼν⟩ V. — 965 *ὀλεθρίους (ὀλέθρους cod.) V. —

967 *καὶ φθειρομένους V. — 968 *ταῖς V. — πυκνοὺς κινουμένους V. — 969 *τύπτοντας V. — 970 *φεῦ V. — 971 *ἀνδρεῖος V. — 972 *βασιλεῦ V. — 974 ἠδ'] *καὶ V. — 977 ἐρωτῶ VL. ἐπανερωτῶ G. —

979 *θεασάμενοι V. — 980 *τὰς λύπης προξένους V.

πλάκα κατὰ τὴν δυσδαίμονα ἀκτήν, τουτέστι κατὰ τὴν Σαλαμῖνα.

ἐνὶ πιτύλῳ, ἤγουν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης καὶ τῇ κραυγῇ. vulgo Dd.V.

4 τῷ om. V — τῷ τῆς μάχης θορύβῳ Dd. — In O secuntur haec: ἢ μιᾷ πτώσει καὶ πληγῇ· ἀπὸ τοῦ τύπτω. καὶ προεγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ δράματι (vide schol. Sept. v. 856 Dd.). — In P ad ἀπαίρουσι adnotatum est: γρ. καὶ ἀσπαίρουσι.

982 sqq. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν σὸν τὸν κατὰ πάντα πιστὸν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία μυρία αὐτοῦ ἔλιπες, ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι. πεμπαστὴν δὲ ὀφθαλμὸν λέγει, διότι ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰ στρατεύματα (πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ, κυρίως δὲ τὸ κατὰ πέντε πέντε μετρεῖν μυρία μυρία)· ἤτοι μετρητὴν στρατοπέδου οἱονεὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονείας ⟨καὶ⟩ κατὰ πεντάδα ⟨ἀνὰ⟩ μυρίους ἔχοντας τοὺς ἀρχομένους. οἱ Περσῶν δὲ βασιλεῖς εἶχον δύο τινὰς οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὓς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς. vulgo Dd.V.

1 τὸν ante κατὰ om. V — 3 alterum μυρία vulgo om. — 4 sqq. τινὲς δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασ. κτλ. vulgo O, τινὲς δὲ οὕτως· ἆρα καὶ Ἄλπιστον τὸν παῖδα τοῦ Βατανώχου τὸν κατὰ πάντα πιστὸν ὀφθαλμὸν τὸν μυρία καὶ μυρίους πεμπαστὴν καὶ ἐπιμελητήν σου. ἄλλοι δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασ. κτλ. Dd. ex P; scripsi cum V, qui quidem (v. 5) πιστὸν pro πεμπαστὴν exhibet — 7 κυρίως δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμεῖν οἱονεὶ Dd. et vulgo, ubi tamen ἀριθμῶ — 8 μετρητὸν στρατόπεδον V — 9 ἀριθμοῦντες V — ἡγεμόνας V — κατὰ πεντάδα . . ἀρχομένους om. vulgo Dd. — 10 verba οἱ Περσῶν δὲ κτλ. desunt in OPV — 11 δὲ scripsi pro γὰρ

991 sqq. *ἴυγγά μοι*: τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορόν, ὅτι ἴυγγα καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν τῶν

2 ὅτι ἴυγγά μοι καὶ φιλὴν H —

— τῷ θορύβῳ τῆς ἀλαλῆς V (θαλάσσης cod., respicit v. 393). — 981 καὶ ἀτάκτως κινοῦνται V. —

982 *ἆρα V. — Περσῶν] *τῶν V. — 983 πάντ'] κατὰ V. — 984 *τὸν super quod *καὶ ἀριθμητὴν V. ἀριθμητὴν H. — 985 *τοῦ V. — καὶ ἀνεπίστροφον V. — 986 Σησ.] *καὶ τὸν υἱὸν δηλονότι V. — 987 τε] *καὶ V. — τ'] *καὶ V. — 989 *φεῦ V. — *ἕνεκα V, infra quod *καὶ ἀφανισθέντων. — 990 *τῶν ⟨Περσ⟩ῶν ⟨ἀγαυ⟩ῶν V. — ἐνδόξοις V. θαυμανστοῖς, ἐνδόξοις L. θαυμαστοῖς BG. κακὰ πρόκακα] *ἀργὴ (?) V. —

982 σημείωσαι ὅτι βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰς στρατιάς. — 983 τὸν ὄντα ὀφθαλμόν. — 984 μετρητὴν στρατοπέδου, οἷον ⟨κατὰ add. Heimsoeth.⟩ μυριάδα ἀριθμοῦντα τὰς ὅλας ἡγεμονίας. ἀριθμῆσαι κατὰ πεντάδα ἀνὰ μυρίους ἔχοντας (ἔχοντα Dd.) τοὺς ἀρχομένους. — 989 διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν. —

991 ἡδονὴν V. ἡδονήν, χάριν BGL. — 993 *ἀλάθητα VBGL. — μισητά, λυπηρὰ

991 φιλίαν. —

ἀγαθῶν ἑταίρων μοι Περσῶν ὑπομιμνήσκεις λέγων ἐμοὶ πρόκακα ἤτοι τὰ προγεγονότα κακά. ἢ πρόκακα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς κακὰ μηδέν τι τῆς πρό προθέσεως σημαινούσης. τὸ δὲ ἄλαστα στυγνὰ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἴτια κακὰ ἀνεπίληστα καὶ ἀεὶ μνημονευόμενα. vulgo O(Dd.)VH. Scholia 991—1027 exciderunt ex P.

3 *ἑτέρων* V — *μοι* om. V — *ὑπομιμνήσκειν* V — 6 *ἄληστα* V — 7 *μνημονεύοντα* O

995 sqq. *καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν: καὶ μὴν ποθοῦμεν ἕτερόν τι μαθεῖν τὸν μυριόνταρχον τῶν Μάρδων ἀνδρῶν. οὗτοι δὲ ἔθνος Περσικόν.* vulgo Dd. VH. (De cod. P vide anteced. schol.)

2 *παθεῖν* H — *μυριόταρχον* H — *τὸν μάρδον* V

1002 *ἔταφον ἔταφον: ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες. ἄλλως· οὐχὶ ἑπόμενοι ὄπισθεν ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον, οὐκ εὐσχημόνως δὲ ἐτάφησαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις σκηνὰς τῶν ἁμαξῶν ἄνωθεν ποιουμένοις ἐπιφέρειν ἐκεῖσε τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομπεύοντες ἔθαπτον.* vulgo Dd.VH. (De P v. l. l.)

1 bis *ἀπέθανον* vulgo H, *ἀπέθανον . . ἄλλως* om. Dd. — *εἰ καὶ ἐπὶ* V — 3 *ἐν* om. H — *οἷον ἔθανον* om. V — 4 *οὐκ ἀσχημόνως* vulgo (non *ὡς ἀσχ.* ut Dd. adn.) — 5 *ποιουμένους* vulgo — 6 *τοὺς ἐκείνων νεκροὺς* V, *τοὺς νεκροὺς ἐκείνων ἐκεῖσε* H

(λυπρὰ cod.) B. — 994 μελεῶν (quod alt. m. in μελέων corr.)] *ἕνεκεν super quod *θρήνων τῶν ὑμετέρων δηλονότι V. — *ἐντὸς V. — *καὶ ἡ ψυχὴ V. —

994 παρὰ τὸ 'κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει' (Hom. υ 13). —

995 ἕτερον V. — μαθεῖν V. — 997 πολεμικὸν VGL (τὸν add. G). — 998 ἠδ'] *καὶ V. — 999 *ἤγουν περὶ τῶν ἱππιανάκτων V. — 1001 *ἤγουν τὸν πολεμικώτατον V. —

996 ἔθνος Περσικόν. — 997 λείπει ὁ καί. — 999 τοὺς ἄνακτας τῶν ἵππων. —

1002 *ἀντὶ τοῦ ἐτάφησαν V. ἐτάφησαν GL. — 1003 inter ὄπισθεν et δ'] *οὐ superscr. V. — 1004 ἤτοι ἐρχόμενοι V. —

1002 ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες. —

1005 *οἱ ἄρχοντες. εἰ δὲ ἀκρόται· οἱ ἄκροι. ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου. εἰ δὲ ἀγρόται ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν.* vulgo Dd. (De P v. l. l.)

1 post *ἄκροι: ἄλλως ἀγρόται. γρ. καὶ ἀκρόται, ἐξ οὗ κτλ.* vulgo

1016 *δυσπόλεμον δὴ γένος: δυσπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχὲς καὶ ἄθλιον τὸ γένος τῶν Περσῶν, ἀτυχῆσαν ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίων πολέμῳ.* vulgo Dd.VH. (De P v. l. l.)

1 *ἄρα* om. V — 2 *ἀντιχῆσαν* V, *ἀτυχῆσαν . . πολέμῳ* vulgo om.

1017 *πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον: πῶς δὲ οὐχὶ πέπληγμαι καὶ κόπτομαι καὶ θρηνῶ τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας;* vulgo Dd.VH. (De P v. l. l.)

1 *δ' οὐχὶ* VH — 2 *ἐκπέπληγμαι* O, *κόπτομαι καὶ πέπληγμαι* vulgo Dd. VH — *τοσοῦτον ὀλέσας στρατὸν* V — 3 *στράτευμα* O (Dd.)

1005 *ἐπορεύθησαν V. — *καὶ καθὰ V. — 1006 ἀ⟨νώνυμοι⟩ V. — 1008 *ὦ V. — 1009 *ἀνέλπιστον V. — 1010 ὑψηλὸν V. — *τουτέστι μεγάλην βλάβην εἴδομεν ἡμεῖς V. — 1011 *ἐτύφθημεν V. — *δυστυχίαι super quod *ἦλθον ἐμοὶ δηλονότι V. — 1012 *φανερὰ V. — 1013 *τλημοσύναι ἐγένοντο δηλονότι εἰς ἡμᾶς V. — 1014 ναυτικῶν VGL. — 1015 κυρσάντες e κύρσαντες corr. ab alt. m.] *ἐπιτυχόντες V. — *ἀλλὰ δυστυχῶς δηλονότι V. —

1005 γρ. καὶ ἀκρόται· ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου. εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν. — οἱ ἄρχοντες· εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι (gl.). — 1006 οἷον κακὸν ἡ Ἄτη ἐφορᾷ. —

1016 *ἤγουν κακοτυχὲς V. —

1016 κακωθὲν πολέμῳ καὶ δυστυχῆσαν. —

1018 καὶ ὀλέσας V. ἀπολέσας (ἀπωλέσας cod.) H. — κόπτομαι V. —

1018 κόπτομαι, θρηνῶ ὀλέσας τοσοῦτον στρατόν. —

1019 *εἰ μὲν εἰς τὸ τί δὲ στίξεις, συντακτέον οὕτως· τί δέ; οὐκ ὄλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ οὐκ ὄλωλε, λείπει τὰ κακά, ἵνα ᾖ· τί δ' οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατός; μεγάλα τὰ τῶν Περσῶν κακά· ἢ οὕτως· τί δ' οὐκ ὄλωλεν; στικτέον ἐν τῷ τί δέ; εἶτα οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὄλωλεν;* vulgo Dd. VH. (De P v. l. l.)

1 verba *εἰ μὲν . . ὄλωλεν* (v. 5) om. V, *εἰ μὲν . . ἢ οὕτως* (v. 5) om. H — 4 *μεγάλα τῶν Περσῶν τὰ κακά* vulgo — 5 *τί δ' οὐκ ὄλωλεν;* om. O — *ὄλωλε* H — *στικτέον δὲ* V — *ἐν τῷ τοῦ τί δέ* H

1020 *ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς, ἤγουν θεωρεῖς τὸ ἐπίλοιπον λείψανον τοῦ ἐμοῦ στόλου ἤγουν τῆς ἐμῆς στρατιᾶς. τινὲς δέ φασιν, ὅτι θεωρεῖς τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς ἤτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὅπλων.* vulgo Dd. VH. (De P v. l. l.)

1 *ὁρᾷς τὸ λοιπὸν*] *ἤγουν θεωρεῖς* vulgo Dd.; *τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς* addidi ex OH, *τόδε* habet etiam V — *ἤγουν* om. V, *ἤτοι* H — 2 *θεωρῶ* V — *ἐπίλοιπόν σου* O — *τοῦ ἐμοῦ στόλου ἤγουν* om. OVH — 3 *στρατίας* H, *στρατείας* vulgo Dd. — post *στρατιᾶς*: *ἤτοι τὸ ἐναπομεῖναν* OVH, nisi quod *τὸ* om. O — *τινὲς . . στολῆς* om. vulgo Dd. — *ὅτι* addidi ex OH, om. V — *τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς ἤτοι* om. O, exhibent VH

1025 *βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν: ἤτοι τὰ ἔσωθεν ἐγκεκρυμμένα ὀλίγα εἰσὶν ὡς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. καὶ εἶθ' οὕτως ἐπιφέρει ὁ Ξέρξης ὀδυρόμενος καὶ λέγων ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐσπανίσμεθα βοηθῶν.* vulgo Dd. VH. (De P v. l. l.)

1 *ἀπὸ πολλῶν* om. V, addidi ex H — *ἔσω* H — 2 *ἐκκεκρυμμένα* V — 3 *καὶ* ante *εἶθ'* om. V — *ὁ Ξέρξης* scripsi pro *τὸ ἑξῆς* — *ὀδυρόμενον* V — 4 *ἐσπανισμένος* V — *βοηθειῶν* vulgo Dd. H

1019 ἐφθάρη VG. — *καὶ οἱ κρείττονες ἄνδρες V. — *τῶν V. —

1019 λείπει κακά. ἢ στικτέον ἐν τῷ τί δέ (δαί m)· εἶτα· οὐχὶ τὰ μεγάλα Περσῶν ὄλωλεν; ἵνα λείπῃ <πράγματα>· τὸ τί δέ (δαι m)· ὅπερ λέλειπται. —

1020 *ἐναπολειφθὲν V. — στρατιᾶς V. — 1022 *καὶ V. — δρᾶς H. — 1023 ἤγουν τὸ δεχόμενον τοὺς ὀϊστοὺς V. — φαρέτραν GL. — 1024 θησαυρὸν] λέγω V. — τόξοις V. —

1020 θεωρεῖς τὸ περίλοιπον ἐμοὶ (ἐμὲ m, corr. Paleius) λείψανον τῆς ὅλης στρατιᾶς. — οἷον στόλου (gl.). — 1022 τὴν φαρέτραν. —

1025 *ὀλίγα V. — ὡς] *καθὰ V. — 1026 *καὶ ἐστερημένοι ἐσμὲν V. — βοηθῶν VL. —

1025 ὀλίγα ἐσώθη ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. —

1027 *Ἰαόνων λαὸς*: ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην· ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φυγαίχμας ἐστίν; ἤτοι οὐ φεύγων τὴν αἰχμήν; τουτέστι πτοούμενος τὸν πόλεμον. ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορόν· ἀγανόρειός ἐστιν ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἤγουν θαυμαστὸς εἰς τὸ δρᾶσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. κατεῖδον δὲ βλάβην ἀνέλπιστον. vulgo Dd.VH. ((De P v. l. l.)

2 χορὸς pro λαὸς Vict.H — 3 ἤτοι vulgo om. — οὐ φεύγων . . τουτέστι om. V — 4 τουτέστιν H — πτούμενος πόλεμον V — 5 ἀγανόριός vulgo — 6 ἤτοι H — εἰς τὸ addidi ex V

1030 sq. *τραπέντα ναύφρακτον*: τοῦ Ξέρξου εἰπόντος ὅτι κατεῖδον πῆμα ἄελπτόν φησι πρὸς αὐτὸν ὁ χορός· τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἄελπτον; ὁ δέ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξέ μοι τοῦτο χαλεπόν, ὥστε καὶ τὸν ἱματισμόν μου διέρρηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπε.

2 εἶδον vulgo — πῆμα om. V, πῆμ' H — φησιν ὁ χορὸς πρὸς αὐτόν V — post ἄελπτον in H: ὁ δὲ χορός φησι πρὸς αὐτόν· τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα περὶ τῶν ἰαόνων λέγεις πῆμ' ἄελπτον. ὁ δέ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξε κτλ. — 4 πῆμ' Dd. — 5 μοι vulgo om. — τοῦτο om. Dd.V — 7 τοῦτο δὲ . . προεῖπε om. VH

1027 *ἐστὶ δηλονότι V. — 1028 *ἐθεασάμην V. — 1029 *ἀπροσδόκητον V. —

βλάβην ἀνέλπιστον L. —

1030 *νικηθέντα VG. — *ἤγουν τὸν ναυτικὸν λαὸν V. τὸν ναυτικὸν G. — *λέγεις V. — *τὸ πλῆθος V. — 1031 *ἔσχισα V. — 1034 *τὰ κακὰ δηλονότι V. — 1035 εἰς ἡμᾶς V. — 1036 τῶν Περσῶν B. ἡ δύναμις τῶν Περσῶν GL. — καὶ ἠλαττώθη V. — 1038 *εἶ δηλονότι γυμνὸς τῶν praeter quod *τῶν φθαρέντων V. γυμνὸς εἶ GL. — *διὰ βλαβῶν <ποντί>ων V. — 1039 *βρέχε σαυτὸν τοῖς δάκρυσι δηλονότι V. — πῆμα] διὰ τὸ V. — 1040 δύα δύα] *bis η superscr. et super ea τλημοσύνη V. — 1041 καὶ ἰσόγοα V. —

1027 ἐρωτηματικῶς. —

1030 τὸν ἡμῶν ναυτικὸν λαόν. — 1031 τοῦτο καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπεν. — 1033 ὑπερβαίνει θρῆνον. —

1036 τῶν Περσῶν. —

1039 δάκρυε τὸ ἀτύχημα. —

1042 *ἤτοι δίδου δόσιν κακὴν ἤγουν δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν ἤτοι τῶν συμφορῶν καὶ τῶν δυστυχιῶν τῶν ἐμῶν.* vulgo Dd.

2 *καὶ δυστυχιῶν* vulgo

1043 *ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς: μέλος ὁμοῦ συντιθεὶς ἤτοι συνηρμοσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴυζε καὶ θρήνει.*

1 *μέλος ὁμοῦ συντιθεὶς* addidi e V (sed *τέλος* in cod.)

1049 *ἤτοι ἐναντία τῇ ἐμῇ βοῇ, τουτέστι φώνει μοι φωνὰς ἀντηχούσας ταῖς ἐμαῖς φωναῖς.* vulgo Dd.

1 pro *ἐναντία*: *ἴσα* Dd. ex P

[1055 *τὸ Μύσιον μέλος, τουτέστι τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστά εἰσι θρηνητικοί.* P.]

1042 *δίδου* H. — *ἀντί<δοσιν>* V. — *κακῶν*] **τῶν* V. — *κακοῖς*] **τὴν οὖσαν ἐν* V. —

1043 *θρήνει* VGL. — **ποιήσας* V. — 1045 super *ἤδ’ ἤ*, quod et ipsum gl. est in text. illat., (cf. gl. L. *ἤδε*)] *αὕτη* V. — 1046 *τόδ’*] *κατὰ* V. — **λυποῦμαι* VL. — 1047 *τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν* V. — 1048 **βρέχομαι διὰ τῶν δακρύων δηλονότι* V. — 1050 **καὶ φροντίζειν βοῆσαι δηλονότι* V. — 1051 *καὶ ἐπιτεταμένως θρήνει* V (cf. sch. Byz. v. 1058 secundum). *μεγάλως θρήνει* L. *ἐπιτεταμένως καὶ ὀξέως θρήνει* G. — **διὰ* V. — 1053 *μίγνυται* V. — 1054 *πλαγὴ*] *η* super *α* V. —
1055 *στέρν’*] **τὰ* V. — **τύπτε* V. — *οἱ γὰρ Μυσοὶ* (*μῦσαι* cod.) *θρηνῴδεις* V. — *εἶδος μέλους θρηνητικοῦ* (*θρηνικοῦ* L) GL. — 1056 *λυπηρὰ λέγω* V. —

1042 *δίδου τοῖς κακοῖς τὴν κακὴν δόσιν, ὅ ἐστι τὰ δάκρυα.* —

1043 *συντιθεὶς μέλος θρήνει, ἀντὶ τοῦ εὐρύθμως.* —

1047 *τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν.* —

1050 *ὁ θρῆνος.* —

1051 *ἐπεκτεταμένως θρήνει.* —

1053 *πενθήρης.* —

1055 *οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες εἰσὶ μάλιστα θρηνητικοί.* —

1057 *καί μοι γενείου: ληπτέον ἔξωθεν τὸ κόπτε ἢ τίλλε· ἤγουν τίλλε καὶ τὴν λευκήρη καὶ γηραιὰν καὶ πεπολιωμένην τρίχα τοῦ σοῦ γενείου δι' ἐμὴν χάριν. ἄλλως· πέρθε. οἱ δὲ γράφοντες ὕπερθε ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου.*

1 lemma exhibent VH — *τὸ κόπτε ἤτοι τίλλε καὶ τὴν* Dd.VH — 2 *καὶ γηραιὰν* post *πεπολιωμένην* transposita vulgo — 3 *τοῦ* om. H — 4 verba inde ab *ἄλλως* om. VH

1058 *ὁ χορὸς εἰπόντος τοῦ Ξέρξου· τίλλε καὶ τὴν σὴν γενειάδα φησίν· ἀπρὶξ καὶ διόλου μάλα γόεδνα καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλω καὶ κόπτω τὰς τρίχας τοῦ γενείου μου.*

1 *ὁ χ. ἀκούσας εἰπόντος ταῦτα τοῦ Ξ. τίλλε τὴν σὴν κτλ.* Dd., *εἰπόντος τοῦ ξέρξου· τίλλε . . γενειάδα ὁ χορός φησιν* V — *καὶ* ante *τὴν* addidi e V — *τὴν σὴν γεν. τίλλε φησὶ* H — 2 *ἀπρὶγξ* V, *ἀπρίγδα* Dd. — *δι' ὅλου* Dd. — 3 *λυπηρῶς καὶ* om. V — post *γοερῶς*: *ἐπίρρημα* VH — *καὶ κόπτω* vulgo om. — 4 *μοῦ* vulgo

ibd. *ἄπριγδα: τοῦτο ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας· ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἀπρὶξ καὶ οἷον ἐμμανῶς τίλλε τὰς τρίχας.* vulgo Dd.V.

1 lemma V — initium vulgo sic: *ἔστι δὲ τὸ ἄπριγδ' ἄπριγδα ἐπιφώνημα* — 3 *καὶ οὐπέριξ* V — *τίλλε καὶ κόπτε* V — 4 *τὰς ἑαυτοῦ τρίχας* Dd. — In V hoc et quod sequitur schol. post schol. v. 1063 scripta sunt.

ibd. *μάλα γόεδνα: ἤτοι ἔδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις καὶ τοῖς θρήνοις διδόμενα. σύνηθες γὰρ τοῖς θρηνοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας.* vulgo Dd.V.

1 *ἤτοι ἔδνα* om. V — 2 *διδόμενα ἐφειμένον γὰρ σύνηθες τοῖς* V (fort. *διδόμενα ἐφειμένοις. σύνηθες γὰρ τοῖς*) — 3 *τὰς τρίχας ἑαυτῶν* V

1057 *χάριν ἐμοῦ* V. — *γενείου*] **τοῦ* V. — *κόπτε δηλονότι* V. —

1058 *διόλου* VL. *ἀπρὶξ δι' ὅλου εἰσὶ* G. — **ποιήσω τοῦτο δηλονότι* V. — *γοερῶς* V. —

1058 *ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας.* —

1059 **φώνει, θρήνει* V. *φώνει* GL (*φόνει* L). —

1064 (nam hoc collationis gratia praesumere liceat) *τὰ ἐν γόοις καὶ θρήνοις διδόμενα* V. —

[1061 *ἤτοι τὸν σὸν κόλπον διαρρήγνυε ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ δυνάμει τῆς χειρός. τὸ δὲ ἐρείκω τὸ σχίζω παρῆκται ἀπὸ τοῦ ἐρείκη, ὅπερ ἐστὶ φυτὸν εὔσχιστον.* P.]

1063 *ἀπὸ τοῦ ψάλλειν τοῦ σημαίνοντος τὸ κόπτειν ⟨καὶ τίλλειν⟩ λέγεται καὶ χοιροψάλας Διόνυσος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.* vulgo Dd. V.

1 *τὸ σημαῖνον* V — 2 *χειροψάλλας* P, *χειροψάλλης* V, *χειρόψαλλος* O

1073 *ἤτοι ⟨οἱ⟩ Πέρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἁβρῶς καὶ τεθρυμμένως βαίνοντες ὀδύρεσθε.* vulgo Dd.

1 *καὶ τεθρυμμένως* vulgo om.

1074 *δύσβατόν φησι τὴν Περσίδα οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ.* vulgo Dd.

1060 *πράξω V L. — 1061 σχίζε V. σχίσον G. — *τῇ V. — *τῶν V. — 1062 *ἤγουν λυπηρῶς V. — 1063 κόπτε VGL. — *καὶ τὴν τρίχα V. — *καὶ ἐλέησον V. ἐλέησον L. ἐλέει G. — 1064 διόλου V L.—Tum in V illud quod supra posui. — 1065 *βρέχε V. — *τώ, ἤγουν τοὺς ὀφθαλμοὺς V. — 1066 *βρέχομαι τοῖς δάκρυσι δηλονότι V. — 1067 *καὶ ἰσόγοα ἤγουν διατόρως ὡς ἐγὼ V. — 1068 *φεῦ V. — 1069 *καὶ μετὰ θρήνων V. ἤγουν μετὰ θρήνου GL. — *παραγενοῦ V. — 1070 *γῇ V. — *ἤγουν εἰς ἣν νῦν δυστυχῶς βαδίζομεν V. — 1071 *φεῦ V. — *ἤγουν ὦ ἄνδρες δηλονότι οἱ ὄντες κατὰ τὴν πόλιν ταύτην V.— 1073 *θρηνεῖτε V. — *καὶ πλουσίως πορευόμενοι V.—

1075 τριήρησι V, infra quod *ἐν ταῖς ναυσὶ δηλονότι. ταῖς τριήρεσιν L. —

1063 ψάλλε ἀντὶ τοῦ τίλλε. καὶ χοιροψάλας Διόνυσος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν. — τίλλε (in altero marg.). —

1076 *φεῦ, ὢ ὀλόμενοι ἐν ταῖς ἀπὸ Βάρεως ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.* vulgo Dd. V.

1 *ὀλλόμενοι* V, *ὀλλύμενοι* Dd. — *ἐν* addidi e V — *ἀπὸ τῆς βάριος* vulgo, *ἀπὸ τῶν βαρβάρων* V — 2 *τρισκάλμοις* sine art. Dd.

1076 *καὶ ἐν ταῖς V. — ὀλλύμενοι] *ὦ V. — *καὶ φθαρέντες V. — βάρις εἶδος πλοίου ἀπὸ Βάρεως πόλεως marg. L (cf. sch. A v. 554). — 1077 *προ-⟨πέμψω⟩ V. προπέμψω GL (εἰς τὸν σὸν οἶκον add. G). — *καὶ κακοφήμοις V.

1077 προπέμψω.